

Bocsa József

Kiengesztelődés, gyógyulás, szabadulás

Mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Bocsa József Sch. P.
Kiengesztelődés, gyógyulás, szabadulás

Imprimatur 1647/2018
Dr. Beer Miklós
váci megyéspüspök

A Piarista Tartományfőnök 1135/2018 sz. engedélyével

A borító címlapján a váci Szentháromság téren található Szentháromság oszlop képe látható

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 2018-ban jelent meg a Piarista Rendház, Vác kiadásában, az ISBN 978-963-9524-20-0 azonosítóval. Az elektronikus változat a szerző engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más jog a szerzőé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Köszönetnyilvánítás	5
Bevezető.....	6
I. Bibliai, teológiai, pszichológiai alapvetés	8
1. A bűn.....	8
A bűn mibenléte.....	8
A bűn következményei	10
2. Bűnbánat, megtérés	11
3. Bibliai démonológia.....	15
A démonokra vonatkozó hit az Ószövetségben	18
Jézus a sátán és a démonok legyőzője	19
Az Egyház harca a gonosz lelkek ellen.....	20
Kezdetől fogva gyilkos, a hazugság atyja.....	23
4. Áldás és átok	26
Áldás	26
Átok.....	28
5. Függőségek, kényszerbetegségek, fóbiák (összeállította Török Iván pszichológus, szenior szupervizor).....	31
II. A bűnbánat és megtérés akadályai	41
1. A New Age	41
Mi a New Age?	41
Miért veszélyes a New Age?.....	44
2. Megkötözöttségek, démoni befolyások, támadások, zaklatások, szorongatottság, megszállottság.....	47
3. Néhány egyéb akadály	49
Hiányos a keresztségre való felkészülés	49
A bizalom hiánya	50
Énközpontúság, a bűnös élethez, annak hamis örömeihez való ragaszkodás.....	50
III. Gyakorlati lépések a megtérés, a gyógyulás és a szabadulás útján.....	53
1. Hogyan lehet hatékonyra újra a bűnbánat szentsége?	53
A megfelelő bűnbánat	53
Megbocsátás.....	53
Bocsánatkérés	57
2. A gonosz lelkeknek való ellene mondás	58
3. Károk jóvátétele, kijavítása.....	60
4. Vezeklés.....	61
5. Engesztelés.....	61
6. Közösségi kiengesztelődés, gyógyulás, szabadulás	62
7. Átoktörés és áldás	69
Függelék.....	75
1. Jézus Krisztus az élő víz hordozója: Keresztény reflexió a „New Age”-ről	75
2. Felkészülés életgyónásra, nemzedékek közti kiengesztelődést és gyógyulást segítő szentmisére.....	88
3. A nemzedékek közti kiengesztelődést és gyógyulást segítő miseszöveg minta	97
4. Áldó, gyógyító, szabadító, átoktörő, oltalomkérő imák.....	104

5. Ajánlott irodalom	114
6. Képmelléklet	117
A Szentháromság oszlopon található szentek	117
Két illusztráció az I/5. fejezethez	129

Köszönetnyilvánítás

Köszönöm mindazoknak, akik bármilyen formában segítettek ennek a könyvnek a létrejöttét. Török Ivánnak, aki egyik fejezetét írta, Kis Krisztinának, aki a Függelékben található New Age fejezet kivonatát készítette, Lelkes Évának, aki az imák válogatásában és az irodalomjegyzék összeállításában segítségemre volt. Köszönöm a kedves grafikus házaspár Őri Kiss István és Andi munkáját. Köszönöm Cservenák Péternek a fotókat, és végül, de nem utolsó sorban dr. Beer Miklós megyéspüspök úrnak, aki lehetővé tette, hogy a váci Szent Anna piarista templomban ez a gyógyító szolgálat kibontakozhatott és működhessen, és hogy imprimaturnak is adott a könyvre. Köszönöm mindazoknak, akik imádkoztak e könyv megszületéséért, és akik bármiféle módon bátorítottak a megírására. Köszönöm a kanonizált szenteknek is a segítségéért, akiket nehéz lenne név szerint felsorolnom, de név szerint is említem Szent Filoménát és Kis Szent Terézt, köszönöm közbenjárásukat, és különösen a váci Szentháromság Oszlopon lévő szentek közbenjárását és imáit. És kérem, hogy imájuk és a Szentháromság: az Atya, a Fiú és a Szentlélek áldása kísérje e könyv olvasóit is.

Bevezető

A mai emberiség legnagyobb baja, hogy eltávolodott Istentől, és az általa adott értékrendtől. Nem ismeri a bűnt és az erényt, vagy ha ismeri is, mást tart bűnnek és erénynek, mint amit Isten. De ha Istentől eltávolodik, ha kizárja Istent az életéből, akkor szükségszerűen hamis fogalmi lesznek önmagáról, embertársairól és az egész világról, amelyben él, és amelyet a saját képére próbál formálni, vagy inkább kizsákmányolni. Mert Isten nélkül csak kizsákmányolni, rombolni, pusztítani tud: embertársait, önmagát, környezetét. Isten híján, önmagának lesz az istene. Mindent önmagához viszonyít, önmaga lesz a mérce, mindent a maga önző céljainak vet alá. Csakhogy így máris visszajutottunk a politeizmus torz világába: sok isten lesz, amelyek egymással szemben is istenként akarnak viselkedni és az erősebb érvényesíti akaratát.

A mai hitetlen ember értékrendje önkéntelenül hatással van a keresztényekre is.

E könyv címe: Kiengesztelődés, gyógyulás, szabadulás. A kiengesztelődés kapcsolatrendezés. A kapcsolatrendezés pedig feltételezi a kapcsolat megromlását. Az ember alapvető kapcsolatainak – Istennel, önmagával, embertársaival való kapcsolatainak – a megromlását a bűn okozta. Ezért elengedhetetlen a bűn természetének a megrajzolása.

A bűnre adott megfelelő válasz a bűnbánat, a megtérés és annak megpecsételése, a keresztség. A keresztség meghosszabbítása a bűnbánat szentsége, a gyónás. Ez viszont a katolikusok körében is háttérbe szorulóban, válságban van. Vannak területek, ahol már szinte teljesen elmaradt a fülbegyónás. Nincsenek gyónások, azokat a mise elején való bánatfelindítással helyettesítik. Másutt még megvan a gyónás, de mégsem eléggé hatékony. Miért?

Mert hiányoznak belőle olyan elemek, amelyek a lényegéhez tartoznak. Hiányos a bűnvallomás. Nem történik meg a bánat megfelelő felindítása. Hiányzik a megbocsátás és a bocsánatkérés. Nem elég csak Istentől bocsánatot kérni, hanem a megbántottaktól, a sértettektől is bocsánatot kell kérni. És a gyónónak meg is kell bocsátania az őt bántóknak, adott esetben önmagának is.

Nem történik meg a határozott szembefordulás a bűnnel, illetve azzal, aki minden bűn mögött ott rejtőzik felbujtóként, akit Jézus hol e világ fejedelmének nevez, hol gyilkosnak kezdettől fogva, hol pedig a hazugság atyjának. Nem történik meg a gonosznak való ellene mondás abban az aprópénzre váltott formában, ahogy azt a keresztségi ígéret feltételezi. És hiányzik belőle az atyai áldás is, amit a tékozló fiú történetében az fejez ki, hogy az Atya keblére szorítja bűnbánó gyermekét és visszafogadja szeretetébe. És nem történik meg a bűnnel ellentétes erények felé való határozott odafordulás se.

Mindezekről szó lesz ebben a könyvben.

A könyv borítóján 1750-1755 között készült három oldalú, felfelé piramishoz hasonlóan keskenyedő Szentháromság oszlop Szentháromságot ábrázoló szoborcsoportja látható, melyet az 1740-41-es pestis-járvány megszűntéért hálából állítottak a túlélők. Az oszlopon különféle betegségekből gyógyító, járványoktól katasztrófáktól, tűztől, víztől, vihartól, árvíztől védő szentek szobrai láthatók. Az emlékoszlop két oldalán a templom felől nézve balra Xavéri Szent Ferenc, jobbra Szent Alajos szobrai állnak. Legalul Szent Rozália domborműve, felette az Oltáriszentséget ábrázoló dombormű, afölött pedig a szobrot megrendelő Althann Károly püspök címere van. Ebben a magasságban látható Szent Sebestyén, Szent Rókus és Szent Konstantin szobra. Fölöttük, a következő szinten, négy szobor – Szent Bonaventura, Nepomuki Szent János és Szent Flórián – foglal helyet. Negyedikként a közülük kiemelkedő Immaculata szobor: a Napba öltözött asszony, akinek feje körül tizenkét csillagból álló

korona látható, lábai alatt pedig a föld. A Szeplőtelenül fogantatott Szűzanya lábával a föld köré tekeredő kígyó fejét tapodja szét, ahogyan ez már az ősevangéliumban, az ember teremtésekor megígértetett. Az oszlopon legfelül látható a Szentháromság. A Mennyei Atya joggal a kezében, a Fiú kereszttel, felettük pedig a Szentlélek galamb képében ábrázolva árasztja szét sugarait. A Szentlélek a hátoldaltól nézve (a templommal a háttérben) az Eucharisztíának látszik. A templom főoltára – az országban egyetlen velencei tüköroltár – különféle Oltáriszentség ábrázolásokat tartalmaz. A templom hátsó, baloldali kápolnájában 2014 óta éjjel-nappal ki van téve az Oltáriszentség, örökimádás zajlik, a rendalapító, Kalazanci Szent József által inspirálva, akinek az életében a piarista iskolákban úgy zajlott a tanítás, hogy a tanítási órák alatt a tanulók váltakozó csoportjai egy-egy piarista atya vezetésével szentségimádást végeztek a templomban.

A Szentháromság oszlop a pestisjárvány elmúlása miatti fogadalomból készült. Ez a könyv a jelenkor istentelenségének, a New Age által sugallt ál vallásainak, bálványimádásának a pestisét kívánja gyógyítani a Szentháromság Egy Istenbe vetett hit erősítésével. Ez a könyv az ebben a templomban már másfél évtizede zajló gyógyító-közbenjáró imák és misék tapasztalatainak az írásba foglalása.

I. Bibliai, teológiai, pszichológiai alapvetés

1. A bűn

A Biblia gyakran, szinte minden oldalán szó van arról a valóságról, amit mi általában bűnnek szoktunk nevezni. A Biblikus Teológiai Szótár így fogalmaz a bűnről szóló szócikke bevezetőjében. Hogy megértsük, mi a bűn, az ember teremtésének a történetéből kell kiindulnunk, jóllehet a bűn szó ott még nem szerepel.¹ A bűn bemutatásánál a Biblikus Teológiai Szótár mellett másik forrásunk a Katolikus Egyház Katekizmusa.²

A bűn mibenléte

A bűnre a keresztény hagyományban többféle meghatározás van. Ezek egymással nem ellentétesek, hanem a bűnnek más-más arculatát, vonatkozásait emelik ki.

A Katolikus Egyház Katekizmusa szerint a bűn Isten elvetése. A bűnben az ember Isten elé helyezi önmagát, és ezáltal megveti Istent. A katekizmus 399. pontja úgy fogalmaz, hogy „az ördög kísértésére az első ember olyan akart lenni „mint Isten”, de „Istennen kívül és Isten előtt, és nem Isten szerint”.

Ádám és Éva bűne lényegében engedetlenség, olyan tett, amellyel az ember szabadon szembeszáll Istennel, megsértve valamelyik parancsát (Ter 3,3).. Ádám és Éva saját maguk akarták meghatározni, hogy számukra mi a jó és mi a rossz. Saját magukat tekintették mértéknek, ők akartak sorsuk egyedüli urai lenni. Elutasították, hogy attól függjenek, aki teremtette őket. Ezzel kezdődött az Isten és ember kapcsolatának a megromlása.

A kísértő azáltal veszi el tőlünk a szabad döntés lehetőségét, hogy Istent egy minket keretek közé záró, kényszerítő önkényúrnak tünteti fel. Szabadságunkat viszont ravaszul azon az úton mutatja meg, mely elszakad Isten Törvényeitől. Ki lenne az, aki ezt az egyetlen perspektívát látva a rabságot választaná? Összűleink hittek a kísértőnek, és a rabságot választották. Fokozatosan nyílt csak meg a szemük.

Ha az Isten Törvényeiről párbeszédbe elegyedünk, ugyanazt tesszük, ugyanazt tesszük a kígyó a Paradicsomban: valóban jó az neked ember, amit az Isten parancsolt? Miután az ember elkezd kételkedni abban, hogy jó-e, amit Isten parancsolt neki, azt követi a bűn, a parancsolatok áthágása, az ebben való megmaradás pedig a kárhozatot vonja maga után. **A Törvényt egy olyan rólunk gondoskodó felsőbb hatalom által megalkotott, megváltoztathatatlan jónak kell elfogadnunk, mely semmilyen további párbeszédet nem igényel. Így menthetjük meg örök életünket.** Nem biztos, hogy Isten parancsait betartva földi értelemben is könnyebb életünk lesz, de el kell döntenünk, hogy számunkra a földi könnyebbség (boldogság) vagy az örök boldogság a fontosabb.

¹ A bűn természetének a megrajzolásánál a Xavier Léon-Dufour irányításával szerkesztett Biblikus Teológiai Szótár bűn címszavának a gondolatmenetét követjük. Szent István Társulat 1970.

² Sok katekizmus létezik. A következőkben a Római Katolikus Egyház legújabb katekizmusából idézünk, amely a II. vatikáni zsinat után készült Szent II. János Pál pápa kezdeményezésére, és az egyház összes püspökének megkérdezésével. Az egyház 2000 éves hitének a hiteles összefoglalása. Franciául 1992-ben jelent meg, magyarul 1995-ben. A hivatalos latin szöveg 1997-ben jelent meg. Az ennek alapján készült magyar fordítást idézzük a következőkben, amely figyelembe vette az előző fordítást is. Internetes változata itt érhető el: <http://www.katolikus.hu/katek/index.html> KEK-el szokás rövidíteni. Ennek bekezdéseit a könnyebb hivatkozás végett 1-2865-ig számokkal látták el.

Az Istennel való kapcsolatot utasították el. De ez nemcsak a Tőle való függés kapcsolata volt, hanem a barátság kapcsolata is. Isten az embert „*saját képére és hasonlatosságára*” teremtette (Ter 1,6). A régi mítoszok isteneivel ellentétben a Biblia Istene semmit sem tartott meg magának, mindent megosztott az emberrel, még a saját életét is. A Bölcsesség könyve így fogalmaz. *Isten halhatatlanságra teremtette az embert, és saját lényének képmásává tette. A Sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál, és akik vele tartanak, azok megtapasztalják* (Bölcs 2,23-24). A kígyó alakját magára öltő Sátán felbujtására az első emberpár elkezdett kételkedni Istenben. Azt sugallta nekik, hogy az ember javáért adott parancs nem más, mint Isten fortélyos csele annak érdekében, hogy kiváltságait megtartsa magának. *Dehogyan haltok meg! Csak tudja az Isten, hogy azon a napon, amelyen arról esztek, megnyílik szemetek, és olyanokká lesztek, mint az istenek: tudtok jót és rosszat* (Ter 2,4-5). Nem bíznak egy olyan istenben, aki az ördög megtévesztése folytán vetélytársuk lehet.

Ezáltal megromlott az embernek az Istenről alkotott fogalma is. A teljesen tökéletes, önzetlen, szerető Istent egy olyan lény fogalmával helyettesítették, aki haszonleső, aki azzal van elfoglalva, hogy megvédje magát a teremtményeitől. A bűn így már a cselekedet előidézése előtt megromtotta az ember szellemét.

Ádám bűne megismétlődik Izrael bűnében. Isten a választott népet ugyanúgy elhalmozta jótéteményeivel, mint Ádámot. Rengeteg kiváltsággal halmozta el és arra rendelte, hogy *Isten elsőszülött fia legyen* (Kiv 4,2). Kiszabadította őt a fáraónak és a bűn földjének rabszolgaságából (Kiv 5,1), megsokasította körében csodáit. De éppen abban a pillanatban, amikor Isten megkötötte vele a szövetséget, és amikor átadta Mózesnek a Tízparancsolat tábláit (Kiv 31,8), a nép azt kéri Árontól, hogy *csinálj nekünk egy istent, aki előttünk jár* (Kiv 32,1). Egy olyan istent, akit kénye-kedve szerint vihet magával, ahelyett hogy Őt követné és parancsainak engedelmeskedne. Ahelyett, hogy Istennel járnának, azt szeretnék, hogy Isten járjon övelük. Ez engedetlenség, az Istenre való ráhagyatkozás elutasítása. Ez ismétlődik a kemény nyakú nép lázadásainak mindegyikében.

Az ószövetségi próféták tanításában még jobban kirajzolódik a bűn mibenléte. Úgy fogalmaznak, hogy **a bűn Isten, és a Vele való személyes kapcsolat megsértése**. Bár hangsúlyozzák Isten transzcendenciáját is, azt, hogy a bűnös nem sértheti meg Istent önmagában. Jeremiás prófétánál ezt olvashatjuk: *A gyerekek fát szedegetnek, az apák tüzet gyújtanak, az asszonyok meg tésztát dagasztanak, hogy kalácsot süssenek az Ég Királynőjének; az idegen isteneknek italáldozatot mutatnak be, s ezt mind az én bosszantásomra. Vajon engem bosszantanak-e – mondja az Úr –, nem inkább magukat szegyenítik meg vele?* (Jer 7,18-19). Az ember, amikor Isten ellen vétkezik saját magának árt. Isten az Ő törvényeit nem önkényű módjára a maga érdekében hozza, hanem mi miattunk, *hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben* (Mtörv 6,24).

Ha a bűn nem is „sebzi” meg Istent önmagában, mégis megsebzi Őt teremtményeiben, akiket szeret. Amikor Dávid megölte a hetita Uriást, hogy elvegye feleségét, Nátán próféta tudtára adja, hogy magát Istent vette semmibe, és hogy ezért bűnhődnie kell (2Sám 12,9-10).

A próféták az emberi szeretetkapcsolatokkal írják le Isten és az ember kapcsolatát, hol atyának, hol anyának, hol hitvesnek nevezve Őt. Jézus előtt már Izajás próféta is atyának nevezi Istent, és úgy mutatja be a bűnt, mint a gyermek hálátlanságát nagyon szerető atyja iránt (Iz 64,7). Szerető anyához is hasonlítja. *„Így panaszkodott Sion: Elhagyott az Úr! Megfeledkezett rólam! De megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfeledkeznek is: én akkor sem feledkezem meg rólad*” (Iz 49,14-15). Izajás és Jeremiás próféta is alkalmazza Isten és ember kapcsolatára a házastársi viszony képét. A bűnt úgy mutatja be, mint a hitvestárs hűtlenségét, aki minden jöttmentnek odaadja magát, és közömbös az őt változatlan hűséggel szerető hitvese iránt (Iz 49,14-15).

Az ószövetségi prófétáknál **a bűn a személyes kapcsolat megsértéseként, annak visszautasításaként jelenik meg.** Az ember nem hagyja, hogy Isten szeresse; pedig Isten szenved attól, hogy nem szeretik; a szeretet valósággal „sebezhetővé” tette. Még inkább látjuk ezt majd az Újszövetségben. Például a **tékozló fiú** példabeszédében. Ez a példabeszéd igen közel áll a próféták tanításához. Az atyát megszorította fiának a távozása. Nem az atya tagadta ki fiát, mint ahogy emberek között ez gyakran megesik, hanem a fiú szüntette meg az atyával való szeretetkapcsolatot. Az atyai házból való távozása után nem tette lehetővé tovább az atyának, hogy tevékeny szeretettel szeresse őt. Azzal sértette meg atyját, hogy megfosztotta őt fiúi jelenlététől.

A Katolikus Egyház Katekizmusa szerint is **a bűn Isten megbántása** (KEK 1849). Ha elvetünk, elutasítunk valakit, szóba se állunk vele, kizárjuk az életünkéből, nemlétezőnek tekintjük, az a legnagyobb bántás, sértés.

Egy harmadik meghatározás szerint **a bűn az értelem, az igazság és a helyes lelkiismeret elleni rossz cselekedet** (KEK 1849). A katekizmusnak ugyanez a pontja ezt még azzal egészíti ki, hogy „*tett vagy szó vagy vágy az örök Törvénnyel szemben*”. Isten alkotta meg a világmindenséget és az emberi életet szabályozó törvényeket, a természeti törvényeket, az erkölcsi törvényeket, az embert biológiailag, pszichésen és lelkileg irányító törvényeket is. A bűn ezek ellen a törvények ellen is irányul, ezek figyelmen kívül hagyása; **de nemcsak cselekedet, hanem gondolat, vágy, szó vagy mulasztás is lehet.** A katekizmus ugyanezen pontja szerint a bűn „**az értelem, az igazság és a helyes lelkiismeret**” ellen is **irányul.** Isten a saját képmására teremtette az embert. Ebben benne van az, hogy értelmesnek teremtette, és szabad akarattal ruházta fel. Az ember értelmével ismeri fel az igazságokat és a törvényeket, és szabad akaratával dönt ezek mellett, vagy ellen, vagyis hogy érvényesnek tekinti-e a saját életében, vagy elutasítja ezeket.

Az eddigiekre rimel Nagy Szent Vazul bűn és erény meghatározása. „**A bűnnek ez a meghatározása: az Istentől a jó cselekedetek megtételére kapott képességeinknek rossz és Isten parancsaitól eltérő használata. Ezzel szemben az erényt – amelyet az Isten megkíván tőlünk – így határozzuk meg: ezeknek a képességeinknek jó lelkiismeretből fakadó és Isten törvényei szerint való használata**”.³

A bűn következményei

A Teremtés könyve leírja, hogy a bűnnel Isten és az ember között minden megváltozott. Ádám és Éva közvetlen, bizalmas kapcsolatban voltak Istennel, de bűnük után elrejtöztek Isten elől a fák között. Az embertől indult el a kezdeményezés, ő nem akart többé tudni Istenről, ő menekült el előle. A paradicsomból való kiűzetés nem más, mint az ember akaratának a szentesítése, ahogyan az ember végső elítélése, a kárhozát is ennek az egyéni emberi akaratnak a szentesítése.

Ez az Istentől való elszakadás szakadást hozott létre az első emberpár között, és ez a szakadás kiterjed később az egész emberi társadalomra. Éppen hogy elkövették a bűnt és Ádám már nem vállalt közösséget feleségével, akit pedig Isten segítségül adott neki. A büntetés szentesíti ezt a szakadást. *Epekedni fogsz férjed után, az meg uralkodik rajtad (Ter 3,16).* Az ősszülők igazán akkor döbbennek rá bűnük következményére, miután Káin meggyilkolta Ábelt. Ettől kezdve az erőszak és az erősebb törvényének az uralma következik, amelyet egyik leszármazottjuk, Lámech vad éneke dicsőít. *Lámech így szólt feleségeihez: Ada és Cilla, halljátok szavam, Lámech feleségei figyeljete szavamra: Leütöttem egy embert*

³ Az imaórák liturgiája. A Római Katolikus Egyház mindennapi imája. Kedd, évközi idő, 1. zsoltáros hét, olvasmányos imaóra.

sebemért, egy ifjút sebhelyemért. Ha Káint hétszer bosszulják meg, Lámechet hetvenhétszer (Ter 4,23-24).

A Biblikus Teológiai Szótár így fogalmaz: „Isten és az ember között egy harmadik személy is a színre lépett, akiről az Ószövetség nemigen beszél, kétségtelenül azért, hogy elkerülje, hogy azt egy második istennek tegyék meg, de akit a Bölcsesség az ördöggel vagy Sátánnal azonosít”. *Isten halhatatlanságra teremtette az embert, és saját lényének képmásává tette. A sátán irigysége révén azonban a világba jött a halál, és akik vele tartanak, azok megtapasztalják (Bölcs 2,23-24).* Napjainkban nyíltan színre lépett a sátán, elterjedt a sátánizmus, a sátánimádás. Sokan erről nem akarnak tudomást venni, komolytalannak tekintik, de ez borzalmas pusztításokat visz végbe az emberiség és az egyének életében. Ez halálosan komoly. Világosan kell látnunk, hogy mit tanít a Biblia és az Egyház a bukott angyalokról, vagy más néven ördögökről, démonokról. Erről könyvünkben egy külön fejezet szól (I/3.).

A bűn az élet ellen fordult. Elszaporodásának a mértékében csökkent az élet, míg csak a vízözön egészen meg nem szüntette. (Vö. Ter 6,13 és a következő veresek.)

A bűnnek nagyon messzire nyúló és romboló következményeit a katekizmus részletesen bemutatja. A bűnből való szabadulás és a gyógyulás szempontjából fontos ezeknek az átelmélkedése.

Az eddig elmondottakat, ezeket részben kiegészítve, így foglalja össze a katekizmus. *Ádám és Éva azonnal elveszítették az eredeti szentséget. Félni kezdtek Istentől, akiről egy olyan Isten torz képét alkották maguknak, aki féltékeny a maga előjogaira (KEK 399). „Az eredeti igazságnak köszönhető összhang megbomlott; megtört a lélek szellemi képességeinek uralma a test fölött; a férfi és a nő közötti egységben feszültségek támadtak; kapcsolataikat az ösztönösség és az uralomvágy határozta meg... A teremtéssel való összhang is összetört: a látható teremtés idegen és ellenséges lett... Az ember miatt a teremtés a romlás rabszolgaságába süllyedt. Végül valóság lett az a következmény is, amit az engedetlenség esetére Isten kifejezetten kilátásba helyezett: az ember „visszatér a porba, melyből vétetett”. Az emberiség történelmébe lép a halál (KEK 400).*

Az első bűn után a bűn valóságos inváziója következik: *a Káin által Ábel ellen elkövetett testvérgyilkosság; általános korrupció a bűn következtében; a bűn Izrael történetében is gyakran megnyilvánul, főként mint a Szövetség Istene elleni hűtlenség és Mózes Törvényének megszegése; s még a krisztusi megváltás után is, a keresztények között sokféleképpen nyilvánul meg a bűn. A Szentírás és az Egyház hagyománya állandóan emlékeztet a bűn jelenlétére és egyetemességére az emberi történelemben (KEK 401).*

A bűn következménye az önmagunkkal, embertársainkkal és a teremtett világgal való harmónia megbomlása. Az emberben meglévő harmónia utáni vágy rámutat arra, hogy ez a harmónia valamikor megvolt, és hogy lehetséges ma is. A kiengesztelődés alapvető célja ennek a harmóniának a visszaszerzése. A katekizmus így fogalmaz: *Ami az isteni kinyilatkoztatásból kitűnik, összhangban van a tapasztalattal. Mert amikor az ember a szíve mélyébe tekint, valóban észleli, hogy hajlik a rosszra és sokféle rossz környékezi, s ezek nem származhatnak a Teremtőtől, aki jó. Az ember gyakran nem hajlandó elismerni Istent alkotójának, ezzel megtagadja létének a végső célra irányulását, egyúttal szétrombolja saját belső rendjét, valamint a többi emberhez és az egész teremtett világhoz fűződő rendezett kapcsolatát (KEK 291).*

2. Bűnbánat, megtérés

Ha minden bajunk forrása a bűn, akkor azt kell kiküszöbölnünk az életünkéből. A bűnre adott megfelelő válasz a megtérés. Ennek a mibenlétét szeretnénk most átelmélkedni először a Biblikus Teológiai Szótár megfelelő szócikke alapján.

A bűn elszakít minket Istentől. Az ember bűnös születése óta (Zsolt 51,7). Összüleink bűne által a világba lépett a bűn (Róm 5,12), és azóta énünk legmélyén lakik (Róm 7,20), de nemcsak összüleink és őseink miatt, akiknek élete ugyancsak mély nyomokat hagy életünkben, hanem személyes felelősségünk révén is bűnösök vagyunk, ahogy Pál apostol fogalmazza, valamennyien a „bűn rabjai” (Róm 7,14), valamennyien önként magunkra vettük a bűnös szenvedélyek igáját (vö. Róm 7,5). Isten arra hív mindnyájunkat, hogy újra közösségre lépjünk Vele.

Ha meg akarjuk szüntetni ezt az Istentől való elszakítottság állapotát, ez arra kötelez minket, hogy minél előbb megtérjünk, és azután egész életünk során bűnbánatot tartunk. A bibliai kinyilatkoztatásban ezért jut olyan jelentős hely a megtérésnek és a bűnbánatnak.

A Biblia szerint az elszántan Isten felé tartó ember magatartása, hogy szüntelenül keresi Istent (Ám 5,4; Oz 10,12), az Ő arcát (Oz 5,15; Zsolt 24,6; 27,8), megalázkodik Előtte (1Kir21,29; 2Kir 22,19). Mindennek eredménye a megtérés, a gyakorlati magatartás megváltoztatása.

Isten szövetséget kötött a választott néppel. A szövetség tanításának a fényénél már a régi korban tudták az emberek, hogy a közösségnek és az egyéneknek az Istennel való kapcsolatát megszakíthatja az emberek bűne. A közösséget sújtó csapások alkalmat adtak az elkövetett bűnök tudatosítására (Józs 7; 1Szám 5-6).

Az Istennel való kapcsolat helyreállítására a korai időkben a következő módokon próbálkoztak: a felelősök megbüntetése, böjt, zsákruhákba öltözködtek, hamuba ültek, jajgatásokkal, fájdalomkiáltásokkal fejezték ki bűnbánatukat. A siránkozásnak és a könyörgéseknek megvoltak az előre elkészített formulái. A bűnbocsánat elnyerésére szolgáltak a különféle engesztelő áldozatok, szertartások, közös bűnvallomások. Az egyes vezetők (pl. Mózes), vagy próféták közbenjárásáért is folyamodtak. Az ilyen gyakorlatok érvényben maradtak végig az egész Ószövetségben.

Dávidnak meg kell vallania bűnét, hogy elvette a hetita Uriás feleségét, és megölette férjét. Bűnbánatot kell tartania, és Nátán próféta közvetítésével el kellett fogadnia az isteni büntetést.

A próféták igehirdetésének egyik lényeges mozzanata volt a bűnbánatra való felhívás. *Térjete meg mindannyian gonosz útjaitokról és gonosz tetteitekből, hogy megmaradhassatok ezen a földön, amelyet az Úr nektek és atyáitoknak adott öröktől fogva és mindörökre (Jer 25,5)!*

A jót keressétek, ne a rosszat, hogy éljete! Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, juttassátok diadalra az igazságot a kapuban! Talán megkegyelmez az Úr, a Seregek Istene József maradékának (Ám 5,14-15).

Csak az igazi megtérés hozhatja meg az üdvösséget, a kultusz, a bűnök külsőséges megvallása önmagában véve semmi. Erről szól Izajás próféta. De kifejezi azt is, hogy ha igazi bűnbánatot tartanunk, akkor Isten teljesen megtisztít minket. *Ha kiterjesztitek imára kezeteket, elfordítom szememet. Akármennyit imádkoztok is, nem hallgatom oda, mert a kezetek csupa vér. Mosdjátok meg, s tisztuljatok meg. El gonosz tetteitekkel szíнем elől, ne tegyetek többé rosszat! Tanuljatok meg jót tenni: keressétek az igazságot, segítsétek az elnyomottakat, szolgáltassatok igazságot az árvának, s védelmezzétek az özvegyet. Aztán gyertek, s szálljatok velem perbe!” – mondja az Úr. Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérék lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú. Ha készséggel engedelmeskedtek, majd a föld legjavából esztek. De ha tovább is lázongtok ellenem, kard pusztít el benneteket. Igen, az Úr szája mondja ezt (Iz 1,15-20).*

Ezekiel prófétánál feltűnik a gondolat, hogy az igazi megtérés egy új szívet és új lelket kíván az embertől. *Vessetek el magatoktól minden bünt, amit ellenem elkövettetek, szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket! Miért is halnátok meg, Izrael háza? Nem lelem én örömet a halálban – mondja az Úr, az Isten. Térjete hát meg és éljete (Ez 18,31-32)!*

Erre az új szívre és új lélekre az embernek törekednie kell, ezért fohászkodni kell, azonban igazán Isten tudja ezt nekünk ajándékozni. *Új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek, kiviszem testetekből a kőszívet és hússzívet adok nektek. Az én lelkemet oltom belétek és gondoskodom róla, hogy parancsaim szerint éljétek és szemetek előtt tartsátok törvényeimet és hozzájuk igazodjatok (Ez 36,26-27).* Ezt az új szívet és lelket a Megváltó fogja majd megadni. De Ő is csak úgy tudja megadni, ha mi Isten parancsai szerint élünk, az Ő törvényeit tartjuk mércének, azokhoz igazítjuk az életünket.

Ahogy a száműzetés az ószövetségi választott népnek gondviselészerű alkalmat nyújtott a bűnök tudatosítására, és az őszinte vallomásra, ugyanúgy a személyes betegségek, a minket és családunkat, nemzetünket érő próbatételek számunkra is a mélyebb bűnbánatot hozhatják. Ennek szép kifejeződései a **bűnbánati zsoltárok**, amelyek az Egyház mai imájának is a részét alkotják. Érdemes ezeket a zsoltárokat újra meg újra kézbe venni és elimádkozni, hogy igazi bűnbánat támadjon bennünk, és annak nyomán valódi, egyre mélyebb megtérés, Istenre való ráhagyatkozás (Az 51. un. Miserere zsoltár, a 78. és a106. zsoltár).

Az Újszövetség elején az előhírnök, Keresztelő János, a megtérésre való felszólítással kezdi. Lukács evangélista így foglalja össze küldetését: *Izrael fiai közül sokakat megtérít Urához, Istenéhez.* Keresztelő Szent János szerint mindenkinek el kell ismernie, hogy bűnös és a bűnbánat méltó gyümölcseit kell teremnie (Mt 3,8), és állapotának megfelelő új magatartást kell elsajátítania.⁴

Jézus is megtérésre és bűnbánatra szólít. Nemcsak meghirdeti Isten országát, mint Keresztelő János, hanem el is kezdi annak a megvalósítását. Az az ember, aki bűnös voltát tudatosítja, az bizalommal fordulhat Jézushoz, mert Neki hatalma van a bűnök megbocsátására. De a megtérésre való meghívás beleütközik az emberi önelégültség mindenfajta megnyilvánulásába, mint például a gazdagsághoz való ragaszkodás a gazdag ifjú esetében (Mk 10,21-25), vagy a farizeusok gögös magabiztossága (Lk 18,9).

A megtérés, a bűnbánat nem egyszerű opció. Ha akarom igen, ha akarom nem. Akik nem változtatják meg magatartásukat, nem tartanak bűnbánatot, azok elpusztulnak, az történik velük, mint az evangéliumban leírt emberekkel, és a terméketlen fügefával. *Épp jött néhány ember, s azokról a galileaiakról hozott hírt, akiknek vérét Pilátus áldozatuk vérével vegyítette. Erre ezt mondta: „Azt hiszitek, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak, mint a többi galileai, azért, hogy így jártak? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, éppúgy elvesztek ti is mind. Vagy az a tizenhét ember, akire rádőlt Silóamban a torony, és agyonzúzta őket, azt hiszitek, hogy bűnösebbek voltak, mint Jeruzsálem lakói közül bárki? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, éppúgy elvesztek ti is mindnyájan (Lk13,1-5).*

Az Ószövetség teli volt mindenféle bűnbánati liturgiákkal. Jézus nem említ ilyeneket. Nála csak egy számít, a szív megtérése, amelyet nagyon jól kifejez a vámos imája: *Istenem, irgalmazz nekem, bűnösnek (Lk 18,13).* De nem elég ezt csak ismétlgetni. Életünket az Ő szeretetének új törvénye szerint kell berendeznünk. Megváltónk az igazi megtérésről példabeszédekben szól hozzánk. Ezek közül a legismertebb, legszívhezszólóbb a már idézett tékozló fiú példabeszéde.

Jézus apostolait is azzal küldte szét, hogy ők is a megtérésről prédikáljanak (Mk 6,12). Mennybemenetele előtt megismétli, hogy *nevében bűnbánatot és megtérést kell hirdetni minden népnek (Mt 24,47).*

⁴ Ekkor megkérdezte a tömeg: „Mit tegyünk hát?” „Akinek két ruhája van – válaszolta –, az egyiket adja oda annak, akinek egy sincs. S akinek van mit ennie, ugyanígy tegyen.” Jöttek a vámosok is, hogy megkeresztelje őket, s így szóltak hozzá: „Mester, mit tegyünk?” Ezt felelte nekik: „Ne szedjétek be többet, mint amennyi meg van szabva.” Megkérdezték a katonák is: „Hát mi mit tegyünk?” Nekik így felelt: „Ne zsaroljatok, ne bántsatok senkit, hanem elégedjétek meg zsoldotokkal” (Lk 3,10-14).

A megtérés megpecsételése a keresztség. De a megkereszteltek ki vannak téve annak, hogy visszaesnek a bűnbe ezért szükség van továbbra is bűnbánatra. A bűnbánat szentsége, a gyónás a keresztség meghosszabbítása. Csak a bűnbánat készíti elő az embert arra, hogy szembenézzen Isten ítéletével. E felé az ítélet felé halad a történelem. *Az Isten eddig szemet hunyt a tudatlanság kora felett, de most tudomására hozza az embereknek, hogy mindenütt meg kell térnie mindenkinek. Mert kiválasztott egy napot, s ezen igazságos ítéletet ül a világ fölött egy arra rendelt férfi által, aki mellett mindenki előtt tanúbizonyságot tett azzal, hogy feltámasztotta a halálból (Csel 17,30-31).*

Bár a keresztség eltöröl minden bűnt és büntetést, de nem szabadít meg a rendetlen kívánságoktól, ezek ellen harcolnunk kell egész életünkön át (KEK 978).

Hogy elmélyüljön bennünk a bűnbánat és a megtérés, hogy helyesen lássuk tennivalóinkat, idézzük itt a Katolikus Egyház Katekizmusának megfelelő részeit is a bűnbánatról, megtérésről, a bűnbánat szentségéről, a megigazulásról.

Jézus Krisztus nem akarja, hogy a bűnös meghaljon, hanem hogy megtérjen és éljen. Mindezért pedig önmagát áldozta fel. Jézus Krisztus azt szeretné, hogy a bűnös elhagyja a bűnös utat és megváltozzon. Jézus nyíltan hirdeti, hogy mi a jó és mi a rossz, s azt is, hogy ezeknek mi a következménye halálunk után. Irgalmas szeretetét ajánlja fel életünk utolsó pillanatáig, várva, hogy életünket az Ő tetszése szerint megváltoztassuk. Jézus Krisztus beszél arról, hogy a Törvény eszköze az ember üdvösségének, s a parancsolatokat kikerülve nem juthatunk be az Isten Országába.

545 Jézus az Istenország asztalához hívja a bűnösöket: „Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket” (Mk 2,17). [280] Megtérésre szólítja föl őket, ami nélkül nem lehet belépni az Országba. De szóval és tettel megmutatja nekik Atyja határtalan irgalmát irántuk, [281] és a határtalan „örömet”, mely „az égben lesz egyetlen megtérő bűnös miatt” (Lk 15,7). E szeretet legfőbb bizonyága életének föláldozása „a bűnök bocsánatára” (Mt 26,28).

604 Isten azáltal, hogy a bűneinkért odaadja a Fiát, kinyilvánítja, hogy az Ő ránk vonatkozó terve a jóakaró szeretet terve, mely minden érdemünket megelőzi: „Ebben áll a szeretet, nem mintha mi szeretjük volna Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelésül a bűneinkért” (1Jn 4,10). [458] „Isten azonban azzal ajánlja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk” (Róm 5,8).

605 Ez a szeretet nem ismer kivételt. Jézus erre az elveszett bárány példázatának záradékában emlékeztetett: „Ugyanígy mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszen e kicsinyek közül” (Mt 18,14). Állítja, hogy „életét adja, váltságul sokakért” (Mt 20,28). Ez az utóbbi kijelentés nem leszűkítő értelmű: az emberiség egészét állítja szembe a Megváltó egyetlen személyével, aki odaadja magát, hogy megmentse azt. [459] Az Egyház az Apostolok nyomán [460] tanítja, hogy Krisztus kivétel nélkül minden emberért halt meg: „Nincs, nem volt és nem lesz olyan ember, akiért (Krisztus) ne szenvedett volna”. [461]

615 „Ahogy egy embernek engedetlensége miatt bűnössé váltak sokan, úgy válnak egynek engedelmsége miatt sokan igazzá” (Róm 5,19). Jézus halálig tartó engedelmsége által beteljesítette a szenvedő Szolga helyettesítő szerepét, aki engesztelésül adja oda életét, hordozva sokak bűnét, akiket gonoszságukat hordozva megigazulttá tesz. [495] Jézus helyrehozta vétkeinket, és elégtételt adott az Atyának bűneinkért. [496]

1380 Nagyon megfelelő, hogy Krisztus ilyen egyedülálló módon akart Egyháza számára jelenvaló maradni. Mivel ugyanis Krisztus látható alakjában elhagyni készült övéit, nekünk akarta ajándékozni szentségi jelenlétét; mivel arra készült, hogy a kereszten föláldozva önmagát üdvözítsen minket, akarta, hogy emlékünkn legyen arról a szeretetről, amellyel Ő „mindvégig” (Jn 13,1), élete elajándékozásáig szeretett minket. Valóban, Ő eucharisztikus jelenlétében közöttünk marad, titokzatos módon, mint az, aki szeretett minket és önmagát

adta értünk, [212] éspedig olyan jelek alatt van jelen, melyek ezt a szeretetet kifejezik és közlik.

Kiemelten fontosak a bűnbánatra és megtérésre vonatkozó részek, amelyek bizonyos újabb, ma divatos teológiákban egyre elmosódottabban és halványabban vannak jelen.

1848 Amint Szent Pál megerősíti: „Amikor elhatalmasodott a bűn, túláradt a kegyelem” (Róm 5,20). **A kegyelemnek** azonban, hogy művét végrehajtsa – tudniillik, hogy szívünket megtérítse és meghozza nekünk „az örök életre szóló megigazulást Urunk, Jézus Krisztus által” (Róm 5,21) –, föl kell fednie a bűnt. Mint az orvos, aki a sebet megvizsgálja, mielőtt gyógyítaná, Isten az ő Igéje és Lelke által éles fényt vet a bűnre: „**A megtérés ugyanis megköveteli a bűnről való meggyőzést, a lelkiismeret bűnről alkotott belső ítéletét**, mely – mivel az Igazság Lelkének műve az ember bensejében – egyúttal a kegyelem és a szeretet ajándékozásának új forrása lesz: »Vegyétek a Szentlelket«. Így tehát ebben »a vádolni fog a bűnről« tevékenységben kettős ajándékozás rejlik: megkapjuk a lelkiismeret igazságának ajándékát és a megváltásról való bizonyosság ajándékát. Az igazság Lelke Vigasztaló.”

1431 A belső bűnbánat az egész élet gyökeresen új iránya, visszafordulás teljes szívből Istenhez, a bűn elhagyása, elfordulás a rossztól, elkövetett gonosz cselekedeteink megtagadása. Ugyanakkor magában foglalja a vágyat és az elhatározást az élet megváltoztatására, reménykedve az isteni irgalmasságban és bízva az Ő kegyelmének segítségével. A szív e megtérését üdvös fájdalom és szomorúság kíséri, melyet az egyházatyák animi cruciatus-nak, a ‚lélek gyötrelmének‘ és compunctio cordis-nak, a ‚szív bánkódásának‘ neveznek.

1989 A Szentlélek kegyelmének első műve a megtérés, mely munkálja a megigazulást Jézus prédikációja szerint az evangélium kezdetén: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!” (Mt 4,17) A kegyelem indítására **az ember Isten felé fordul és elfordul a bűntől, így fogadja a magasságból érkező bocsánatot és igazságot.** „A megigazulás (...) **nem egyszerűen a bűnök megbocsátása, hanem a belső ember megszentelése és megújítása.**” [45]

1990 A megigazulás eloldja az embert a bűntől, mely ellentmond Isten szeretetének, és megtisztítja szívét a bűntől. A megigazulás a bocsánatot fölkínáló Isten irgalmasságának kezdeményezését követi. Megbékelteti az embert Istennel. Megszabadít a bűn rabszolgaságából, és meggyógyít.

1490 Az Istenhez való visszatérés folyamata, melyet megtérésnek és bűnbánatnak nevezünk, magában foglalja az elfordulást az elkövetett bűnöktől és a „többé nem vétkezem” szilárd elhatározását. A megtérés tehát a múltra és a jövőre egyformán irányul; az isteni irgalomba vetett reményből táplálkozik.

1440 A bűn elsősorban Isten megbántása, a vele való közösség megszakítása. Ugyanakkor kárt okoz az Egyház közösségének is. Ezért a megtérés egyidejűleg hozza Isten bűnbocsánatát és a kiengesztelődést az Egyházzal, amit a bűnbánat és a kiengesztelődés szentsége liturgikusan kifejez és megvalósít. [33]

1470 Ebben a szentségben a bűnös, átadva magát Isten irgalmas ítéletének, bizonyos módon elővételezi az ítéletet, mely e földi élet végén következik. Ugyanis most, ebben az életben kapjuk a választási lehetőséget az élet és a halál között, és csak a megtérés útján léphetünk be a mennyek országába, ahonnan a súlyos bűn kizár. [78] A bűnös – a bűnbánat és a hit által megtérve Krisztushoz – átmegy a halálból az életre, és „nem megy ítéletre” (Jn 5,24).

3. Bibliai démonológia

Az ördögről, a sátánról, a démonokról, a bukott angyalokról és az őket jelölő egyéb megnevezésekről alig, vagy egyáltalán nem történik említés sok mai prédikációban, teológiai

műben. Mindezeket a lényeket a mítoszok, a képzelet világába utalják. Ha lépten-nyomon bele is ütköznek azokba a szentírási helyekbe, ahol ezekről a lényekről van szó, kitérő magyarázatot adnak.⁵ Történeti magyarázatokkal állnak elő, mítosztalanításról beszélnek, amely némelyeknek annyira sikerül, hogy Jézusból is, aki a megtestesült Második Isteni Személy, Istenember volt, teljesen eltűnik az isteni, és marad a pusztá ember. XVI. Benedek pápa a három kötetes magyar fordításban is megjelent Jézus könyve bevezetőjében az evangéliumokba vetett szilárd hit meggyengüléséről ír. Rátekint a modern exegetikai próbálkozásokra, amelyek még a történeti Jézusba vetett hitet is megkérdőjelezzik. Nemcsak a Szentírás sugalmazottságát, annak eddigi hagyományos értelmezését kérdőjelezzik meg, hanem annak központi magvát, az evangéliumokat is. Eddig azt tanította az egyház, hogy Jézus életének a legközvetlenebb forrásai az evangéliumok. Ma sok szentírás-magyarázó az evangélisták tevékenységének a lényegét is megkérdőjelezi. Azt mondják, nem Jézus életének az eseményeit írják le, nem szavait és gondolatait mesélik el, hanem csak saját értelmezéseiket. Utólag nevezték őt csak Istennek. Jézus alakja így egyre ködösebbé válik. Ez a szemlélet mélyen behatolt a szemináriumokba is. Egy mai fiatal pap, ha olvassa Jézus szavait, nem tudhatja, hogy az Ő szavait olvassa-e. Nem annak a Jézusnak a hirdetése történik, aki az evangéliumokban van. Az evangélisták nem tanítók, hanem gondolkodók. E gondolkodásmód szerint mi, a mai kor emberei ugyanúgy kitalálhatjuk Jézus alakját, ahogyan ők tették.

Ha Jézus személyével is ezt merik tenni, ha annyira mítosztalanítják, hogy istensége is eltűnik, nem csodálkozhatunk, ha az angyalokról, démonokról való tanítást annyira mesének nyilvánították, hogy már nyomaiban is csak nehezen fedezhető fel az egyháznak az angyalokról, démonokról való tanítása, amit pedig még a II. Vatikáni Zsinat környékén is hitt, és amely még a Szent II. János Pál és Ratzinger bíboros által kiadott Katolikus Egyház Katekizmusából is világosan kiolvasható. A következőkben az ő tanításuk és közvetlenül a II. Vatikáni Zsinat után kiadott, mindmáig alapműnek számító Bibliikus Teológiai Szótár tanítása nyomán adjuk elő az egyház démonokba vetett hitét azért, hogy az elméleti alapokból majd könyvünk további fejezeteiben gyakorlati következtetéseket vonhassunk le.

Platón óta alapvető gondolkodási elv, hogy fontos, hogy tisztában legyünk azzal, amiről értekezünk, hogy tudjuk, mi mit jelent. A Biblia azonos értelemben beszél a következő létezőkről: ördög, sátán, démon, sárkány, ősi kígyó, tisztátalan lelkek. Tulajdonneveket is használ velük kapcsolatban. Jézust azzal vádolják, hogy Beelzebulnak, a démonok fejedelmének a segítségével üzi ki az ördögöket. A sátán hol nagybetűvel írva, tulajdonnévként szerepel, hol kisbetűvel köznévként. A Jelenések könyve azt írja, hogy *Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot (Jel 12,9)*. Tehát ez a szöveg kifejezetten azonosítja az ősszüelőket megkísértő kígyót az ördöggel, a sátánnal, ezen kívül még sárkánynak is nevezi, az Újszövetség, később majd látni fogjuk tisztátalan lelkeknek is nevezi őket, és az általuk okozott betegségek, tünetek alapján is megnevezi őket. Például néma és süket lélek, sőt egyszerűen: betegség lelke. Lukács evangélista ír egy asszonyról, akit már „18 éve megkötözve tartja a betegség

⁵ A téma iránt mélyebben érdeklődők számára idézem Gál Péter atya doktori disszertációját, amelyben felsorolja az ismertebb teológusokat, hogy hogyan írnak erről a témáról. A témának külön fejezeteket szán ebben a könyvében: Jézus Krisztus a szabadító. A személyes gonosz hatalmának megtörése, mint a megváltás egyik dimenziója. Szegletkő Kiadó, 2017. A személyes gonosz hatalmától való megváltás tagadása című fejezetben a következő teológusok illetve irányzatok neveit sorolja fel: Adolf von Harnack és Rudolf Bultmann; Eugen Drewermann és a mélypszichológia hatása; Herbert Haag; Karl Barth és Paul Tillich. A személyes gonosz hatalmától való megszabadítás állítása című fejezetben pedig az alábbi neveket említi a fejezetcímbe: Rudolf Schnackenburg és Karl Rahner; Alszeghy Zoltán és Maurzizio Flick; Renzo Lavatori és Giorgio Gozzelino; Joseph Ratzinger és Walter Kasper; Benito Marconcini.

elke, teljesen meg volt görbedve úgy, hogy nem is tudott fölegyenesedni”. Majd a jelenet végén azt mondja Jézus, hogy már 18 éve megkötözve tartotta a sátán (vö. Lk 13,10-17).

Milyen természetű létezőket jelölnek ezek a kifejezések?

A Biblikus Teológiai Szótár szerint a Biblia a héber sátán=ellenség, illetve a görög diabolosz=rágalmazó szóval egy személyes létezőt jelöl, aki láthatatlan, de akinek tevékenysége és hatása megnyilvánul egyrészt más lények tetteiben (démonok, vagy tisztátalan szellemek), másrészt az embert érő kísértésekben.⁶

A Katolikus Egyház Katekizmusa már konkrétan fogalmaz. A 391. pont összefoglalja a démonokkal kapcsolatos korábbi kijelentéseit: *Összűleink engedetlen döntése mögött egy istenellenes, kísértő hang áll, [266] mely irigységből taszította őket a halálba. [267] A Szentírás és az Egyház hagyománya ebben a lényben egy bukott angyalt lát, akit sátánnak vagy ördögnek nevez. [268] Az Egyház tanítja, hogy kezdetben Istentől teremtett jó angyal volt. „Az ördögöket és a többi démont Isten természetük szerint jónak teremtette, de önmaguktól rosszak lettek.”[269]*

A gonosz nem valami személytelen erő, elvont fogalom, hanem személyt jelent, a Sátánt, a Gonoszt jelenti, az angyalt, aki szembeszegül Istennel. „Ördög”, a görögben diabolosz, az, aki „keresztbe fekszik” Isten terve és a Krisztusban beteljesedett „üdvözítő mű” útjában (KEK 2851).

Tehát **személyes létezőkről van szó, nem pusztán képzeleti lényekről, vagy valamiféle megszemélyesített erőkről. Ezek a lények természetük szerint angyalok, szabad akaratú tiszta szellemek, akiknek testük nincs, és akiket Isten jónak teremtett, de akik saját akaratukból rosszá váltak, fellázadtak Isten ellen, és ebbe a lázadásukba belevonták az embert is, ráhozva azt a rengeteg rosszat, amelyet a bűn következményei című fejezetben tárgyaltunk (I/1.).**

János apostol szerint Jézus egyenesen azért lett emberré, hogy az ördög műveit lerombolja. A katekizmus így fogalmaz. *A Szentírás bizonyítja annak ártó befolyását, akit Jézus „kezdettől fogva gyilkosnak nevez” (Jn 8,44), s aki még azt is megkísérelte, hogy Jézust eltérítse Atyjától kapott küldetésétől. [272] „Az Isten Fia azért jelent meg, hogy az Ördög műveit lerombolja” (1Jn 3,8). Ezen művek legsúlyosabbja – a következmények miatt – a hazug félrevezetés volt, mely az embert rávette, hogy ne engedelmeskedjék Istennek (KEK 394).*

Azért fontos látnunk, hogy milyen a bibliai démonológia, mert vannak más démonológiák is. Már a Bibliában találkozhatunk például a babilonival, amely egy bonyolult démonológia volt. Benne sokféle ördögüzést gyakoroltak, hogy megszabadítsák a megbabonázott személyeket, tárgyakat, helyeket. Ezek a lényegük szerint mágikus szertartások az orvostudomány jelentős részét alkották, hiszen minden betegséget valamilyen rossz szellem tevékenységének tulajdonították.⁷

Ma is mindenféle bonyolult démonológiákkal találkozhatunk, amelyet az orvostudományba vetett bizalom csökkenése is létrehívott. Ma a természetgyógyászat fedőnév alatt – hiteltelenné téve így az igazi pl. gyógynövényeket alkalmazó természetgyógyászatot, sok régi és új keletű démonokat is bevonó mágikus gyógyítás történik. Itt keverednek a szent angyalok és a bukott angyalok, és gyakran éppen arról van szó, amivel Jézust vádolták kortársai, hogy a démonok segítségével üzi ki az ördögöket. Itt a

⁶ Vö: Biblikus Teológiai Szótár Sátán címszó.

⁷ Lásd: Biblikus Teológiai Szótár démonok címszó.

legtöbbször nem kiűzésről, szabadításról van szó, hanem tünet-átcsoportosításokról, amikor az egyik baj, betegség megszűnik, de helyébe lép rengeteg más.

A démonokra vonatkozó hit az Ószövetségben

Előbb történetileg tekintjük át, hogy hogyan bontakozott ki a Szentírásban a démonokra vonatkozó hit.

A Biblikus Teológiai Szótár a démonok címszót a következő mondatokkal indítja. „A démonoknak, ezeknek az ártó szellemi lényeknek az arculata csak lassan bontakozott ki világosan a kinyilatkoztatásban. Kezdetben a bibliai szövegek bizonyos népies hiedelmekből kölcsönzött elemeket használtak fel, és ezeket még nem hozták kapcsolatba a sátán misztériumával. Végül Krisztus világosságában kapott értelmet minden, aki azért jött le hozzánk, hogy megszabadítsa az embert a sátántól és alattvalóitól”. Ezt is kijelenti: „Az Ószövetség ugyan szilárdan vallja a rossz szellemek létét és tevékenységét, éppúgy, mint az angyalokét, de sokáig csak igen kialakulatlan fogalma volt természetükről és Istenhez való viszonyukról.”

Tóbiás könyve már elég világos tanítást ad az angyalokról és a démonokról. Arról ír, hogy vannak démonok, amelyek kínozzák az embert vagy akár meg is ölik, az angyalok egyik küldetése pedig az, hogy küzdjenek ellenük. Ráfael angyal, az ifjú Tóbiás kísérője, szabadítja meg a démontól leendő feleségét, és őt magát.

A perzsa és a görög mitológiából átvett démonnevek is szerepelnek a Szentírásban. A **Biblia görög fordítói azonosították a pogány isteneket a démonokkal.** A pogányok állandó kísértése volt, hogy próbálják kiengesztelni ezeket a gonosz szellemeket, áldozati kultusszal adózva nekik, egyszóval, hogy istenekké tegyék őket. Izrael se menekült meg ettől a kísértéstől. Elhagyva teremtőjét ő is „más istenek” felé fordult (MTörv 13,3.7.14; 32,17), más szóval a démonok felé, egészen odáig, hogy emberáldozatot mutatott be nekik (Zsolt 106,37). Mindezt olyan elfajulásnak értelmezte Mózes Törvénykönyve, hogy a mai ember szemében borzalmasnak tűnő módon ki kellett irtani az ilyen város lakóit, hogy a kór tovább ne terjedjen.⁸

A kései zsidóság gondolkodásában a szent angyalok és a bukott angyalok világa rendszeresebb struktúrát kap. A démonokat bukott angyaloknak tekintik, akik a sátán büntársai és segítői... Mindenképpen úgy tekintik a démonokat, mint tisztátalan szellemeket, amelyekre gőg és érzékiség jellemző. Kínozzák az embereket és igyekeznek rosszba vinni őket. Az ellenük való küzdelem folyamán **ördögűzésekhez folyamodnak, ahogyan azt majd az Újszövetségben Jézus és tanítványai is teszik** (Tób 6,8; 8,2; vö. Mt 12,27). **De ezek már nem mágikus természetű ördögűzések, mint Babilonban, hanem könyörgők: abban remélnek, hogy Isten visszaveri a sátánt és szövetségeseit, ha Nevének hatalmát hívják segítségül** (vö. Zak 3,2; Júdás 9). ... Szent Mihály és égi seregei állandó küzdelmet vívnak ellenük, és az emberek segítségére jönnek (vö. Dán 10,13).

Ezekben a szövegekben feltűnnek már olyan elemek, amelyek majd az Egyház későbbi ördögűző szövegeiben is vissza-vissza térnek. Például a XIII. Leo pápa által írt Szent

⁸ *Ha valamelyik városod felől, amelyet az Úr, a te Istened lakóhelyül ad neked, azt hallod, hogy körödből származó semmirekellő emberek odamentek, s félrevezették városuk lakóit, így beszélvén: Rajta! Szolgáljunk más isteneknek – olyanoknak, akiket ti nem ismertek –, akkor vizsgáld ki az ügyet, járj utána, tarts alapos kihallgatást. Ha beigazolódik, hogy ez a szörnyűség csakugyan megtörtént körödben, akkor a város lakóit hányd kardélre. Töltsd be rajta s mindenben, ami az övé az átkot, aztán mindent, amit zsákmányolsz, hordj össze a piacon, s a várost mindazzal együtt, amit zsákmányoltál benne, égesd el, áldozatul az Úrnak, a te Istenednek. Maradjon örökre romhalmaz, nem szabad újjáépíteni! Az átokverte javakból ne maradjon semmi a kezed közt, hogy az Úr retentő haragja elcsituljon, könyörülettel legyen irántad és irgalmában – amint atyáidnak esküvel ígérte – megsokasítson (M Törv 13, 13-18).*

Mihályhoz szóló imából ismert fordulat: parancsoljon neki az Isten.⁹ A Bibliából ismert arkangyalok, Ráfael és Michael azok, akik elűzik az ördögöket, megvívják velük a harcot, amit csak ők tudnak megvívni, hiszen azonos a természetük, ebből következően azonosak a fegyvereik.¹⁰

Jézus a sátán és a démonok legyőzője

A Biblikus Teológiai Szótár démonok címszónál ezt az alcímet adja, amikor a témát az Újszövetségben tárgyalja. Azt írja, hogy Jézus egy párviadalt folytat a sátánnal. „Jézus élete és cselekvése a két világ e párviadalának látókörében helyezkedik el; a párbaj tétje végső soron az ember üdvössége. Jézus személyesen száll szembe a sátánnal” először amikor az arra vetemedik, hogy Őt is megkísértse, és eltérítse küldetésétől. „Szembeszáll a bűnös emberiséget hatalmukban tartó gonosz szellemekkel is és a maguk birodalmában győzi le őket. Ezen azt kell értenünk, hogy a sátán e világ fejedelme. János apostol Jézus szavait idézve így nevezi őt. Jézus egy alkalommal felfohászkodott. *Atyám, dicsőítsd meg nevedet!*” *Erre szózat hallatszott az égből: „Megdicsőítettem és ezután is megdicsőítem.” A nép, amely ott ácsorgott, ennek hallatára azt gondolta, hogy mennydörgött. Mások így vélekedtek: „Angyal beszélt vele.” Jézus megmagyarázta nekik: „Nem miattam hallatszott ez a szózat, hanem miattatok. **Ítélet van most a világon. Most vetik ki ennek a világnak a fejedelmét** (Jn 12,28-31).*

A katekizmus így fogalmaz. Az „e világ fejedelme” fölötti győzelem egyszer s mindenkorra megszületett abban az órában, amelyben Jézus szabadon halálra adta önmagát, hogy életét ajándékozza nekünk. Ekkor van e világ ítélete, és ekkor „vettetik ki” e világ fejedelme (KEK 2853.).

Jézusnak ez a démonok feletti győzelme sok ördögűző jelenetben megnyilvánul. Ezekről az evangéliumok beszámolóit tanúskodnak. A legtöbbet mindegyik evangélista elbeszéli. Amikor Jézus a kafarnaumi zsinagógában először nyilvánosan beszél, akkor a hallgatóságban, magának Péter apostolnak az emlékezetében is csak az ördögűzés jelenete marad meg. Beszédének tartalmára már nem is emlékeznek, csak arra, hogy milyen hatalommal cselekszik. *A zsinagógájukban volt egy tisztátalan lélektől megszállt ember. Ez rögtön ilyeneket kiabált: „Mi közünk egymáshoz, názáreti Jézus! A vesztünkre jöttél? Tudom, ki vagy: Az Isten Szentje.” Jézus ráparancsolt, így szólva: „Hallgass és menj ki belőle!” A tisztátalan lélek erre össze-vissza rángatta az embert, aztán nagy kiabálás közepette kiment belőle. Mindnyájan elcsodálkoztak. „Ki ez? – kérdezték vitatkozva egymástól. Tanítása egészen új, s akkora a hatalma, hogy még a tisztátalan lelkeknek is tud parancsolni, s azok engedelmeskednek is neki” (Mk 1,23-27).*

Nagyon emlékezetes volt sokaknak a gadarai megszállott esete, akit egy egész légió démon tartott megszállva. A félelem, és a sertéseik pusztulása miatt a gadaraiak arra kéri Jézust, hogy hagyja el határukat (Mk 5,1-20).

Az evangéliumok leírásából nem tudunk arról, hogy Jézus távolabbi földrészeken is járt volna. Maga azt mondja, hogy küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól (Mt

⁹ Megmutatta nekem József főpapot, amint az Úr angyala előtt állt. Jobbján a sátán állt, és vádolta. Az Úr angyala ezt mondta a sátánnak: „Parancsoljon neked az Úr, sátán, parancsoljon neked az, aki kiválasztotta Jeruzsálemet! Nem üszök ő, amelyet kimentettek a tűzből” (Zak3,1-2)?

¹⁰ Az ördögűzés hatására elmenekült a démon és meg sem állt Egyiptomig. Ráfael üldözőbe vette, megkötözte és odaláncolta (Tób 8,3). Gábiel angyal megjelenik Dánielnek, és ezt mondja neki. Éppen a könyörgésem miatt kellett hozzád jönnöm. A perzsák országának (angyal) fejedelme huszonegy napon át ellenállt nekem. De Mihály, az egyik legfőbb fejedelem, segítségemre jött. Ott is hagytam, hogy küzdjön meg a perzsák királyával (Dán 10,12-13).

15,24), de kiűzi a szírföníciai származású anya lányából is az ördögöt, mivel olyan kitartóan kérleli (Mk 7, 24-30).

A mai orvostudomány fogalmai szerint epileptikus gyermekből egy „néma és süket” lelket űz ki. Mikor tanítványai megkérdezték, hogy „*Mi miért nem tudtuk kiűzni*”, azt felelte, hogy „*Ez a fajta nem megy ki másként, csak imádság és böjt hatására*” (Mk 9, 14-29).

Az ördögtől megszállt, vak és néma ember meggyógyításakor fogalmazódik meg a vád Jézus ellen, hogy „*Beelzebulnak, az ördögök fejedelmének nevében űzi ki az ördögöket*” (Mt 12,22-32). Jézus elmagyarázza a hallgatósága előtt ennek logikai képtelenségét. Ekkor teszi azt a kijelentését is, hogy „*aki nincs velem, az ellenem van, aki nem gyűjt velem, az szétszór.*” Ezt szembe szokták állítani Jézusnak egy másik kijelentésével, amelyet ugyancsak ördögűzéssel kapcsolatban tesz: „*aki nincs ellenetek, az veletek van*” (Lk 9,50). Csakhogy ez utóbbi esetben arról van szó, hogy a tanítványok megtiltották valakinek az ördögűzést azért, mert az ördögűző formálisan nem tartozott hozzájuk. Jézus erre válaszolta nekik, hogy aki nincs ellenetek, az veletek van. Így érthetőek szavai: ha az ember az ördög ellen harcol, aki ellen ti is harcoltok, akkor valójában egy oldalon harcoltok. Ez az ember nem ellenetek, hanem az ördög ellen harcol. Valójában tehát a szövetségesetek. A Márknál leírt történetben viszont éppen a Jézus és a sátán, vagyis evilág fejedelme közti küzdelemről van szó, amelynek tétje az ember üdvössége. Jézus azért jött, hogy megtörje a sátán és a bűnös emberiséget hatalmukban tartó gonosz szellemek uralmát, hogy kiragadjon fennhatóságuk alól. Ebben a harcban döntenünk kell, hogy melyik oldalon harcolunk. Az áteredő bűn miatt mindannyian a gonosz oldalán kezdjük, az ő hatalma alatt vagyunk. Csak tudatos döntéssel állhatunk át Jézus oldalára. Ez a keresztségkor történik, illetve ha az csecsemőkorban történt, a keresztség tudatos vállalásakor. Ha ezt nem tesszük, ha nem közreműködünk Jézussal abban, hogy megmentsen minket, akkor az ördögök hatalma alatt maradunk.

Lukács evangelistánál van egy összefoglaló kijelentés, amelyben az szerepel, hogy a környezetében lévő asszonyok közül is többeket meggyógyított, illetve megszabadított a gonosz lelkektől. Név szerint említi a Magdalai Máriát is. *Ezután bejárta a városokat s a falvakat, tanított, és hirdette az Isten országát. Vele volt a tizenkettő és néhány asszony, akiket a gonosz lelkektől és a különféle betegségektől megszabadított: Mária, melléknevén magdalai, akiből hét ördög ment ki (Lk 8,1-2).* A magdalai Mária kilétéről vita zajlik. Egyes teológusok szerint ez a nő nem azonos Lázár és Márta testvérével, Mária Magdolnával. A misztikusoknál viszont egyértelműen az szerepel, hogy ez a magdalai Mária, Mária Magdolna volt, Lázár és Márta testvére.

Ez a részlet is ráirányítja a figyelmet arra a tényre, amelyet a Biblikus Teológiai Szótár úgy fogalmaz, hogy az ördögi megszállottság és betegség az újszövetségi szentírási részekben összevegyül. Hol az szerepel, hogy Jézus meggyógyítja a megszállottat (Lk 6,18; 7,21), hol pedig az, hogy kiűzi a démonokat (Mk 1,34-39). A szócikk szerzője azt írja, hogy „főleg azt kell szem előtt tartanunk, hogy minden betegség a sátán emberek feletti hatalmának jele.”¹¹ **„Amikor Jézus szembeszáll a betegséggel, a sátánnal száll szembe; amikor gyógyulást ad, a sátánt győzi le. A démonok azt hitték, hogy ők az urak ideleenn; Jézus azért jött, hogy elveszejtse őket. A tömeg álmélkodik azon a tekintélyen, amely megnyilvánul benne velük szemben”** (Mk 1,24; Mt 12,23; Lk 4,35 és a következők).

Az Egyház harca a gonosz lelkek ellen

¹¹ Szombaton az egyik zsinagógában tanított. Volt ott egy asszony, akit már tizennyolc éve gyötört a betegség lelke; teljesen meg volt görbedve, úgyhogy nem is tudott fölegyenesedni. Amikor Jézus meglátta, odahívta és így szólt hozzá: „Asszony, megszabadultál betegségedtől.” Közben rátette a kezét. Az rögtön fölegyenesedett, és dicsőítette az Istent. (Lk 13, 10-13)

A Beelzebul vád kapcsán kiderül, hogy Jézus Isten Lelkével űzi ki a démonokat. Ezután az ördögűzések már Jézus Nevében történnek. Amikor küldetésben elindítja tanítványait, átadja nekik a démonok fölötti hatalmát. Azok örvendezve térnek vissza és beszámolnak a történekről. *Uram, még a démonok is engedelmeskednek nekünk a te nevedre (Lk 10, 17)! A tanítványok valóban tapasztalják, hogy a démonok alá vannak vetve nekik; ez a sátán bukásának nyilvánvaló bizonyossága. Ez lesz a századok folyamán az egyik jel, amely az Evangélium hirdetését a csodákkal együtt kísérni fogja. Mennybemenetele előtt Jézus ezt mondja apostolainak. „Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik. **Akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérni: Nevemben ördögöt űznek, nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik, ha pedig betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak**” (Mk 16,15-18). Vannak szentírás-magyarázók, akik azt mondják, hogy ez az un. Márk klauzúra későbbi hozzátoldás. De ha így is lenne, az még nagyobb bizonyíték ezek valóságtartalmáról, arról, hogy ezt a későbbi korokban is így élték meg a keresztények.*

A sátánról az szerepel a Szentírásban, hogy a hazugság atyja. Erről lesz egy külön fejezet.

Az apostoloknak és a későbbi keresztényeknek meg kellett küzdeniük a sátán mindenféle hazugságával és mesterkedésével, amelyekkel **babona, varázslás, jósszellembe vetett hit formájában is találkoztak.**

Pál apostol és kísérei Ciprus szigetén találkoztak egy Barjézus nevű zsidó varázslóval és hamis prófétával, aki a római helytartó kíséretéhez tartozott. Ez a varázsló *„akadékoskodott, és azon volt, hogy elfordítsa a helytartót a hittől”.* Erre Pál apostol elég különös módon lép fel vele szemben. Bár az átok nem jellemző az Újszövetségben, de mégis valami hasonló történik az illetővel, de nem véglegesen, hanem, a szerző hozzá teszi, hogy csak egy időre. *Erre Saul, vagy másik nevén Pál a Szentlélekkel eltelve rászégezte tekintetét, és rákiáltott: Ördög fia, tele minden ravaszsággal és gonoszsággal, és ellensége minden igazságnak, nem hagyod abba, hogy áskálódj az Úr egyenes útja ellen? Lám, most lesújt rád az Úr keze, megvakulsz és nem látod a napot egy ideig.”* Azon nyomban vak sötétség szakadt rá, és botorkálva kereste, hogy valaki kezét nyújtsa neki. Amikor a helytartó látta az esetet, hívő lett, mert egészen lenyűgözte az Úr tanítása.¹²

Jézus küldötteinek a párbaja a démonokkal más alakban is megjelenik: küzdelem a varázslat, mindenfajta babona (Csel 13,8kk; 19,18-19), és a jós- szellembe vetett hit ellen (Csel 16,16).

Az Apostolok Cselekedeteinek következő részlete több tanulsággal is szolgál. *Isten rendkívüli csodákat is tett Pál által. Így például betegekre tették az általa használt törülközőket és fejkendőket, és a betegség elhagyta őket, a gonosz lelkek meg kiszálltak belőlük. A vándorló zsidó ördögűzők közül is megpróbálták néhányan, hogy a gonosz lelkektől megszállottakra ráolvassák Urunk Jézus nevét, ezt mondva: „Kényszerítlek titeket Jézusra, akit Pál hirdet.” Egy zsidó főpapnak, Szkéuasznak hét fia is így tett. De a gonosz lélek visszavágott: „Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok?” Ezzel rájuk vetette magát a megszállott ember, kettőt letepert közülük, s úgy elbánt velük, hogy meztelenül és sebekkel borítva menekültek ki a házból. Erről minden ezezusi zsidó és görög tudomást szerzett. Nagy félelem fogta el őket, és magasztalták Urunk Jézus nevét. Sok hívő is előállt, beismerték és elmondták saját mesterkedéseiket. A bűbajosok közül sokan könyveiket is elhozták, és mindenki szeme láttára elégették őket (Csel 19, 11-19).* Gyógyulások és szabadulások történnek a Pál apostol által használt tárgyak révén. Az ereklyetiszteletnek a bibliai gyökereit is láthatjuk ebben a történetben. A második tanulság az, hogy Jézus Nevét

¹² Az egész eset elbeszélését lásd: Csel 13,4-12.

nem lehet akárhogyan használni. Nem a név mágikus ismételtetése számít, hanem a Jézusba vetett hit és a Vele való egység. A történetből látszik az is, hogy mágikus gyógyítások is gyakorlatban voltak abban a korban, ahogyan a mi korunkban is. Az eset után többen beismerték az ilyen mesterkedéseket. **A megtérés, és a mágia mögött álló gonosz lelkekkel való szembefordulás kifejeződött abban is, hogy elégették az ilyen praktikákat tartalmazó könyveiket, mágikus eszközeiket.**

Hogy a jóslás, a jövendőmondás is a gonosz tevékenységi körébe tartozik, mutatja Pál apostol és Szilás esete, akik megszabadítják a jós szellemtől megszállott leányt, kiűzik belőle azt a démont, amely képessé tette őt erre. És mivel ez a lány gazdájának éppen a gonosz által művelt jóslásaival hasznot hajtott, ezért bosszúból bebörtönöztették Pált és Szilást. *Egyszer, ahogy az imádkozóhely felé tartottunk, talákoztunk egy jós szellemtől megszállt leánnyal, aki jóslásaival nagy hasznot hajtott gazdájának. Pál után és miutánunk szaladt, és így kiáltozott: „Ezek az emberek a fölséges Isten szolgálói, s az üdvösség útját hirdetik nektek.” Ezt több napon át megismételte. Pál már bosszankodott miatta, hátrafordult és rászólt a lélekre: „Parancsolom neked Jézus Krisztus nevében, menj ki belőle!” Ki is ment akkor mindjárt. Amikor gazdái látták, hogy nem húzhatnak belőle több hasznot, megragadták Pált és Szilást, és a fórumra hurcolták, az előljárók elé (Csel 16,16-19).*

A démonok elleni küzdelem másik területe, amellyel az Apostolok Cselekedeteiben és a Jelenések könyvében találkozhatunk, a bálványimádás. **A démonok imádtatják magukat és az asztalukhoz hívják őket, hogy az Eucharisztiahoz hasonló kultikus lakomákon még szorosabban magukhoz láncolják őket.**

A Korintusiaknak írt első levelében Pál apostol szembeállítja a keresztény áldozatot a pogány áldozatokkal. Az egyik az Istennek való áldozat, a másik az ördögnek való áldozat. Az egyik Istennel való, a másik az ördöggel való közösségre lépés. A kettő egyszerre nem lehetséges. Két úrnak nem szolgálhat egy időben az ember.

Ezért, kedveseim, kerüljétek a bálványimádást. Értelmes emberekhez szólok, ítéljétek meg magatok, amit mondok: Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nemde a Krisztus vérében való részesülés? S a kenyér, amelyet megtörünk, nemde a Krisztus testében való részesedés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesülünk... Amit a pogányok áldoznak, azt nem Istennek, hanem az ördögöknek áldozzák. Igazán nem óhajtom, hogy közösségre lépjétek az ördögökkel. Ti nem ihatjátok az Úr kelyhét is, meg a sátán kelyhét is. Nem részesedhettek az Úr asztaláról, meg az ördögök asztaláról (1Kor 10,14-21).

A Jelenések könyvének csapásai a démonok imádása és gonosz tetteik miatt sújtják az emberek egyharmadát. **Itt kifejezett említés történik a varázslásról, a gyilkosságról és a paráznaságról is.** E két utóbbi összetartozása napjainkban a szabad szerelem és az abortuszok elterjedése miatt egészen nyilvánvaló. *Ez a három csapás – a szájukból kicsapó tűz, füst és kénkö – megölte az emberek egyharmadát. A lovak ereje a szájukban és a farkukban rejlett: a farkuk ugyanis olyan volt, mint a kígyó, feje volt, amellyel marni tudtak. A többi ember, aki nem halt meg a csapások alatt, mégsem tért meg gonosz tetteiből, hanem továbbra is imádta a démonokat és az aranyból, ezüstből, bronzból, kőből és fából készült bálványokat, amelyek nem látnak, nem hallanak és nem járnak, nem tértek meg sem a gyilkosságból, sem a varázslatból, sem paráznaságukból, sem a lopásokból (Jel 9,18-21).*

Az apostolok felveszik a küzdelmet a sátántól származó hamis bölcsesség ellen, a démoni tanítások ellen, amelyek minden időben igyekeznek az embereket megtéveszteni, valamint a Vadállat szolgálatában álló hamis csodatevők ellen.

A Lélek világosan állítja, hogy a végső időkben némelyek elpártolnak a hittől, megtévesztő szellemekre és ördögi tanításra hallgatnak. *Ezek képmutató hazudozók, akiknek meg van a lelkiismeretük bélyegezve (1Tim 4,1-2).*

Láttam, hogy a sárkány szájából, a vadállat szájából és a hamis próféta szájából három békához hasonló tisztátalan lélek jött elő. Ördögi lelkek, akik csodákat művelnek, és elmennek a földkerekség királyaihoz, hogy harcra toborozzák őket a mindenható Isten nagy napjára (Jel 16,13-14).

A Biblikus Teológiai Szótárban külön címszó szerepel a Vadállatról. Ennek alapján azt mondhatjuk, hogy ez a bizonyos **Vadállat egy szimbolikus alak, amely mögött a Kígyó, a Sárkány, aki az ördög és a Sátán áll** (Jel 12,9). Hatalmát is tőle kapja (Jel 13,4).

„**A Vadállat valamiképpen testet ölt azokban a nagy birodalmakban, amelyek a világ meghódítására törnek. Mint az Antikrisztus, ő is fellázad Krisztus Király ellen. Átkozódik, üldözi a szenteket és imádást követel magának**”. A Jelenések Könyvének 13. fejezete szól a tengeri és a szárazföldi vadállatról. Eljön az idő, amikor „*senki sem élhet idelelni, ha nincs megjelölve az ő számával.*” Ez a totalitárius uralomra törő igény nemcsak Antiokhosz Epiphanésznál vagy a pogány Rómában mutatkozik, látjuk újjászületését az Egyház egész történelme során.” Ennek a totalitárius uralomnak a múltban megvoltak a többnyire térbeli korlátai. A globalizációval egyre nagyobb az esély arra, hogy megvalósuljon ez az uralom. De ennek a korunkban működő Vadállatnak a diadala is csupán látszólagos és pillanatnyi. Már az Ószövetség is hangoztatja a hívők győzelmét... A Vadállat veresége ugyan még nem nyilvános, de Jézus halálával és feltámadásával befejezett tény.

A Jelenések Könyve leírja a Vadállatot jelképező földi birodalmak, a Antikrisztus, az ő szolgálatában álló Hamis próféta és követőik végső vereségét. *Majd láttam: A vadállat és a föld királyai összegyűltek a seregeikkel együtt, hogy harcra keljenek a Lovassal és seregével. De ezek elfogták a vadállatot és vele együtt a hamis prófétát, aki csodákat tett, és félrevezette velük azokat, akik a vadállat bélyegét viselték, és a képmását imádták. Elevenen bevetették mind a kettőt a kénkőves, tüzes tóba. A többi a Lovas kardja ölte meg, amely a szájából tört elő. És az összes madár jóllakott a húsból (Jel 19,19-21).*

Kezdetől fogva gyilkos, a hazugság atyja

Mindkét elnevezést Jézus alkalmazza az ördögre, a sátánra és a démonokra. Jézus ezt válaszolta a vele vitatkozó zsidóknak: „*Ha Isten volna az atyátok, akkor szeretnétek engem. Mert az Istentől való vagyok, tőle jöttem. Hisz nem magamtól jöttem, hanem Ő küldött. Miért nem értitek a beszédemet? Azért, mert nem vagytok képesek meghallani a szavamat. Az ördög az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdetől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug, és a hazugság atyja* (Jn 8,42-44).

A gyilkos jelző röviden értelmezhető. A hazugságról viszont sok szó van a Szentírásban. A sátán attól a naptól fogva gyilkos, hogy elcsábította Évát és rajta keresztül Ádámot (Ter 3,13), és elvágta útjukat az élet fájához. Az embernek nem kellett volna meghalnia. A halál a sátán által lépett be az emberiség életébe. A gyűlölet, a háborúk, a kegyetlen gyilkosságok, abortuszok, öngyilkosságok mögött fő mozgatóként ő áll.

A Bölcsesség könyve szerint a sátán irigysége révén jött a világba a halál. Megirigyelte az ember boldogságát, ezért meggyűlölte és halálát idézte elő (Bölcs 2,24). Ugyanez a mechanizmus működik az első földi gyilkosságnál is. Káin irigykedni kezdett Ábelre, féltékeny volt rá, megsemmisítésére törekedett, amely gyilkossággal végződött.

A hazugság szót a Biblia két különböző értelemben használja, az embertársakkal való viszonyunkban és az Istennel való viszonyunkban. Az emberekkel való viszonyunkban az Ószövetségben ilyen cselekedetek szerepelnek: hamis tanúskodás, cselszövés, csalás, eltérés a gondolat és a nyelv között. Azt mondja az ószövetségi Biblia, hogy a hazug ember vesztébe rohan. Az apai áldást csalással megszerző Jákob is megjárja, apósa, Lábán őt játssza ki. Két lánya közül Ráchelt szereti, és megegyezik Jákobbal, hogy hét évig szolgál érte. Az szerepel

a történetben, hogy ez a hét év *olyannak tűnt a szemében, mint egy nap, annyira szerette*. Jákob azonban az esküvő napján idősebb lányát, Leát adta hozzá, és Ráchelért még újabb hét évet kellett szolgálnia.

Az Újszövetségben Jézus az esküről szólva egyértelműen fogalmaz: *Beszédek legyen: igen, igen; nem nem. Ami ezt meghaladja, az a gonosztól van (Mt 5,37)*. Vagyis nincs szükség esküdözésre, nincs szükség ilyen kifejezésekre, hogy „őszintén mondom”, „becsszóra mondom”. A keresztény mondjon mindig igazat. De ez nem jelenti azt, hogy mindenkinek mindent el kell mondani. Vannak titkok is, amiket őrizni kell, vannak olyan információk is, amik nem tartoznak másokra. Akikre viszont tartoznak, azokkal meg kell osztani, mert a hazugság ellenkezik a Krisztusban való összetartozásunkkal. Ananiás és Szafira Péternek hazudva a Szentléleknek hazudott, amiért az életükkel fizettek.

A hazugság az Istennel való kapcsolatban a bálványimádás témaköréhez kapcsolódik. **Ha valaki nem ismeri fel az Igaz Istent és a bálványok felé fordul, az hazugságra építi az egész életét, élethazugságban él.** Minden megtérés feltétele az, hogy az ember megvallja a bálványok megtévesztő és hazug voltát, amelyeknek addig szolgált. Jeremiás próféta így fogalmaz. *Eljönnek hozzád a nemzetek a föld végső határaitól és így szólnak: Csupa hazugság volt atyáink öröksége; mihaszna bálványok, közülük egy sem tud segíteni. Alkothat-e magának isteneket az ember? Ha igen, akkor bizony nem istenek.* Pál apostol is a hazug bálványoktól való elfordulásra buzdít és az élő és igaz Istennek való szolgálatra (Jer 16,19-20; Róm 1,25; 1Tessz 1,9).

Jézus kárhoztatja a zsidó nép vak vezetőit, akiket hazugnak, képmutatóknak nevez azért, mert visszautasítják a Benne való hitet. *Ha azt mondanám, hogy nem ismerem (az Atyát), hozzátok hasonlóan hazug volnék. De ismerem, és megtartom tanítását (Jn 8,55)*. Jézus magát igazságnak nevezi. Az igazsággal ellentétes minden hazugság, hamisság, megtévesztés, minden álság. Az újszövetségi könyvekben sok szó van ezekről: hamis prófétákról, hamis tanítókról, hamis apostolokról, hamis testvérekről, hamis messiásokról, antikrisztusokról. A hazugság megannyi pártfogói ezek; a keresztényeknek szembe kell szállniuk velük, mint Pál tette Elimász varázslóval (Csel 13,8 és a következők).

Álljon itt néhány szentírási idézet ezekről!

Hamis próféták:

Óvakodjatok a hamis prófétáktól! Báránybőrben jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcseikről ismeritek fel őket (Mt 7,15-16).

Jön idő, amikor az egészséges tanítást nem hallgatják szívesen, hanem saját izlésük szerint szereznek maguknak tanítókat, hogy fülüket csiklandoztassák. Az igazságot nem hallgatják meg, de a meséket elfogadják (2Tim4,3-4).

Hamis apostolok:

Az efézusi egyház angyalának ezt írta: Aki a hét csillagot jobbájában tartja, s aki a hét arany gyertyatartó közt jár, a következőket mondja: Tudok tetteidről, fáradozásaidról és kitarásodról. Tudom, hogy nem tűröd a gonoszokat: próbára tetted, akik apostolnak mondják magukat, noha nem azok, és hazugnak találtad őket (Jel 2,1-2).

Hamis testvérek:

Még kísérőmet, Tituszt sem kényszerítették körülmetélkedésre, jóllehet görög volt, a betolakodott hamis testvérek ellenére sem, akik azért tolakodtak be közéink, hogy kifürkésszék Krisztus Jézusban való szabadságunkat, és szolgaságba taszítsanak bennünket (Gal 2,3-4).

Hamis krisztusok, antikrisztusok:

Akkor, ha valaki azt mondja: Íme, itt a Krisztus vagy amott! – ne higgyétek. Álpróféták és álkrisztusok fognak fellépni, és nagy jeleket és csodákat visznek végbe, hogy megtévezzék, ha lehet, még a választottakat is. Lám, előre megmondtam nektek. Ha tehát azt mondják nektek, hogy kinn van a pusztában, ne menjetek ki; hogy a házban rejtőzködik, ne higgyétek el! Amint

a villám napkeleten támad és napnyugatig látszik, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is (Mt 24 23-27).

Gyermekeim, itt az utolsó óra, és mint hallottátok, hogy eljön az antikrisztus, most sok antikrisztus támadt. Ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Közülünk mentek ki, de nem voltak közülünk valók. Mert ha közénk tartoztak volna, megmaradtak volna velünk. Rajtuk kellett nyilvánvalóvá válnia annak, hogy nem mindenki közülünk való. Titeket azonban fölkent a Szent, és ezt mindannyian tudjátok. Nem azért irtam nektek, mintha nem ismernétek az igazságot, hisz ismeritek és (tudjátok), hogy az igazságból semmiféle hazugság nem származik. Ki a hazug, hacsak az nem, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Az az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. Aki tagadja a Fiút, annak az Atya sincs. Aki megvallja a Fiút, azé az Atya. Amit kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg bennetek. Ha megmarad bennetek, amit kezdettől fogva hallottatok, ti is megmaradtok a Fiúban és az Atyában. És ez az ígéret, amelyet ő maga adott nekünk, az örök élet. Ezeket azok miatt irtam, akik félrevezetnek benneteket. A tőle kapott kenet maradjon meg bennetek, és akkor nincs szükségetek rá, hogy bárki is tanítson benneteket, hiszen kenete megtanít benneteket mindenre, s ez igaz, nem hazugság. Aszerint, ahogy tanított benneteket, maradjatok benne. Különösen most maradjatok benne, gyermekeim, hogy ha majd megjelenik, bizalommal lehessünk iránta, és eljövetelekor ne kelljen szégyent vallva távoznunk tőle. Ha tudjátok, hogy ő igaz, azt is tudjátok, hogy mindenki, aki az igazságot cselekszi, tőle való (1Jn 2,18-28).

Tudjátok azt is, mi késlelteti föllépésének idejét. A gonoszság titka már munkálkodik, csak annak kell még az útból eltűnnie, ami még késlelteti.¹³ Akkor majd megjelenik a gonosz, de Urunk, Jézus elsöpri szája leheletével, és megsemmisíti jövetelének tündöklésével. Megjelenését a sátán erejéből mindenféle feltűnő tett, jel és hamis csoda kíséri, meg mindenféle gonosz csábítás is, azok vesztére, akik elkárhoznak, mert nem voltak fogékonyak az igazság szeretetére, ami üdvösségükre szolgált volna. Azért szolgáltatja ki őket az Isten a kísértés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak. Így azok, akik nem hittek az igazságban, hanem a gonoszságban telt kedvük, mind ítéletet vonnak magukra (2 Tessz 2,9).

A hazugságnak ezek az emberei ott szerepelnek már az első keresztyének között is, és a többi hazug előtt járnak, akik majd felkelnek a századok során, hogy eltérítsék az evangéliumtól az embereket. És annak a szolgálatában állnak, annak a befolyása alatt működnek, akit Jézus a hazugság atyjának nevez.

Jézus ezt válaszolta: „Ha Isten volna az atyátok, akkor szeretnétek engem. Mert az Istentől való vagyok, tőle jöttem. Hisz nem magamtól jöttem, hanem ő küldött. Miért nem értitek a beszédemet? Azért, mert nem vagytok képesek meghallani a szavamat. Az ördög az atyátok, és atyátok kedvére igyekeztek tenni, aki kezdettől fogva gyilkos, nem tartott ki az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazudik, magából meríti, mert hazug, és a hazugság atyja (Jn 8,42-44).

Biblikus alapon is megrajzolható, és ott szerepel Loyolai Szent Ignác híres lelki gyakorlatos elmélkedésében, és más szenteknél is, hogy a világ két táborra oszlik: a Jó és a Rossz, az Igazság és a Hazugság táborára mind erkölcsi, mind vallási értelemben. Az első tábor Istené. A másodiknak is megvan a vezére: az ősi kígyó, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is (Jel 12,9). A világ tengelye e két tábor között helyezkedik el, és fontos, hogy a keresztyének ne hagyják elcsábítani magukat az ördög cseleitől, hogy hitük kárt ne szenvedjen (2Kor11,3). Ennek megvan a tényleges veszélye. Ettől igyekszik óvni Pál apostol a korinthusiakat.

¹³ Vannak, akik ezt az Eucharisziára értelmezik. Az Oltáriszentségben köztünk lévő Jézust kell eltüntetni a Katolikus Egyházból, a tabernákulumokból, a szentmiseáldozatot kell eltörölni ahhoz, hogy az antikrisztus uralomra juthasson.

Bárcsak eltűrnétek részemről egy kis balgaságot! De hiszen meg is tesztitek. Én Isten féltékenységevel féltetek titeket. Mert eljegyeztelek benneteket egy férfival, hogy tiszta szűzként vezesselek el Krisztushoz. Félek azonban, hogy a kígyó, amint álnokul rászedte Évát, a ti elméteket is megzavarja, és akkor vége Krisztushoz való őszinte ragaszkodásotoknak. Ha ugyanis valaki jönne és más Jézust hirdetne, mint akit mi hirdettünk, vagy más lelket kapnátok, mint amit elnyertetek, vagy más evangéliumot, mint amit elfogadtatok, szívesen vennétek (2Kor11,1-4).

A hazugság atyjának egyéb cselekedeteit az alábbiakban foglalja össze az újszövetségi Szentírás.

Elcsábítja az egész világot. Levetették a nagy sárkányt, az ősi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezet az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították angyalait is (Jel 12,9).

Ő ösztönzi Ananiást és Szafirát, hogy hazudjanak a Szentléleknek (Csel 5,3).

Ő áll a varázslások mögött. Elimász varázsló az ő fia (Csel 13,10).

Az ő hűbéresei a hitetlen zsidók, akik elutasítják a Jézusban való hitet, az ördög fiai, aki hazug és a hazugság atyja (Jn 8,41-44). Meg is akarják ölni Jézust, mert „az igazságot mondja nekik (Jn 8,40).

Ő támasztja a hamis tanítókat a keresztények elleni háború viselésére (Jel 12,17).

A Lélek világosan állítja, hogy a végső időkben némelyek elpártolnak a hittől, megtévesztő szellemekre és ördögi tanításra hallgatnak. Ezek képmutató hazudozók, akiknek meg van a lelkiismeretük bélyegezve (1 Tim 4,1-2).

Átadja hatalmát a tengeri vadállatnak, a totalitárius birodalomnak, amelynek szája tele káromlással (Jel 13, 1-8).

A szárazföldi vadállat is tőle függ, amely az álprófétákban működik, hogy becsapja az embereket, és imádtassa velük a hazug bálványt (Jel 13,11-17).

Ha kellő mélységben átgondoltuk az előzőket, a megtérés számos akadályát nyilvánvalóvá tett előttünk. A bűn azonban annyira hozzánk nőtt, és a bűn mögött álló kígyó ravaszabb a föld minden állatánál, ő az, aki tévútra vezet a nemzeteket, és egyúttal a hazugság atyjai is, mert a hazugságokon, megtévesztéseken keresztül képes fogságban tartani a lelkeket. Ezért fontos a következő fejezetet átgondolni, amely külön csoportba gyűjti a bűnbánat akadályait (II.).

4. Áldás és átok

Áldás

A Biblikus Teológiai szótár két szócikket szentel ezeknek a témáknak. Terjedelmében az első duplája a másodiknak. Hogy majd levonhassuk a gyakorlati következtetéseket, rámutathassunk az átoktörés és az áldás fontosságára, meg kell tennünk ebben a témában is a bibliai alapvetést.

Az „áldás” szócikkének az írója a következőkkel indítja gondolatait. „Az áldás” szó gyakran csak a legfelületesebb vallási formákat juttatja eszünkbe, elmotyogott formulákat, értelmetlen gyakorlatokat, amelyekhez annál jobban ragaszkodunk, minél kevesebb a hitünk... Pedig Krisztus utolsó látható gesztusa a földön, amelyet Bizánc és a keresztény katedrálisok művészete megörökített, Krisztus áldása (Lk 24,50kk)”. Az áldást kifejező szavak a görögben eulogia, a latinban benedictio, a franciában bénédiction. Ennek szó szerinti fordítása: jót mondani, jót kívánni. Ennek ellentéte a latinban maledictio, amely rosszat mondást, rossz kívánságot jelent.

A héberben az áldást három szó fejezi ki, a „bereka”, amely áldást, adományt jelent, a „barék” az ajándékozás folyamatát, a „barúk” melléknévi igenév pedig az áldottat jelenti. Ez az utóbbi, a szócikk írója szerint, a legerősebb az összes áldásra vonatkozó szó között. Felkiáltásként tör ki olyasvalaki láttán, akiben Isten kinyilatkoztatta hatalmát és bőkezűségét mindenki közül. Ilyen Jáél a sátor asszonyai között (Bir 5,24), és Mária, Jézus anyja, az asszonyok között (Lk 1,14). Aki áldott a világban, az olyan, mint Isten valami kinyilatkoztatása. Az „áldott” rokonfogalom a „szent”-tel. A szent is, az áldott is Isten tulajdona, de a szent inkább Isten megközelíthetetlen nagyságát fejezi ki, az áldott viszont inkább kimeríthetetlen bőkezűségét.

Az áldás a Bibliában mindig az isteni hatalom nyilvános megvallása és hálaadás Isten bőkezűségéért. Az áldás szava mindig Istenre, és az ő bőkezűségére utal. Isten az, aki áld és áldása mindig életet fakaszt, a virágzó jólét képét idézi fel. Ezt a jólétet és bőséget nevezik a héberek békének. Az áldás előszeretettel használt szimbóluma a víz, amely létfontosságú, nélkülözhetetlen áldás.

Isten után az élet forrása az atya, ezért őt megilleti az áldás joga. Áldása hatásosabb minden más áldásnál, és ugyanilyen félelmetes az átka is (Sir 3,8). Azok az áldások, amelyeket az ószövetségi Bibliában az atyák mondanak fiaikra, archaikusabb veretűek. Rendszerint haláluk órájában kívánnak ilyeneket: termékenységet és az élet bőségét, az ég harmatát és a föld kövérségét, tejfolyamokat és a szőlő véré, erőt ellenségeik szétzúzására, földet a megtelepedésre, nevük, életerejük örök fennmaradását. Kihallani ebből a nomád törzsek álmát, amelyek területeket keresnek, elszántan védelmezik függetlenségüket. Ugyanezeket Isten is megígéri a Teremtés könyvében, kifejezve ezzel, hogy ő veszi kezébe övéi életét. Ha szükségét érzi nevüket is megváltoztatja (17,5, 15) kísértéseken viszi át (Ter 22,1), hitre vezeti őket (Ter 15,6).

Isten az, aki áld, de előfordul a Bibliában az „Istent áldani” formula is. A szegény nem tud mit adni a gazdagnak, az ember semmit nem tud adni Istennek, de az áldás kölcsönös életáramot indít el közöttük. Istent áldani annyit tesz, mint megvallani nagylelkűségét és hálát adni neki.

Izrael egész története annak az áldásnak a története, amelyet Isten Ábrahámnak megígért (Ter 12,3), Jézusban pedig, Mária „áldott méhének” „áldott gyümölcsében” (Lk 1,42) megadott a világnak.

A férfit és a nőt kezdetben megáldotta a Teremtő (Ter 1,28), de bűnükkel átkát váltották ki. A vízözön után új áldást ad az emberiségnek: hatalmat és termékenységet (Ter 9,1).

Az áldás és a szövetség szoros kapcsolatban vannak egymással. A Törvény az az eszköz, amely az Istennek szent, és következésképpen Isten áldotta népnek ad életet. A szövetségkötésekben azok megújításában Isten áldást vagy átkot fűz a szövetség megtartásához vagy meg nem tartásához. A próféták a szövetség őrzői, ébren tartói, miközben a nép elpártol a törvénytől. Többször van szó náluk az átkokról, mint az áldásról.

Szép áldó énekek az Ószövetségben, amelyeket érdemes megtanulnunk is, és időnként elimádkoznunk. *Áldott Jahve, aki csodálatos dolgokat cselekedett értem* (Zsolt 21,22). *Áldott, aki nem engedte meg, hogy foguk zsákmánya legyünk* (Zsolt 124,6). *Áldott, aki megbocsátja minden vétkeket* (Zsolt 103,2). A három ifjú is áldja Istent a tüzes kemencében (Dán 3,88). Különösen áldottak a keresztények Krisztusban. *Az Atya saját fiát adta oda értünk, hogyan utasíthatna hát nekünk vissza bármit* (Róm 8,32). Ugyancsak Pál apostol írja, *hogy áldottak vagyunk minden lelki áldással* (Ef 1,13).

Az áldás kétirányú mozgás, a leszálló kegyelem és a felszálló hálaadás egygyé olvad Jézus Krisztusban. Ugyancsak egy nagy erejű ima, amit érdemes kívülről megtanulnunk, amelyben a választottak Isten trónusa és a Bárány előtt összegyűlve így zengik végső diadalukat: *Áldás, dicsőség, bölcsesség, hála és tisztelet, hatalom és erő Istenünknek örökkön-örökké. Amen.* (Jel 7,12)”.

Az egész Újszövetség nem más, mint az Istentől vett és hozzá visszaküldött tökéletes áldás. Ez azonban nem jelenti azt, hogy folyvást előfordulnak benne az áldás szavai. Jézus világba jövele az áldások hullámát kelti fel Erzsébetben (Lk 1,42), Zakariás (1,68), Simeon (2,28) és Mária ajkán (bár Ő nem használja magát a szót (Lk 1,46-47). Erzsébet kijelenti, amely belekerült a katolikusok mindennapi imájába: *Áldott vagy Te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse.*

Az evangéliumok csak egyetlen példáját közlik a Jézusra mondott áldásnak, és ez a tömeg kiáltása jeruzsálemi bevonulásakor: *Áldott, aki jön!* Magát Jézust tehát az egyetlen virágvasárnapi példát leszámítva nem áldották soha közvetlenül, mert még nem teljesedett be isteni küldetése. Annál inkább az Apokalipszisben. Amikor a Bárány átveszi a hatalmat a világ felett, és megkapja a könyvet, amely még pecsét alatt a mindenség sorsát tartalmazza. Az egész égi sereg ezt zengi: *Méltó a Bárány, akik megöltek, hogy övé legyen a hatalom, a gazdagság, a bölcsesség, az erő, a tisztelet, a dicsőség és az áldás* (Jel 5,12-13). Ezt is érdemes kívülről megtanulni, hogy a mi áldásunk, dicsőítésünk részévé váljon.

Az Eucharisziára vonatkozó elbeszélések szorosan összekapcsolják az áldás és a hálaadás fogalmát. Az áldás kelyhéről beszélnek. Jézus áldást mond, mielőtt megszorítja a kenyeret (Mt 26,26), mielőtt megtöri az eucharisztikus kenyeret Emmauszban, és a pap is megáldja az áldás kelyhét (1 Kor 10,16). Az áldás az Eucharisziában teljesedik be: olyan adományról van szó, amely szóban jut kifejezésre és ez a szó közvetlenül hatékony. A kenyér Jézus testévé változik, testünk táplálékává, a kehely az áldás kelyhévé változik, Jézus valóságos vérévé, lelkünk italává. Az Oltáriszentség adománya magában foglalja Isten egész áldását Krisztusban.

Átok

Az átok szókinccse igen gazdag a héberben; kifejezi a heves vérmérséklet reakciót: az ember átkozódik haragjában másokat megalázva, megvetve, gyűlölve, káromolva. A görög Biblia főleg az „ara” gyököt fordítja, amely imádságot, fogadkozást, szitkozódást jelöl, és főleg azt fejezi ki, hogy az ember valami felsőbb erőhöz folyamodik az átkozott ellen.

Nem szabad könnyelműen átkozódni. Ha átkot hívunk le egy személyre, ez azzal a kockázattal jár, hogy valóban rászabadítjuk a szerencsétlenséget (Zsolt 109,17).

Látni fogjuk, hogy ebben a kérdésben jelentősen eltér egymástól az Ó- és az Újszövetség álláspontja. Az Ószövetség felfogása szerint csak úgy átkozhatunk valakit, ha jogunk van lényé legmélye felett, tehát a törvényes vagy atyai tekintélynek van ilyen joga, vagy a nyomor vagy igazságtalan elnyomás hatalmaz fel (Zsolt 13,8-9; Jób 31,20.38-39; Jak 5,4), végül Istentől ered az ilyen jog.

Az átok a legfőbb áldás megfordított visszhangja, Isten teremtő Szavának az ellentéte. Amikor az Ige, a fény, az igazság és az élet eléri a sötétség fejedelmét, a hazugság atyját és a halál szerzőjét, az Ige által hozott áldás kinyilvánítja a sátán halált hozó visszautasítását, és ettől az ellenállástól átokká változik. **A bűn olyan rossz, amelyet nem az isteni Szó teremt, csak kinyilvánítja és szerencsétlenségévé teljesíti. Az átok tehát már ítélet.**

Isten azért áld, mert Ő az élő Isten, az élet forrása (Jer 2,13). **A kísértő, aki ellene támad** (Ter 3,4-5) **és az embert bűnbe viszi, átkot is zúdít rá:** Isten jelenléte helyett a Tőle eltávolító száműzetés (Ter 3,23-24), és dicsőségének a nélkülözése (Róm 3,23); az élet helyett a halál (Ter, 3,9).

Nem a bűn, nem a sátán, nem az átok a hatalmasabb. A bűn és a belőle következő átok után a nő továbbra is szül, a föld termést hoz, az átok nem rontja le teljesen a termékenységet jelentő áldást (Ter 3,16-20), csak mint valami árnyék rávetül: szenvedést, fáradságot, kínt és

halálos szorongatást jelent; de az élet erősebb marad, és ez előre jelzi az átkozott végső vereségét (Ter 3,15).

Az átok kiterjed Ádámról Ábrahámra, és a következő generációkra, olyan erkölcsi romlást okoz, amely a pusztító vízözönbe torkollik (Ter 6, 5-12). De még az átok közepette is elküldi Isten vigasztalását, Noét, egy új emberiség zsengejét, akinek mindörökre megígéri áldását (Ter 8,17-22; 9,1-17; 1 Pét 3,20).

Az átok az Istentől való elfordultság, elvetettség állapota. Hasonló az elkárhozáshoz. Jézus az Utolsó Ítéleten mondott szavai Máté evangélistánál így olvashatók: *Ezután a balján állókhoz is szól: Távozzatok szíнем elől, ti átkozottak, az örök tűzre, amely a sátánnak és angyalainak készült (Mt 25,41). Vannak, akik már a földön átéltek ezt az állapotot. Kemény kudarcok, szenvedések állapota ez, amikor a rossz csőstül jön. Mózes törvénykönyve hátborzongató konkrétsággal és részletességgel sorolja fel ezeket. Ha nem hallgatsz az Úr, a te Istened szavára lelkiismeretesen szem előtt tartva parancsait és törvényeit, amelyeket ma adok neked, akkor utolérnek s teljesednek rajtad mindezek az átkok: Átkozott leszel a városban és átkozott a határban. Átkozott lesz puttyod és dagasztóteknőd. Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed termése, teheneid ellése és juhaid szaporulata. Átkozott leszel, ha jössz és átkozott leszel ha mész. Az Úr átkot, romlást és balszerencsét küld rád kezed minden munkájában, bármibe fogsz, míg hamarosan el nem pusztulsz, s meg nem semmisülsz gonosz tetteid miatt, amelyekkel elfordultál tőlem. Az Úr pestist küld rád, míg teljesen ki nem irt arról a földről, amelyre most bevonulsz, lázzal, forrósággal és gyulladással, aszályal, gabonarosdával és üszökkel sújt, addig pusztítanak, míg ki nem pusztulsz. Az ég ércből lesz fejed fölött, s a föld a lábad alatt vasból. Az Úr homokzáporrá és porözönné változtatja országodban az esőt, addig fog hullani rád az égből, míg meg nem semmisülsz. Az Úr megver ellenségeid előtt: egy úton felvonulsz ellenük és hét úton menekülsz előlük, úgyhogy elrettentő példa leszel a föld minden országának. Holttested az ég madarainak és a föld vadjainak prédájává lesz, nem fogja őket senki elkergetni. Az Úr megver egyiptomi fekélyvel, daganattal, varral és rühvel, s nem gyógyulsz ki belőle. Az Úr örülettel, vaksággal és elmezavarral sújt, és világos nappal is úgy tapogatózol majd, mint ahogy a vak tapogatózik a sötétben, s nem találsz kiutat. Elnyomnak és kizsákmányolnak, s nem kel védelmedre senki. Eljegyzel magadnak egy lányt és más veszi feleségül. Házat építesz, de nem éred meg, hogy lakjál is benne. Szőlőt telepítesz, de nem szüretelsz benne. Ökrödet a szemed láttára levágják, s nem kapsz belőle enni. Szamaradat az orrod előtt elrabolják, s nem kerül vissza hozzád soha. Juhaid ellenségeid kezére kerülnek, s nem siet segítségedre senki. Fiaidat és lányaidat idegen népnek szolgáltatják ki, szemed látja majd, és elsorvad az utánuk való folytonos epekedésben, de karodban nem lesz erő. Földed termését és sanyarú munkád gyümölcsét általad nem ismert nép élvezi, folytonosan elnyomnak és sanyargatnak, eszedet veszi, amit majd látnia kell szemednek. Az Úr megveri térdedet és lábad szárát szörnyű daganattal, a lábad ujjától a fejed tetejéig, s nem tudsz belőle kigyógyulni. Olyan néphez vezet majd az Úr téged és királyodat, akit majd magad fölé emelsz, amelyet sem te, sem atyáid nem ismertek, s ott más isteneknek szolgálsz, fából és kőből valóknak. S minden nép körében, ahova csak taszít az Úr, botránkozás, gúnydal és szóbeszéd tárgya leszel. Sok magot szórsz a földbe, de keveset takarítasz be, mert felfalja a sáska. Szőlőt telepítesz, gondozod, de borod nem lesz sem meginni, sem elraktározni való, mert a féreg elpusztítja. Földeden mindenfelé lesznek olajfáid, de nem kened meg magad olajjal, mert az olajbogyók lehullanak. Nemzel fiaikat és lányokat, de nem maradnak a tieid, mert fogságba hurcolják őket. Fáid és földed termése mind a férgek martaléka lesz. A körödben élő idegen egyre inkább föled emelkedik, te pedig lejjebb süllyedsz. Kölcsönözhet neked, de te nem neki. Ő lesz a fej, te a farok. Ezek az átkok mind utolérnek és teljesednek rajtad, míg csak ki nem pusztulsz, mivel nem hallgattál az Úr, a te Istened szavára, hogy tartsd meg a parancsait és törvényeit, amelyeket szabott neked. Egyszer s mindenkorra rajtad s utódaidon maradnak, jelnek és csodának (Mtörv 28,15-24).*

Már végig olvasni is borzalom. Lehet ez valóság a mai ember számára is?

Minek a következménye mindez? Olvassuk el még egyszer az első verset! *Ha nem hallgatsz az Úr, a te Istened szavára lelkiismeretesen szem előtt tartva parancsait és törvényeit, amelyeket ma adok neked, akkor utolérnek s teljesednek rajtad mindezek az átkok.* Mindez tehát az Istennel és az Ő törvényeivel való szembefordulás következménye. Jézus nem törölte el az ószövetségi törvény lényegét, a Tízparancsot, hanem beteljesítette, és ezt az átkot magára vette. *Krisztus megváltott minket a törvény átkától, amikor az átok hordozójává lett értünk. Hiszen az Írás szerint: Átkozott mind, aki a fán függ*” (Gal 3,13). Vagyis magára vállalta mindazt az átkot, amit az Istentől való elfordulás jelent. Ám azt el is kell fogadnunk, az Ő megváltását magunkévá is kell tennünk. Ha ezt nem teszi az ember, az átok, a kárhozat, annak földi, vagy túlvilági formája érvényes marad mindazok életében, akik Istentől elfordulva, Vele tudatosan szembe fordulva élnek. Ha a földön éli át az ember az átkozottságot, és ez megtérését hozza, az a jobbik eset, mert megmenekül az örök kárhozattól.

Francis Mac Nutt atya a fenti Mózes Törvénykönyvében szereplő átkokat elemezve, és az átkozottságot a mai ember Istentől elfordult életére vetítve az átkoknak ezeket a típusait sorolja fel.¹⁴ Szellemi vagy érzelmi összeomlás, ismétlődő vagy krónikus betegségek, meddség és ismétlődő vetélések, házasság és család összeomlása, széthullása, folyamatos anyagi nehézségek, balesetekre való hajlam, családtörténetekben szokatlan, vagy idő előtti elhalálozások, például öngyilkosság. És hoz még Malakiás prófétától egy idézetet, amely a papság felelősségére hívja fel a figyelmet. És ezen bizony nem csak az ószövetségi papságot lehet érteni. *Most ezt az intelmet intézem hozzátok, papok! Ha nem hallgatjátok meg, és nem szívlelitek meg, s nem dicsőítitek meg nevemet – mondja a Seregek Ura –, akkor átkot küldök rátok, és átokká változtatok áldásaitokat. Sőt már átokká is változtattam, mert senki sincs köztetek, aki ezeket szívére venné* (Mal 2,1-2). Bár az egyházi rituálékban az áldások között ott szerepelnek az exorcizmusok, az átoktörések, ördögűzések is, de mintha ezeket a mai papság nem venné elég komolyan.

Arra is ráirányítja a figyelmet Mac Nutt atya, hogy úgy tűnik ma az egész világ átok alatt áll. Egy lázadó szubkultúra vált általánossá, amely a drogoknak, szexnek, sátáni zenének és az okkultizmus minden formájának szenteli magát. Elidegenedés, családi kapcsolatok szétrombolása, családon belüli széthúzás, viszályok tapasztalhatók mindenfelé. Ezt a folyamatot még inkább felgyorsítja az, aminek az egyház és a pápák eddig ellenálltak: az abortusz, az eutanázia, az egyneműek házassága, sőt számukra gyermek örökbefogadás lehetőségének a biztosítása és a genderizmus napjainkra már az óvodai és iskola nevelésbe is átkerült borzalmi. Nem csoda – vonja le a következtetést – ha bekövetkeznek és mind szélesebb körben érvényesülnek ezek az átkok, hiszen ezek az Istentől való elfordulásnak a következményei, ahogyan Mózes Törvénykönyvében olvastuk. Nemcsak a felsorolás elején szerepel, hogy miért van mindez, hanem a végén is, keretbe foglalva ezeket az átkokat. *Ezek az átkok mind utolérnek és teljesednek rajtad, míg csak ki nem pusztulsz, mivel nem hallgattál az Úr, a te Istened szavára, hogy tartsd meg a parancsait és törvényeit, amelyeket szabott neked. Egyszer s mindenkorra rajtad s utódaidon maradnak, jelnek és csodának* (MTörv 28,45-46).

Ezek az átkok tehát a bűnnek, Isten törvényeivel való szembefordulásnak a következményei. Az Ószövetségben az átok, az átkozódás még bevett, megengedett cselekedet volt. Ez volt az ószövetségi alapelv: „*Átkozott legyen, aki átkoz téged*”! Az Ószövetségben sok helyen van szó átkokról. Vannak még úgynevezett átok zsoltárok is. És jóllehet még az Újszövetségben is vannak átokformulák, de Jézus megtörte az átkokat azzal,

¹⁴ Francis Mac Nutt: Szabadíts meg a gonosztól Marana Tha 2004.

hogy maga is átkozottá lett. Ő lemond még arról a bosszúról is, amire joga lehetett az Ószövetség szerint az ártatlan üldözöttnek. Ő még *száját sem nyitotta meg* (Iz 53,7), hogy panaszkodjék. Jézus nem azért jött, hogy átkozzon és elítéljen, ellenkezőleg: áldást hoz. Egész élete során soha senkit meg nem átkozott. Kemény szavakat mond ugyan bizonyos emberekre, de ezek nem az átok szavai, hanem „jaj szavak”, amelyeket például a farizeusokra szór. Az Ő követőinek is ezt hagyja cselekvési mérceként: *Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, áldjátok, és ne átkozzátok* (Lk 6,28)! Ennek szellemében az egyház mai hivatalos imájából, a zsoltosmából kimaradtak az átokzsoltárok.

Ugyanakkor félelmetesek Jézusnak a már idézett Utolsó Ítéleten kimondott szavai: *Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, amely a Sátánnak és angyalainak készült* (Mt 25,41)! De ezzel csak szentesíti azt az ítéletet, amit még a végső pillanatban is az Őt elutasítók kimondanak önmagukra. *Ha valaki hallgatja tanításomat, de nem tartja meg, azt nem én ítélem el... a tőlem hirdetett tanítás ítéli el őt az utolsó napon* (Jn 12,47-48).

Jóllehet Krisztus legyőzte, az átok mégis valóság marad, ugyan nem végzetes sors, mint nélküle volt, de mégis lehetséges. A Jelenések könyvében olvasunk arról, hogy a sátán, mivel jól tudja, hogy napjai meg vannak számlálva, az átok teljes erejével elszabadul abban az órában, amikor az üdvösség végleges lesz (Jel 8,13).

A sátán hozta az emberiségre az átkot, Jézus visszahozta az Atya áldását. Jézushoz kapcsolódva nekünk is meg kell törnünk az átkokat, és közvetíteni az emberek felé a Mennyei Atya áldását. Hogy milyen konkrét módon tehetjük ezt, arról lesz szó e könyv utolsó, az „Átoktörés és az áldás” című fejezetében (III/7.).

5. Függőségek, kényszerbetegségek, fóbiák (összeállította Török Iván pszichológus, szenior szupervizor)

Ennek a könyvnek az anyaga a már másfél évtizede történő váci „gyógyító szentmisék”, kiengesztelődési találkozók, vagy másutt tartott lelkigyakorlatok anyagából állt össze. Néhány közös lelkigyakorlatot tartottunk Török Ivánnal, aki elsők között volt az Eötvös Loránd Tudományegyetemen elindított pszichológus képzés hallgatói között. Rengeteg képzést szervezett, hatalmas tudásmennyiség birtokosa. Fontos az ő tudását, tapasztalatait odahelyezni azok tudása mellé, akik teológiai ismeretekkel, vagy karizmatikus tapasztalatokkal szolgálják mások gyógyulását. Török Ivánnak ebben a fejezetben leírt gondolatai nemcsak azoknak a betegségeknek a pszichológiai leírását adják, amelyekkel lelkigyakorlatokon, közbenjáró imákon gyakran találkozhatnak a lelkigyakorlat-vezetők és segítők. Fontos, hogy ne csak ők, hanem a gyógyulást keresők is rendelkezzenek bizonyos alapvető betegségismerettel. Mindezt segíti ez a fejezet. És nemcsak a terápiák fontosságára hívja fel a figyelmet, hanem e fejezet végén mindjárt egy terápiának a bemutatását is elvégzi, amely nem egyszerűen pszichológiai terápia, hanem ezt a nevet is lehet adni neki: krisztoterápia. A függőségeinket Krisztus keresztje alá viszi, az Ő keresztben való függéséhez hasonlítja, és ott keresi gyógyításukat. A következő bekezdés már Török Iván leírása.

A mindennapi életben a függés, függetlenség szót sokféleképpen használjuk, akár pozitív, akár negatív értelemben, illetve semleges jelentéssel is. Az ellentétének, a függetlenségnek is van többféle használata, illetve más-más értéket tulajdonítunk neki.

Természetesnek tartjuk például, hogy egyes személyekhez, tárgyakhoz, szokásokhoz annyira ragaszkodunk, hogy szinte függő viszonyban vagyunk velük, s a hiányukat kellemetlenként, fájdalmasan éljük meg. A csecsemőnél vagy a kisgyermeknél is magától értetődőnek tartjuk a szüleiktől való függést, ez szinte az életfeltétele. Ugyanakkor a

függetlenségnek is nagy értéket tulajdonítunk. Nemcsak a nemzeti függetlenségért áldozták sokan az életüket is, hanem a felnőtt ember személyi függetlensége, a személyi autonómiája is nagyra becsült fejlődési cél, olyasmi, amit szeretne elérni. A függetlenségre és a szabadságra szinte egymással fölcserélhető jelentéssel gondolunk, s korunkban különösen magasra értékeljük.

A fiatal vagy felnőtt személy infantilis függését már nem érezzük normálisnak, és seregnyi kóros függőségi állapotról tud a közgondolkodás is. De szintén kórosnak nevezhetjük az autisztikus jellegű függetlenségi állapotot. A kórosnak akkor tartjuk a függőséget, ha testi, lelki vagy társas vonatkozásban hátrányos helyzettel jár az érintett személy és környezete számára is. Ezt nevezzük szenvedélybetegségnek, addikciónak. Jellemző rá a kényszeres viselkedés, vagyis az egyén nem képes irányítani vagy abbahagyni azt. Ilyenkor egy tulajdonképpen normálisnak tartott, amúgy elfogadott viselkedés eluralkodik az egyén életén.

A szenvedélybetegségeket két nagy csoportra szokták osztani: kémiai szerek által kiváltott függőségekre és viselkedési addikciókra. A következőkben ezeket tekintjük át vázlatosan.

Kémiai szerek által kiváltott függőségek

A *nikotinfüggőség* a dohányzás szokásából alakul ki. A dohányban található alkaloida az idegrendszerben hoz létre elváltozásokat, emiatt a leszokás erős elvonási tünetekkel jár. A világ lakosságának az egyharmada annak ellenére dohányos, hogy fizikai egészségükre súlyosan károsító hatással van (amelyeket itt nem részletezhetünk). Előnyös pszichológiai (élénkítő, figyelem-koncentrációt javító, nyugtató, stresszoldó, - illetve kellemes szertartással alakuló) hatásai ösztönözik a dohányzásra. Azonban a hozzászokás miatt egyre gyakoribb rágyújtásra lesz szüksége a dohányosnak. Számolni kell a leszokási kísérletek kedvezőtlen pszichés hatásaival (sóvárgás, ingerlékenység, türelmetlenség, nyugtalanság, fejfájás, koncentrációzavar, rosszullét, alvászavar, nagyobb étvágy, gondolkodási nehézség). Ezért a szenvedélybetegségből való nehéz szabaduláshoz segítséget nyújthatnak a nikotin helyettesítő szerek, az orvosi és a pszichológia segítség.

Az *alkoholfüggőség* vagy *alkoholizmus* a kitartó alkoholfogyasztás a negatív következmények (a testi egészség károsodása, a lelki egészség romlása, a társas kapcsolatok hátrányos alakulása) ellenére. Súlyos formában az alkoholtól való testi-lelki függést jelenti, hiánya pedig elvonási tünetekkel jár. Egyénileg nagyon eltérő, hogy milyen mennyiségű alkoholos ital fogyasztása milyen gyakorisággal vezet alkoholizmushoz. Vannak például nagyivók, vagy időnként lerészegedők, akik nem alkoholisták, mert nem függenek az alkoholtól, képesek annak fogyasztását szabályozni. Az alkoholistává válást bizonyos kockázati tényezők befolyásolhatják: genetikai hajlamosság, érzelmi egészség, családi-társadalmi környezet. Az alkoholfogyasztással kapcsolatos visszaélések és a káros következményekre való figyelmeztetések hosszú történeti előzményekkel rendelkeznek. A babiloni törvényektől kezdve az ószövetségi biblia szövegei, az ókori görög és római szerzők írásai, s a középkori törvények is jelzik, hogy a túlzott mértékű vagy a szenvedéllyé váló alkoholfogyasztás évezredek óta problémája az emberiségnek. Egyúttal már ezek is arra utalnak, hogy az alkoholfogyasztás beépült a kultúránkba, s nagyon régen mindennapi életünk természetes része lett. Nem könnyű tehát megkülönböztetni a „normális”, mértékletes alkoholfogyasztást, az ún. szociális (társasági) ivást a károstól, a már veszélyes alkoholizmustól, a szenvedélybetegségtől.

Az alkoholizmus társadalmi hatásai jelentősek. Hazánkban a szerény becslések szerint is legalább fél millió és nyolcszázezer közötti alkoholista él, de ha családtagjaikat és közvetlen környezetüket is számoljuk, akkor az érintettek köre több milliós nagyságrendű. Az

alkoholizmus közrejátszik az öngyilkosságok magas számában, jelentős a szerepe a bűnözésben, a balesetekben, a családi élet megromlásában vagy szétesésében, a munkaképtelenségben, a rokkanttá válásban, a társadalom peremére kerülésben (hajléktalanság). A mentális egészségre gyakorolt hatásai között gyakoriak a pszichiátriai rendellenességek, kiemelten a szorongásos és depressziós betegségek, a pánikbetegség, a tudatzavaros állapotok, később a teljes leépülés, a demencia is.

Az alkoholizmus gyógyításában az orvosi, gyógyszeres kezelések nagy szerepet kapnak, de ezek támogatására, a visszaesés megelőzésére, vagy önállóan alkalmazva nélkülözhetetlenek a viselkedésterápiák, az egyéni vagy csoportos pszichoterápiák és az önsegítő csoportok. A kezelés hosszú időt igényel, és többnyire intézeti, kórházi elhelyezést is. Elengedhetetlen szükség van a beteg pozitív motivációjára, együttműködésére s a környezet támogatására.

A szenvedélybetegségből való felépülés útján a lelki jellegű illetve társas támogatások között a leghatékonyabbat az alkoholisták leginkább önmaguknak, illetve egymásnak nyújthatják. Az egyik legismertebb, elterjedt forma az Anonim Alkoholisták (AA) köre, klubja, amelynek lényege a tapasztalatok, élmények megosztása, a sorstársak segítsége. Mindegyik AA lelki irányultságú, de vannak vallásoktól független csoportok, s vannak a valláshoz közelebb állók. Ennek 12 lépéses eljárásából (elveiből) csak az első néhányat emelem ki.

- Beismerik, hogy alkoholisták és tehetetlenek az alkohollal szemben.
- Hiszik, hogy egy náluk hatalmasabb erő helyreállíthatja lelki egészségüket.
- Elhatározzák, hogy akaratukat és életüket az Isten gondviselésére bízják.
- Mélyreható erkölcsi leltárt készítenek magukról.
- Beismerik Istennek, maguknak és egy embertársuknak hibáik természetét.
- Készen állnak arra, hogy Isten megszabadítsa őket e hibáktól.¹⁵

Az egyéb pszichoaktív szerek által kiváltott függőségek

Pszichoaktív szerek – amiket általában drogoknak nevezünk – a központi idegrendszerre ható vegyi anyagok. Ha ismételten vagy rendszeresen fogyasztja valaki, akkor ez a használat növekedéséhez vezethet nála (a kábítószer tolerancia növekedésén keresztül). A fogyasztás leállása súlyos megvonási tünetekkel jár együtt.

Ha a droghasználat egyszerű magyarázatát keressük, akkor az abból eredő eufóriát, élvezetet találjuk közvetlen indítékként. Azonban ennek ára a központi idegrendszer önszabályozó mechanizmusának leépülése, s a pozitív hatás elmúlása után a zuhanásszerűen jelentkező negatív hatás, vagyis visszaesés a rossz (vagy a korábbinál is rosszabb) hangulatba. S ez a rossz hatás tartósabb, mint az átmeneti jó hatás.

Tekintsük át a drogok néhány veszélyes hatását a mentális folyamatokra. A drogok megzavarják az alvás minőségét és szerkezetét. Leépítik a saját viselkedéskontrollt, ingerlékenységet, türelmetlenséget, indulatosságot, túlérzékenységet eredményeznek. A gondolkodásba paranoid elemek épülnek be, s megjelenhetnek pszichotikus reakciók is. Szüntelen vágyat táplálnak valamilyen szer beszédére a lelki nyugalom fenntartása érdekében. Romlik a memória, károsodnak a kognitív funkciók. Növekszik az agresszióra és önagresszióra, öngyilkosságra való hajlam. A stimuláló hatású drogok (pl. kokain, amfetamin) használata után depresszió, fáradtság, vagy akár letargia is jelentkezik. A nyugtatók, altatók túlzott használata pánikrohamot vagy epilepsziás rohamot is kiválthat.

¹⁵ Az AA elérhetősége Budapesten: Tel:(06-1) 251-00-51; e-mail: info@anonimalkoholistak.hu

A gyógyszeres kezelések a felsorolt negatív hatások ellensúlyozását, az ellenük való védelmet szolgálják, de csakis szakember felügyelete mellett, lehetőleg ellenőrzött körülmények között. Két fő elvet kell követni: ne alakítsanak ki új függőséget, s ne elsősorban a tünetek megszüntetésére, hanem a kiváltó okok felszámolására törekedjenek.

Az igazi gyógyulás, felépülés azonban – az alkoholizmushoz hasonlóan a drogfüggőség esetében is – a pszichoterápiáktól, s közösségi támogatásoktól várható.

Viselkedési addikciók (függőségek)

Felsorolni is hosszú lenne a viselkedésben megnyilvánuló függőségek teljes körét. S talán meglepő is, hogy mi minden – köztük sok normális és hasznos tevékenység, cselekvés – alakulhat függőssé. E szűkre szabott terjedelemben nem tudunk mindegyikkel foglalkozni, de azért álljon itt korántsem teljes listájuk:

- kényszerbetegségek (például kleptománia, kényszeres vásárlás);
- evési zavarok (anorexia, bulimia);
- szex és szerelmi függőségek;
- társ- és kapcsolati függőség;
- munkaszünet (munkalkoholizmus);
- játékszenvedély;
- számítógép/internet/televízió-függőség;
- testedzés-függőség;
- ortorexia (az egészség megőrzésével, javításával való túlzott foglalkozás).

A listából csak néhányal foglalkozunk bővebben.

Az önmagában is számos *szexuális addikció* között elsőként említhetjük az önkielégítésnek azt a formáját, mértékét, mely a szexuális interakciót helyettesíti, s háttérbe szorítja a természetes társas kapcsolatokat. Célja az agyban keletkező örömeztetés segítségével elmenekülni a szorongástól, stressztől, s elfelejteni az aktuális vagy gyermekkori lelki fájdalmakat. Hasonló lelki mechanizmuson alapul a valódi intimitást elkerülő, a szexpartnereiket folyton váltogató, vagy a pornográf filmeket, videókat nagy mennyiségben fogyasztó személyek szenvedélybetegsége. Gyógyításukban itt is a pszichoterápiának van nagy szerepe, vagy az AA mintájára megalakuló Anonim Szex- és Szerelmemfüggők csoportjainak. Ebben a körben meg kell még említeni az ún. *parafiliákat*, melyekben a szexuális vágy az átlagostól eltérő, extrém fantáziákban vagy cselekvésekben elégül ki függőssé alakulva: fetisizmus, pedofília, exhibicionizmus, kukkolás (voyeurizmus), frottórizmus, nekrofilia, stb.

A *káros játékszenvedély* (patológiás gambling) lényege szintén a hétköznapi életből való menekülés. A játék elősegíti az agyban az endorfin termelődését. A gyors nyereség lehetősége és a játék izgalma (adrenalin növeléssel) örömet okoz az érintett személynek. E betegség következményei között jól ismert a pénz eljátszása, az adósságokba bonyolódás, a családi és egyéb kapcsolatok meglazulása, a saját méltóság lerombolása. Az előzőekben már többször említett önsegítő csoportoknak itt is nagy szerepe lehet a jövőben (Gamblers Anonymus).

A *munkaszünetről* („munkamánia”) azért érdemes külön is szólni, mert ezt általában nem is tartják betegségnek, vagy legalábbis enyhébben ítélik meg, mint a többi. Ugyanis hasznosnak tartják mind az egyén, mind a család, mind pedig a társadalom szempontjából. De elfelejtik a káros hatásait: a kimerülést, a kiégést, a következményesen fellépő testi betegségeket, a társas kapcsolatok elszegényedését, stb.

A *társfüggőség és a kapcsolati függőség (kodependencia)* bemutatására valamivel több teret szentelünk. Ez egy személyiségzavar, melyben az érintett személy önértékelése attól

függ, hogy mennyire képes önmagát és másokat kontrollálni. A társfüggő úgy vállal felelősséget mások igényeinek kielégítéséért, hogy a sajátját háttérbe szorítja. Személyének pszichológiai határai eltorzulnak (zavart intimitás, szeparációs probléma). Többnyire szorosan összefonódik az élete egy szenvedélybeteggel vagy impulzusszabályozási zavarral küzdő személlyel. Jellemző lehet az ilyen betegre a tagadás, az érzések elfojtása, szorongás, depresszió, kényszerbetegség (rendmánia), stresszbetegség, stb. A kodependencia a társ véleményének való alárendeltséggel is együtt jár, s megnehezíti a szimmetrikus partnerkapcsolatok létrehozását. A társfüggő saját élete-problémái miatt másokat okol, s nem vállalja a felelősséget. A társfüggő kapcsolatokban szinte mindig ott van a játszmaikkal való manipuláció.

Fontos arra utalni, hogy professzionális segítő szakemberek (pedagógusok, orvosok, szociális munkások, pszichológusok, papok) esetében sajnos foglalkozási ártalomként fenyeget a kodependencia. Ez például abban nyilvánulhat meg, hogy magánéletükben sem képesek egyenrangú, bensőséges társas kapcsolatra, ott is segítőként vannak jelen.

A társfüggő személy számára nagyon fontos hogy a kapcsolat megmaradjon, ami megfelelési kényszerrel jár együtt. Ugyanakkor az ilyen személy egyszerre befolyásolható és követelődő, s ezek az ellentétes végletek állandóan váltogatják egymást. Mivel másoktól függ, úgy érzi, nem tud kapcsolatai nélkül létezni, ezért mindent megtesz azért, hogy kapcsolatai fennmaradjanak (pl. olyan kapcsolatból sem lép ki, ami egyértelműen romboló). Korunkban a társfüggő gondolkodás és viselkedés az emberek számára természetesnek tűnnek. Gyakran próbálják igazolni magasrendű erkölcsi normákkal társfüggőségüket. A játszmaikkal keretében ilyen szövegekkel zsarolják társukat: „Ha szeretsz, megteszed...”; „Ha így gondolkozol, akkor nem is szeretsz!”; „Azért akarom tudni, hogy hol vagy, mert aggódom érted.”

A kapcsolat-függőség jelentése mára kibővült: bármely embertől, közösségtől, intézménytől való kapcsolati függést is jelent. Ezért az alkoholizmus vagy drogfüggés mintájára elsődleges betegségként, önálló kórképként kezelik.

A társfüggőség okát a korai kötődési problémákban látják. Az újszülöttnak majd a csecsemőnek létfeltétele az anyjához (illetve általában a szüleihez) való biztonságos, szoros kötődés. Ez valódi függő viszony. Hat hónapos korától 3 éves koráig a gyermek fokozatosan szakad el az anyjától. Azonban ha ez előtt nem élhette meg a biztonságos kötődést, akkor az elszakadás nem lesz megfelelő, hanem folyamatosan keresi a biztonságos kötődést.

A társfüggőség okaként egy gyermekkori traumát szoktak felelőssé tenni. A gyermek élete kezdetén függ a szüleitől, különösen édesanyjától, hiszen számára az anyával való kapcsolat megszakadása a halált jelentené. Éppen ezért, ebben a függő viszonyban teljes biztonságban kell érezze magát. Ha a gyermek (különösen élete első hat hónapjában) ezt nem kapja meg, folyamatosan keresni fogja, s így felnőttként is a biztonságot nyújtó társat keresi majd kapcsolataiban, tehát társfüggővé válik. 12-16 éves korban még egyszer lehetőség adódik a természetes leválásra, de ha ez ekkor is elmarad, akkor az érintett egész életére jellemző lesz a függő kapcsolatok keresése. Azt várja felnőttként is a társától, társaitól, amit az anyjától, apjától nem kapott meg. Kivetíti rájuk saját szülőképét. A felnőtt társfüggőség tehát olyan gyermekkori kötődési traumára vezethető vissza, amelyet nem sikerült feldolgozni.

A társfüggőség gyógyításában is kiemelkedő szerepe lehet a pszichológiai támogatásnak, a terápiának. Ügyelni kell arra is, hogy a szenvedélybetegek gondozását ne minősítsük mindig patológiásnak: ha a függőségéért való felelősséget meghagyja a segítő a gondozottjának, s közben asszertíven viselkedik, kommunikál vele (nem agresszíven és nem is behódolóan), akkor ez egészséges kapcsolatot jelent.

Említésre méltó a Weinhold házaspár terápiás módszere, amely minden ember fejlődésének négy szakaszából indul ki: szimbiózis, eltávolodás, függetlenség, szabad

együttműködés. Mindegyik szakaszhoz speciális fejlődési feladatok tartoznak, s csak ezek teljesítésével lehet átlépni a következő szakaszba. A terápia során a fel nem fedezett és nem gyógyult fejlődési traumák kezelése történik, különösen a szimbiózis és az eltávolodás fázisában átélt traumáké.¹⁶

Fóbiák. A függőségekkel valamelyest rokon jelenségnek tekinthetjük a fóbiákat. Ezek tárgyakhoz, személyekhez, állatokhoz társuló tartós szorongások. Lényegében a parttalan szorongás keres „tárgyat” magának, s így a valamitől való félelem lép a helyébe. Ezt könnyebben tudja kezelni az érintett, leginkább úgy, hogy igyekszik elkerülni azt, ami félelemkeltő számára. Ez rányomja bélyegét az egész életvezetésére, tehát negatív függő viszonyban van a félelemkeltő személlyel, állattal, tárggyal, illetve függ a saját félelmétől. Ez olyan súlyos lehet, hogy már a félelemkeltővel való kapcsolat lehetősége vagy gondolata is szorongást, szédülést, diszkomfort érzést, rosszulletet, stb. válhat ki. Az ebből fakadó ijedség menekülésre készíti a beteg személyt, általában pedig az ilyen helyzetek elkerülésére, vagy megelőző óvintézkedésekre. A fóbiáknak legalább 60 változatát különböztetik meg. Az áttekinthetőség kedvéért 3 csoportba sorolhatjuk őket: agorafóbiák (tériszony, bezártságtól, szűk helytől, magasságtól való félelem, stb.), szociális fóbiák és egyéb fóbiák. Szociális fóbiák a szociális térrel kapcsolatos félelmeket jelentik. Ez rettegés azoktól a helyzetektől, amelyekben mások figyelmének van kitéve az érintett személy (szereplés), melyekben megítélhetik, megalázhatják. Gyakori, hogy ezek az emberek szorongásukat alkohollal, gyógyszerekkel, drogokkal próbálják oldani, ami kezdetben sikeres is lehet, de egyenes út vezet a függőségek kialakulásához, ezért a szakszerű terápia nagyon fontos. A szociális fóbiákra jellemző az elkerülő magatartás, esetenként akár pánik rohamokkal is meg kell küzdeni. A lényegük, hogy az adott egyén retteg azoktól a helyzetektől, ahol mások figyelmének van kitéve, amelyekben megítélhetik, vagy megalázottnak érezheti magát, tehát kerüli az ilyen helyzeteket. Csak néhányat sorolok fel: logofóbia (beszédfélelem, dadogás), eritrofóbia (elpirulástól való félelem), antropofóbia (emberiszony, nagyobb embercsoportok, társaságok elviselésére való képtelenség), párkapcsolati fóbiák.

Az egyéb fóbiák közül kiemelhetjük a zoofóbiát (a különböző állatoktól való félelmet), a természeti jelenségektől való félelmet (sötétség, villámlás, tűz, stb.), a szennyeződéstől való félelmet, a fertőzéstől, betegségektől, vértől való rettegést. Azt mondhatjuk, hogy szinte bármi lehet a félelem tárgya: éles, hegyes dolog, közlekedés, gép, árnyék, döntés, halál, a másik nemhez tartozó személye, s még hosszan sorolhatnánk.

A fóbiáktól való megszabadulásban elsősorban pszichoterápiás kezelés jön szóba, A pszichológusok által alkalmazott módszerek lényege röviden, hogy megtanítják az érintetteknek: a rettegett dologban nincs félelmetes. A gyógyulás és a sikeres terápia csak úgy lehetséges azonban, ha a tudattalan szorongásokat sikerül feltárni, és a beteg is hajlandó lemondani a tünetéről. A specifikus fóbiák kezelésében a beteget a számukra legfélelmetesebb tárgyakkal vagy helyzetekkel szembesítik. Alkalmazhatják a viselkedésterápiás módszereket (deszenzitizálás, szembesítés a félelemkeltő tárggyal, modellkövetés), vagy a kognitív (megismerő, helyes ismereteket közvetítő) módszereket, a szociális készségek gyakoroltatását, az asszertivitást fejlesztő tréningeket. Az asszertivitás olyan tanulható készség, vagy viselkedés, amikor valaki magabiztosan tud megnyilvánulni érzelmileg nehéz szituációban is, anélkül, hogy passzív vagy agresszív lenne. Eredményesnek bizonyulnak azok a kezelése is, amelyekben modellált szociális viselkedésformák kipróbálására ösztönzik a fóbiás személyt, majd ezt elismeréssel megerősítik. A modellálás

¹⁶ Barry K. Weinhold és dr. Jane B. Weinhold: Törj ki a társfüggőségből – A szabad emberi kapcsolatok kézikönyve, Casparus Kiadó, 2010 Budapest

mások viselkedésének megfigyelését jelenti, melynek révén az egyén új viselkedéselemeket sajátíthat el. Így később az életben is jól tudja kezelni a korábban problémát okozó helyzeteket.

Kényszerbetegségről akkor beszélünk, ha a kényszergondolatok (obszesszio), vagy kényszercselekvések (kompulzio) tünetei naponta legalább egy órát kitöltenek az érintett személy életében, jelentősen zavarva életvitelét. Genetikai, biológiai és pszichológiai tényezők is lehetnek a háttérben.

A kényszergondolatok akaratlanul jelennek meg, és erős szorongást váltanak ki. Az érintett megpróbálja elnyomni, más gondolattal/cselekvéssel semlegesíteni ezeket. A kényszercselekvések túlzott mértékű tevékenységek, melyeknek célja a szorongás csökkentés, vagy valamilyen fenyegető esemény megelőzése, elhárítása – általában rögzült rítus szerint – újra és újra ismételve.

Mivel írásunk első részében részletesen szóltunk a függőségekről, talán könnyű belátni, hogy a kényszerbetegségekben is függőség rejtőzik, illetve a függőségekben is van belső kényszer. A terápia is hasonló ahhoz, amit ott, illetve a fóbiákkal kapcsolatban elmondtunk.

Gyakori kényszergondolatok:

- megfertőződhetnek,
- sérülhetnek, vagy sérülést okozhatnak;
- valamit elveszíthetnek;
- valaminek sikerülni kell;
- kell a rend, a szimmetria;
- agresszív képek;
- szexuális képek;
- túlzó erkölcs követelmények,

Gyakori kényszercselekvések:

- kézmosás, mosakodás;
- ismételt ellenőrzés;
- állandó számolás,
- állandó rendezgetés;
- gyakori megérintés;
- gyűjtögetés;
- vallási rituálék eltúlzott ismétlése.

A kényszerbetegségek meglehetősen gyakoriak. A betegek érzik, hogy gondolataik irreálisak, cselekvéseik eltúlzottak, de a szégyen miatt titkolják, s nem kérnek segítséget. Pedig ezek a kényszerek a legsúlyosabb esetekben az egész napjukra rányomják a bélyegüket, s akár munkaképtelenné is tehetik őket.

Függőségeink és Jézus keresztje

Az eddigi fejtegetésekből láthattuk, hogy a függőségek betegségek, s szinte mindig egyetlen normális, egészséges függőséget helyettesítenek, de rosszul. Ez az elfogadható függőség az Isten-függőség.

Isten úgy teremtett minket, hogy csak akkor lehet teljes az életünk, ha függő viszonyban vagyunk Tőle – úgy ahogy a csecsemő is az anyjától függ, nélküle szinte életképtelen. De az ember teremtésének paradoxona, hogy Isten döntési szabadságot (szabad akaratot) is adott neki. Ezzel a szabadsággal élve valamely személy el is utasíthatja az Istentől való függését, elszakíthatja a Tőle való függőséget. Tudjuk, hogy ennek az elszakadásnak sokféle evilági és

túlvilági következménye lehet. Most csak egyet emelek ki, mely a témánk szempontjából alapvető fontosságú: **az Isten-függőség pótlására jön létre az összes többi függőség.**

Ezek a pótlékok nem járulnak hozzá az embert kiteljesítéséhez, hanem teljesen eltorzítják a személyiségét. Az Istenhez való szoros kötődésünket helyettesítő függőségek nem őrzik meg a személy testi-lelki egészségét, nem mozdítják elő a valódi boldogságát, hanem ártó hatásúak, megbetegítőek, mérgezőek.

Felmerül a kérdés: hogyan szabadulhat meg a hívő keresztény ember ezektől a betegítő pót-függőségektől, s hogyan kapcsolódhat vissza az Isten-függésbe? Isten ebben is segít a saját képére teremtett embernek, akit nagyon szeret. Végtelen irgalmában – megfordítva az előbbi aktust, a saját képére való teremtést – Ő alakította magát az ember képére. A második Isteni személy az anyagi világban megtestesülve emberi magzatként fogant meg és emberi gyermekként jött a világra. A gyermek Jézus felnövekedve mindenben hasonlónak lett hozzánk (a bűnt kivéve), s felvállalt mindent, ami az emberi életvilág sajátossága: a testi-lelki nehézségeket, problémákat, a szenvedést és a halált is.

Ezen a ponton juthatunk el egy döbbenetes felismeréshez: Jézus a függőséget is átélte, sőt önként vállalta. Természetesen nem az alkoholizmust, vagy a drogfüggőséget, nem az egyéb – sokszor visszataszító – szenvedélybetegségeket. Ennél fájdalmasabb és megalázóbb függést vállalt és élt át: a keresztén függést.

A Függelék 6. fejezetének a végén (211. oldal) található feszületen látható, hogy Jézus vérrel borított teste a két kezénél felfüggesztve lóg a kereszt vízszintes szárán (a patibulumon). Ez a függés más, mint a néhány évtizeddel ezelőtt még nálunk is alkalmazott kivégzési mód, az akasztás: ott a nyakánál fogva volt felfüggesztve a halálra ítélt, a fejét dugták át a hurkon. Ez viszonylag gyors halált eredményezett, amikor kirántották a kivégzendő ember alól a támasztékul szolgáló állványt, csak rövid ideig tartott a fulladozás, és ezt „humánus” okokból még tovább rövidítették, egy mozdulattal gyorsan eltörve a nyakcsigolyáját. A keresztén kezénél fogva felfüggesztett ember lába alá – így Jézus lába alá is – kis fadarab volt a kereszt függőleges szárának alsó részére rögzítve, amit később sem mozdítottak el onnan. Így annyi lehetősége maradt a halálra szántnak, esetünkben Jézusnak, hogy – mint ezen az anatómiai jellegű képen látható – lábával az alátét fára támaszkodva időnként kissé feltolta a testét, s ezzel megkönnyítette a mind jobban akadályozott légzését (kipróbálhatjuk ezt az élményt egy darabig függeszkezdve valamin!). Ezzel nagyon elnyújtották a keresztre-feszített ember haláltusáját: Jézus három órán át küszködött, kínlódott a keresztén.

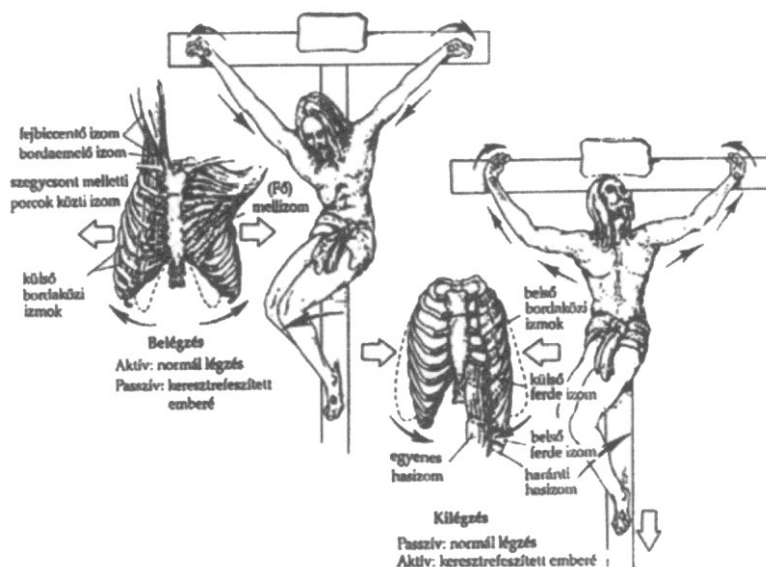
Mit jelent ez? Három órán át függött, kiszolgáltatottan, összezúzottan, erőtlenség, majdnem teljesen magatehetetlenül, vonzó emberi külsejétől megfosztva, megalázottan, sokak által kigúnyolva, megvetve, érzésében még az Atyaisten által is elhagyatva (Éli, Éli, láma sabaktáni), a végső magányosságot megtapasztalva.

Nem lehet nem észrevenni az analógiát az emberi függőségekkel, a párhuzamot a keresztén kínlódó Jézus és a valamilyen függőségben szenvedő ember helyzete között. Tekintsünk el attól a különbségtől, hogy Jézusnál ez 3 órán át tartott – míg egy drogfüggő talán 3 év alatt, egy alkoholista esetleg 3 évtized alatt jut a halál mezsgyéjére –, hiszen egy csepp tengervízben is benne van az egész tenger!

De itt nem állhatunk meg. Nem elég felfedezni és tudatosítani, esetleg mélyen átélmélni Jézus keresztén függését és szenvedését. A függőségben szenvedő embernek követni kell Jézust a keresztjéig, s fölkapaszkodni arra. Vagyis fel kell cserélnie saját keresztjét Jézuséval: a dohánytól, alkoholtól, drogtól, szextől, pornótól, munkától, játéktól, társtól való függést át kell váltania a Jézus keresztjén való függésre!

A Függelék 6. fejezetének a végén (212. oldal) látható képen – amelyet a katalán Salvador Dali festett, s melynek eredetijét a glasgowi múzeumban csodálhattam meg – szokatlan szemszögből, különös perspektívából látjuk a felfeszítettet, de ugyanúgy függ a

kezein, mint az előző képen. Mainak tűnő hajviselete, s az egész kép atmoszférája számomra a Jézussal azonosuló, de ma élő és szenvedő, keresztre feszített embert tükrözi.

Ha a függőségben szenvedő ember felment Jézus keresztségére, onnan először is visszatekinthet élete, szenvedélybetegsége kereszttútjára. Elfogadhatja ennek a hosszú útnak minden gyötrelmét, s fel is ajánlhatja vezeklésül, engesztelésül mindazokért a bűnökért, amelyek a függőségbe sodorták. Azután át kell élnie Jézus fuldoklását, haláltusáját, összekapcsolva saját alkoholban, drogban, füstben, vérben és mocskokban való fuldoklásával. És még tovább, Jézussal együtt meg kell halnia önmagának, rendetlen vágyainak, kényszereinek, szorongásainak, félelmeinek. A lehető legmélyebbre kell merülnie saját lelkének poklába, ahol szembesülhet azokkal a démonokkal, gonosz lelkekkel, akik csábítóan kísérték tévelygő útján, s akiknek itt ellentmondhat, véglegesen eltaszítva őket. Csakis ezt követheti a feltámadás, amit a pszichoterápia szaknyelvén felépülésnek nevezünk.

Ha már levették a függő embert a kereszttől, továbbra is a kereszt közelében kell maradnia, folytatva az engesztelést élete utolsó leheletéig. Ez az engesztelés, valamint Jézussal való állandó imádságos és szentségi kapcsolat, a keresztre tekintő emlékezés, a jó angyalok és a kedves szentek segítségül hívása, a sorstársak tanúságtevő támogatása óvhat meg a visszaeséstől.

S még ezeknél is fontosabb, hogy véglegesen Isten-függőkké váljon az, aki megszabadult. Bízva rá magát teljesen, hiánytalanul mindent átadva Neki, jó szívvel és mennyei derűvel elfogadva bármit, ami az Ő kezéből jön. A kis botlásokból azonnal fel kell állnia, minden úttévesztést haladéktalanul korigálnia kell!

Mindez nem áll szemben a pszichoterápiás vagy gyógyszeres támogatással, bár van, akinél önmagában is eredményes lehet a függőségtől való megszabadulásban, a megkötözöttségektől való eloldozódásban. Nem lehet azonban megkerülni azt, hogy először megvalljuk bűneinket, elismerjük a függőségünket, s felkeltsük magunkban az erős vágyat a gyógyulásra. S ami még nélkülözhetetlen: a szilárd és mély hit! E nélkül bele se tudunk kezdeni ebbe a felépülési folyamatba, amit nevezhetünk egy speciális KRISZTOTERÁPIÁNAK!

Ajánlott irodalom

Kály-Kullai Károly (szerk.): Érdemes beszélni róla... (Szülőknek a kábítószer-problémákról) (NCSSZI, 2013)

Kály-Kullai Károly: Utak – Útkeresők – Szenvedélybetegség, Új Ember Kiadó, 2007.

John McMahon: Kiút az alkoholproblémából – Első lépések, Harmat Kiadó, 2014.

Ustok, Lisa; Hughes, Joanna: Kiút a játékszenvedélyből – Első lépések, Harmat Kiadó, 2015.

Pál Ferenc. A függőségtől az intimitásig – Vágy, élmény, kapcsolat, Kulcslyuk Kiadó, 2010.

II. A bűnbánat és megtérés akadályai

Ennek a fejezetnek három fontos alfejezete van, amelyek szorosan az eddigiekre épülnek. Láttuk, hogy Jézus a sátánt a hazugság atyjának nevezi. A gonosz lelkek hazugságok, tévtanítások tömkelegével tartják távol az embereket a hittől, bűneik belátásától és a megtéréstől. Az egyház történelmét úgy is felfoghatjuk, hogy az nem más, mint a tévedések, eretnkségek elleni, a Krisztus Jézusba vetett igaz hit megtartásáért való folytonos küzdelem. Voltak már olyan korszakai is az egyháztörténelemnek, például az arianizmus idején, amikor pápák, zsinatok is tévtanokat hirdettek, csak kevés püspök, pap és hívő maradt meg az igaz hitben. A hazugság atyjának, akit a hivatalos exorcizmus *caput hereticorum*-nak (az eretnekek fejének) nevez, hazugságai között napjainkban a legkiterjedtebb, legszerteágazóbb a New Age névvel illetett világnézet. Ennek a könyvnek elsősorban gyakorlati céljai vannak. Nem eretnkségek áttekintése a fő cél, hanem a gyógyító-szabadító szolgálatnak a bemutatása, a gyógyuláshoz, a Krisztusban való szabadsághoz támpontok adása. Napjaink tévtanításai között a legátfogóbb a New Age. Ennek szentelünk egy külön alfejezetet, és a Függelékben közöljük az egyház e témában való hivatalos tanításának néhány részletét, amely rámutat a New Age vallásosság és a keresztény vallás különbségeire. Akik belebonyolódtak a New Age tanításaiba, gyakorlataiba, azoknak a legnehezebb a gyógyulás és a szabadulás.

A második fejezetnek a megköötözöttségek, démoni zaklatások, szorongatottság, megszállottság címet adtuk. Akik a New Age különféle útvesztőiben eltévedtek, azok valamilyen szinten a démonok befolyása alá is kerültek. Számukra fontos ez a fejezet és a könyv III. fejezete. De e jelen fejezet nem kívánja olyan mélységeiben, részleteiben tárgyalni a témát, mint ahogyan az exorcisták, ördögűzők által, vagy speciálisan abban a témában írt könyvek teszik. Csupán e jelenségkörrel kapcsolatban kíván néhány megállapítást tenni. A III/2. fejezet mutatja be a gonosz lelkektől való szabadulásnak egy olyan modelljét, amely egy átlagos karizmatikus gyógyító-szabadító szolgálatban vagy egy papnak egy életgyónás meghallgatásában adhat útmutatásokat. Ezt terjeszti ki egy szélesebb körre a III/6. fejezet.

A II/3. fejezet a megtérés néhány egyéb akadályát tekinti át.

1. A New Age

Mi a New Age?

Nehéz róla megfelelő definíciót adni, mert sokféle arca van. Hol egyiket, hol másikat mutatja. Ha azt mondjuk rá például, hogy tudomány, akkor képviselői a vallás jellegét hangsúlyozzák. Ha vallásként akarjuk kezelni, akkor azt mondják, tudomány. Nemcsak eszmerendszer utópisztikus elképzelésekkel, hanem mozgalom is rengeteg gyakorlattal, technikával. A benne résztvevők sokszor nem is tudják, hogy ők a New Age követői. Vannak ugyanakkor olyan vezetőik, akik mások megtévesztésével mondják magukat katolikusoknak, vagy keresztényeknek, holott valójában nem azok.

Maga a New Age elnevezés új asztrológiai korszakot jelent. Az asztrológusok szerint az előző 2000 év a Halak Kora volt, amelyre a kereszténység nyomta rá a bélyegét. Ezt azonban a harmadik évezred elején felváltja a Vízöntő Kora. Milyen lesz ez a kor? Jó néhány véres utópiát átélhetett már az emberiség. Úgy tűnik, egy újabb utópia, egy újabb földi-paradicsom-elképzelés. A New Age, vagyis az új korszak békét és harmóniát hoz hirdetői szerint az egész világon. Amikor ez a kor megvalósul, benne minden megosztottság megszűnik. Ebben az új korszakban a népek egyetlen globális kultúrához csatlakoznak; globális birodalom jön létre,

világkormánnyal az élen Platón Államának módjára, melyet titkos társaságok vezetnek. Egyetlen világvallás lesz, amely magában foglalja, és egységes egészévé ötvözi a különféle vallási és spirituális hagyományokat. A korábbi patriarchális kortól lágyabb, nőiesebb lelkülettől áthatott korszak követi. Az ember újfajta harmóniában él majd a természettel, amelynek újra felismeri isteni jellegét. Az új ökológiában fontossá válik a természet „szentsége”. A New Age felfogásában minden él és mindennek van tudata; még a víz is képes megérteni az emberi beszédet (ezt a jégkristályok alakjából vélik látni). Nem lesznek dogmák, nem lesz abszolút igazság, mindenki „a maga igazságát” követi. Az új korszak keretei között az ősi ezoterikus, mágiikus eszmék és eljárások mindenki számára elérhetővé válnak. A felvilágosodás racionális, intellektuális gondolkodásmódját olyan szemléletmód váltja fel, amelyben az intuíció és az érzelmek játsszák a főszerepet. A New Age jelképe a szivárvány, amelyben a spektrum valamennyi színe egyesül.¹⁷

A Kultúra Pápai Tanácsa és a Vallásközi Párbeszéd Pápai Tanácsa 2003-ban közösen kiadta reflexióját a New Age-ről a következő címmel: Jézus Krisztus az élő víz hordozója. Ezt a dokumentumot a Szent István Társulat még abban az évben magyarul is megjelentette. A következőkben elsősorban ennek a segítségével próbáljuk a New Age jellemzőit leírni, mert inkább leíró definíció adható róla.

- E dokumentum szerint a New Age vallásos hagyományok gyűjteménye. A New Age-ben összefolyó hagyományok között megtalálhatók az ősi egyiptomi okkult praktikák, a kabbala, a korai keresztény gnoszticizmus, a szufizmus, a druidák tudománya, a kelta kereszténység, a középkori alkímia, a reneszánsz hermetizmus, a zen buddhizmus, a jóga, stb.
- A dokumentum ezt a szellemi irányzatot „ezoterikus és világi elemek szinkretizmusának is nevezi. Azt írja, hogy **szinkretikus struktúra, amely sokféle elemet épít be magába, és így lehetővé teszi, hogy a közös érdeklődés nagyon különböző fokban és eltérő mértékű elköteleződéssel kösse össze az embereket.**
- Azt is írja róla a dokumentum, hogy lényege egy **laza kapcsolódás a különböző tevékenységek, eszmék és emberek között.** A kozmoszt egyetlen szerves egésznek tartják, amelyet egy energia éltet, amelyet isteni léleknek vagy szellemnek is neveznek. Feltételeznek és elfogadnak egy „örök tudást”, amely korábbi és magasabb rendű, mint a vallások és kultúrák. Ebben a korban az emberek megvilágosodott mestereket követnek. **Az idézett Magyar Kurírban megjelent cikk is szinkretista mozgalomnak titulálja, amelyben a legkülönbözőbb vallási elemek keverednek és ötvöződnek: a keleti hitvilág, a buddhizmus, a taoizmus, a hinduizmus mellett meghatározói az indiai vallások, a sámánizmus, a gnózis, a kabbala és számos más eszmerendszer. A New Age-ben a kereszténység előtti Európa valamennyi pogány hagyománya újjáéled, és ezeket előnyben részesíti a kereszténységgel szemben.**
- **A személyes Isten elutasítása, helyette más lények központba helyezése is jellemző a New Age-re. Ilyenek az angyalok, tündérek, koboldok, stb. Ezeket gyakran „nem vallási célból” idézik meg, hanem azért, hogy segítsenek a relaxációban,** ami szerintük a jobb döntéshozatalhoz és az illető élete és karrierje fölött gyakorolt hatékonyabb ellenőrzéshez vezet.
- **A holisztikus egészséget elősegítő módszereknek lenyűgöző választéka található meg benne: akupunktúra, a biofeedback, a csontkovácsok, a kineziológia, a homeopátia, az írisz-diagnosztika, masszázások és különféle „testmunkák” (pl. orgonómia, Feldenkrais, reflexológia, Rolfing, poláris masszázs, terápius**

¹⁷ www.magarkurir.hu/Hirek/New-age-keresztény-szemmel

érintés, stb.), meditáció és vizualizáció, táplálkozási terápiák, pszichikus gyógyítás, különféle gyógynövények alkalmazása, kristályok, fémek, zenék és színek gyógmódjai, reinkarnációs terápiák, végül pedig 12-lépéses programok és önsegítő csoportok.

- Az előző felsorolásban is szerepelt, de külön, hangsúlyozottan ki kell emelni a **reinkarnációba vetett hitet és az önmegváltást**. Álmok elemzésével, meditációs technikák útján próbálják az előző életekből való tapasztalatokat előhozni, és az általuk elképzelt önmegváltás szolgálatába állítani.
- A New Age felfogása szerint az univerzumban minden kapcsolatban van mindennel; minden rész a teljesség képét hordozza magában; az egész van mindenben és minden az egészben van. A „lét nagy láncolatában” minden lény bensőségesen összekapcsolódik, és egyetlen családot alkot különböző evolúciós fokozatokkal. Minden emberi személy egy hologram, az egész teremtés képe, amelyben minden a maga frekvenciáján végez rezgést. Minden ember egy idegsejt a Föld központi idegrendszerében, és minden egyén kiegészítő viszonyban van a többivel. A teremtés egészében egy belső komplementaritás vagy androgínia érvényesül.¹⁸
- A New Age **istenfogalma a keresztény Szentháromság egy Istennel ellentétes megtévesztő istenfogalom**. A New Age istene se nem személyes, se nem transzcendens. Nem tartják teremtőnek és a mindenség fenntartójának, hanem „személytelen energiának, amely immanens módon beleszövődik a világba, mellyel „ kozmikus egységet” alkot: „Minden – egy”. Istenfogalma egy panteisztikus istenfogalom. Isten az „élet-elv”, a „világ lelke vagy szelleme”, a világban létező tudat végösszege. Bizonyos értelemben minden Isten. Szó van benne Krisztusról is, de ez nem a názáreti Jézus Krisztus. **A „krisztus” a New Age-ben egy olyan cím, amit azokra alkalmaznak, akik elérték azt a tudatállapotot, ahol isteniként ismerik fel magukat, és elmondhatják magukról, hogy „egyetemes mesterek”**. A názáreti Jézus szerintük nem volt a Krisztus, hanem egy volt a sok történeti személy közül, akiben ez a „krisztusi” természet megnyilatkozott, mint Buddha és mások esetében. Szentlélekről is beszélnek, de ez nem a háromszemélyű egy Isten harmadik személye, hanem valamiféle isteni kozmikus energia.
- Terjesztői gyakran utalnak úgy a New Age-re mint „új spiritualításra”. Talán ironikusnak tűnik az „új” jelző, amikor annyi gondolatot vettek át ősi vallásoktól és kultúráktól. Ami viszont valóban új, az a **tudatos kutatás egy alternatíva után, amely képes romba dönteni a nyugati kultúrát, kipusztítani abból a zsidó vallást és a kereszténységet**. Ez a spiritualitás két, jól elkülöníthető elemből tevődik össze: egy metafizikai és egy pszichológiai elemből. A metafizikai alkotóelem a New Age ezoterikus és teozófiai gyökereiből fakad, és alapjában véve a gnózis egy új formája, amely szerint **az istenség a rejtett misztérium tudása által közelíthető meg**. Ennek a lelkiségnek a pszichológiai alkotóeleme az ezoterikus kultúra és a pszichológia találkozásából ered. **Egy személyes pszicho-spirituális átalakulásról beszélnek**, amely egyesek számára egy mély misztikus élményben játszódik le, egy személyes válság vagy egy hosszú lelki keresés után. Másokat meditáció vagy valamiféle terápia segít ehhez hozzá, vagy paranormális élmények, amelyek megváltoztatják a tudatállapotot és bepillantást engednek a létezés egységébe. **A lelkiség, lelki élet a keresztények számára az Istennel való kapcsolat, amely az Ő kegyelme által fokozatosan elmélyül, és ennek során megvilágítja az emberekkel és a teremtett világgal való kapcsolatunkat**. A New Age nyelvezetében a lelkiség tudatállapotok

¹⁸ Az idegen fogalmak értelmezéséhez lásd a Függelék első fejezetét, amelynek a végén egy szótár is található.

megtapasztalása, amelyekben az összhang és az egésszel való összeolvadás érzése dominál. Így a „misztika” nem a transzcendens Istennel való találkozást jelenti a szeretet teljességében, hanem az önmagunkba fordulás által keltett tapasztalatot, a mindenséggel való egység ujjongó érzését, melyben egyén voltunk elmerül a Lét nagy óceánjában.¹⁹

- A téma magyarországi szakértőjének, Gál Péter atyának a tömörebb New Age definícióját lásd e fejezet végén!

Miért veszélyes a New Age?

Nem egy ártalmatlan utópiáról van szó, hanem a keresztény kultúra és vallás lecseréléséről, kiszorításáról, üldözéséről. Még alig vagyunk túl – ha egyáltalán túl vagyunk – a kommunista utópia véres, kegyetlen pusztításain. Szemünk előtt bontakozik ki a világméretű keresztényüldözés, amelynek látjuk legbrutálisabb formáit is az iszlám országaiban, és a keresztény kultúra és népesség lecserélését a migráció mesterséges előmozdításával. Szemünk előtt zajlik egyik oldalon a nemzeti államiság és a keresztény kultúra védelmezőinek és a másik oldalon a globalista európai uniós és vele szövetséges világhatalom küzdelme. Ez nemcsak politikai küzdelem, hanem világméretű, vallási jellegű küzdelem is, ha ez nem is látható még mindenki számára, és ha nem is úgy fest, hogy egyik oldalon a gonosz emberei harcolnak, a másik oldalon pedig Jézus Krisztus tiszta katonái. A globális világhatalom és világkormány kiépítői egyértelműen a New Age ideológiát és annak eszközeit használják. De sajnos azok is fertőzöttek ettől az ideológiától, és annak praktikáitól, akik a jó oldalon harcolnak, mint Magyarország, Lengyelország és Közép-Kelet-Európa egyéb országai. **A politikai színtér mellett ezt a harcot éppen ezért lelki téren is meg kell vívni, és elsősorban ezen a színtéren kell megvívni.**

Ennek a harcnak, küzdelemnek a lényege, hogy Jézus Krisztussal vagy Ő ellene harcolunk. „Aki nincs velem, ellenem van, s aki nem gyűjt velem, az szétszór” – mondja Jézus (Lk 11,23). Másik lehetőség nincs. Nincs semleges övezet Isten országa és a sátán birodalma között. Lehet, hogy valaki politikailag jó oldalon harcol, de rossz eszközökkel, márpedig keresztény alapokon nyilvánvaló, hogy a jó cél nem szentesíti a rossz eszközöket. **A New Age eszközei és technikái át meg átszövik a mai ember életét és a New Age mágikus tanai behatoltak a keresztények és a katolikusok szemléletébe is.**

A mai élet és a média teli van a különféle New Age-es elemekkel; ott vannak ezek a munkahelyi képzésekben, óvodai, iskolai gyakorlatokban. A gyermekeknek készült mesefilmek is a mágia elemeire tanítják a kicsiket. A bestseller listák élén sok ilyen könyv található. A burkoltan vagy nyíltan sátánista zene óriási rombolásokat visz végbe a fiatalok fejében és érzelmi életében. A mai felpörgetett élet megviseli a legtöbb ember egészségét. Gyógyulást keresve sokan itt fertőződnek meg – a New Age praktikáitól, mágikus szellemétől –, bonyolódnak bele a különféle ezoterikus gyakorlatokba és gyógymódokba. A New Age-ről szóló legátfogóbb magyar nyelvű könyvben, amelyet Gál Péter atya írt, idézi Kovács Gábor atyát. „A természet erejével gyógyítani: tudomány. A Szentlélek erejével gyógyítani: karizma. Titkos erőkkel gyógyítani: fekete mágia. Mert fehér mágia nincs. Aki ellenőrizetlen szellemi befolyások előtt nyitja meg magát, szükségképpen megnyitja magát a gonosz hatalmak előtt, amelyek mindenütt résen állnak, hogy mihelyt lehet, behatoljanak és uralmuk alá vonják az embert.”²⁰

¹⁹ A keresztény és a New Age lelkeség különbözőségét, a New Age és a kereszténység ütközőpontjait a két pápai tanács dokumentuma alapján a Függelék 1. fejezetében mutatjuk be részletesebben.

²⁰ Gál Péter: A New Age keresztény szemmel. Marana Tha 2016. 423. old.

Fontos hogy különbséget tegyünk a mágikus életszemlélet között, amely a New Age-ben érvényesül, és a vallásos életszemlélet között, amely a kereszténység sajátja és legtisztábban a katolikus vallásban található. De sajnos itt is sok a mágikus beállítottságú ember, és a szentelményeket is, amelyek komoly fegyvert jelentenek éppen a New Age-ben is megmutatkozó gonosz lelkek támadásaival szemben, mágikus módon használják. Az igazán vallásos életszemléletű ember Istenhez tisztelettel, odaadással közeledik. Őt akarja szolgálni, Neki adja magát. Számára Isten a középpont, a legfőbb viszonyítási pont. Istenhez a Miatyánk fohásával közeledik: „legyen meg a Te akaratom”. A mágikus életszemléletű ember számára saját maga a középpont, mindenben a maga akaratát keresi, saját magának az istene. Azt akarja, hogy minden őt szolgálja: Isten, ember, angyal, ördög, vagy bármely általa elképzelt lény. Az ilyen ember mindenkit manipulálni akar, a saját céljai szolgálatába állítani.

Nagyon könnyű a mágia, a bálványimádás területére sodródni. Bármilyen bálvány lehet az ember számára, amely Istent helyettesítheti. Ilyen lehet az egészség, a jólét, a hatalom, a férj, feleség, gyermek. Könnyen olyan tulajdonságokkal ruházhatjuk fel őket, amelyek magasabb rendű valóságnak mutatják őket, mint ami természetüknél fogva megilleti őket. Isten ajándékai ugyan az egészség, a férj, feleség és a családtagok, adott esetben a jólét, az anyagi javak, de **ha ezeket ruházzuk fel isteni tulajdonságokkal, akkor rés nyílik lelkünkön, és ezen keresztül a magát mindenféle álcázott formákban (de akár nyíltan is) istenként elének állító bukott angyal behatol.** Behatol minden résen és befolyása alá vonja lelkünket.

A New Age és annak mágikus életszemlélete, amely át meg átszövi a mai kultúrát, rengeteg behatolási lehetőséget kínál a gonosz lelkeknek. Ezért fontos a megkülönböztetés, a New Age ismerete. Óriási terület, amely állandóan növekszik. Ezért kényszerül Gál Péter atya is könyvének újabb és újabb bővített kiadásaira. Könyvének ez az általunk idézett 8. kiadása 550 oldalas. Nehéz a New Age témáját közérthetően, rövidített formában megérteni és áttekinteni. Ehhez két út kínálkozik, amelyet az eddigiekben próbáltunk követni. Az egyik, hogy egy leíró definíciót adunk róla, és megpróbáljuk párhuzamba állítani a keresztény hittel és gondolkodásmóddal. Ezt szolgálja jelen fejezetén kívül a Függelékben található 1. fejezet. A másik út, hogy konkrét irányzatokat, cselekvésmódokat, képzési formákat, gyógyítási módokat, irányzatokat megnevezünk, hogy ha ezek valamelyikével érintkeztünk volna, és rést nyitottunk volna lelkünkön, akkor Gál Péter atya kézikönyvében utána nézhessünk, hogy mi abban a rossz és miért rossz. Kovács Gábor atya mágiáról szóló könyvében írja, hogy „száz százalékig kimerítő és teljes azonban még egy ilyen nagy terjedelmű munka (Gál Péter atya könyve) sem lehet, mert úgyszólván hetente születik valamilyen új varázslat. Gyorsabban nőnek ki a földből, mint eső után a gombák. Ezen a területen ugyanis korlátlanul lehet hazudni, és igen jól lehet pénzt keresni”.²¹

Mindazonáltal fontos, hogy melyek azok a mágia és a New Age körébe tartozó területek, tevékenységek, amelyekre ha odatévedtünk, szabadító imára van szükségünk. Kovács Gábor atya idézett könyvében ezeket a területeket nevezi meg. **„Ha tehát beszennyezed magad olyan dolgokkal, mint mágia, varázslás, okkultizmus, New Age; ha jósaltál vagy jósaltattál, szerelmi varázslatot vagy rontást végeztettél, ha belekeveredtél olyan dolgokba, mint a tenyérjósítás, kártyavetés, horoszkóp, Ouija-tábla, inga és varázsvessző; ha hittél a gnosztikus evangéliumoknak, vagy a reinkarnáció tanának, vagy az „alternatív tudományoknak”, a teozófiának vagy a Steiner-féle antropozófiának; ha részt vettél agykontrollban, transzcendentális meditációban, jógázásban, zen-meditációban, szellemgyógyászatban, autogén tréningben, dianetikában, szcientológiában, a Krisna-tudatú hívők praktikáiban, ősmagyar**

²¹ Kovács Gábor: Mágia és hit 93. oldal Internetről is letölthető: <http://www.hagiosz.net/?q=magiaeshit>

vallásban, mormonizmusban, Baha’i hitben, Moon-egyházban, Jehova Tanúinak közösségében, Sai Baba mozgalmában, sámánságban, áltosságbán, Wiccában; ha tűzönjárásba, mágikus szerepjátékokba, ufológiába, parapszichológiai kísérletekbe, extraszenzoros percepcióba, keleti harcművészetekbe bocsátkoztál; ha reikivel, fényadással, természetgyógyászattal (azaz alternatív gyógyászattal), szellemsebészettel, kineziológiával, akupunktúrával, reflexológiával, táltos-masszázzsal, táltos-cseppekkel gyógyítottál vagy gyógyítottad magad; ha enneagrammal, földsugárzás-méréssel, aurák érzékelésével, bioenergiával, csakrákkal, írisz-diagnosztikával, tudatalattid vagy teremtő képzeleted csodálatos hatalmával, szellemidézéssel, spiritizmussal, angyal-manipulációkkal foglalkoztál; ha tagja voltál egy szabadkőműves páholyának, rózsakeresztes testvériségnek, Táltos Egyháznak, Boszorkányszövetségnek, sőt akár a sátánisták mozgalmának, vagy elkeverted magad még ezernyi más dologgal, amelyeket nem vagyok képes mind felsorolni, de amelyek mind a keresztény hittől idegen numinizációkat tartalmaznak – akkor őszinte bűnbánat és Jézus Krisztushoz való csatlakozás után is szabadító imára van szükséged, hogy az enyhébb vagy súlyosabb démoni behatolás és annak káros hatásai megszűnjenek életedben. Minden hittel végzett imának van szabadító hatása, főképpen az Istent dicsőítő imáknak, az Eucharisztia vételének pedig különösen. Ennek ellenére érdemes a témáért kifejezett szavakkal is imádkozni”.²² Hogy ez a szabadulásért mondott ima hogyan történhet, arról szól e könyv III.2. fejezete.

Gál Péter atya könyve 8. kiadásában a következő New Age körébe tartozó irányzatok részletesebb kifejtése történik. Teozófia, antropozófia, Waldorf-iskola, a jóga és guruizmus, a modern mélylélektani iskolák és C.G. Jung. A New Age-gondolkodás egyik párhuzamaként ír a Baha’i vallásról. Az eszmék, módszerek, csoportok között említi, amelyek a New Age körébe tartoznak, a következőket: Hare Krisna mozgalom, Bhagwan Sri Rajneesh (Osho), transzcendentális meditáció, jóga-körök, tűzön járás, spiritizmus. Az okkult, mágikus praktikák között sorolja fel és tárgyalja az alábbiakat: jóslás, asztrológia, inga és varázsvessző, természetgyógyászat, kineziológia, reiki, akupunktúra, dianetika, agykontroll, enneagramm, ufóhit, homeopátia (ez utóbbinak egészen részletes elemzését adva), feng shui, új nevelők a gyermekvilágban (Harry Potter-kérdés), ősmagyarkodó szinkretizmus, sátánizmus. Könyve 8. kiadásának 156. oldalán kezdődik egy még részletesebb lista konkrét személyek és irányzatok megnevezésével ezen a címen: Mi tartozik a New Age-felfogáshoz, és -mozgalomhoz? Könyvének egyik korábbi kiadásából vett lista a Karizmatikus Megújulás honlapján is olvasható: <https://www.karizmatikus.hu/hitvedelem/tanitasatyak-tanito-testverek/84-ez-mind-new-age.html>

Ennek a listának a közzététele is meghaladja könyvünk kereteit. Sajnálatos módon Gál Péter atya könyve jelenleg nem elérhető a Pázmány Péter elektronikus könyvtárban. Ellenben ha könyvének címszavainak szeretnénk utána nézni, és azoknak az irányzatoknak, keresztény szemszögből, amelyekről említés történt, a karizmatikus megújulás honlapján soknak utána nézhetünk az alábbi oldalon: <https://www.karizmatikus.hu/hitvedelem>. Az itt található minden cikkel nem tudok egyetérteni éppen témánk szemszögeből sem. Gál Péter atya könyvében felteszi a kérdést, hogy szekta-e a New Age. Azt írja, hogy veszélyesebb, mint egy szekta, mert annak tagjai elkülönülnek az egyháztól, a New Age vezető személyiségei közül azonban vannak, akik hangzatosan kijelentik, hogy ők továbbra is „katolikusnak”, „kereszténynek” tartják magukat, csak növelve ezáltal a zavart a katolikusokban, keresztényekben. Kiemelten szedi könyvében az atya a következő sorokat. **A New Age**

²² Kovács Gábor: i.m. 95. old.

követője nem kivonul, mint a legtöbb szekta tagja, hanem beékelődik a keresztény világba, pontosan úgy, ahogyan ezt a gnoszticizmus követői és propagátorai tették az ókorban. A gondolatmenetet folytatva, de még a szektáknál maradva egy gondolat erejéig, a szekták az egyház kifizetetlen számlái közé tartoznak. Azért tudnak híveket toborozni, mert az egyház saját kincsei közül nem kínálja azokat, amelyeket a szekták kínálnak. A New Age-el kapcsolatban az egyház ilyen kifizetetlen számlája, hogy az emberekben megvan az igény az Égiekkel való hiteles kapcsolatra, kommunikációra. A mai egyház ezzel keveset foglalkozik, sőt a hiteles látnokokkal és üzeneteikkel is nagyon mostohán bánik. Pedig odafigyeléssel, megkülönböztetéssel ezek választ kínálnak a mai ember kérdéseire, problémáira. A karizmatikus mozgalom ugyan nyitott az ilyen jellegű karizmatikus üzenetekre, de a nem közvetlenül köreikbe tartozókkal szemben meglehetősen kritikus. Ezért nem tudom minden cikkét a szóban forgó oldaldnak jó szívvel ajánlani.

E fejezetnek mintegy összefoglalásaként idézem Gál Péter atya New Age meghatározását. **A New Age a monizmus és a panteizmus a reinkarnáció és gyakran az evolúció világnézetén felépülő posztmodern áltudományos, keverékjellegű álvallási mozgalom a huszadik század végén, amely a gnoszticizmus ókori eszméinek felelevenítésével és gyakoroltatásával, valamint a keleti vallások elméleteinek és technikáinak importálásával alakult ki, és terjedt divatszerűen vagy nyílt keresztényellenességgel és utópisztikus, világvallási igényekkel.**

Hogy a New Age lényegét jobban megismerhessük, a Függelék 1. fejezetében közlünk még kiegészítésként kivonatolva néhány gondolatot a Kultúra Pápai Tanácsa és a Vallásközi Párbeszéd Pápai Tanács által közösen kiadott „Jézus Krisztus az élő víz hordozója” című dokumentumból.

2. Megkötözöttségek, démoni befolyások, támadások, zaklatások, szorongatottság, megszállottság

A függőségek pszichológiai elnevezése egy olyan jelenségkörnek, amelyet vallásos szóhasználatnál démoni megkötözöttségeknek, szorongatottságoknak, zaklatásoknak lehet nevezni. Ezeknek létezik kémiai szerekekkel, különféle pszichoterápiákkal való gyógyítása, de hit által való gyógyítása is. Ennek alapja pedig a Biblia és a Katolikus Egyház tanítása a démonokról, a bukott angyalokról. Hasonló, egymással érintkező tünetcsoportnak, betegségeknek létezik többféle gyógymódja is. Az egyik embernél egyik, a másikonál egy másik kezelés, vagy ezek kombinálása hozhat gyógyulást. A I/4. fejezetben bizonyos betegségek, függőségek pszichológus szemmel való áttekintését láttuk, és néhány terápiának a bemutatását, köztük az alapvetően vallásos közelítésű Krisztoterápiáét. E könyv hátralévő fejezeteiben a hit által való gyógyulásról lesz szó.

A bűn mögött nem csak kísértő formájában vannak jelen a sátán, és csatlósai, a gonosz lelkek. A bűn számukra leszállóhely is, ahol meg tudják vetni a lábukat és fogságukban tartják azokat, akik beengedik és bűneikkel ott tartják őket. Különösen veszélyes az a terület, amelyet a New Age fejezetek tekintenek át (II/1, Függelék 1.) Aki sokat mozgott előtte ilyen terepen, az kapukat nyitott a gonosz lelkeknek, és ha azok szabadító imára el is távoznak, a teljes szabadulás csak azután várható, miután az illető tisztába jön ezek káros voltával, és egészen tudatosan elhatárolódik ezektől. Vagyis előbb helyes értékítéletre jut, előbb rossznak ítéli azt, ami rossz, és utána egyértelműen el is határolódik a rossztól, és ellene is mond mindazoknak a lelkeknek, akik addig azokon a tanokon és gyakorlatokon keresztül beszívárogtak az életébe és fogva tartották.

A démonokba vetett hit meggyengült az egyházban az utóbbi időben. Ezért is van különös súlya a Bibliai démonológia (I/3.) című fejezetnek. Mindazok a jelenségek, amelyek

megvoltak Jézus korában és az ősegyházban, jelen vannak a mai egyházban és a mai újra pogánnyá lett világban is. De ahelyett, hogy hasznosítanánk ezeket a bibliai ismereteket, sokszor még a mítosztalanítási tanításokon nevelődött papság sem tud mit kezdeni ezekkel a jelenségekkel.

A démonológiának nincs kellő helye a mai teológiai képzésben. Az utóbbi időben van némi „ébredés” ezzel kapcsolatban. A Rómában tanult papok közül vannak, akik még ördögűzéseken is részt vettek. És az utóbbi időben volt már több – inkább előadás, mint képzés – papok számára is a témáról. Róma korábbi ördögűzőjének, Gabriele Amorth atyának több könyvét is magyarra fordították, és jelenlegi ördögűzőjének is kiadták két könyvét, és más könyvek is megjelentek e témakörben.²³ Jelen könyv nem az exorcizmusról szól, csupán érintjük a témát, ne várja az olvasó, hogy a témakörrel kapcsolatos minden kérdésre belőle választ kap.

Az ördögűzés témájával foglalkozó kommersz filmek vagy írások révén sok fantáziába illő elem is körülveszi az ördögűzés, illetve a szabadító ima témakörét. Az ördögűzéssel kapcsolatos rendkívüli jelenségről Amorth atya azt mondja, hogy azok éppen a démonokban való hitetlenség eloszlatását célozzák. A Neal Lozano nevéhez fűződő (könyvünk III/2. fejezetében részletesebben bemutatott) „eloldozva” modell azt hangsúlyozza, hogy aki hisz a gonosz lelkek tevékenységében, és maga is szabadulni akar uralmuk alól, és megfelelő előkészület után ellene mond ezeknek a lelkeknek, sorra egymás után, azoknál a szabadulás a legtöbb esetben látványos kísérő jelenségek nélkül is bekövetkezik.

Ugyanakkor, ha valakin nem látszanak a gonosz lelkek általi megszállottság, zaklatás és szorongatottság tünetei, attól még mélyebben megszállott lehet, mint azok, akiken látszanak.

Sokak előtt ismert XIII. Leo pápa látomása, amely nyomán megírta a pápa a két Szent Mihályhoz szóló imát és elrendelte a rövidebbnek a napi elimádkozását is a misék végén. A pápa egyik miséje után egy párbeszédet hallott. Egy kemény, durva hang, a sátán hangja, azt mondta: „Én el tudom pusztítani egyházadat”. A szelíd hang, Jézusé: „Igazán?” „Igen – hangzott a válasz –, de ehhez hosszabb időre és nagyobb hatalomra van szükségem”. E látomás szerint, amely 1884-ben volt, 33 évvel a fatimai jelenések előtt, megkapta a sátán ezt a hatalmat. Ha végig tekintünk a XX. század történelmén, akkor ezt igazolva is látjuk. Misztikusok azt is látták, hogy a pokol szinte kiürült, minden gonosz, elkárhozott lélek a földre jött és most itt tevékenykedik. És bizony láthatjuk földön való tevékenységük eredményét, annak sokféle jeleit. Sokan számolgatják, hogy mikor ér véget ez a sátánnak adott idő és hatalom. Mindenesetre nem úgy látszik, hogy vége lenne, inkább úgy tűnik, hogy hatalma még fokozódik. Az egyéni ördögűzések, szabadító imák sziszifuszi küzdelemnek látszanak ahhoz képest, ahogy a gonoszság előre tör az élet szinte minden területén.

Az egyéni szabadító imára még visszatérünk. Most itt a gonosz elleni harc egyetemesebb dimenzióiról ismertetünk néhány gondolatot.

Jób személye a sátán által megkísértett és megpróbált ember örök képe. A sátán kikéri Jóbot, akárcsak a XX. század és a jelenkor emberét. Isten átadja a sátánnak Jób egész vagyonát, még a testét is gyötörheti, csak a személyét nem érintheti. A sátán kihívások elé állíthatja az embert, de magától semmit nem tehet. Isten adja a szabályokat a sátánnak, és a

²³ Amorth Gabriele: Róma ördögűzőjének tapasztalatai, IHTYS 2002. Amorth Gabriele: Róma ördögűzőjének újabb tapasztalatai, IHTYS 2010. Amorth Gabriele: Ördögűzők és pszichiáterek, IHTYS Kiadó, 2009; Amorth Gabriele: Szabadíts meg! Gyógyító és szabadító imák, IHTYS Kiadó, 2010; Bamonte Francesco: Megszállottság és ördögűzés, IHTYS Kiadó, 2016; Bamonte Francesco: Szűz Mária harca a gonosszal az ördögűzések alatt, IHTYS Kiadó, 2014; Gál Péter: Jézus Krisztus a szabadító. A személyes gonosz hatalmának megtörése, mint a megváltás egyik dimenziója. Szegletkő Kiadó, 2017; Mac Nutt Francis: Szabadíts meg a gonosztól, Marana Tha Kiadó, 2004; Pereira Rufus-Erica Gibello: Lelkigyakorlat egy ördögűzővel, Marana Tha Kiadó, 2016.

beavatkozásának a határait is Ő szabja meg. Jób anyagi javaihoz, testéhez hozzányúlhat, de nem veheti el az életét. A rossz lehet hatalmas, de a jó mindenható. Isten megmondja neki „idáig fog érni a gőgöd és nem tovább” (Jób 38,11). Szorongathat, megpróbálhat a sátán, de Isten azalatt is jelen van az életünkben, semmi nem kerül el velünk kapcsolatban a figyelmét. Jézus azt mondja, még a hajatok szála is számon van tartva. Nincs a sátánnak önmagába hatalma, csak amennyit Isten megenged neki.

Amikor a sátán úgy gondolta, hogy győzött, Jézust a keresztre juttatta, akkor érkezett el a legnagyobb veresége: Jézus a keresztfán győzte le, vetette ki e világ fejedelmét. Ugyanígy van most is. Úgy látszik, hogy a sátánnak ma óriási a hatalma, nemcsak a világban, az egyének életében, hanem az egyházban is. De a sátán meg lesz alázva. Jézus vezeti a világtörténelem eseményeit a legnagyobb győzelem felé. Azért engedte meg a hatalmát, hogy Isten győzelme még fényesebb legyen. Minden jel arra mutat, hogy a Jelenések könyvének 12-13. és a 20. fejezete most van teljesebben. A Biblia első könyvének asszonya, aki széttapodja a kígyónak a fejét, és a Napba öltözött Asszony, amelyet az Egyház Szűz Máriára, Jézus Krisztus Édesanyjára vonatkoztat, aki egyúttal minden ember édesanyja, ugyanaz az asszony, aki a vörös sárkány, a tengeri és a szárazföldi vadállat fölött most aratja diadalát. Most ez még nem látszik, csak azoknak az életében, akik neki szentelik magukat, az ő Szeplőtelen Szívének és általa Jézus Szentséges Szívének, és akik gyermeki hittel rábizzák magukat, és vele együtt imádkozzák a rózsafüzért, a kicsinyek imáját. A Rózsafüzér az a lánc, amellyel a sátán és angyalai meg lesznek kötözve.

Sok ember szenved napjainkban különféle pszichés betegségekben és éli át a gonosz lelkek szorongatását az életében. A kettő gyakran kombinálódik is egymással. A gonosz lelkek előszeretettel telepednek rá egy meggyengült, beteg pszichére, és ma már nyilvánvaló, hogy generációkon keresztül is ismétlődhetnek ugyanazok a betegségek, függőségek, kényszeres cselekedetek. Erről lesz szó bővebben a III/6. fejezetben, amelyhez kapcsolódnak a Függelék szövegei is (2., 3., 4.).

A legalapvetőbb gyógyszerek mind a világban, mind az egyházban, mind az egyének életében a katolikus hit megismerése, a szentségi élet visszaállítása és begyakorlása, mindenek előtt a bűnbánat szentsége, a szentmise, a szentáldozás, és a szentségimádás. Szükséges a bűnös kapcsolatok és gyakorlatok felszámolása, a mögöttük lévő gonosz lelkekkel való szembe fordulás, nekik való ellene mondás, az imádságos élet begyakorlása, a jó szokások kifejlesztése, az erények begyakorlása. Különös ereje van a Szűzanyának való odaszentelődésnek, a Mária-tiszteletnek, a szentek segítségül hívásának és a szentelmények használatának, a szenteltvíznek, a lakásszenteléseknek és a megszentelt tárgyak viselésének.

3. Néhány egyéb akadály

Hiányos a keresztségre való felkészülés

Szent Jusztinus vértanú a keresztségről a következőket írja. „Első születésünket mi nem ismertük, szüleink közreműködése folytán szükségszerűen születünk meg. Majd rossz erkölcsi hatások között nevelt fel bennünket bűnös környezetünk. De nehogy a szükségszerűség és a tudatlanság gyermekei maradjunk, ezért leszünk a szabad választás és a tudás gyermekei a vízben, és ott megkapjuk az elkövetett bűneink bocsánatát is... Ezt a fürdőt megvilágosításnak is nevezzük, mert értelmünkben megvilágosodnak azok, akik mindezt megtanulják.”²⁴ A keresztségre való felkészülés mind az Ósegyházban, mind a mai

²⁴ Az Imaórák Liturgiája szerda, húsvéti idő 3. hét olvasmányos imaóra.

egyházi gyakorlatban egy hosszabb folyamat, amelynek során nemcsak elméleti tudásra tesznek szert a keresztelendők, amelyben megismerik a keresztény értékrendet – hogy mi a bűn és mi az erény –, hanem be is gyakorolják a keresztény szokásokat.

Ha csecsemőkorban volt a keresztség, akkor ezt az előkészítést a megfelelő családi nevelés, az elsőáldozásra és a bérmlásra való felkészítés hivatott helyettesíteni. De ezek minősége is sokfelé kérdéses. Ha valaki egy jó hitoktatót fogott ki, alapos bérmlási előkészítésben részesült, annak az elsőáldozás és attól fogva a rendszeres szentáldozások, a bérmlás és a rendszeres gyónások, szentáldozások közvetítik a szükséges kegyelmeket. (Ha azonban érvényes gyónás nélkül járul valaki szentáldozáshoz, az szentségtörő áldozásnak minősül, és csak rontja az illető helyzetét). Ha még egyáltalán nem járult szentségekhez, akkor a későbbi komoly nehézségek, életválságok kapcsán kényszerülhet arra, hogy szembesüljön addigi életével. Erre alkalmat teremthet egy élő egyházi közösségbe való belekerülés, alkalmat teremthetnek közbenjáró imák, és a Magyarországon még sajnos nem annyira elterjedt családfogyóztató imák, szentmisék. (Vö. III/6. fejezet és a Függelék 3. fejezet.)

A bizalom hiánya

A bizalom alapvető nemcsak az Istennel való kapcsolatban, hanem az emberi kapcsolatokban is. Bizalom nélkül nincsenek mély emberi kapcsolatok, de még csak komolyabb üzleti vállalkozások se. Ma sok embernek a félelme, hogy vajon hol csapják be, kikben bízhat, mert lépten-nyomon megcsalják, nem teljesítik az adott szót. Az ember gyakran szembesül azzal a kérdéssel, hogy kikkel együtt létesíthet egy komolyabb vállalkozást, kivel kötheti össze huzamosabban, esetleg életre szólóan az életét. A bizalomnak kölcsönösnek kell lennie. Még inkább így van ez az Istennel való kapcsolatban. Emiliáni Szent Jeromos írja egyik szerzetes testvérének szóló levelében a következőket. „Egyedül az Úrban kell bízunk. Isten ugyanis nem működik együtt azokkal, akik vonakodnak egész hitüket és reményüket egyedül Őbéli helyezni. Teljes szeretetét pedig csak azokba önti, akik nagy hittel és reménnyel élnek, és az ilyenekkel nagy dolgokat visz végbe”.²⁵

Énközpontúság, a bűnös élethez, annak hamis örömeihez való ragaszkodás

Szent Ágoston elmélkedik a szelídségről, amely ha nincs meg az emberben, ugyancsak akadály a megtérésnek.²⁶ „Vigyázz, hogy ne a föld birtokoljon téged! Ha szelíd vagy, birtokolni fogsz; ha nem vagy szelíd, akkor téged birtokolnak. Szelíd vagy ugyanis akkor, ha nem állsz ellen Istenednek, amikor jót cselekszel, hogy ő lelje kedvét benned, ne te önmagadban. Nem kis dolog, ha neki tetszel és nem magadnak; ha ugyanis nem neki tetszel, magadnak fogsz tetszeni.”

A mai ember az anyagiak rabja, a fogyasztói szemlélet veszi körül minden oldalról. Nemcsak a megtérés akadály ez, hanem a megtérés után is komoly küzdelmet jelent a lelki szegénység, az anyagiakhoz való helyes viszony megtalálása, kialakítása.

A másik kérdés, amit ez a Szent Ágoston idézet érint, az öntetszelgés, az énközpontúság, a helytelen önszeretet. A megtérés az énközpontúság feladását is jelenti, az Isten felé és a

²⁵ 2018. Imaórák liturgiája, február 8. Emiliáni Szent Jeromos emléknappja, Olvasmányos imaóra.

²⁶ Az imaórák liturgiája Bakhita Szent Jozefina szűz tetszés szerinti emléknappja. Szent Ágoston beszédeiből (Sermo 53, 1-6: Revue bénédictine 104, 1994, 21-24).

felebarát felé fordulást. Ezek igazi megtanulása is életre szóló feladat, de az erre való készség az igazi megtérésnek is nélkülözhetetlen feltétele.

Csak akkor van esély a megtérésre, az új életre, ha az ember felismeri a bűnöket, bűnös szokásokat az életében és környezetében, és felveszi ezek ellen a küzdelmet. És igyekszik kialakítani életében a jó szokásokat, az erényeket is. A bűnös szokások és az erények egymás ellentétei. Jó ezeket egymás mellett, egymással szembehelyezve is látni. Fel kell ismernünk a bűnöket, de nem szabad csak azokkal foglalkozni, hanem mindjárt helyettesíteni is kell ezeket erényekkel, jó szokásokkal. Ehhez található egy segédlet a Függelékben (2. fejezet).

Rossz erkölcsi hatások között nevelt fel bennünket bűnös környezetünk – olvastuk Szent Jusztinusz kijelentését. Ha ez az ő korára igaz volt, még inkább a mi korunkra. A modern élet ezernyi bűnös hatást gyakorol minden emberre, nemcsak a megtérés előtt levőkre, hanem a megtért keresztényekre is. Megszokja az ember a bűnöket, és még keresztény nevelésben felnőtt fiatalok is minden további nélkül átlépnek például a 6. parancs szabályain. Nem tartják igazán bűnnek a házasság nélküli együttélést. Sokan még az abortuszon is könnyen túlteszik magukat. Akik nem részesültek keresztény nevelésben, azok talán bűnnek sem tartják. Pedig ezek a legalapvetőbb, az élet védelmét és továbbadását szolgáló parancsok. Mi a helyzet akkor a többivel?

Rengeteg kényelmi, bűnös szokás terheli a mai embert, amelyek igájából nehezen tud szabadulni, mert még ha be is látja azok helytelen voltát, nem egyszerű a változtatás.

Ki kell mondanunk, a jelen kor egyre inkább magán viseli a végső idők jeleit. A démoni erők (lásd a Bibliai démonológia című I/3. fejezetet!) támadásba lendülve felerősödnek, eléri még a legmagasabb szellemi fokokat is, és elárasztják az országokat, a társadalmat, a tudományágakat. A mai világ értékrendje nem a keresztény értékrend. A gonosz értékrendjét sugározzák felénk az előadások, filmek, reklámok, az emberek, akik ki-be járnak családjukban. Sokszor csak utólag látja meg az ember azt, aminek a foglya volt, amikor még benne van, nem észleli. Inkább a szent őrzőangyalunkra, családjuk, közösségünk, nemzetünk szent őrangyalaira kellene figyelniük és az ő segítségüket kérniük! A bűnt ki kell küszöbölnünk, el kell távolítanunk első helyen a saját életünkből, és azután – erőnkhez mérten, fokozatosan – a közösségeinkből is, mert a bűn a gonosz ellenség számára egy leszállóhely. A megtérés kezdetén alig ismeri fel az ember a bűnt. És ha már fel is ismertük, sokáig gyengének érezzük magunkat, hogy szembeszálljunk vele. Könnyen kimondjuk 'Nem lehet mit tenni.' De vajon mit tenne az ember, ha lánggra lobbanna a ruhája? A szellemi tüzek sokkal veszélyesebbek!

Az Istenben való örömről gyakran van szó a Szentírásban. Például: *Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljétek* (Fil 4,4). De ez nem azonos az élvezetvágygal és a mérgezett örömmel. Hogy ezek milyenek, szemléletesen mutatja be az író.

„Eszembe jut több ember, akik végzettszerűen hullottak a teljes bezártságba. Mert az ember öröme nélkül nem tud meglenni. Ha más nem, kellene a szenvedés adta apró öröme, az önsajnálattal kenyérré dagadó morzsái. Egyre lejjebb, mindenhol van némi öröm, ami, bár mérgezett, és bezár egy rossz állapotba, de mégis valamiféle öröm. És ezt nem engedjük el semmiképp. Félünk az ismeretlen felfelé úttól, a kifelé úttól, mert nem bízunk a szabadság örömeiben. Egyáltalán nem bízunk. Ami biztos, az ez: a lenti öröme, amit ismerünk és jó, mert ez van. Más nincs, ez a mi igazságunk. Ilyen lehet a hajléktalanok ragaszkodása az életmódjukhoz. Hiába adná neki lakást, nem lenne boldogabb. Ott végleg bezárulna és visszamenne az utcára”.²⁷

²⁷ Szekeres Mária Napszállta, este, éjjel Szomjú terek című kötetben 47. oldal.

Bűnbánat nélkül nincs megtérés, megtérés nélkül nincs igazi mély, belső gyógyulás. Ahogy a hajléktalanban lehet bizonyos ragaszkodás a hajléktalansághoz, és a vele járó életstílushoz, ugyanúgy lehet az emberben ragaszkodás a betegséghez is. A betegségek, a vele járó előnyök ragaszkodásokat is kialakíthatnak az emberben. És ahogy a bűn egyfajta életstílus, úgy a betegségek is, főleg a pszichés betegségek, életstílussá is válhatnak. A betegségben sok együttérzésben részesülhet az ember, a betegségeknek bizonyos előnyei is lehetnek. Lehet, hogy dolgozni, iskolába se kell menni. Tudat alatt ragaszkodhat is az ember a betegségéhez, és ezért nem is nagyon akar meggyógyulni belőle. A gyógyulás egy űrt hagy maga után, amitől az ember ösztönszerűen fél. A betegség annyira betöltheti az ember elméjét, hogy akadályozza abban, hogy önmagába nézzen, és saját életcéljával foglalkozzon. Másoknál éppen egy váratlan betegség, baleset hozhatja meg az igazi gyógyulást, a megtérést, azt hogy elkezd a régi katekizmus első kérdésén gondolkodni: Mi végre vagyunk itt a földön?

Örömök, ragaszkodások... Ezeket az örömeket nem is lenne szabad örömöknek nevezni, ezek nem mások, mint apró kis bűnhöz kötő élvezetek, az igazi örömök hamisítványai. Nagyon távol vannak ezek az Istenben való ujjongás örömétől, amely például a Zsoltárok könyvében többször is felcsendül. *Örüljetez hát, igazak, az Úrban, és áldjátok szentséges nevét! (Zsolt 97,12). Énekeljetez az Úrnak, zengjetez nevének dicséretet, készítsétez neki az utat, amely átvezet a felhők fölött! Örüljetez az Úrban, ujjongjatez színe előtt! (Zsolt 68,5). Vigadjatez az Úrban igazak és örüljetez, ujjongjatez mindnyájan, tiszta szívűek! (Zsolt 32,11).* Ezt az örömet csak a tiszta szívűek tudják átélni, akik már felismerték bűneiket, elítélték azokat, és már nem kell tartaniuk Isten büntetésétől az Ő bűnbánóknak kijáró irgalmassága, és gyógyító szeretete miatt.

III. Gyakorlati lépések a megtérés, a gyógyulás és a szabadulás útján

1. Hogyan lehet hatékonyá újra a bűnbánat szentsége?

Ezt a fejezetet azzal a kérdéssel is indíthatnánk, hogy miért nem működik úgy a gyónás szentsége, ahogy Alapítója elgondolta?

Melyek a bűnbánat szentségének lényeges elemei?

A megtérés szándéka, a megfelelő bűnbánat. Megbocsátás az ellenünk vétőknek. Bocsánatkérés azoktól, akiket megbántottunk. A bűnök, kísértések, megközöttségek mögött álló gonosz lelkekkel való szembefordulás, nekik való ellene mondás, kiutasításuk az életünkéből. Végül a jóvátétel, a vezeklés szándéka. Két alfejezet szorosan illeszkedik még ehhez: az engesztelés, és egész családfánk felvállalása, az értük, helyettük való engesztelő cselekedetek.

A megfelelő bűnbánat

Láttuk, hogy a bűnök jelentik az igazi akadályokat életünkben az Istenhez vezető úton, a szeretet útján. Elsősorban azokat kell kezelnünk, eltávolítanunk az útból, azokat kell kisöpönnünk. Ez nélkülözhetetlen, de vigyázni kell arra, hogy ne a bűnöké, azok eltávolításáé legyen a főszerep. Azokat ki kell söpönnünk, de a szeretetet, az igazat, a jót, a szépet kell első helyre tennünk, azokkal kell foglalkoznunk. Ezek legyenek elsősorban a szemünk előtt. Az alább következő cselekedetek is mind ezeket kell, hogy szolgálják.

Megbocsátás

Ha bocsánatot akarunk Istentől nyerni, ahhoz nekünk is meg kell bocsátanunk az ellenünk vétkezőknek, ahogyan a Miatyánkban is szerepel.

Mit jelent, miben áll a megbocsátás? A sértettség állapotából való kilépés, sértődékenységünk leküzdése. A negatív érzelmekről, a haragról, keserúségről, szomorúságról, bosszúról, megtorlásról való lemondás. Azt jelenti, hogy nem akarom magamban melengetni a bántások emlékét. Az engem bántó, sértő felé is van ennek egy üzenetértéke, amelyet ha szavakkal nem is fejezünk ki, de a másik metakommunikációval leolvashat: Ne félj tőlem, nem akarlak bántani. Nem ítélek el. Istenre bízom, hogy Ő mérlegelje és ítélje meg tettetted. Kérem, hogy legyen hozzád irgalmas. Jót akarok neked. Kérem Istent, hogy áldjon meg téged. Ha erős bennem a megbocsátás, ez még azt is tartalmazza, hogy nem akarok elzárkózni a veled való kapcsolattól.

A megbocsátás a gonosz lelkek ránk tapadó csápjainak a levágását is magával hozza. Azok a tartós, negatív érzelmeink által megragadnak, és oda visznek, ahová nem akarjuk. A megbocsátással levágjuk, kivetjük ezeket magunkból, nincs mibe belekapaszkodjanak.

A megbocsátás belső tehermentesítés, méregtelenítés is. Általa felszabadulnak azok az energiáink, amiket addig a sérelmek ápolgatása, a visszavágási lehetőségek számontartása kötött le.

A megbocsátás az emlékezet megtisztítása is, a rossz emlék jóval való helyettesítése. Jézus jelen volt akkor is, amikor bántottak, mert Ő a bántottak, a megvetettek, a kisemmizettek oldalán áll, azonosítja magát a szegényekkel, kisemmizettekkel. *Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek (Mt*

25,40). *Bizony mondom nektek, amit a legkisebbek valamelyikével nem tettetek, velem nem tettétek* (Mt 25,45). Amikor bántottak minket, amikor a traumák értek, Isten akkor is velünk volt, vigyázott ránk. Ha nem így lett volna, lehet, hogy már nem itt lennénk. Amikor tehát másnak megbocsátunk, akkor a magányosság, elhagyatottság képét, ami azzal az eseménnyel kapcsolatban bennünk él helyettesítjük Jézus, a Szűzanya jelenlétének a képével. És ha igazán megtörtént a gyógyulás, az az emlék attól kezdve már nem lesz olyan fájó emlék.

A megbocsátás annak a tudatosítása is, hogy a bántások által Isten tisztított az emberekhez való helytelen kötődésektől, a teremtményekbe vetett hamis bizalomtól. Ez a szerepe a megpróbáltatásoknak az ember életében. Ez Jób könyvének a kicsengése. De nem a megpróbáltatásoké a fő szerep. Ezek csak eszközök annak elérésére, ami utána következik. *Lám, boldog az ember, ha fenyíti Isten, ne vesd meg azért a Mindenható feddő szavát! Ha sebet üt rajtad, majd be is kötözi, ha szétzúz is, meggyógyít a keze. Hatszor is kiragad a szorongatásból, s hetedszerre sem hagy bajba jutni. Hogyha éhez is, megment a haláltól, háborús időkben kardnak hatalmától. Biztonságban vagy a nyelvnek ostorától, ha rabló közelít, akkor sem kell félned. Mosolyogva nézhetsz fagyra, szárazságra, a mező vadjától nem kell megijedned. Hisz a mezőn a kő szövetséges társad, és a mező vadja békében él veled. Meglátod majd magad: béke lesz a sátrad, hajlékodból szemed nem lát seholy hiányt. Magzatod gyarapszik, magad tapasztalod, mint fűszál a földön, sokasodik sarjad. Mikor beérik életed, sírba szállsz, mint a búzakévet begyűjtik, ha érett* (Jób 5,17-26). Isten, amikor megengedi a bántásokat az életünkben, azáltal is a Vele való szeretetkapcsolatunkat akarja szorosabbra vonni. *Asszíria nem segít rajtunk, lóra sem szállunk többé. Nem mondjuk kezünk alkotásának ezután: Te vagy a mi Istenünk! Mert az árva csak nálad talál irgalmat. Meggyógyítom hűtlenségüket, s szívemből szeretni fogom őket, elfordul tőlük haragom. Izraelhez olyan leszek, mint a harmat; virul majd, mint a liliom, gyökeret ereszt, mint a nyárfa. Hajtásai messze ágaznak, pompás lesz, mint az olajfa, s illatos, mint a Libanon. Visszatérnek, hogy árnyékomban lakjanak, búzát termelnek, és gondozzák a szőlőt, amelynek olyan híre lesz, mint a helboni bornak. Mi köze Efraimnak ezentúl a bálványokhoz? Én hallgatom meg, én viselek rá gondot. Olyan leszek, mint a zöldellő ciprus; tőlem származik gyümölcsöd* (Oz 14,4-9).

A megbocsátással, ha az igazi, nem a bántásra emlékezünk többé, hanem Isten minden bántásnál hatalmasabb szeretetére. Ezt ígérte azoknak, akik követik Őt. *Bizony mondom nektek, mindenki, aki értem és az evangéliumért elhagyja otthonát, testvéreit, anyját, apját, gyermekeit vagy földjét, százannyit kap, most ezen a világon otthont, testvért, anyát, gyermeket és földet – bár üldözések közepette –, az eljövendő világban pedig örök életet* (Mk 10,29-30). De nemcsak a papoknak és szerzeteseknek, hanem mindenkinek, aki keresztség felvéve Jézus nyomába szegődik. *Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot* (Mt 25,34)!

A megbocsátás a szeretetkapcsolat helyreállítását is jelenti. Ennek mértékét a saját gyógyultsági fokunk határozza meg és a másik fél készsége, hogy tudniillik ő mennyire akarja ezt.

A megbocsátás ugyanakkor nem jelenti azt, hogy letérünk az igazág útjáról, ezáltal még jobban összezavarodunk és még több bántalmazásnak tesszük ki magunkat. Csak az igazság képes szabaddá tenni minket. Vannak kapcsolatok, amelyekből nehezen tud kitörni az ember. Egy rabszolga szívesen otthagyná rabszolgatartóját, de nem teheti. A modern kori rabszolgaságban azonban több lehetősége is van az embernek az elmenekülésre. Egy párfüggőségéből, egy családon belüli rabszolgaságból is adott esetben nehéz lehet a menekülés, de nem lehetetlen. Nem szükségszerű egész életünket végigélni olyanok társaságában, akik nem tisztelik saját személyes határainkat, és csak vágyaik kielégítésének eszközeként használnak minket. Körülvehetjük magunkat olyanokkal is, akik elfogadnak,

szeretnek, tisztelnek minket, akik ha nem is makulátlanok, de elismerik hibáikat, és bocsánatot is kérnek, ha megbántottak.

A megbocsátás olyan, mint amikor elengedjük a tartozást, nem akarjuk minden áron behajtani a másikon az adósságot. A görög társadalomban, ahol elterjedt volt az adósrabszolgaság, vagyis ha valaki nem tudott fi hitelezőinek eladták őt magát (esetleg családjával együtt) rabszolgának. De volt időnként adósságelengedés, úgy hívták, hogy szeiszakteia, amikor mindenkinek elengedték a tartozását, és új életet lehetett kezdeni. Volt ilyen a zsidóknál is: a jóbel év. Olyanokkal kössünk lehetőleg szerződéseket, akik ki is egyenlítik számláikat! De ha látjuk, hogy megbízhatatlan az illető, inkább szakítsuk meg az ilyenekkel kapcsolatainkat akár nagyobb veszteség árán is. Éljük állandó szeiszakteiában, állandó jóbel évben! Lehetőleg ne tartozzunk senkinek, de ne is legyenek olyan számláink, amiknek a kiegyenlítését várjuk éveken keresztül, mert ezek megkeserítik életünket, elveszik szabadságunkat. Ez nem balekséget jelent, és nem feltétlenül pazarlást. Bár, akinek van bőven, az tud pazarolni is, mint a tékozló fiú történetében az Atya, aki pazarló, tékozló volt szeretetében. Akkor tudunk állandó megbocsátásban, adósságelengedésben élni, és akkor tudunk mi is bocsánatot kérni, ha meggyőződünk már róla, hogy van egy Atyánk, aki minden tékozlásunkkal együtt is szeret minket, és ha olyan kapcsolatban élünk, ahol igazán szeretnek minket, ahol nincs méricskélés, mi az enyém, mi a tiéd, hanem tudunk nagylelkűen adakozni is, mert van miből. Ez nemcsak anyagi javakkal lehetséges, hanem lelkiakkal is. Jézus mindannyiunkat arra buzdít, hogy olyan kincseket gyűjtsünk, amelyet sem a moly, sem a rozsda nem rág szét, mennyei kincseket (Mt 6,19-20).

Nem akarunk határaik lebontására biztatni senkit. Határaink kiépítése és megfelelő karbantartása személyiség fejlődésünk egyik kulcsa.²⁸ Határok nélkül nincs biztonság, nincs egészséges személyiség se. De aki tudja a határait, és bőségesen van neki mindenből, az tud nagylelkű is lenni, a megbocsátásban, az adósságelengedésben is.

*Kiknek kell megbocsátanunk?
Ki kitől kér bocsánatot?*

Megbocsátok én az engem bántóknak. Hogyan tehetjük ezt konkrétan? Vagy egy lelki gyakorlatban sorra veszem azokat, akik bántottak engem gyermekkoromtól kezdve, vagy ha felmerül bennem egy bántásnak az emléke, ilyen vagy ehhez hasonló imát mondok: Jézus nevében megbocsátom XY-nak (személyesen megszólítva őt, ahogyan szoktam) azt, hogy úgy viselkedett, hogy ezt meg ezt tette velem, vagy egy számomra szeretett személlyel. Ezután kérem Jézust, hogy Ő is bocsásson meg neki, gyógyítsa meg, szabadítsa meg, és (ha már nem él az illető) engedje el büntetését, vagy rövidítse meg szenvedése idejét.

Én magamnak

Ha vétkeztünk, ostobán cselekedtünk, kárt okoztunk önmagunknak, először bánjuk meg, gyónjuk meg, és kérjük lélekben bocsánatot attól, azoktól is, akit, akiket megbántottunk! Ilyen, vagy ehhez hasonló imát mondhatunk: Köszönöm Jézus, hogy megbocsátottál nekem. A Te Nevedben én is megbocsátok magamnak, és elutasítok minden önvádat. Ellene mondok az önvád lelkének. Önvád lelke, parancsolok neked Jézus Nevében, hogy távozz tőlem.

Az önvád gyökerei a legtöbbször a gyermekkorra nyúlnak vissza. A gyermekek hajlamosak arra, hogy mások, főleg szüleik hibáiért is magukat okolják. Ezért az ilyen, gyermekkorba visszanyúló önvádaktól is szabaddá kell válnunk. Bocsánatot kérhetek, én most (a mostani „én”-em) attól a gyermektől, akire ráterheltem mások bűnét. Ilyen imával

²⁸ Dr. Henry Cloud és Dr. John Townsend: Határaink. Mire mondjunk igent és mire nemet? Harmat, 2009.

tehetjük: Uram bocsásd meg szüleim és azok bűneit, akik miatt én magamat vádoltam. Szabadíts meg ettől a hamis büntudattól! A Te Nevedben ellene mondok annak a vádló léleknek, aki eddig bennem ezt a hamis büntudatot táplálta. Önvád lelke, parancsolom neked Jézus Nevében, hogy távozz tőlem!

Én Istennek

Hogyhogy? Miért kellene Istennek megbocsátanunk? Nagyon sok emberben ott él a vád Istennel szemben. Őt vádolja a különböző negatív történésekért, amelyek a világban vannak, vagy amelyek őt és családját érték. Ez valójában nem megbocsátás, hanem istenképünk korrigálása. Elismerem, hogy Ő jobban tudja, mi válik javamra. Ez inkább bocsánatkérés. Bocsánatot kérek Tőle, hogy sértődött voltam, hogy haragot tápláltam Vele szemben. Ezt ilyen formában tehetjük. Istenem, bocsánatot kérek Tőled azért, hogy eddig Téged vádoltalak az engem ért bajokért, bántásokért, kellemetlenségekért. Bocsánatot kérek Tőled, hogy eddig Téged hibáztattalak ezekért. Bocsánatot kérek, hogy tudatlanságomban és gögömben Téged tettelek felelőssé az életemben és a világban található rosszért. Könyörülj rajtam gögöm és ostobaságom miatt!

Az engem bántó megbocsát nekem és bocsánatot kér

Lehet, hogy ez csak soká következik be. Lehet, hogy ebben az életben be se következik. De azzal, hogy elképzelem, siettetem, előkészítem az ő részéről való megbocsátást, bocsánatkérést is.

Hányszor kell megbocsátani?

Ezt a kérdést már Péter apostol feltette Jézusnak. *Akkor odalépett Péter Jézushoz, és megkérdezte: „Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?” „Mondom neked – felelte Jézus –, nem hétszer, hanem hetvenhétszer”* (Mt 18,21-22). Ennek alapján elkészítette valaki a „**Megbocsátás rózsafüzérét**”. Megkértek, hogy fordítsam magyarra. A rózsafüzér egy keresztből és 77 szemből áll.

A következőképpen kell imádkozni:

A keresztre: Uram Jézus, Te ismered bűnömet. Szabadíts meg engem! Te ismered összes látható és rejtett sebemet, melyet okoztak nekem. Segíts, hogy tudjak megbocsátani, és gyógyítsd meg lelkem sebeit! Segíts azoknak is, akiket én bántottam meg, hogy meg tudjanak nekem bocsátani!

A 77 szemre: Uram, segíts nekem és minden embernek, hogy mindent megbocsássunk!

Záró ima: Jézus Krisztus, Te azt mondtad: Békességet hagyok rátok, az Én békémet adom nektek; nem úgy adom, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, és ne csüggedjétek (Jn 14,7)! Jézusom, bízom benned! Ámen

Nem a hetvenhetes szám a lényeges, más fordításokban egyébként is „hetvenszer hétszer” szerepel. A lényeg ezeknek a gondolatoknak az ismételtetése mindaddig, amíg mélyre nem hatolnak, és a tudatalattiban nem kezdik kifejteni hatásukat. Tehát imádkozható, ismételtető más módokon is. Például a hagyományos rózsafüzéren úgy, hogy a „Miatyánkokra” a „keresztre” szóló részt, az „Üdvözlégyek” helyén pedig a „77 szemre” szóló fohászokat ismételjük.

A bűnbocsánat és a hozzá kapcsolódó, tőle elválaszthatatlan megbocsátás szabadsághoz vezet. Megszabadít a gonosz lelkek hatalmából minket, magunkat, és a minket bántó számára is megnyitja az utat a szabaduláshoz. Békesség tölti el a lelkünket, elindulhatunk a gyógyulás, a növekedés, a tökéletesedés útján.

Az rögzült a köztudatban, hogy a gyónásban Istentől kell bocsánatot kérni. Ez így is van, de nemcsak Tőle.

Bocsánatkérés

A gyónásban Istentől kérünk bocsánatot, mert a bűn Isten akaratával való szembeszegülés, a Vele való szeretetegység megbontása. Minden bűn Istent bántja, sérti és akadályozza az Ő világgal kapcsolatos, emberiségre vonatkozó szeretettervének a kibontakozását. Én is felelős vagyok azért, hogy a világ még csak itt tart, ahol tart, és még nem jöhetett el Isten országa úgy közénk, és nem valósult meg az Ő akarat a Földön úgy, ahogyan a Mennyben. Forduljunk Hozzá személyes szavakkal, kérjük Tőle bocsánatot! És tegyük meg ezt a gyónásban is.

De ahhoz, hogy a gyónásunk teljes legyen, bocsánatot kell kérnünk, legalábbis lélekben, embertársunktól és önmagunktól, igazi isteni éntől is, mert a bűn károkozás, sértés az emberrel szemben is. Azt könnyű belátni, hogy ha embertársunktól ellopunk valamit, fizikailag, vagy lelkileg bántalmazzuk, megrágalmazzuk, az számára fájdalom és károkozás. Önmagának normális ember nem okoz kárt, de a bűn károkozás önmagunknak is, rombolja testi-lelki-pszichés egészségünket, gyengíti szeretőképességünket. Bocsánatot kell tehát kérnünk embertársunktól és önmagunktól is. Hogyan, milyen formában tehetjük ezt?

Bocsánatkérés embertársamtól

Először bánjuk meg és gyónjuk meg a másokkal szemben elkövetett bűneinket. Helyezkedjünk Isten jelenlétébe (a bántott személynek nem kell fizikailag jelen lennie, sőt amíg be nem gyakoroljuk a bocsánatkérést jobb, ha nincs is jelen), de képzeljük el, hogy lélekben jelen van. Hárman vagyunk: Isten, én és embertársunk, akitől bocsánatot akarunk kérni. Szólítsuk meg azt, akit megbántottunk úgy, ahogy szoktuk. Jézus nevében kérjük tőle személyes szavakkal bocsánatot, mintha jelen lenne. Úgy, ahogy a tékozló fiú tette: előre elképzelte azt, hogy hogyan fog atyjától bocsánatot kérni, és amíg hazaért, gondolatban többször is eljátszotta a jelenetet magában. Ha azután később személyesen is alkalom kínálkozik, az illetőtől a valóságban is kérjük bocsánatot, vagy fejezzük ki valami módon, hogy szeretnénk szeretetkapcsolatot helyreállítani, megújítani vele.

Kérjük Istent, hogy gyógyítsa be azokat a sebeket, amiket mi okoztunk benne, és szabadítsa meg azoknak a gonosz lelkeknek a rabságából, akik esetleg a mi bántásunk révén hatalmat nyertek felette.

Bocsánatkérés önmagamtól

Jézus ott él minden emberben, hiszen azonosította magát velünk. A bűn elhomályosítja látásunkat. Nem tudunk úgy nézni önmagunkra, mint a Mennyei Atya kedves gyermekére, mint arra, akiben Jézus lakozik, nem tudunk úgy tekinteni magunkra, mint a Szentlélek templomára. Az igazi belső énemtől, attól, akinek Isten elgondolt, aki már lehetnék, de még nem vagyok, attól is bocsánatot kell kérnem. Bűneimmel akadályoztam ennek a belső isteni énemnek a kibontakozását.

Kérjük Jézust, hogy bocsásson meg mindnyájunknak

A kiengesztelődés alapvetően Isteni tett. Jézus volt az, aki kiengesztelte egymással Istent és az embert. Ő az engesztelő áldozat az egész emberiség bűneiért. Nekünk is meg kell ebben tennünk a magunkét, mert a keresztény élet Isten és az ember együttes műve. Miután így végig mentünk a kiengesztelődés lépésein, lezárásként kérjük Jézust, hogy bocsássa meg mindnyájunk bűneit. Mi is megbocsáthatunk, mi is bocsánatot kérhetünk, de igazán Istennek van bűnbocsátó hatalma. Ezért kell végül kérnünk, hogy Isten bocsássa meg a mi bűneinket, és a minket bántók bűneit, és gyógyítsa be sebeinket, amelyeket egymásnak kölcsönösen, és Jézusnak is okoztunk. Látni fogjuk majd a 6. fejezetben, hogy ez a kérés mennyire fontos családfánkkal (őseinkkel, leszármazottainkkal) kapcsolatban is.

2. A gonosz lelkeknek való ellene mondás

Jézus magára vette teljesen a mi emberségünket. Átélt minden emberi nyomorúságot, kísértést, de bűnt nem követett el. Megmutatta, élénk élte, hogy mit kell tennünk, hogyan kell viselkednünk. Nekünk a keresztség törli el a bűneinket, minket a keresztség szabadít ki a gonosz lelkek hatalmából. Jézusnak nem voltak bűnei, Neki nem is lett volna szüksége a bűnbánat keresztségére. Jól érzékelt ez Keresztelő János. Amikor kérte Jézus tőle a keresztséget, szabadkozott Neki kiszolgáltatni. Mielőtt elment volna Jánoshoz a Jordánban megkeresztelkedni, a pusztában böjtölt negyven napon át. És ott megkísértette Őt a sátán. Nagyon fontos tudatosítanunk, hogy Ő hogyan reagált erre. Egyes misztikusoknál az szerepel, hogy egy ideig rá se hederített, egyáltalán nem foglalkozott vele. Csak miután annyira szemtelen és arcátlan lett, parancsolt rá egy bibliai igét elővéve, hogy „távozz tőlem sátán”.

Jézusnak ez a mozdulata, a sátánnak való parancsolás, a neki való ellene mondás nincs benne az egyház mai mindennapos gyakorlatában. A liturgiájában igen. Ott szerepel a keresztség szertartásában, és a húsvéti virrasztásban is. De egy formulává silányult, nincs mögötte komoly tartalom, begyakorolt magatartás, amit a hétköznapiakban is alkalmazna az ember.

A sok egyéb ok mellett ennek is szerepe van abban, hogy annyi ma a megkötözött, megszállott, a gonosz lelkek közvetlen vagy közvetett befolyása alatt lévő ember. Sokan, miután már minden orvosi utat végigjártak, mindenfajta gyógy móddal próbálkoztak, de mégsem gyógyulnak, eljutnak oda, vagy felhívja rá valaki a figyelmet, hogy nem kellene- e ördögűzéshez folyamodni. És akkor futkosnak papokhoz, akik vagy tudnak rajtuk segíteni, vagy nem. Lehet, hogy a püspökhöz utasítják őket, hogy az ördögűzés elsősorban az ő dolga lenne, neki kellene ördögűzöt kineveznie egyházmegyéjében. Magyarországon jelenleg sajnos kevés egyházmegyében van ilyen kinevezett ördögűző, pedig hivatalosan kellene, hogy legyen. Biztos, hogy sok dolga lenne az ilyen kinevezett exorcistának, de az esetek többsége nem kíván kifejezett ördögűzést. A legtöbbször elég az embereknek egy jó életgyónás, amelynek keretében, vagy ahhoz kapcsolódva elvégzi a gyónó az előző fejezetben ismertetett megbocsátást, bocsánatkérést, és ellene mond azoknak a gonosz lelkeknek, amelyek életének különböző szakaszaiban – többnyire a kisgyermek kortól – végigkísérték.

Számomra a leginkább bevált módszernek az „eloldozva” modell bizonyult. Sok életgyónást hallgattam már. Az általam hallgatott életgyónásoknak megnőtt a hatékonysága miután elolvastam ennek a modellnek az alapkönyvét, és magam is részt vettem egy képzési alkalmukon, amelyeken laikus hívőket is kiképeznek ennek a gyakorlására. Papok szenteltségük és tapasztalataik révén különösen is hatékonyan alkalmazhatják.

Erről a könyvről van szó: **Nel Lonzano: Eloldozva**. Alcíme: **Szabadság Krisztusban: A szabadító szolgálat kézikönyve** (Marana Tha Kiadó 2015). Nem szabad, hogy elriasszon a cím. A könyv egyik célja éppen az, hogy mítosztalanítsa ezt a témát és megtisztogassa a filmek által sugallt hamis beállítástól. Azt akarja bemutatni nagyon sok példával, hogy **a szabadulás, a gonosznak való ellene mondás a keresztény élet fontos részét alkotják**. A könyv első fele abban segít, hogy ezt hogyan tanulhatjuk meg, hogyan ismerhetjük fel a gonosz patanyomait az életünkben. A második fele pedig abban, hogy ezt az elsajátított tudást hogyan gyakoroljuk, alkalmazzuk barátaink, embertársaink életében. A szerző feleségével együtt a világ sok országában szolgált már. Járt Magyarországon is. Ebből az alkalomból a Marana Tha kiadta két másik könyvét is. Az egyik egy a témát megvilágító inkább elméleti könyv: **Álljatok ellen az ördögnek...** Alcíme: **A szabadítás katolikus szemmel**. Aki inkább elméletileg akar közelíteni a témához, annak ajánlható. **A másik egy**

munkafüzet az első, már korábban megjelent alapkönyvhöz. Elsősorban az alapkönyvnek az elolvasását, feldolgozását ajánlom mindenkinek.

Az általuk kidolgozott modellnek fontos eleme az élet átbeszélése, amelynek során rávezetik a bűnbánat, a megbocsátás fontosságára az embert. Rákérdeznék, hogy mely személyek azok, akiknek meg kell bocsátani, és feltárják azokat a területeket az ember életében, ahol kaput nyitott a gonosz lelkeknek, és rámutatnak konkrétan is arra, hogy mely lelkeknek kell ellene mondani, más szóval kiutasítani az életéből. Ilyenek például a gyűlölet, az elutasítottság, az irigység, a büszkeség, a harag, a keserűség, a megbocsátás hiánya, a különféle félelmek, traumák, fixa ideák, megrögzöttségek, komplexusok, kételyek, bizonytalanságok, fóbiák. De lehetnek egyszerűen negatív érzelmek, amelyeknek gyakran átengedi magát az ember, és hazugságok, amelyeket a hazugság atyja beletáplált az életükbe.

Rákérdeznék pszichológiai, pszichiátriai problémákra is ilyen formán: voltál-e már orvosnál, vagy kórházban ezzel? Szedsz-e rá orvosságot, beszeded-e minden alkalommal, amikor kell?

A különféle okkult, newage-es tevékenységek szinte bepecsételik a gonosz lelkeket az ember életébe. Azt írják, hogy azok a gonosz lelkek, amiket az ember ilyen tevékenységek során „összeszedett”, „kapuórként” működnek, azaz akadályozzák a mélyebbre menetelt, elfedik a valódi – többnyire gyermekkorban kialakult – helytelen viselkedésekre való rálátást.

Az ellene mondás azt jelenti, hogy a szóban forgó viselkedéstől, érzelmektől, gonosz lelkektől, amelyeknek bejárásuk volt eddig az életembe, amelyek leuraltak, elszakítom magamat, megtagadom, megszakítom a közösséget, kapcsolatot velük, befejezem, véget vetek, abba hagyom, megszüntetem azt, ami eddig volt. Az is előfordulhat, hogy valaki gondolati szinten, vagy kifejezetten, rituálisan is elkötelezte magát az ördögnek valamilyen sátánista szektához való tartozás révén. Ebben az esetben az ellene mondás azt jelenti, hogy **visszalépek a megegyezéstől, elkötelezettségtől, felbontom a szerződést.**

Rávezetik az embereket arra is, hogy miért kell ezeknek ellene mondani. Azért, mert **mindezek álmegoldások, arra szolgálnak, hogy betöltsék a hatalmas úrt, ami az Istenbe vetett bizalom hiánya miatt van bennünk.** Miután ezeket belátta az ember, egy személyes listát állítanak össze közösen arról, hogy miknek kell ellene mondani. És miután az illető ezt megtette, az imádságot vezető (általában legalább ketten imádkoznak együtt egy adott személyért) parancsol a gonosz lelkeknek ilyen vagy hasonló formában: **Jézus nevében megtöröm minden olyan lélek hatalmát, amelynek X ellene mondott, és minden velük kapcsolatos lélekét, és megparancsolom nekik, hogy távozzanak a Názáreti Jézus Krisztus nevében.** Ezután rávezetik arra, hogy a jövőben neki kell parancsolnia ezeknek a lelkeknek, vagy másoknak, ha újra jelentkeznének. Ilyen formán: **Ellene mondom annak a hatalomnak, amelynek átadtam az életemet XY-on keresztül (jövendőmondó, boszorkány, varázsló neve) és annak a léleknek, amely ebben a személyben működött. Vagy: Ellene mondom minden szexuális és lelki megkötöttségnek, amely X-hez fűz, és visszaveszem azt a hatalmat, melyet neki adtam.**

Ha papnál végzi valaki az életgyónást, akkor nem szükséges egy másik személy jelenléte, sőt esetleg akadály is lehet. Ha két laikus személy imádkozik, akkor is fontos annak a hangsúlyozása, hogy ami most itt történik, az hármunk titka marad, erről senki nem beszélhet. A gyónási titok megőrzésére a papok még szigorúbban kötelezve vannak, ezért nagyobb biztonság lehet, ha gyónás keretében történik mindez.

E könyv függelékében (2. fejezet) található egy részletes lista, táblázat, amely segíthet beazonosítani a bűnöket és a mögöttük meghúzódó gonosz lelkeket az életünkben. Ugyanakkor a táblázat másik oszlopában ott szerepelnek az ellentétes jó tulajdonságok is. Azért fontos a kettő együtt látása, mert **nem elég a rosszat kitakarítani, jóval is helyettesíteni kell.** Fontos az imában annak a kérése is, hogy **a Szentlélek töltsé be azokat a**

területeket, amelyeket a gonosz lelkek eddig bitoroltak, az erényekkel, a Szentlélek ajándékaival és gyümölcseivel.

Az „eloldozva” modellben nem találkoztam azzal, hogy egy ilyen élet-átimádkozás, amelyben a gonosz lelkeknek is parancsolunk, olyan, mint egy műtét, amely bemosakodást és kimosakodást is igényel. Fontos tehát, hogy **aki imádkozik, közbenjár másokért az kegyelmi állapotban legyen, és történjen oltalomkérés is, hogy meghintsük magunkat Jézus Szent Vérével (vagy még jobb, ha a Szűzanyát kérjük erre), hogy ez a Szent Vér oltalmazzon, védelmezzon minket a beszélgetés és az ima folyamán.** Utána pedig fontos az is, hogy megtiltsuk az eltávozott gonosz lelkeknek, hogy eltávozva eddigi lakóhelyükről máshová költözzenek, mint például a gadarai megszállott esetén. Ilyen formában végezhetjük ezt a „kimosakodást”: **„Jézus Krisztus nevében elvágok minden köteléket, ami ebben az imában létrejött köztünk, vagy családtagjaink, az egyéb jelenlévők és az említett szellemiségek között, és parancsolok minden átugráló gonosz léleknek, hogy hagyjanak el minket, és minden érintettet, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, Amen”.**

3. Károk jóvátétele, kijavítása

A bűn károkozás is. A polgári jogban is érvényes, hogy az okozott károkat meg kell téríteni. Akkor igazi a bűnbánatunk, ha átgondoljuk, hogy kinek milyen károkat okoztunk, és azokat hogyan tehetnénk jóvá.

A már idézett Anonim Alkoholisták 12 pontjában két pont, a 8. és a 9. is erről szól: „Listát készítettünk mindazokról, akiknek valaha kárára voltunk, és hajlandóvá váltunk mindnyájuknak jóvátételt nyújtani. Közvetlen jóvátételt nyújtottunk nekik, ahol lehetséges volt, kivéve, ha ez sérelmes lett volna rájuk, vagy másokra nézve”. A bűn, az alkohol mámorában és egyéb mámorban nem is gondol az ember a károkra, amiket másoknak, Istennek és önmagának okoz. Pedig **minden bűnben benne van egy károkozás is, még a teljesen titokban elkövetett bűnökben is, mert azok is rombolják, csökkentik szeretőképességünket, és általuk elpazaroljuk energiánkat, életerőnket, amit valami jóra fordíthattuk volna. Minden bűn rongálja összeszedettségünket, lélekjelenlétünket is. A bűn időpocsékolás is. Bűnös állapotban nem tudunk megfelelőképpen dolgozni, de még pihenni se.**

Minden kárt nem tudunk megtéríteni, de valóban jó gondolat, hogy listát készítsünk az általunk okozott károkról, és lehetőségeinkhez, a körülményekhez képest végezzünk kártérítést. A kártérítésre való készség benne van a gyónásban, hiányában nem teljes és ezért nem is gyümölcsöző a gyónásunk. Lehet, hogy nem loptunk, csaltunk össze annyit, mint a bibliai Zakeus, aki négyszeresen térítette meg az általa okozott károkat. De úgy, olyan mértékben, ahogyan anyagi helyzetünk megengedi, kártérítést kell adnunk. Ha annak nem tudjuk megtéríteni a kárt, akinek okoztuk, akkor adjunk másnak, rászorulóknak, dobjunk pl. templomi perselybe, vagy tegyünk jót másokkal.

Vannak erkölcsi károk is, amik anyagiakban ki sem fejezhetők. De itt is meg kell tennünk, ami megtehető. Például a jó hír tönkretétele, a rágalmazás esetén a rágalmat, hazugságot olyan körben kell visszavonni, az illetőt tisztára mosni, amilyen kör előtt a rágalmazás történt. De ez nagy körültekintéssel kell, hogy történjék, nehogy csak még inkább súlyosbítsa az ember a már fennálló helyzetet. Bár kártérítés erkölcsi területen sokszor már lehetetlen is, ahogyan a tollak összegyűjtése is, amelyeket a város utcáin már szétszórt a szél. Ilyen esetekben vezekléseket kell vállalni, és sokat imádkozni, hogy Isten fordítsa jóra a rosszat, amit mi cselekedtünk, Ő végezze el helyettünk a kártérítést. Az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek a gyakorlása is szerepelhet kártérítésként. Jóvátéhetetlen károk esetén kérjük Istent, hogy Ő kárpótolja azokat, akiket mi megkárosítottunk.

A bűnök Istent is sértik, a vezeklés és az engesztelés az Istenen ejtett sebek gyógyítása is. Ezekre a következőkben még kitérünk.

Ha valakit megbántottunk, és utána azt tesszük, amiről tudjuk, hogy annak örül, akkor ez kibékülésünk, jóvátételünk jele lehet. Így Istennel kapcsolatban is önmagunk felajánlása, Neki szentelése, a lelkek üdvösségében való közreműködés, mások felé az irgalmasság testi-lelki gyakorlása jóvátételnek, kárpótlásnak, engesztelésnek számít.

A magunknak való kártérítésnek is tekinthető, ha átgondoljuk életünket, hogy mi-mindenen kellene változtatnunk azért, hogy magunknak se okozzunk a jövőben károkat. Ezek azok az üdvös jó elhatározások, amelyeket különösen böjti időben, vagy Adventben szokott ajánlani az egyház. Például elhatározom, hogy a jövőben megadom testemnek-lelkemnek, ami jár, nem hajszolom túl magam, odafigyelek egészségemre, hagyok időt a pihenésre, imádságra, lelki épülésre. Akik meg inkább a túlzott önmagukra figyelésre hajlamosak, azoknak önmaguknak okozott kártérítés lehet, ha többet figyelnek másokra, inkább az ő bajaikkal foglalkoznak, mint a magukéval. Egészséges önszeretetre mindenkinek szüksége van. Enélkül másokat se tudunk szeretni.

4. Vezeklés

Mindnyáján mélyen beleágyazódtunk ebbe a világba. Mindnyájunkat mérgez a világ szelleme. Hatása és a világ fejedelmének hatása alatt rengeteg bűnt elkövettünk, és elkövetünk nap, mint nap. Romboljuk, pusztítjuk környezetünket, bántjuk Istent, embertársainkat, és saját magunkat. És ezt sokan észre se veszik. Nem látják, hogy nekik bűneik lennének. Nem csoda, hiszen együtt úsznak a szennyes árral. Ha megnyílik valamelyest az ember szeme, és látja, hogy mi folyik a világban, és látja a rengeteg károkozást, amit a világ bűne és saját bűnei is okoznak, akkor vállalni fogja a vezeklést. Mit jelent, miben áll a vezeklés? Ahogyan az előző részben láttuk, minden bűn károkozás is. Vannak károk, amelyek megtéríthetők, vannak, amelyek nem. Talán szeretnénk meg-nem-törtétté tenni dolgokat. De van, amin már nem lehet változtatni, a károk következményeit viselnünk kell. A káros következmények elviselése, esetleg egy életen át való viselése a vezeklés. De ez tökéletesedésünk, életszentségünk motorja is lehet. Isten megbocsát minden őszintén megbánt bűnt. Emberek nem biztos. De Isten az ő meg nem bocsátásukból, az aránytalanul, vagy igazságtalanul kiszabott büntetésekből – például börtönbüntetésből is – jókat hozhat ki, ha ezeket elfogadjuk és vezeklésként felajánljuk. Úgy is hozzáállhatunk bántásokhoz, hogy „lehet, hogy most erre a szenvedésre nem szolgáltam rá, de elviselem vezeklésként korábbi bűneimért.” És az elfogadott és felajánlott vezeklések engeszteléssé alakulnak át.

5. Engesztelés

Az engesztelés és a vezeklés nagyon hasonlítanak egymáshoz. Mindkettőben ott szerepel a bűn jóvátétele. A vezeklésnél elsősorban a saját bűnök jóvátételéről van szó, azok következményeinek a felszámolásáról, csökkentéséről, a károk enyhítéséről. Az engesztelés mások bűnének a jóvátétele, az okozott károk helyrehozatala, egy teljesebb beleilleszkedés Isten terveibe. Lehet, hogy valami vezeklésként indul az életünkben, de annak tudatos elvállalása, felajánlása már engeszteléssé teszi. Hogyan történik ez? Jézus engesztelő életéhez, cselekedeteihez való csatlakozással, felajánlással. Ő az engesztelő áldozat bűneinkért és az egész világ bűneiért (1Jn2,2). **Ha felajánljuk, és Jézus szenvedésével egyesítjük a mi saját szenvedésünket, életünk minden tudatos és öntudatlan cselekedetét, annak önmagunk és mások számára is engesztelő, megváltó értéke lesz. A kulcsszavak: elfogadás, felajánlás, egyesítés.** A Jézussal egyesült, egyesített életnek minden

cselekedete, még a legkisebb is, még az öntudatlan cselekedet is, engesztelő értékű. Ebben benne van a szenvedések, kellemetlenségek elvállalása, konkrét cselekedetek megtétele. Benne van az engedelmisség is, amikor nem a magunk akaratát teljesítjük, hanem a férjünkét, feleségünkét, gyermekünkét, főnökünkét. Nem szabad, hogy mindig ezt tegyük, ne legyen ez önfeladás, saját személyiségünk megerőszakolása. Annak van igazi értéke, ami önként, szabadon történik. Csak az ilyen nevezhető emberi cselekedetnek. Az engedelmisségnek csak egy valami szab határt. Egyedül bünt nem szabad cselekednünk, és pártolnunk. Az engedelmisség kiváló eszköze annak, hogy a régi embert, a bűnös önző embert levetkőzzük, az meghaljon bennünk, és megszülessen a Jézus képére alkotott új ember, amely már egy új teremtmény.

Az engesztelés a Szűzanya, János apostol, Veronika, Cirenei Simon cselekedeteihez való társulás is, akik segítettek Jézusnak a kereszthordozásban, az értünk, bűnös emberekért, és helyettünk átvállalt szenvedések elviselésében. Az engesztelés lelkiességében való elmélyüléshez lásd az Engesztelés lelkiessége című, a váci Piarista Rendház kiadásában 2017-ben megjelent könyvet.

Az engesztelésnek egy más szemszögből való közelítését adja a következő fejezet. A bajok, betegségek nemcsak az egyének szintjén mutatkoznak, hanem a közösségek szintjén is. Vannak egyénekre jellemző bűnök és erények, gyengeségek és erősségek, de közösségekre és családokra jellemzőek is. Nemcsak egyéneknek kell gyógyulniuk, hanem a családoknak, nagyobb közösségeknek is. Létezik közösségi gyógyulás, kiengesztelődés is. Ennek alapvető összefüggéseit igyekszik feltárni a következő fejezet.

6. Közösségi kiengesztelődés, gyógyulás, szabadulás

Az Istennel való szembefordulás, a hittől való aposztázia nemcsak egyes személyeket betegít, hanem családokat, nagyobb közösségeket is. Ez a hittől való elpártolás nemcsak a mi korunkban kezdődött, hanem már generációkkal korábban. Ha történelmi korokra akarunk visszanezni, akkor legalább a felvilágosodás, és annak közvetlen előzményei, a reneszánsz koráig kell visszanyúlnunk, de vissza kell mennünk, Ádámgig és Éváig, hiszen az igazán nagy baj ott kezdődött. Ádám és Éva nemet mondtak Istennek. Szembefordultak az Ő szeretetparancsával, saját életük urai, a jónak és a rossznak az eldöntői akartak lenni. A második Éva, vagyis a Szűzanya az emberiség nevében igent mondott Istennek, és a második Ádám, Jézus Krisztus Isten nevében helyrehozták azt, amit az első emberpár elrontott. Az általuk hozott, illetve közvetített megváltás helyreállította Isten és az emberiség kapcsolatát, és ez a keresztény Ókorban és Középkorban úgy látszik jól működött évszázadokon keresztül. De az Újkorral, amelynek a nyitánya a reneszánsz volt, megbomlott ez a jól működő rendszer, és a hitelenség magvai ismét csírázni kezdtek, amelyek napjainkra terebélyes növényekké, fákká növekedtek. És magukkal hozták azt a problematikát, amely az első emberpár Istennel és az Ő törvényeivel való szembefordulása révén oly nagy mértékben meghatározta az emberi generációk életét.

Ma már a genetika révén is tudásunk van arról, amiről sokáig csak a teológia tanított. Vagyis arról, hogy a biológiai és ebből következő pszichés átöröklődéseknek, pozitív és negatív tulajdonságok átöröklésének is megvannak a maga törvényei. Ennek alapján tudományosan is kimondhatjuk, hogy a korábban élt nemzedékek meghatározzák a jelenbeli nemzedék életét is. Vagy jó, kedvező adottságokkal indul egy nemzedék, az egyes ember élete, vagy pedig mindenféle gyengeségekkel, bűnökkel, függőségekkel terhelt. Valójában mindenki örököl jó és rossz tulajdonságokat. A döntő az, hogy hogyan kezeli ezeket az egyén, a család és a nagyobb közösség.

Abból kell kiindulnia minden nemzedéknek, amivel rendelkezik.

Nincs abszolút determináltság. Mindenkinek lehetősége van rá, hogy a kapott, átöröklött jókat még tovább gyarapítsa, a rosszakat pedig kiküszöbölje, ledolgozza, levezelje, meggyógyuljon belőlük. Mindkettő egyformán fontos: a jó hagyományok, szokások ápolása, ilyenek megtanulása, elsajátítása; és a rossz, negatív örökségtől, a terheltségektől való szabadulás.

Hál' Istennek sok jó és szép hagyomány él még főleg vidéken, főleg a magyarság lakta peremvidékeken. Sokakat vonzanak az olyan táborok, programok, ahol ezek elsajátítását lehet megtanulni. A globalizáció, sajnos nagy léptekben rombolja ezeket a hagyományokat. Óriási mértékű a rombolás, a pusztítás, a betegítés. Éppen ezért a károk, torzulások helyrehozatalával, kijavításával, az okozott betegségek gyógyításával is foglalkozni kell. Erről szól a könyvnek ez a fejezete.

A mi jóhoz és rosszhoz, bűnhöz és erényhez, Istenhez és az ördöghöz való hozzáállásunkon, viszonyulásunkon múlik minden. Az egyértelmű, következetes Istenhez fordulás a legfontosabb gyógymód. Sokan látják a bajokat, sokaknál jelentkeznek a problémák, a betegségek, de az egyik alapbaj, ha csak azoktól, ha csak a tünetektől akar szabadulni az ember. Sokan ezáltal sodródnak még nagyobb bajokba: fordulnak kuruzslókhoz, mindenféle gyógyítókhoz, életmód-tanácsadókhöz, jógához, reikihez és egyéb nagyon is megkérdőjelezhető gyógymódokhoz, szellemi irányzatokhoz és bonyolódnak bele és vesznek el az okkultizmus, az ezotéria és a New Age útvesztőiben, ahonnan aztán nagyon nehéz a kivergődés. Nem elég a tüneti kezelés, gyökeres orvoslásra van szükség. Csak a teljes Istenhez térés, az Ő útján való járás, a parancsaihoz, törvényeihez való igazodás, szentségeivel való élés hozhatja meg a teljes gyógyulást. Istent kell megtanulnunk teljes szívünkől, lelkünkől és minden erőnkől szeretni, az Ő akaratát, törvényeit megismerni, és követni. Ami pedig vele ellentétes, azt gyűlölünk kell, attól el kell, azzal szembe kell fordulnunk, annak ellene kell mondanunk. A bűnösöket, beleértve családtagjainkat, öseinket, ellenségeinket pedig a főparancs második fele értelmében szeretnünk kell, mint saját magunkat.

Sok ága-boga, sok részletkérdése van a gyógyításnak, gyógyulásnak. Ezekről évek óta szó van minden hónap 3. péntekén az esti 6 órás szentmiséken a váci piarista templomban.

Invitálni szeretnék mindenkit, hogy jöjjön el ezekre a minden hónap 3. péntekén este 6 órakor tartott szentmisékre, ahol az egyéni gyógyulások mellett a nemzedékek gyógyulásáért is imádkozunk. És csak biztatni tudok minden papot, karizmatikus közösséget, hogy mutassanak be ilyen „családfagyógyító” szentmiséket, végezzenek közbenjárásokat. Ezen tapasztalatok átadásáról szól ez a könyv.

A teljesség igénye nélkül néhány könyvet szeretnék bemutatni. Ezek többsége a Marana Tha kiadónál jelent meg, és általában a családfagyógyítás szó ott szerepel ezeknek a könyveknek a címében. Ez a téma protestáns vonalon indult, akárcsak a karizmatikus megújulás, de megvan már a katolikus változata is. Sőt idegen nyelven katolikus miseszövegek is léteznek már erre.

Az egyik legjobb könyv ebben a témában **Dr. Kenneth McAll: A családgyógyítása** (Marana Tha 2006). A szerző nagy tapasztalatú, sokat megélt (kínai missziót, japán hadifogságot megjárt) orvos pszichiáter, aki különösen a szentmise gyógyító erejét hangsúlyozza. 1994-ben még pszichiáterként praktizált. Könyvét 11 nyelvre fordították le. Több mint 600 orvosilag is dokumentált gyógyulás tanúja, amelyek szentmise felajánlása után következtek be. Ezeket a miséket abortuszt elszennedő, halva született, születésük után elutasított, soha nem szeretett gyermekekért mutatták be, és olyan elhunyt személyekért, akikért nem mutattak még be gyászmisét. A szentmisét felajánló emberek közül sokan, és családtagjaik fizikai betegségekből gyógyultak, a migréntől a láb ízületi gyógyulásig. Rengetegen voltak, akik hosszú időt töltöttek kórházban. A legsúlyosabb pszichés betegségekből is gyógyultak páciensei, mint például a skizofrénia, epilepszia, a depresszió

minden fajtája, öngyilkossági próbálkozások, neurózis, hisztéria, anorexia nervosa, paranoia. Olyanok is gyógyultak, akik Jézus Krisztusnak képzelték magukat, vagy brutálisan viselkedtek, akik ujjukat szopták az ág tetején összekuporodva.

A szerzőt a családfa összeállításánál elsősorban olyan ősök érdekelték, akikért nem volt megfelelő gyászszertartás, úgy haltak meg, hogy nem ajánlották fel őket Jézusnak, pl. öngyilkosok, háborúban eltűntek.

Az Euchariszián, a szentmisén nagy hangsúly van a könyvben.

Évek óta magam is sok ilyen családfagyógyító szentmisét mutattam be. Mi történik az ilyen családfagyógyító misében? Jézust kérjük, hogy az áldozati borban felajánlott Vére által tisztítsa meg az élők és a holtak vérvonalát mindentől, ami az egészséges életet akadályozza, törje fel az örökletes pecsétet és átkokat, űzze el a gonosz lelkeket. **A súlyos bűnök által, amiket mi magunk elkövetünk, vagy ősünk elkövettek, a gonosz lelkek hatalmat nyerhetnek életünk felett, megköthetnek és pecsétet nyomhatnak ránk.** Ezt úgy éljük meg, mintha valaki kifejezetten megátkozott volna minket. Úgy érezzük semmi nem sikerül. Tragédiák, sikertelenségek, rengeteg rossz történik az életünkben.

Az ellene mondás által, a szentáldozás által megtörjük a gonosszal való közösséget, amit a bűnök okoztak, és új szövetségre lépünk Istennel.

Vannak egyes családokra jellemző bűnök, pl. haragosság, dühkitörések, gyilkosságok, öngyilkosságok, alkoholizmus, különféle szexuális és egyéb függőségek. Azért is imádkozunk családunk képviselőjeként ezekben a szentmisékben, hogy összes ősünk, akik tovább örökítették ezeket a bűnöket, nyerjenek bocsánatot, szabaduljanak ki a tisztítóútból.

Hogy az elvárt hatás bekövetkezzen, abban nagyon fontos szerepe van az Istennel és embertársainkkal való kiengesztelődésnek. Tehát gyónás és megbocsátás szükséges, ahogyan erről a korábbi fejezetekben szó volt. Ha valaki nem akar megbocsátani, az nem járulhat szentáldozáshoz, és a gyógyulás sem fog bekövetkezni. Az ilyeneknél nem is hat úgy a szentmise, ahogy elvárna az ember.

A szerző rámutat arra könyvében, hogy az angolban a forgive szó given before-t, azaz előre történő megbocsátást jelent. Ez csak tőlem függ. Független a másiktól, attól, hogy az illető nekünk megbocsátott-e, megérdemli-e a megbocsátásunkat, elfogadja-e, egyáltalán felfogja-e, hogy mit követett el, és hogy mi hogyan viszonyulunk hozzá.

Feltehetjük a kérdést, hogy hány mise szükséges? Van, amikor egy is elég, főleg elvesztett kisbabák esetén. Van, amikor több, egészen sok kell. A felnőttek több szeretetre és bocsánatra szorulnak. Különösen sok kell, ha az ősök okkult tevékenységekben vettek részt, és különösen, ha a szabadulni vágyó maga is belemerült ezekbe. Személyes tapasztalatból is mondhatom, hogy nekem is többen beszámoltak már arról, hogy több egymást követő, ilyen gyógyulásokért bemutatott szentmisén mindig valami más-más terület gyógyult bennük.

Ugyancsak a Marana Tha kiadásában megjelent egy másik vaskosabb könyve a szerzőnek a témáról: **Útmutató a családfa gyógyításához.** A magyar kiadás éve 2006. Ez konkrét eseteket tárgyal, de az alapelveket az első könyv jobban kifejti.

A következő évben, 2007-ben jelent meg a Marana Tha kiadónál a **Te családfád gyógyítása** című könyv. Ez kérdés-felelet formájában megy végig a témán, és ad rá válaszokat. Szerzője római katolikus pap. Ez a könyv abból a szempontból érdekes, hogy teológiai végzettséggel rendelkező személy írta, ezért a katolikus hit szempontjából nézve korrektebb válaszokat ad egyes kérdésekre, a témát jobban beleilleszti a katolikus hit rendszerébe. Ez azért fontos, mert sokan sanda szemmel nézik a családfa gyógyítást még mindig, akárcsak annak idején a karizmatikus megújulást.

Egy sokak által használt könyv a szentmiséktől függetlenül is, Róma korábbi ördögűzőjének, Gabriele **Amorth** atyának az imakönyve: **Szabadíts meg.** Alcíme: Gyógyító és szabadító imák. Az erdélyi Ihtys kiadó gondozásában jelent meg 2010-ben.

Magyarországon a Marana Tha forgalmazza. Ebben külön imák vannak a családfa gyógyítással kapcsolatban a 143. oldaltól. Ezek egyéni imádkozásra alkalmasak.

Itt egy kis áttekintést szeretnék adni arról, hogy milyen területekre vonatkoznak ezek az imák, és mi bennük az alaprecept.

Mi a legfontosabb tanácsa? Törd meg a gonosz hatalmát, amely az őseid bűnei következtében még mindig rád és családjadra nehezedik! Vond hatalmad alá életed minden területét, amelyeket őseid a sátánnak adtak át. Tehát a kulcsszavak: megtörés, ellene mondás, elkergetés, és irányításunk alá vonás, hatalomgyakorlás a saját életünk felett.

Milyen területek gyógyulásáért vannak ebben a könyvben imák?

- Fizikai, szellemi, pszichés betegségek gyógyításáért 144. old.
- Szabadulás a házasságokat és családokat sújtó bajoktól 145. old.
- Szeretlenség, gyűlöletérzés, keményszívűség, hűtlenség, különélés, válás, a társ és az otthon elhagyása, romlottság, erőszak, csalás, kizsákmányolás, emberkínzás, zsarolás.
- Szabadulás egyes halottakat sújtó bajoktól 146. old.
- Korai halál, erőszakos halál, háborúban meghaltak, titokzatos körülmények között, balesetben meghaltak, öngyilkosokért mondott imák.
- Szabadulás az őseinktől származó rossz hajlamoktól, függőségektől 147. oldal.
- Játékhajlam, pazarlás, iszákosság, drogfogyasztás, kicsinyesség, lopás, szexuális ferdeségek, erőszak, vérfertőzés, homoszexualitás, pedofília, prostitúció, bálványok, pénz, hatalom, élvezetek, ház, föld, ékszerek, címek bálványozása,
- Gyűlölet – mások, önmagunk, Isten iránt, faji, vallási fanatizmus.

Mi élők **határolódjunk el őseink minden negatív befolyásától! A meghaltak kapják meg az örök boldogsághoz szükséges megbocsátást és kegyelmet. Bocsássunk meg nekik, imádkozzunk értük, mondassunk értük szentmiséket!**

E könyv imáinak a nagy része tehát szabadulásért mondott ima. Ez az ima az életünk részévé kell, hogy váljék.

A családfa gyógyítás azon a felismerésen alapszik, hogy nemcsak biológiai genetikai sorok, láncok léteznek, hanem lelkiek is. Az előző generációk által megélt benyomások nyomot hagynak a következő generációkon. Öröklődhetnek erények, és öröklődhetnek bűnök is. Kialakulhat egy szeretetháló, de kialakulhat egy gyűlölet-háló, egy bűn-háló is, amely sok embert magában foglal. Egy gyűlölet háló, amelyben az élők bűnei egyesülnek a halottakéval, és egy szeretet háló, amelyben az élők erényei egyesülne a halottakéval, és ezek egymásra hatnak. Egy adott vétek bizonyos folytonossággal megjelenik az egymást követő generációkban. Bűnök, hibás magatartások, betegségek ismétlődnek. De ezek mögött nemcsak begyakorolt és átadott szokások állnak, hanem ördögök, démonok is, akiket meg kell kötözni, akiket el kell űzni.

Mindenki magán viseli ősei bűneinek a következményeit. Az ősök bűnei megterhelik a leszármazottakat. Ezért a kiengesztelődésnek generációs szinten, a családfa szintjén is meg kell történnie. Fel kell tárnunk családfánk gócait, sebeit! Ki kell engesztelni egymással a különböző generációkat. Ennek az útja az, hogy a család egy vagy több tagja Istennek ajánlja, szenteli magát (ha katolikus az illető, a Szűzanyán keresztül) családjáért, családfájának a gyógyulásáért.

Ez különféle műveleteket foglal magában. Az egyik legfontosabb önmagunk Istennek ajánlása a családfánk gyógyulásáért. Ebben különös fontossága van a Szűzanyának való felajánlásnak. Ezt tehetjük egyúttal a szentistváni felajánlásnak a megújításaként, illetve személyessé tételeként is. Tehát oda szentelem magamat Istennek a Szűzanyán keresztül családfám gyógyulásáért.

A generációk egymással való kiengesztelését, a kegyelmek generációkon keresztül való áradását segíti a korábban éltek megkeresztelése, akik nem részesültek bármely ok miatt a

keresztség kegyelmében. Itt két embercsoportról van szó: a meg nem születettek – a spontán vetéléssel eltávozott és az abortált és az elvetett magzatok – megkereszteléséről, és a pogányként éltek megkereszteléséről, akik megszülettek ugyan, esetleg felnőtt kort is megélték, de nem keresztelték meg őket. Jézus áldozata értünk bemutatott, helyettesítő áldozat. Őhöz társulva képviselőként, meghalt őseink nevében is megtehetünk, kimondhatunk bizonyos dolgokat. Visszautasíthatjuk a gyűlöletet és a bűnt. Ellene mondhatunk az ő nevükben is a rossznak, a félelemnek, az egoista szeretetnek. Megbocsáthatunk azoknak, akik nekik okoztak károkat, és bocsánatot kérhetünk a leszármazottaknak okozott rosszért is. A nevükben felajánljuk őket családjukért és népükért. Fontos művelet a mi részünkről, hogy mi magunk is megbocsássuk őseinknek mindazt a rosszat, amit nekünk átörökítettek.

Katolikus hitünk fő elemének, a szentek egységének a megélése történik a családfa gyógyításban. A mi imáink révén, ebből a földi életből már eltávozottakkal való kiengesztelődésünk által, ill. azáltal, hogy az ő nevükben, az ő képviseletükben megtesszük a megbocsátás és a bocsánatkérés aktusait, kiszabadulnak a Tisztító tűzből, vagy annak felsőbb fokozatába kerülnek. Mindezeket a leghatékonyabban Jézus keresztáldozatának a megújításával, a szentmise bemutatásával, élőkért és holtakért való bemutatásával, tehetjük meg, és a szentmisével szoros kapcsolatban lévő szentségimádással. A katolikus hit legfontosabb pillére, hogy amikor a pap kimondja a szentmisében, hogy „ez az én testem”, és „ez az én vérem”, akkor a kenyér és a bor valóságosan Krisztus testévé és vérévé lesz. És az is marad nemcsak a szentmisében, nemcsak a vétel pillanatában, hanem betehető a tabernákulumba, és kitehető szentségimádásra is. A szentmise, a szentáldozás és a szentségimádás tehát a legfőbb forrásai személyes gyógyulásunknak, és családfánk gyógyulásának. Hál' Istennek egyre több helyen van már az országban 24 órás szentségimádás, és sokféle vannak nap közben is szentségimádási órák. Az Oltáriszentség elé bárki oda mehet imádkozni: elvált újraházasodott, protestáns, más vallású, sőt hitetlen is. Az örökimádási kápolnák egyik nagy tapasztalata, tanúságtétele, hogy ott, a szentségi Jézus élő, valóságos jelenlétében gyógyulások, megtérések, katolikus hitre való térések történnek.

A nemzet családfájának a gyógyítása

A személyes kiengesztelődés tágabb körre való kiterjesztése a családfagyógyítás, ennek még tágabb körre való kiterjesztése az egész nemzet családfájának a gyógyítása. A nemzet egy nagyobb közösséghez való odatartozás, amelyben a vérségi kötelékek nem feltétlenül vannak meg, de a közös szellemi lelki kötelék igen. Ahogy vannak egyes személyekre és családokra jellemző bűnök, úgy vannak egyes népekre jellemző bűnök is. Hogy csak a saját portánkon sepregezzünk, magyar bűnök például a széthúzás, panaszkodás, káromkodás, irigység, abortusz, pogányságra való hajlam, búskomorság, alkoholizmus, öngyilkosság. A nemzet családfáját gyógyító szentmiséknek az a célja, hogy odavigyük a szentmisébe a magyarság bűneit, a magyarság sebeit. És fontos, hogy odavigyük a magyarság mulasztásait is. A magyarság egyik Istentől kapott feladata a szentistváni felajánlás révén az engesztelés. Ha ezt eddig, vagy az utóbbi időben nem vettük eléggé komolyan, az bizony elég nagy mulasztásunk. Erről szól az utolsó nagy kör, az emberiség családfájának a gyógyításában való Istentől nekünk szánt szerepünk.

A nemzeti kiengesztelődéshez hozzá tartozik még a saját magunkkal való kiengesztelődés, amelyben kiengesztelődik a magyar a magyarral, az anyaországban élő magyarok a határokon túl élő magyarokkal, a katolikusok a protestánsokkal és a más valláshoz tartozókkal és a hitetlenekkel, történelmünk szereplőivel, illetve a szomszéd nációkkal. Ez egy külön könyv témája lehetne. Történtek már ilyen kiengesztelődések a

közelmúltban románokkal, püspöki szinten a szlovákokkal, állami szinten az egyéb szomszédos népekkel. Ezeknek folytatódniuk kell a legkülönbözőbb szinteken.

Az emberiség családfájának a gyógyítása

Mind az egyéni gyógyulásnak, mind a saját családfánk gyógyulásának az alapja, hogy Jézus begyógyította azokat a sebeket, amelyek az emberiség családfáján Ádám és Éva bűnével keletkeztek. Innen indultunk el, és ide jutottunk vissza a másik irányból. E fejezet gondolatmenetében az egyéntől indulunk és jutottunk el egyre tágabb körökben az emberiség családfájának a gyógyításáig. Mindenki magán viseli népe és a többi nép bűneinek a következményeit. Minden ember bűnei megterhelik az egész emberiséget. Mindenkinek a családfája gyógyításra szorul. Minden nemzet családfája gyógyításra szorul. Az egész emberiség családfája is gyógyításra szorul. Ebben minden nép fiainak meg lehet a maguk szerepe. De a magyarságnak ebben különleges szerepe van. Ezzel – más oldalról közelítve is – elérkeztünk a magyar nép sajátos hivatásához, az engeszteléshez. Első szent királyunk a Szűzanyának szentelte nemcsak saját magát, hanem a nemzetét is. És ezt nemcsak a maga akaratából, hanem az egyháziak, a környezetében lévő papok, püspökök tanácsára is tette. Egy egészen sajátos, a történelemben páratlan kapcsolat jött létre ezáltal a Szűzanya és a magyarság, Isten és a magyarság, a magyarság és a világ többi nációja között. Ettől fogva vagyunk mi a Szűzanya engesztelő népe. Azóta sok ország megtette a felajánlást, a Szűzanyát királynőjévé választva, de Magyarország a Szűzanya tényleges tulajdona jogi értelemben is. Törvényeinket, szokásainkat át meg át járja ez a Szűzanyával való kapcsolat. A Szent Korona például egészen mélyen érinti a legtöbb magyar embert. Ennek magyarázata, hogy az nemcsak egy történelmi ereklye, hanem a felajánlás révén a Szűzanya koronája.

Sajátos hivatásunk az egész emberiség családfájának a gyógyítása, vagyis minden ember Istennel való kiengesztelődésének a segítése, mindenkinek mindenkivel való kiengesztelése, amely nem más, mint Krisztus keresztdozatának a kiterjesztése az egész emberiségre. Mindezt Jézus a maga nevében már megtette, de az Ő misztikus testének a tagjaiként a szentistváni felajánlás révén az egész magyar népnek a hivatása is lett. Ez a hivatás, illetve az ehhez való viszonyulás rányomja bélyegét egész nemzetünk történelmére. Magunkon viseljük Krisztus sebeit. Ezek a sebek bizony még nagyon sajognak. Ha be is hegedtek, még fájó sebek. Már száz éve, hogy történt, de még mindig sajognak a Trianonban rajtunk ejtett sebek. Öt rész szakadt le akkor Magyarországról. A magyarságnak ez a legnagyobb sebe emlékeztet minket Jézus öt szent sebére. Az a tény is segít minket ezeknek az összefüggéseknek a meglátásában, hogy Jézus Szentséges Szívének az ünnepe abban az évben éppen július negyedikére esett.²⁹ Azonban mi nemcsak ártatlanul szenvedtünk és szenvedünk, ahogy Krisztus szenvedett, hanem a mi saját bűneink miatt is („Hajh de bűneink miatt gyúlt harag kebledben”). Ha ezt belátjuk, és felajánljuk szenvedéseinket, azzal nemcsak a magunk gyógyulását szolgáljuk, hanem az egész emberiség gyógyulását is.

Pio atya mondta, irigylem a magyarokat, mert nagyon hatalmas őrangyaluk van. Ezt nemcsak az azóta szentté avatott Pietrelcinoi Pio atya tudta, hanem más misztikus forrásokból is tudjuk, hogy ez az angyal ott szerepel a Jelenések könyvének 5. illetve 8. fejezetében, és éppen az engesztelők angyala, aki a füstölőt, ill. a tömjénnel teli aranycsészét tartja a kezében, amely teli van a szentek imádságaival, vagyis a mi engesztelésünket viszi Isten elé.

Amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt. Hárfája volt mindegyiknek és tömjénnel tele aranycsészéje – ezek a szentek imádságai. Új éneket énekeltek: „Mélto vagy, hogy átvedd a könyvet és feltörd pecséiteit, mert megöltek, és

²⁹ Siegfried Láng: A magyarság öt szent seb titka. Kiadja Stella Maris Alapítvány, 2012.

véréddel megváltottad (az embereket) Istennek, minden nyelvből, népből és nemzetből, Istenünk orszagává és papjaivá tetted őket, és uralkodni fognak a földön” (Jel 5,8-10). Ekkor hét angyalt láttam, az Úr előtt álltak, és hét harsonát kaptak. Jött egy másik angyal, megállt az oltár előtt, aranyfüstölő volt nála. Sok tömjént kapott, hogy az összes szent imádatával tegye az aranyoltárra, amely az Isten trónusa előtt állt. Az angyal kezéből a tömjén füstje a szentek imádatával felszállt az Isten elé” (Jel 8,2-4).

Nagyon sok jel arra mutat, hogy azoknak az eseményeknek az előestéjén vagyunk, vagy már jócskán bennük is, amelyek a Jelenések könyvében éppen ezután a hely után következnek, amelyik a magyarok őrangyalára vonatkozik: a pecsétek feltörése, a kiválasztottak megjelölése Isten pecsétjével vagy az antikrisztus bélyegével. Ne felejtsünk el őhozzá, a magyarok őrangyalához is gyakran fohászzkodni. Neki is ajánljuk oda imáinkat, engesztelésünket, hogy vigye fel Isten trónja elé, Neki kedves áldozatként.

A családfagyógyító szentmisék fontos eleme a szándékos abortuszok áldozataiért, illetve a spontán vetéléssel eltávozott, a keresztség nélkül elhalt magzatokért, illetve a megkereszteletlen őseinkért mondott ima, ezek „megkeresztelése”. Az ezzel kapcsolatban felvethető teológiai aggályok megválaszolásaként csupán két könyvre szeretnék utalni.

Mindkettő imprimaturrel, illetve nihil obstattal, tehát egyházi jóváhagyással jelent meg. Az egyik **James Manjackal MSFS.** atya Szalézi Szent Ferenc rendje misszionáriusának a könyve: **Láttam az örökkévalóságot** (Marana Tha Kiadó, 2017). A könyv külön érdekessége, hogy a szerző, aki korábban írt könyvet a családfagyógyításról is,³⁰ és aki Urunk stigmáit is testén viselte, átment a klinikai halálon, illetve valamennyi külső és belső szerve működésképtelenné vált, mesterséges kómában tartották. A közben átélt élményeit, megtapasztalásait írja le könyvében, amelyre sok reakciót kapott. A könyv későbbi kiadásaiban válaszolt is a hozzá intézett kérdésekre, többek között a holtak „megkeresztelésének” a gyakorlatára. Idézett könyvének 173. oldalán a következőket írja. „Tudjuk, hogy a szentségi keresztségen kívül létezik vérkereszttség és vágykereszttség is, amelyek bár nem szentségek, a valódi keresztség gyümölcseit teremhetik a lélekben (KEK 1258). Ez ad lehetőséget arra, hogy lélekben és igazságban megkereszteljük a meg nem született gyermekeket. Esetleg lehet „lelki keresztségnek” nevezni ezt a gyakorlatot ugyanúgy, ahogyan létezik „lelki áldozás” is az Egyházban, amikor az illető fizikailag nem veszi magához Krisztus testét és véré. Hiszek abban, hogy ha valaki hittel cselekszi ezt, bízva Isten mérhetetlen irgalmában, a gyermekek iránti szeretetében és Jézusnak a Kálvárián mindannyiunk üdvösségéért kiontott Vére érdemében, akkor annak meglesz a gyümölcse”.

Én magam egy püspöki imprimaturrel ellátott könyvből vett imát szoktam elimádkozni. „Mennyei Atya, a Te szereteted örök. Mélységes szeretetedben váltottad meg egyszülött Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által a világot. Tekints most, kérlek Szent Fiadra a kereszten, aki állandóan vérént ontja szeretetből övéiért, és bocsáss meg az emberiségnek! Tisztítsd meg, és kereszteld meg az abortált és megölt magzatokat a Te Szent Fiad Szent Oldalából kifolyó Drága Vér és víz által, aki megváltásunkért halva függött a kereszten + az Atya + a Fiú + és a Szentlélek nevében! Jézus Krisztus szent halála által add meg nekik az örök életet, az Ő Szent Sebei által a gyógyulást, és az Ő Drága Vére által szabadítsd meg őket, hogy a Mennyeikben minden szenttel együtt örvelezhessenek és áldhassanak Téged. Ámen.”³¹

³⁰ Szabadulás a törvény átkától, P. James Manjackal MSFS, Marana Tha, 2017.

³¹ Jézus Krisztus legdrágább Vérének ájtatossága. Kiadja a Stella Maris Alapítvány, 2017. 87. oldal. Ez az ima megtalálható a Függelékben is.

Sokan keresnek közbenjáró alkalmakon, családfagyógyító szentmiséken bajaikra, családjuk tagjai számára gyógyulást. Ezek a gyógyulások akkor lesznek igaziak, mélyre, gyökerekig hatolóak, ha akad valaki, aki családjá közbenjáró képviselőjeként – miként ezt Jézus Krisztus az egész emberiség képviselőjeként tette – felvállalja egész családját, őseivel és leszármazottaival együtt, és Jézushoz társultan magára vállalja nemcsak a saját keresztyét, hanem családjának a keresztyét is. Ez nem feltétlenül plusz teher, hiszen vannak adottságok, életállapotok, amiken nem változtathatunk, de ha Krisztus keresztyeként hordozzuk azokat, valójában könnyebbek lesznek. Hatalmuk igazán a szülőknek gyermekeik felett van. Őket formálhatják, nevelhetik Isten törvényeinek a megtartására egy bizonyos korig, addig, amíg saját magukért nem vállalják a felelősséget. Felnőtt korú gyermekeink, házastársunk, unokáink felett már nincs hatalmunk. Ha megvan köztünk a bizalmi kapcsolat, akkor lehet, hogy felnőttként is hallgatnak ránk. De annak nem sok értelme van, hogy rájuk olvassuk bűneiket, hogy nem élnek Isten törvényei és a mi elképzeléseink szerint. Ha viszont magunkra vállaljuk az ő Istentől való távollétüknek, a Vele való szembe fordulásunknak a keresztyét, és kitartóan imádkozunk, engesztelünk értük, akkor remélhetjük, hogy imáink, ha mások nem is, de haláluk pillanatában meghallgatást nyernek. Mi, türelmetlenségünkben, vagy féltő szeretetünkben szeretnénk a változásukat, az ő megtérésüket minél előbb látni. De ha a várva várt imameghallgatás ha előbb nem is, mint haláluk pillanatában következik be, az is nagy kegyelem, hiszen végső sorsunk akkor dől el. És nekünk Isten szemével, az örökkévalóság fényében kell saját sorsunkra és szereteteink sorsára is tekintenünk, bízva abban, hogy kitartó imáink meghallgatást nyernek.

Isten terveiben Magyarország kulcsszerepet játszik. Nem volt véletlen, hogy Szent István a Szűzanyának ajánlotta Magyarországot, és hogy a történelmünk így alakult, ahogy alakult. Nekünk is Jézus kálváriáját kellett végig szenvednünk, hogy megtisztulhassunk. Ennek mindmáig egyik legfájóbb sebe Trianon. Ezzel vannak összefüggésben történelmünk viharai. Számptalan esélyt kaptunk, hogy küldetésünket beteljesítsük. A tét óriási. Kevés idő maradt. Az események vészesen közelednek a végső beteljesedés felé. Itt az ideje, hogy komolyan szembe nézzünk nemzeti bűneinkkel és sebeinkkel. Csak úgy lehetünk Mária engesztelő országa, ha megbánjuk bűneinket, ha Isten elé tárjuk múltbeli és jelenbeli sebeinket. Ezt csak úgy tehetjük, ha szembenézünk velük. Odavisszük a szentmisékbe és a Mennyei Atyának ajánljuk, hogy változtassa át Fiának sebeihez hasonlóan győztes, dicsőséges sebeikké. Nemzetünk családfáját gyógyítani kell! Fel kell ismerni, hol a seb, kivágni a gennyes gócot, kitisztítani, fertőtleníteni a sebet, mert csak utána jöhet a gyógyulás. Szembe kell nézni a bajokkal, az általános magyar bűnökkel. A gócot oda kell vinni Isten elé, hogy Ő gyógyítsa azokat, és formáljon alkalmassá minket egyéni és nemzeti hivatásunk betöltésére. Így leszünk képesek a Mennyei Atya áldásának a befogadására és közvetítésére családunk, nemzetünk és az egész emberiség számára.

7. Átoktörés és áldás

Az első bibliai alapozó fejezet (I/4) alapján azt mondhatjuk, hogy az **átkozás, átkozódás** nem más, mint **szavakban vagy egyéb külső jelekkel kifejezett rosszakarat, rossz kívánság. Az átok fogalmköréhez tartozik a rontás, a boszorkányság és a fekete mágia. Láttuk azt is, hogy az átkozottság állapota pedig a bűnnek, az Istentől való elfordulásnak, az Ő törvényeivel való szembefordulásnak a következménye**, és hogy a szerzője, fő mozgatója ennek is a sátán és démonai. Közvetlenül nehezebben tudnak cselekedni emberi világunkban, emberi közreműködőkre van szükségük. Ahol emberi rosszindulatot, ártó szándékot látnak, ott szívesen „besegítenek”.

Már önmagában az emberi rosszindulat, ártó szándék és cselekedetek is károkat, szenvedéseket, békétlenséget okoznak – mindennek előtt annak, akiben ezek megvannak. De

bizony annak a személynek is, akire az átkok irányulnak. Ha pedig szövetkezik egymással a sátáni és az emberi rosszakarát, az bizony pokoli fájdalmakat, gyötrelmeket képes előidézni.

Ha az ember csupa jószándékkal, biztatással, segítő jóakarattal van körülvéve, akkor könnyű jónak, sikeresnek lenni. Ha azonban állandóan gáncsolják, betartanak neki, lenyomják, akadályozzák, magára hagyják, szembesítik azzal a rosszal, amit maga okozott, sőt olyanokért is felelőssé teszik, őt okolják, amikről nem is tehet, akkor bizony nehéz jónak lenni és maradni. És hány emberre terhelődik rá már fogantatásának a pillanatától az el nem fogadottság, a nem-akartság, a mást akartság (fiú helyett lányt, lány helyett fiút akartság), az elutasítás, amelyek átokként nehezedenek rá, és amelyekhez a csecsemőkorban, gyermekkorban más hasonlók társulnak, nemcsak a szülők, hanem a testvérek, társak részéről is.

A gyermekkori sérülések, kudarcok, viselkedési, beilleszkedési nehézségek egyre gyakoribbak. Nem győzik a szülők ilyen-olyan pszichológusokhoz, bizottságok elé hurcolni gyermekeiket. Szakemberek garmadája próbál az ilyen sérült gyermekeken segíteni. De mégis maradnak, sokan vannak, akik nem jutnak el ilyen segítőkhez, terapeutákhoz, felnőtként is cipelik a magzati, csecsemőkorban vagy gyermekkorban összeszedett sérülések nyomait.

Minden el-nem-fogadás, minden elutasítottság, minden negatív, gáncsoskodó bírálat, minden „te ügyetlen vagy”, „ostoba vagy”, „neked ez nem megy” megnyilatkozás, minden szeretet nélküli bírálat elveszi az önbizalmat, betegít, rengeteg viselkedési, beilleszkedési nehézséget okoz, átokként hat.

Át sem gondolják a szülők, testvérek, családtagok, osztálytársak, hogy milyen negatív következményei vannak az ilyen viselkedésmódoknak.

És mindehhez hozzá jöhetnek még a kifejezett átok jellegű megnyilvánulások, ártó szándékok és cselekedetek, amelyek – mindig is jelen voltak az emberek közötti kapcsolatokban, de a kemény konkurenciaharcokkal, az Istentől való el- és Vele való szembefordulással, a kifejezetten ártó, fekete mágia, boszorkányság, sátánizmus nyílt színre lépésével – még inkább növelik az emberekben az elkeseredettség-érzéseket, depressziókat, elátkozottság-érzéseket.

A már idézett Mac Nutt domonkos atya az átkokat próbálja csoportosítani is. Beszél kívülről jövő átkokról, amelyeket mások okoznak az életünkben, és beszél átkokról, amelyekben a saját hibánkból részesülünk. A kívülről jövők között vannak olyanok, amelyek a múltból származnak, amelyeket mintegy örököltünk. Ilyenek például, ha őseink okkultizmussal, boszorkánysággal, varázslással foglalkoztak. Ilyenek, amikor családunkat megátkozták. És ha súlyosabb bűnöket követtek el őseink, azok terhe is ránk nehezeden. A jelenből származó átkokkal kapcsolatban azt mondja, hogy egyre többen foglalkoznak okkultizmussal, átkokkal, rontásokkal. És bizony tapasztaljuk, hogy Magyarországon is vannak boszorkányok, boszorkány találkozókat, olyan személyek, akiknél átkot, rontást, szerelmi kötést lehet rendelni. Arról is ír, hogy sok keresztény vezetőt vesznek célba sátánista szövetségek. Folyamatosan átkokat mondanak rájuk. Ennek eredményei lehetnek: nyomottság, depresszió, kényszergondolatok, haragra, szexuális kicsapongásra való késztetések. Ezzel kapcsolatban egy elgondolkodtató kijelentést is tesz: „Nem lennék meglepve, ha kiderülne, hogy a katolikus papok egy kisebbségének a körében az utóbbi időben hirtelen megemelkedett pedofil esetek hátterében, legalábbis részben, sátánista csoportok imái állnak, hogy lerombolják a szolgálatukat, és az egyház szolgálatát is.”³² Ezen most, hogy a pápákat egymás után az ebben való bűnrészességgel vádolják, nagyon alaposan el kellene gondolkodnunk.

³² Mac Nutt Francis: Szabadíts meg a gonosztól, Marana Tha Kiadó, 2004, 130. oldal.

A domonkos atya arról is ír, hogy jó résen lenni az idegen vallásokkal is. Bár a második vatikáni zsinat elismeri és hangsúlyozza a nemkeresztény vallásokban lévő pozitív elemeket, azért nem árt az óvatosság sem. Azt írja, hogy a legtöbb hagyományos afrikai, indiai vallásban benne vannak a boszorkányság és a démoni befolyásolás elemei is. Beszámol egy Rómában is tanult tudós indiai exorcista papról, aki 2 év alatt több mint 400 exorcizmust végzett, és azt mondta, hogy a megszabadulók kb. a harmada olyan démonoktól szabadult meg, akik hindu istenként nevezték meg magukat. Felhívja a figyelmet arra, hogy a hindu mitológia sok istene és istennője nem más, mint démon.

Arról is ír az atya, hogy a tizenharmadika és a péntek a sátánistáknál szent nap. Ezeken összegyűlnek és átkokat, varázsigéket mondanak, szétküldik a gonosz lelkeket, hogy tönkre tegyék a földet.

Az olyan átkoknál, amelyekben a saját hibánkból részesedünk, Derek Prince magyarul is megjelent könyvére hivatkozik többször is, amelynek címe: Áldás vagy átok: választhatsz. A bűnök négy fajtáját sorolja fel, amelyek átkot szoktak maguk után hagyni. Ezek: hamis istenek imádása, nagyobb fokú tiszteletlenségek a szülőkkel szemben, emberek elnyomása, sanyargatása, és tiltott vagy természetellenes szexuális cselekedetek. Ezeknek a cselekedeteknek a nagy része sajnos beleépült posztmodern kultúránkba, mint például a spiritizmus, a boszorkányság. Az ifjúsági irodalom ma kultivált jó néhány alkotása arra buzdít, mutat iskolapéldát, hogy hogyan befolyásoljunk másokat, vagy saját körülményeinket természetfeletti hatalmak segítségével, varázsigékkel, ráolvasásokkal. A szexualitás minden élethelyzetben való propagálása magával hozza az abortuszok átkát. Az atya kitér arra is, hogy a promiszkuitás, a különféle partnerekkel való szexuális kapcsolatok kötelékeket tesznek az emberre, és gátolják a házasságban való egységet – ha eljutnak egyáltalán a házasságig.

Láttuk, hogy az átokmondás az Ószövetségben bizonyos keretek között megengedett volt. Azokat szabad volt átkozni, akik minket átkoznak. Jézusnak azonban egyértelmű a parancsa: Áldjátok üldözőiteket, áldjátok, és ne átkozzatok. Vagyis ne akarjatok nekik rosszal fizetni a rosszért, maradjon meg bennetek a jóindulat ellenségeitekkel szemben is, ne rosszat akarjatok nekik, hanem jót! Imádkozzatok üldözőitekért!

Most, amikor a világ újra pogányságba süllyedt, újra szembe kell néznünk az emberi rosszindulat, az átkok és meggondolatlan átkozódás, vagy kifejezett rontó-ártó viselkedés problematikájával is. Vannak, akik nem hisznek az átkokban. Ezeknek csak a bibliai áttekintő fejezetet tudom ajánlani, de nem kívánom nekik, hogy megtapasztalják az átkok hatásait az életükben. Mások tapasztalják azt az állapotot, amikor úgy érzik, hogy olyan, mintha megátkozták volna őket: egyik szerencsétlenség, egyik betegség jön a másik után, semmi sem sikerül, egy állandó kilátástalannak tűnő küzdelemben, ismétlődő, variálódó negatív helyzetekben vannak.

Joggal feltehető az a kérdés is, hogy ha Jézus már megtörte az átkot, legyőzte az átok és a bűn szerzőjét, a hazugság atyját, a „gyilkost kezdettől fogva”, és új törvényt hozott, akkor hogyan lehet mégis hatalma az átoknak egy hívő, sőt vallását gyakorló ember életében. Az, hogy olyan emberen foghat az átok, aki nem jár Isten útján, az még érthető. De hogyan lehet hatalma egy hívő élete felett?

Ma a vallásos, hitét gyakorló emberek is fogyóban vannak. Az igazán mély, felnőtt, élő és éltető istenhit elég ritka. Az ilyen sok próbát kiált, hittel rendelkező ember vagy egy viszonylag egészséges, szerető, hitét gyakorló családban nőtt fel, vagy pedig már átment az élet sok buktatóján, és egy gyógyulási folyamaton, és tudja kezelni az átkok problematikáját is.

Meg kell tanulnunk nemcsak helyesen bűnbánatot tartanunk, bocsánatot kérnünk és megbocsátanunk, a gonosz lelkeknek ellene mondanunk, hanem meg kell tanulnunk az átkokat is megtörnünk saját életünk felett.

A közösségi kiengesztelődésben, a családfa gyógyításban érintettük már a témát, ott a családunkra nehezedeő átoktörésnek a fontosságát hangsúlyoztuk. Sok embert éppen az visz mélyebbre, és kezdi keresni a megoldást, amikor azt tapasztalja, hogy nemcsak őrá, hanem családjára nehezede az átkok, ott jön egyik baj a másik után, amibe szinte mindannyian beleroppannak.

Hogyan lehet megtörni az átkokat? Mindenek előtt a személyes bűnbánat a fontos. Istenhez kell fordulnunk, meg kell bánnunk, meg kell gyónnunk, amit elkövettünk. Meg is kell tagadnunk, ellene is kell mondanunk azoknak a rosszaknak, amik mögötte állnak. Ellene kell mondanunk a gonosznak, aki ezek mögött a bűnök mögött áll. Meg is kell szabadulni azoktól a tárgyaktól, amelyekkel a gonosz magához kötött minket legyenek azok amulettek, gyűrűk, ékszer, varázsszerek, könyvek, CD-k, DVD-k, elektronikusan tárolt anyagok.

Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse Isten, az Atya dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr (Fil 2,10-11). Mi, keresztények, akik a Szentháromság nevére vagyunk megkeresztelve, használhatjuk Jézus nevét. Az Ő nevében parancsolhatunk a gonosz lelkeknek, hogy távozzanak tőlünk, és meg is törhetjük az átkokat. A Jézus által hozott megváltás kegyelmei elsősorban a szentségek hetes csatornáján keresztül áradnak felénk. Egy Magyarországon is már több lelkigyakorlatot tartó máltai exorcista atya tanácsolja, hogy az átkokat hétszeresen törjük meg. Különösképpen fontos ez az olyan átkoknál, rontásoknál, amelyeket nemcsak meggondolatlanságból, vagy egyszer mondtak ki, hanem ahol rendszeresen, ismétlődő átkokról, rontásokról van szó, illetve olyan súlyosabb bűnökről, mint amilyenekről fentebb volt szó. Ilyen egyszerű formában is tehetjük ezt egymás után hétszer ismételve: „Jézus Krisztus nevében (vagy az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében) megtörök minden átkot és rontást, amely rám és családomra nehezede, és kérem a Mennyei Atyát, hogy árássa el bőséges áldásával őket.”

Mac Nutt atya napi átoktörő, szabadító, oltalomkérő imája így hangzik. „Óvd meg, Uram családtagjaimat, a rám bízottakat minden betegségtől, bajtól, balesettől, átkoktól, rontásoktól! Megtöröm, érvénytelenítem ezeket Jézus Krisztus nevében. Ha bármely gonosz lelket küldtek ellenünk, Jézus Krisztus nevében érvénytelenítem küldetésüket, és Jézushoz küldöm őket, hogy rendelkezék velük. Uram, kérlek, küldd el szent angyalaidat, hogy őrizzenek, védelmezzenek minket!”

Fontos, hogy ahol megtörtek az átkok, széttörtük a gonosz pecsétjeit, elűztük magunktól ezeket a lelket, kérjük a Szentlelket, hogy Ő töltsen be azokat a területeket, amelyeket eddig a gonosz lelkek bitoroltak. Nevezzük meg a konkrét jókat is, amiket kérünk számunkra: a békét, az erőt, a kitartást, az egészséget, a hitet, a reményt és a szeretetet... a Szentlélek ajándékait, gyümölcsit, erényeit – tovább sorolva, amikre leginkább szükségük van.

Vannak más kifejezett átoktörő imák is. Ezekből egy kis gyűjteményt adunk közzé a Függelék 4. fejezetében. A hivatalos egyházi rituálékban sok áldás van, amelyeket papok imádkozhatnak az egyház nevében.

Nemcsak átoktörésre, gonosz lelkektől való szabadulásra van szükségünk, hanem gyógyulásra, gyógyító imákra is, amelyek az Atya áldását közvetítik számunkra. Az isteni szeretetnek van igazán gyógyító ereje. Isten minden szeretet forrása, nemcsak az atyai, hanem az anyai szeretetnek is, a gyermeki, a testvéri és a baráti szeretetnek is. A gyermek számára az anyai és az atyai elfogadó, ápoló, gondoskodó, védő szeretet a legfontosabb. Ezek biztonságot adó oltalmában képes a gyermek a növekedésre, és válik képessé arra, hogy majd ő is apa vagy anya lehessen. Sokan vannak, akik nem kapják meg természetes úton ezt a szeretetet. De ők sincsenek kizárva a szeretetnek a megtapasztalásából. Jézus megmutatta nekünk az Atyát, és az Ő sajátos Atyával való istenfiúi kapcsolatát. Ugyanakkor egy emberi családnak, a Szentcsaládnak is a tagja volt. A Szentcsalád egy olyan család, amelyben csak az anya és a fiú között volt vérségi kapcsolat. A földi atya és a fiú között gondviselői,

örökbefogadási kapcsolat volt. Szent József nem volt vér szerinti atyja Jézusnak, de fiaként szerette Őt, Jézus pedig atyjaként tisztelte Józsefet. Minden szeretetet és tiszteletet megadtak egymásnak, amit ember embernek, amit ember az Istennek, és amit Isten az embernek megadhat. **Azáltal pedig, hogy a Kereszten Jézus a saját Édesanyját adta nekünk anyaként, mindnyájunkat befogadott a Szentcsaládba. A Szűzanya a mi Édesanyánkká vált, Jézus a mi testvérünké, Szent József pedig nekünk is nevelőatyánkká lett.** Mindezek számunkra valóságos, éltető kapcsolatok. Ha sérültek lennének természetes családi kapcsolataink, azzal, hogy a Szentcsalád tagjaivá lettünk, új távlatai nyíltak a mi gyógyulásunknak, emberi kapcsolatainknak is. Amit nem kaptunk meg természetes, vérségi kapcsolatainkon, családunkon keresztül, mindazt megkaphatjuk a Szentcsalád tagjaként. **Átéldhetjük az igazi atyai és anyai szeretetet, és a testvéri szeretetet, nemcsak Jézussal, hanem egymással is, hiszen mindnyájan Jézus testvérei, és a Szentcsalád tagjai vagyunk.** Sokan erről nem tudnak, ezért viselkednek egymással tartózkodóan, távolságtartóan vagy éppen ellenségesen. Az ilyenek nagy tévedésben, tudatlanságban élnek. Aki viszont felfedezi, hittel elfogadja, tudatosítja magában ezeket a kapcsolatokat, annak egy új élet lehetőségei nyílnak. Az ilyen ember átélheti Jézus életét már fogantatásától kezdve, hogy mit jelent elfogadottként a Szűzanya méhében magzatként élni, meggyógyulni minden magzati sérülésből, a Szűzanya vérkeringéséből táplálkozva, az ő édesanyai szívverésétől biztonságban élve, e világra megszületve, az ő keblén táplálkozva, az ő mosolyától, becézgetésétől kivirulva, az ő altatódalán elnyugodva. Újra élhetjük egy szerető édesanya és édesapa biztonságot adó oltalmában a növekedés és felnőtté válás minden szakaszát, meggyógyulhatunk minden saját családunkban összeszedett sérülésünkéből. Részesülhetünk az atyai áldásban, ahogyan Szent József megáldotta fogadott fiát, aki egyúttal Istennek a valóságos Fia volt. És még inkább részesülhetünk a Mennyei Atya áldásában.

Pál apostol áldja és magasztalja Istent azért, hogy mindannyian az Ő fogadott gyermekei lettünk, és bevont minket a Mennyei Atya abba a szeretetkapcsolatba, amely a Szentháromság személyei között fennáll, hogy a nekünk ajándékozott Szentlélek által ugyanúgy szólíthatjuk, ugyanabban a becéző formában, ahogyan Jézus szólította Őt: Abbának, amely apucit, apukát jelent. *Áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden mennyei, lelki áldással megáldott minket! Benne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte. Szeretetből eleve arra rendelt, hogy – akaratának tetszése szerint – Jézus Krisztus által fogadott fiaivá legyünk, s magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában fölkarolt minket. Benne van vére által szerzett megváltásunk, bűneink bocsánata, kegyelme bőségének arányában, amelyet minden bölcsességgel és okossággal gazdagon árasztott ránk. Tudunkra adta ugyanis jóságos tetszése szerint akaratának titkát, amellyel elhatározta, hogy az idők teljességével Krisztusban mint főben foglaljon össze mindent, ami a mennyben és a földön van. Benne vagyunk hivatva az örökségre, melyre annak végzése szerint lettünk rendelve, aki mindent akaratának szabad elhatározása szerint cselekszik. Ezzel magasztaljuk dicsőségét mi, akik már azelőtt is reméltünk Krisztusban. Benne kaptátok ti is a megígért Szentlélek pecsétjét, miután hallottátok az igazság igéjét, az üdvösségeteket hirdető evangéliumot és hittetek is benne. Ő örökségünk foglalója, amíg Isten dicsőségének megtapasztalására teljesen meg nem váltja tulajdonába vett népét (Ef 1,3-14). A másik Szent Pál szöveg a Galatákhöz írt levélből való. Testvéreim, amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte fiát, aki asszonytól született, alávetette magát a mózesi törvénynek, hogy felszabadítson minket a törvény szolgaságából, és a fogadott fiúságot elnyerjük. Mivel pedig isten fiai vagyunk, Isten szívünkbe elküldte Fiának Lelkét, aki ezt kiáltja: „Abba, Atyám!” Nem vagy tehát többé szolga, hanem fiú, és ha fiú, akkor Isten kegyelméből örökös is (Gal 4,4-7). Mindkét szöveget egy Mária ünnepen, Szűz Mária Szent Neve ünnepén olvastatja velünk az egyház. Ebben benne van mindaz, amiről eddig gondolkodtunk, hogy megadta a lelki sebeinkből való*

gyógyulás lehetőségét mindnyájunknak azáltal, hogy Isten megtestesült, Máriától született, aki Isten anyja lett, és azáltal, hogy Mária a mi anyánk is lett, amikor János apostolnak és a Szűzanyának a kereszt alatt mondott szavai által a Szentcsaládba felvétettünk.

Azáltal, hogy nekünk adta a Szűzanyát anyánkként, és Jézus ezáltal emberileg a testvérünké lett, elkezdte a Szentháromságba való felvételünket is, amely gyógyulásunknak még nagyobb távlatait nyitja, amelyet Pál apostol itt meg is fogalmaz. A megváltás kiteljesedéséről beszél az Efezusiakhoz írt idézett levélrészlet végén. Ennek a kiteljesedésnek az átéléséhez sok jó könyv és ima, elmélkedés áll rendelkezésünkre, amelyekből a Függelékben található imagyűjteményben és irodalomjegyzékben találunk néhányat.

A már idézett Eloldozva című könyv 7. fejezete elmélkedik az áldásról, annak elfogadásáról. Az írja, hogy sátán fő célja az, hogy megpróbálja tőlünk elrabolni saját identitásunkat, istengyermekségünket, Istentől rendelt életutunkat. Elmélkedik arról, hogy milyen áldásokban részesült Jézus. A fogantatást, születést, körülmételést, megkeresztelkedést említi. Majd azzal folytatja, hogy hasonló a szerepe a családi életnek, és a szentségeknek a mi életünkben. Ezek mintegy falként védelmeznek az ellenségtől, és az áldás közvetítői számunkra.

Amikor Isten áldását kérjük, azért imádkozunk, annak megvalósulásáért, amit Isten akar a mi életünkkel.

Közbenjáró imákban, vagy egyéb alkalmakkor részesülhetünk prófétai jellegű áldásokban, amikor Isten maga szól hozzánk személyesen, és mondja el életünk értelmét és célját. Ez mélyen érintheti szívünket, megerősíthet abban, amit más módon is már tudtunkra adott. Ezt az identitásunkat megkaptuk valamiképpen már a nevünkben is. A szerző itt hoz néhány bibliai példát a név hivatást, küldetést adó szerepéről. Az Ábrahám név azt fejezi ki, hogy sokak atyja. A Péter jelentése: köszikla. Jákob, vagy más néven Izrael Istennel birkózót jelent. A Jézus név ezt fejezi ki: az Úr megszabadít. És ehhez a névhez már eleve sok prófétai jövendölés tartozik. Így például az izajási jövendölés is, amelyet a közismert dal is megörökít: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, a karjaimba zártalak, az enyém vagy.*” Isten tudta a nevünket, mielőtt megszülettünk volna, mielőtt szüleink elgondolták volna. Isten rendszeresen szeretne nekünk beszélni saját magunkról, a benne való identitásunkról. Szükségünk van áldására ahhoz, hogy életben maradjunk és az életben sikeresek legyünk.

Az átkoktól való megszabadulás, Isten áldásában való részesülés azonban nem jelenti azt, hogy attól kezdve nem lesz részünk semmiféle szenvedésben. A szenvedés emberségünk velejárója. Az áldás nem azt fejezi ki, hogy nem lesz a jövőben semmi bajunk, hanem abban erősít meg, hogy Isten hűséges ígéreteiben, nem hagy el soha minket, minden bajunkban velünk lesz, ahogyan ezt prófétája által is kifejezi. Az előbbi nevünkön való szólításról szóló idézet így folytatódik. *Ha tengereken kelsz át, veled leszek; és ha folyókon, nem borítanak el, ha tűzön kell átmenned, nem égsz meg, és a láng nem perzsel meg* (Iz 43,2).

Isten nem kímélte meg a szenvedéstől a saját Fiát sem, és fiának Édesanyját sem. A szenvedés kegyelem is, amely által Isten lehánt rólunk sok feleslegeset, megszabadít sok ragaszkodásunktól, amiktől egyéb módon nem tudnánk megszabadulni. Bevon minket saját megváltásunk, és mások megváltásának a titkába. Misztikus testének a tagjaiként nekünk is megadja a lehetőséget arra, hogy a magunk megváltásán és mások üdvözítésén is munkálkodhassunk.

Függelék

1. Jézus Krisztus az élő víz hordozója: Keresztény reflexió a „New Age”-ről

A Kultúra Pápai Tanácsa, és a Vallásközi Pápai Tanácsa közös dokumentumának a kivonata. Ez a kivonat a Szent István Társulat kiadásában 2003-ban megjelent fordítás alapján készült. A kiemelések a könyv szerzőjétől származnak. A dokumentum ezen szövegeinek az átélmélkedése abban segít minket, hogy növekedjünk a szellemek megkülönböztetésében, amely a Szentlélek ajándéka, de ugyanakkor mindnyájunk feladata is, ahogy a német nyelv plasztikusan kifejezi: Gabe und Aufgabe.

A NEW AGE ÉS A KERESZTÉNY LELKISÉG

Terjesztői gyakran utalnak úgy a New Age-re mint „új spiritualításra”. Ez a spiritualitás két, jól elkülöníthető elemből tevődik össze: egy metafizikai és egy pszichológiai elemből. A *metafizikai* alkotóelem a New Age ezoterikus és teozófiai gyökereiből fakad, és alapjában véve a gnózis egy új formája. Az istenség a rejtett misztérium tudása által közelíthető meg, ahogy mindenki keresi „a valóságosat a csupán látszólagos mögött, az eredetet az időn túl, a transzcendenst a múlton túl, az ősi hagyományt a pusztán mulandó hagyomány mögött, a másikat az én mögött, a kozmikus istenséget a testben élő egyén mögött”. Az ezoterikus lelkiség „a Lét kutatása a létezők elkülönültségén túl, egyfajta nosztalgia az elveszített egység után” Ennek a lelkiségnek a pszichológiai alkotóeleme az ezoterikus kultúra és a pszichológia találkozásából ered. A New Age így a vallási tapasztalattal analógnak tekintett személyes pszicho-spirituális átalakulás tapasztalatává válik. Egyesek számára ez az átalakulás egy mély misztikus élményben játszódik le, egy személyes válság vagy egy hosszú lelki keresés után. Másokat meditáció vagy valamiféle terápia segít ehhez hozzá, vagy paranormális élmények, amelyek megváltoztatják a tudatállapotot és bepillantást engednek a létezés egységébe.

A kozmikus Krisztus

A kereszténység első napjaiban Jézus Krisztus híveinek már szembe kellett nézniük a gnosztikus vallásokkal. Nem futamodtak meg, hanem felvették a kesztyűt és a kozmikus istenségekre használt kifejezéseket magára Krisztusra alkalmazták. Ennek legjobb példája a híres Krisztus-himnusz, amely Szent Pálnak a kolosszei keresztényekhez írt levelében olvasható:

„Ő a láthatatlan Isten képmása, és minden teremtmény elsősülöttje, mert benne teremtett minden az égben és a földön,
a láthatók és a láthatatlanok,
a trónusok és uralmak, a fejedelemségek és hatalmasságok. Minden őáltala és őerte teremtett.
Ő előbb van mindennél, és minden benne áll fenn.
Ő a testnek, az egyháznak a feje:
Ő a kezdet, az elsősülött a halottak közül, hogy az övé legyen az elsőség mindenben.
Mert úgy tetszett az Atyának, hogy benne lakjon az egész teljesség, és hogy általa engeszteljen ki magával mindent,

ami a földön és a mennyben van,
azáltal, hogy békességet szerzett keresztjének vérével” (Kol 1,15-20).

Az őskeresztények számára nem volt eljövendő kozmikus kor. Ezzel a himnusszal azt ünnepelték, hogy Krisztusban kezdetét vette mindennek a beteljesedése. **„Az idő igazában attól a ténytől telt be, hogy Isten a Megtestesüléssel belépett az emberi történelembe. Az örökkévalóság belépett az időbe. Van-e nagyobb ’beteljesedés’ ennél? Milyen más ’beteljesedés’ volna lehetséges?”**

A kozmikus erőkre és valamiféle homályos végzetbe vetett gnosztikus hit megfosztja az embert annak lehetőségétől, hogy kapcsolatba lépjen a személyes Istennel, aki Krisztusban megnyilatkozott. **A keresztények számára az igazi kozmikus Krisztus az, amelyik tevékenyen jelen van testének, az egyháznak különböző tagjaiban. Nem személytelen kozmikus erőkhöz folyamodnak, hanem egy személyes Isten szerető gondoskodásához; szerintük a kozmikus biocentrizmust a társadalmi kapcsolatok egészébe (az egyházba) kell helyezni; nincsenek bezárva kozmikus események ciklikus képletébe, hanem a történelmi Jézusra figyelnek, főleg keresztalálásra és feltámadására.** A Kolosszei levélben és az Újszövetségben más tanítást találunk Istentről, mint ami a New Age gondolkodásban rejlik: **a keresztény istenfogalom a Személyek Háromságos Egysége, aki azért teremtette az emberi nemet, mert háromságos életközösségét meg akarta osztani teremtett személyekkel. Helyesen értve ez azt jelenti, hogy a hiteles lelkiségben nem is annyira mi keressük Istent, hanem Isten keres minket.**

A keresztény hit számára **Jézus Krisztus** nem egy minta, hanem egy isteni személy, akinek emberi-isteni alakja feltárja az Atya szeretetének titkát minden ember iránt a történelemben (Jn 3,16); **aki azért él bennünk, mert részt ad saját életéből, de nem erőlteti ránk és nem automatikusan a miénk. Minden ember meghívást kap arra, hogy részesüljön életéből, és „Krisztusban” éljen.**

Keresztény misztika és New Age misztika

A keresztények számára a lelki élet az Istennel való kapcsolat, amely az Ő kegyelme által fokozatosan elmélyül, és ennek során megvilágítja az emberekkel és a teremtett világgal való kapcsolatunkat. A New Age nyelvezetében a lelkiség tudatállapotok megtapasztalása, amelyekben az összhang és az Egésszel való összeolvadás érzése dominál. **Így a „misztika” nem a transzcendens Istennel való találkozást jelenti a szeretet teljességében, hanem az önmagunkba fordulás által keltett tapasztalatot, a mindenséggel való egység ujjongó érzését, melyben egyén voltunk elmerül a Lét nagy óceánjában.**

Ez a keresztény misztika és a New Age misztika közötti alapvető különbség nyilvánvalóan megvan az összehasonlítás minden szintjén. **A New Age-ben a tisztulás útja a nyugtalanság vagy elidegenedés tudatosításán alapszik, amit az Egészen való elmerüléssel lehet legyőzni. A megtéréshez az embernek technikákat kell igénybe vennie, amelyek a megvilágosodás tapasztalatához vezetnek.** Ez átalakítja az illető tudatát és megnyitja őt az istenséggel való kapcsolat felé, amelyet a valóság legmélyebb lényegeként értenek.

A technikák és módszerek, amelyeket ebben a személyes istenfogalmat nem ismerő vallási rendszerben kínálnak, „alulról” indulnak. Bár helyet kap bennük a leereszkedés a magunk szívének vagy lelkének mélységeibe, mégis **alapjában véve emberi vállalkozást jelentenek, melyben az illető a maga erejéből akar felemelkedni az istenséghez.** Ez gyakran egy „fölemelkedés” a tudat szintjén ahhoz, amit „a bennünk rejlő isten” felszabadító

tudatosságaként fognak fel. **Ehhez a technikákhoz nem férhet hozzá mindenki, jótéteményeik csak egy kiváltságos spirituális „arisztokráciára” korlátozódnak.**

A keresztény hitnek viszont alapeleme Isten leereszkedése teremtményeihez, főleg a legkisebbekhez, akik a „világ” normái szerint a leggyöngébbek és a legkevésbé tehetségesek. **Vannak itt is spirituális technikák, amelyeket érdemes megtanulni, de Isten nem köteles igazodni ezekhez és nélkülük is tud működni. A keresztény ember „Isten felé való közeledési módja nem alapszik a szó szoros értelmében vett valamilyen technikán.** Ez ellentmondana az evangélium által megkívánt gyermekség szellemének. **A hiteles keresztény misztikában semmi sincs, amit technika segítségével lehet átélni: az mindig Isten ajándéka, s ha valaki részesül belőle, méltatlannak érzi magát.** A keresztények számára a megtérés újbóli odafordulás az Atyához a Fiú által, tanulékonyan a Szentlélek ereje iránt. Minél inkább előrehalad valaki Istennel való kapcsolatában – ami mindig és mindenképpen ingyenes ajándék –, annál jobban átérzi, milyen fontos elfordulni a bűntől, a lelki rövideklátástól és a felfuvalkodástól, melyek akadályai annak, hogy bizalommal átadja magát Istennek és nyitott legyen mások iránt. **Minden meditációs technikát meg kell tisztítani a nagyképűségtől és a büszkeségtől. A keresztény imádság nem az ön-szemlélés, a csönd és az önküresítés gyakorlása, hanem a szeretet párbeszéde, és „a megtérés alapmagatartása foglaltatik benne, amely kilépés az én-ből az isteni Te felé.” Oda vezet, hogy az ember egyre teljesebb mértékben megadja magát Isten akaratának, ami mély, hiteles szolidaritásra hívja meg őt minden emberrel.**

*A „theószisz” (istenivé válás)
a New Age-ben és a kereszténységben*

Ez az ellentét kulcsfontosságú a New Age és a kereszténység összehasonlításában. A New Age irodalmat mindenestül áthatja a meggyőződés, hogy „ott kint” nincs semmiféle isteni lény, vagy amely elkülöníthető lenne a valóság többi részétől. Jung óta egyre-másra hallunk emberektől hitvallásokat a „bennünk rejlő istenről”. A New Age szemszögéből az az ember problémája, hogy képtelen felismerni a saját istenségét, ez a képtelenség pedig legyőzhető vezetés segítségével és egy sor technika felhasználásával rejtett (isteni) képességeinek kibontakoztatására. Mindezek mélyén az a gondolat húzódik meg, hogy „Isten” mélyen bennünk rejlik. Mi magunk istenek vagyunk, és a bennünk rejlő korlátlan erőt úgy tudjuk felfedezni, hogy lehántjuk magunkról a nem hiteles rétegeket. Minél inkább felismerjük ezt a képességet, annál inkább meg is valósítjuk, és ebben az értelemben a **New Age-nek megvan a maga felfogása a theószisz-ról, az istenivé válásról, pontosabban annak felismeréséről és elfogadásáról, hogy isteni lények vagyunk.** Egyesek szerint olyan korban élünk, amikor „istenfogalmunkat interiorizálni kell: az ott kint lévő Mindenható Istenről át kell állnunk a minden létező középpontjában rejlő dinamikus, teremtő erő istenfogalmára: ez az isten a lélek.”

Az *Adversus Haereses V.* könyvének előszavában Szent Irenaeusz így ír: „Jézus Krisztus, aki túlaradó szeretetével azzá lett, ami mi magunk vagyunk, hogy azzá tehessen minket, ami Ő Maga”. **A megistenülés keresztény felfogásában a theószisz nem pusztán a mi erőfeszítésünk nyomán játszódik le, hanem Isten bennünk és általunk működő kegyelmének segítségével. Kikerülhetetlenül magával vonja a tökéletlenség, sőt bűnösség tudatát az út elején, és semmiképpen nem jelenti az én felmagasztalását. Mi több, kibontakozása során belépünk a Szentháromság életébe, ami az egység szívében rejlő különbség tökéletes példája; inkább *szinergia*, mint *fúzió*.** Mindez egy személyes találkozás eredményeként, egy újfajta élet felkínálásaként jön létre. A Krisztusban való élet nem annyira személyes és magánjellegű dolog, hogy csupán a tudatra korlátozódna. Nem is

csupán egy új tudatossági szint. Beletartozik az is, hogy **lelkünkben és testünkben átalakulunk az egyház szentségi életében való részvétel által.**

A NEW AGE ÉS A KERESZTÉNY HIT ÜTKÖZŐPONTJAI

A New Age vallásosság egyes elemeit – bármilyen ártalmatlannak tűnjenek is – nehéz különválasztani attól az átfogó kerettől, amely a New Age mozgalom egész gondolatvilágát áthatja. A mozgalom gnosztikus jellege arra készlet minket, hogy a maga egészében ítéljük meg. **A keresztény hit szempontjából a New Age vallásosságban nem lehet elszigetelni bizonyos elemeket mint a keresztények számára elfogadhatókat és elutasítani a többit.** Mivel a New Age mozgalomban alapvető a természettel való kommunikáció és az egyetemes jó kozmikus ismerete – és így tagadja a keresztény hit kinyilatkoztatott tartalmát –, ezért nem tekinthető pozitívnak vagy ártalmatlannak.

Az alábbi kérdések adhatják a leghasználhatóbb kulcsot ahhoz, hogy keresztény szempontból értékeljünk bizonyos központi New Age elemeket és gyakorlatokat. A „New Age” megnevezés Istenről, az emberről és a világról keringő egyes eszmékre vonatkozik, amelyek előfordulhatnak a keresztények vallási beszélgetéseiben, meditációs csoportok, terápiák és hasonló plakátjain, kifejezett vallási megnyilatkozásokban, stb. Ha e kérdések közül néhányan olyan embereknek és eszméknek is felteszünk, akik, illetve amelyek nem viselik a New Age címkéjét, akkor további kimondatlan kapcsolódások válhatnak nyilvánvalóvá az egész New Age közeggel.

Isten egy olyan lény, akivel kapcsolatba léphetünk, vagy valami olyasmi, amit felhasználhatunk, esetleg egy erő, amit igába foghatunk?

A New Age istenfogalma eléggé homályos, míg a keresztény fogalom nagyon tiszta. A New Age istene egy személytelen energia, valójában a kozmosz egy részleges kiterjedése vagy alkotórésze; és ebben az értelemben a világ életereje vagy lelke. Az istenség minden létezőben megtalálható, kezdve „az ásványvilág legalacsonyabb rendű kristályaitól egészen a galaktikus Istenig és azon túl, akiről semmit nem tudunk mondani. Ez nem egy ember, hanem egy Nagy Tudatosság”. Egyes „klasszikus” New Age írásokból kitűnik, hogy az embernek úgy kell gondolkodnia magáról, mint istenről: ez némelyekben fejlettebb, másokban kevésbé. Isten többé nem olyasvalami/valaki, amit/akit a világon túl kell keresni, hanem mélyen önmagunkban. **Ha el is fogadják „Isten” rajtunk kívül álló voltát, akkor is manipulálhatónak tartják.**

Ez nagyon eltér az Istenről alkotott keresztény felfogástól, miszerint ő alkotta az eget és földet, és minden személyes életnek ő a forrása. Isten önmagában véve személyes valóság, Atya, Fiú és Szentlélek, aki azért teremtette a mindenséget, hogy életközösségből részt adjon a teremtett személyeknek. „Isten, aki ’megközelíthetetlen fényben lakozik’, a szabad akaratóból teremtett emberekkel közölni akarja a maga isteni életét, hogy így egyszülött Fiában fiaivá fogadja őket. Amikor Isten kinyilatkoztatja magát, az embereket képessé akarja tenni arra, hogy Neki válaszoljanak, Őt megismerjék, és sokkal jobban szeressék, mint arra önmaguktól képesek volnának.” A keresztények Istent nem azonosítják az élet-elvvel, amelyet „léleknek” vagy a kozmosz „alapenergiájának” tartanak, hanem **Ő az a szeretet, amely egészen különbözik a világtól, mégis teremtő módon jelen van mindenben, és az embereket az üdvösség felé vezeti.**

Csak egy Jézus Krisztus van, vagy Krisztusok ezrei?

Jézus Krisztust a New Age irodalma gyakran mutatja be úgy, mint egyet a sok bölcs vagy beavatott vagy avatár közül, míg a keresztény hagyományban Ő az Isten Fia. A New Age megközelítések az alábbiakban közösek:

- a személyes és egyedi történeti Jézus nem ugyanaz, mint az örök, személytelen egyetemes krisztus;
- Jézust nem tartják egyetlen Krisztusnak;
- Jézus kereszthalálát vagy tagadják, vagy átértelmezik annak a gondolatnak a kizárásával, hogy Ő, a Krisztus, szenvedhetett volna;
- **a Biblián kívüli dokumentumokat (mint a késő-gnosztikus evangéliumokat) hiteles forrásoknak tartják, melyekből megismerhetjük Jézus életének a Szentírás kánoni könyveiben be nem mutatott vonásait.** Alapvetőek a New Age krisztológia számára a Jézusról szóló egyéb más kinyilatkoztatások, melyek lényektől, szellemi vezetőktől vagy fölemelkedett mesterektől származnak,
- a bibliai szövegeken egyfajta ezoterikus exegézist végeznek el, hogy megtisztítsák a kereszténységet attól a formális vallástól, amely akadályozza ezoterikus lényegének megközelítését.

A keresztény hagyományban Jézus Krisztus az a názáreti Jézus, akiről az evangéliumok beszélnek, Mária fia és Isten egyszülött Fia, valóságos ember és valóságos Isten, az isteni igazság kinyilatkoztatásának teljessége, a világ egyetlen Üdvözítője: „Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették, kínhalált szenvedett és eltemették. Harmadnapra föltámadott az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján.”

Az ember: egyetlen egyetemes lény van, vagy sok egyén?

„A New Age technikáknak az a célja, hogy tetszés szerint idézhessünk elő misztikus állapotokat, mintha az csak laboratóriumi anyag kérdése volna. **A rebirthing, a biofeedback, az érzékszervi elszigeteltség, a holotróp légzés, a hipnózis, a mantrák, a böjtölés, az alvástól való megfosztás és a transzcendentális meditáció** mind olyan próbálkozás, hogy uraljuk ezeket az állapotokat és folyamatosan megtapasztalhassuk azokat.” **Ezek a gyakorlatok mind a pszichikai gyöngeség (és sebezhetőség) állapotát idézik elő.** Amikor a gyakorlásnak az a célja, hogy újból megtaláljuk önmagunkat, akkor az igazi kérdés az, hogy ki az az „én”? A „bennünk rejlő isten” és az egész kozmoszsal való holisztikus egyesülés ezt a kérdést még élesebbé teszi. **Az elkülönült egyéni személyiség a New Age fogalmai szerint (főleg a transzperszonális pszichológiában) patológikus dolognak számít.** Viszont „az igazi veszély a holisztikus paradigma. *A New Age gondolkodás egy totalitárius egységen alapul, és ezért veszélyes.*”. *Szelídebb megfogalmazásban: „Akkor vagyunk hitelesek, amikor 'kezünkbe vesszük' önmagunkat, amikor döntéseink és reakcióink spontánul fakadnak legmélyebb igényeinkből, amikor viselkedésünk és kifejezett érzéseink személyes teljességünket tükrözik.*

A keresztény megközelítés abból indul ki, amit a Szentírás tanít az emberi természetről; a férfit és a nőt Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette (Ter 1,27) és féltő gondját viseli, amin a Zsoltáros nem győz csodálkozni (vö. 8. zsoltár). **Az emberi személy olyan misztérium, amely csak Jézus Krisztusban tárul fel, és hitelesen emberivé igazán csak a Krisztussal való kapcsolatában lesz a Szentlélek ajándéka által.** Ez távol áll az emberközpontúságnak attól a karikatúrájától, amelyet sok New Age szerző és gyakorló elutasít.

Mi váltjuk meg magunkat, vagy a megváltás Isten ingyenes ajándéka?

Kulcsfontosságú annak tisztázása, hogy mit vagy kit tekintünk megváltónknak? Megváltásunk a magunk tetteivel történik, ahogy ez gyakran szerepel a New Age magyarázatokban, vagy Isten szeretete által? A kulcsszavak: *önmagunk beteljesítése,*

megvalósítása, megváltása. A New Age az emberi természetről alkotott felfogásában alapvetően pelagianista.

A keresztények számára a megváltás azon múlik, hogy részesülünk-e Krisztus kínszenvedéséből, halálából és feltámadásából, és hogy közvetlen személyes kapcsolatban vagyunk-e Istennel, nem pedig hogy alkalmazunk-e valamiféle technikát. Az emberi léthelyzetet – melyre az eredeti bűn és a személyes bűn rányomja a bélyegét – csak Isten cselekvése hozhatja helyre: a bűn Isten elleni sértés, és csak ő tud kiengesztelni minket magával. A megváltás isteni rendjében az emberek elnyerték a megváltást Jézus Krisztus által, aki mint Isten és ember az üdvösség egyetlen közvetítője. *A kereszténységben a megváltás nem az én megtapasztalása, a meditatív és intuitív időzés önmagunkban, hanem sokkal inkább a bűnök bocsánata, a saját magunk mélyes meghasonlásaiból való kiemeltetés, és a természet nyugalma a szerető Istennel való közösség ajándéka által. A megváltás útját nem egyszerűen az önmagunk által előidézett tudat-átalakulásban találjuk, hanem a bűntől és következményeitől való megszabadulásban, ami azután elvezet minket oda, hogy harcolunk a bűn ellen magunkban és magunk körül a társadalomban. Szükségképpen elvezet a körülöttünk ínséget szenvedőkkel vállalt szerető szolidaritáshoz.*

Az igazságot mi találjuk fel, vagy befogadjuk?

A New Age-ben az igazság mércéi a jó rezgések, a kozmikus megfelelések, a harmónia és extázis, általában a kellemes élmények. Lényege, hogy **mindenki a maga igazságát találja meg benne, és ennek fokmérője, hogy jól érezzük-e magunkat.** A vallás és az etikai kérdések megítélése így kinek-kinek az érzéseitől és tapasztalataitól függ.

A keresztény tanítás úgy mutatja be Jézus Krisztust, mint aki „az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6). Követőitől azt kéri, hogy egész életüket nyissák meg előtte és értékei előtt, vagyis egy objektív követelményrendszer előtt, amely része a végső soron mindenki által megismerhető objektív valóságnak.

Imádság és meditáció: magunkban beszélünk, vagy Istenhez?

A pszichológia és a spiritualitás összetévesztésének tendenciája miatt kénytelenek vagyunk szavá tenni, hogy a használatos meditációs technikák közül sok nem imádság. Gyakran jó előkészítései az imádságnak, de nem többek, még akkor sem, ha kellemesebb belső állapotra vagy testi kényelemérzetre vezetnek el. Az átélt élmények valóban intenzívek, de ha valaki ezen a szinten marad, akkor egyedül marad, és nem lép be a másik jelenlétebe. A csöndesség elérése az Imádott szemlélésének csöndje helyett az ürességet állíthatja szemünk elé. Emellett, a saját lelkünkbe való mélyebbre ereszkedés technikái végső soron a magunk képességeire építenek, hogy elérjük az istenit, sőt istenivé váljunk: ha megfeledekezünk arról, hogy Isten keresi szívünket, akkor az nem keresztény imádság. Még akkor se, ha az Univerzális Energiával való kapcsolatnak tekintjük, „az ilyen könnyű ’viszony’ Istennel, ahol Isten funkciója abban merül ki, hogy igényeinket betölti, megmutatja a New Age mélyén meghúzódó önzést.”

A New Age gyakorlatok valójában azért sem imádságok, mert rendszerint kimerülnek az introspekcióban és a kozmikus energiával való összeolvadásban, szemben a keresztény imádság kettős irányultságával, amely magában foglalja az introspekciót, de alapvetően egy találkozás Istennel. A keresztény misztika egyáltalán nem pusztán emberi erőfeszítés, hanem lényegileg párbeszéd, és „a megtérés alapmagatartása foglaltatik benne, amely kilépés az én-ből az isteni Te felé. „A keresztény ember, akkor is, ha egyedül, magányban imádkozik, tudatában van annak, hogy mindig Krisztus

társaságában, a Szentlélekben imádkozik, az összes szentekkel együtt, az egyház javára.”

Engedünk a kísértésnek, hogy tagadjuk a bűnt, vagy elfogadjuk létezését?

A New Age-ben nincs igazi bűnfogalom, hanem csak tökéletlen tudást ismer; ez megvilágosodást tesz szükségessé, amelyet megfelelő pszichofizikai technikákkal érhetünk el. A New Age tevékenységek résztvevőinek nem mondják meg, hogy mit kell hinni, mit kell tenni vagy nem tenni, hanem: „Ezer útja van a belső valóság felkutatásának. Haladj abba az irányba, amerre intelligenciád és intuíciód vezet téged. Bízz önmagadban.” A tekintély egy teisztikus beállítottságból átkerült az énen belülré. **A legsúlyosabb probléma a New Age gondolkodása szerint az elidegenedés a kozmosz teljességétől, nem pedig a személyes kudarc vagy bűn.** Az orvosság az, hogy egyre inkább elmerüljünk a lét teljességében. Egyes New Age írásokból és gyakorlatokból az tűnik ki, hogy egy élet nem elegendő erre, ezért több reinkarnációnak kell lennie, ami lehetőséget nyújt arra, hogy ki-ké összes képességét kibontakoztathassa.

A keresztény felfogásban „a bűn, s főként az áteredő bűn valóságát csak az isteni kinyilatkoztatás világítja meg. Azon megismerés nélkül, melyet Isten ad nekünk, a bűnt nem lehet világosan fölismerni, és megjelenik a kísértés, hogy a bűnt úgy értelmezzük, mint fejlődési rendellenességet, pszichikai gyöngeséget, mint tévedést vagy egy helytelen társadalmi szerkezet kikerülhetetlen következményét, stb. Csak Isten emberre vonatkozó tervének ismeretében értjük meg, hogy a bűn visszaélés azzal a szabadsággal, melyet Isten a teremtett személyeknek ajándékoz azért, hogy szeretni tudják őt és egymást. A bűn az értelem, az igazság és a helyes lelkiismeret elleni rossz cselekedet; az Isten és a felebarát iránti igaz szeretet hiányossága, bizonyos jóhoz való rossz ragaszkodás miatt. Megsebzí az ember természetét és támadja az emberi szolidaritást. A bűn Isten megbántása (...) A bűn föllázad Isten irántunk való szeretete ellen és elfordítja tőle a szívünket. (...) A bűn tehát „önszeretet egészen Isten megvetéséig”.

A szenvedés és a halál elutasítására vagy elfogadására kapunk biztatást?

Egyes New Age szerzők úgy vélekednek a szenvedésről, hogy azt mi okozzuk magunknak, vagy a rossz karma, vagy legalábbis a kudarc, hogy igába fogjuk a magunk erőforrásait. Mások a siker és a gazdagság elérésének módszereire összpontosítanak (pl. Deepak Chopra, José Silva és mások). A New Age-ben a reinkarnációt gyakran tekintik szükséges elemnek a lelki előre haladásban, egy szakasznak az egyre haladó spirituális evolúcióban, amely születésünk előtt kezdődött és halálunk után is folytatódik. Jelen életünkben mások halálának megtapasztalása egy egészséges válságot provokál bennünk.

Mind a kozmikus egység, mind pedig a reinkarnáció összeegyeztethetetlen azzal a keresztény hittel, hogy az emberi személy egy különálló lény, aki egyetlen életet él, melyért teljes mértékben felelős: a személynek ez a felfogása felveti mind a felelősség, mind pedig a szabadság kérdését. A keresztények tudják, hogy „**Krisztus keresztjében** nemcsak beteljesedett a megváltás a szenvedés által, hanem **maga az emberi szenvedés is megváltást nyert.** Krisztus, anélkül hogy ő maga bűnt követett volna el, magára vette ’a bűn átkának’ teljességét. Ennek a rossznak a megtapasztalása szabta meg Krisztus szenvedésének semmihez sem fogható mértékét. Ez a szenvedés lett a megváltás ára. (...) **A Megváltó az ember helyett s az emberért szenvedett. Minden egyes ember részesül a megváltásban. S mindenki meghívást kapott arra is, hogy részt vállaljon a szenvedésből, amely által a megváltás végbement.** Abban a szenvedésben való részesedésre hivatott, amely révén **minden emberi szenvedés is megváltást nyert.** Krisztus, midőn szenvedése által

megváltotta az embert, vele együtt a szenvedést is a megváltás szintjére emelte. Így az emberek a maguk szenvedésével együtt Krisztus megváltó szenvedéséből is részt kaphatnak.”

Jövönket a csillagok rejtik, vagy közreműködhetünk épülésében?

A felderengő New Age korában tökéletes, androgín lények fognak élni, akik teljesen uralják majd a természet kozmikus törvényeit. E forgatókönyv szerint a kereszténységet el kell törölni, hogy átadja helyét a globális vallásnak és az új világrendnek.

A keresztények az éberség szüntelen állapotában vannak, és készen állnak az utolsó napokra, amikor Krisztus újra eljön. Az ő „New Age”-ük 2000 évvel ezelőtt kezdődött el Krisztussal, aki „nem más, mint a Názáreti Jézus, és Ő Isten megtestesült Igéje minden ember üdvösségéért”. Szentlelkének „jelenléte és tevékenysége nemcsak az egyes embert érinti, hanem a társadalmat és a történelmet is, a népeket, a kultúrákat, a vallásokat”. Valójában „mindannyiuknak az Atya Lelke az éltetője, akit a Fiú bőkezűen ajándékoz”. Az utolsó időkben élünk.

VÁLOGATOTT FOGALOMTÁR

Androgínia: Nem ugyanaz, mint a hermafroditizmus, vagyis mindkét nem testi jegyeinek megléte, hanem annak tudata, hogy mindenkiben jelen vannak férfi és női jegyek; az animus és anima kiegyensúlyozott belső összhangjának is mondják. A New Age-ben ez az állapot annak új tudatosságából ered, hogy két létmódunk van, amely férfira és nőre egyaránt jellemző. Minél inkább elterjed, annál inkább segíti a személyek közötti kapcsolatokat átalakulását.

Antropozófia: Teozófiai tanítás, amelyet eredetileg a horvát Rudolf Steiner (1861-1925) népszerűsített, aki kivált a Teozófiai Társaságból, miután annak német ágát 1902-től 1913-ig vezette. Ezoterikus tanítás, amelynek célja, hogy az embereket beavassák a spirituális-isteni szférára vonatkozó „objektív tudásba”. Minden fizikai létezőnek megvan a neki megfelelő lelki lénye, és a földi életet asztrális energiák és spirituális lények befolyásolják. Az Ákása-kronikát egy „kozmosz emlékezetnek” tartják, amely a beavatottak számára érhető el.

Beavatás: A vallási etnológiában egy kognitív és/vagy tapasztalati út, melynek révén meghatározott szertartások által valaki eléri – akár egyedül, akár egy csoport tagjaként – a tagságot egy vallási közösségben, egy titkos társaságban (pl. szabadkőművesség) vagy egy misztériumtársaságban (mágikus, ezoterikus-okkult, gnosztikus, teozófiai stb.).

Channeling (angol channel = 'csatorna'): A pszichikus médiumok azt állítják magukról, hogy információ-csatornaként működnek mások számára, rendszerint test nélküli, magasabb síkokon létező lények számára. Olyan különböző lényeket köt össze a jelenség, mint a fölemelkedett mesterek, angyalok, istenek, csoportok létezők, természeti szellemek és a Magasabb Én.

Enneagram (görög ennéa = 'kilenc' + gramma = 'jel'): A név egy ábrára utal, amely egy kör kerületén kilenc pontot jelöl ki, és azokat egy háromszöggel és egy hatszöggel köti össze. Eredetileg jóslásra használták, de úgy vált ismertté, mint egy személyiség-típológiai rendszer szimbóluma, ahol kilenc fő jellem-típus van. Főleg Helen Palmer könyve nyomán vált népszerűvé, ő azonban elismeri, hogy forrásai G. I. Gurdjieff orosz ezoterikus gondolkodó és

gyakorló, Claudio Naranjo chilei pszichológus és szerző, az Arica alapítója. Az enneagram eredetét titok övezi, de egyesek szerint a szufi misztikából származik.

Evolúció: A New Age-ben ez sokkal többet jelent, mint az élőlényeknek az élet magasabb formái felé történő fejlődését: a fizikai modellt kivetítik a lelki síkra, úgy hogy az emberekben rejlő immanens erő hajtaná őket a spirituális élet magasabb formái felé. Úgy tartják, hogy az emberek nem uralják ezt az erőt, de jó vagy rossz tetteik siettetik vagy késleltetik haladásukat. A teremtés egésze, benne az emberiséggel, kérlelhetetlenül halad az istenivel való egyesülés felé. A folyamatos, születésünket megelőző és halálunkat követő spirituális evolúció felfogásában fontos helyet kap a reinkarnáció.

Ezoterika (görög *ezotérosz* = 'belső'): Ez a jelző általában ősi és rejtett tudásanyagra utal, amelyhez csak a beavatottak férnek hozzá, akik az emberiség többségétől elzárt igazságok őrzőiként lépnek fel. A beavatási eljárás elvezeti az embereket a csupán külső, felszínes valóságismerettől a belső igazsághoz, és ennek során mélyebb szinten ébreszti fel tudatukat. Az embereket azért biztatják ennek a „belső utazásnak” a vállalására, hogy felfedezzék a bennük rejlő „isten szikrát”. Az üdvösség ebben az összefüggésben egybeesik az Én felfedezésével.

Feng-shui: A geomancia (föld-jóslás) egyik fajtája, okkult kínai módszer annak megfejtésére, hogy milyen pozitív vagy negatív áramlatok rejlenek épületekben és más helyeken, a földi és légköri erők ismerete alapján. „Ahogy az emberi testet és a kozmoszt is, így minden helyet behatások szelnek át, melyek jó egyensúlya az egészség és az élet forrása.”

Gnózis: Általános értelemben olyan tudásforma, amely nem intellektuális, hanem látomásos vagy misztikus, forrása kinyilatkoztatás, és képes az embert egybekapcsolni az isteni misztériummal. A kereszténység első századaiban az egyházatyák harcoltak a gnoszticizmus ellen, mivel az ellentmondott a hitnek. Sokan a New Age gondolkodás zömét a gnoszticizmus újjáéledésének tartják, és egyes New Age szerzők idéznek is korai gnosztikus forrásokat. Mivel azonban a New Age nagyobb hangsúlyt helyez a monizmusra, sőt a panteizmusra vagy pan-en-teizmusra, ezért egyesek indokoltnak érzik, hogy a *neo-gnoszticizmus* kifejezéssel különböztessék meg a New Age gnózisát az ősi gnoszticizmustól.

Hermetizmus: A *Corpus Hermeticum* írásaihoz és a mitikus *Hermész Triszmegisztosznak* tulajdonított alexandriai írásokhoz kötődő filozófiai és vallási gyakorlatok és spekulációk. Amikor ezek ismertté váltak a reneszánsz idején, akkor úgy tartották róluk, hogy a kereszténység előtti tanítást tárnak fel, de későbbi tanulmányok kimutatták, hogy a Kr. u. 1. századból valók. A modern ezoterika fő forrása az alexandriai hermetizmus. A kettőben sok a közös vonás: eklektika, az ontológiai dualizmus elutasítása, az univerzum pozitív és szimbolikus jellegének állítása, az emberiség bukásának és későbbi felemelkedésének gondolata. A hermetikus spekuláció megerősítette a hitet egy ősi alaphagyományban, az ún. *philosophia perennis*-ben, amelyről tévesen azt tartják, hogy minden vallási hagyományban közös. A mágia magasabb fokú és szertartásos formái a reneszánsz hermetizmusból alakultak ki.

Holizmus: Kulcsfogalom az „új paradigmában”, amely azzal az igénnyel lép fel, hogy elméleti keretet nyújt a modern ember egész világképének integrálására. Szemben a tudomány és a mindennapi élet során tapasztalt, egyre növekvő széttagolódással, itt központi módszertani és ontológiai fogalomként a „teljességet” terjesztik elő. Az emberiség úgy illeszkedik bele az univerzumba, mint egy nagy élő szervezet része, a dinamikus kapcsolatok

harmonikus hálózatának egyik pontja. Egyes tudósok – hidat verni akarván a tudomány és a vallás között – el kívánják törölni az alany és a tárgy közti klasszikus megkülönböztetést, amelyért jellemző módon Descartes-ot és Newtont kárhozzatják. Az emberiség része a természet és a világ egyetemes hálózatának (ökoszisztéma, család), és harmóniára kell törekednie ennek a kvázi-transzcendens tekintélynek minden elemével. Ha valaki megérti helyét a természetben, a kozmoszban (amely szintén isteni valóság), akkor megérti, hogy a „teljesség” és a „szentség” ugyanaz. A holizmus koncepciójának legvilágosabb megfogalmazása a Gaia-hipotézis.

Human Potential Movement: Kezdeté óta (Esalen, Kalifornia, 60-as évek) ez a mozgalom csoportok hálózatává fejlődött, amelyek elő akarják segíteni, hogy a kreativitás velünk született emberi képessége az önmegvalósítás útján kibontakozzék. A személyes átalakulás különféle technikáit egyre inkább alkalmazzák cégek vezetőképző programjain, végső soron egészen közönséges gazdasági megfontolásból. A *Transpersonal Technologies*, a *Movement for Inner Spiritual Awareness*, az *Organisational Development* és az *Organisational Transformation* mind úgy mutatkozik be, mint nem vallási szervezet, de az alkalmazottak valójában kerülhetnek olyan helyzetbe, amikor idegen „spiritualitásnak” kell behódolniuk, ami kérdéseket vet fel személyes szabadságukkal kapcsolatban. Egyértelmű összefüggések vannak a keleti lelkiség és a pszichoterápia között, amíg a Jung-i pszichológia és a *Human Potential Movement* komoly hatással volt a sámánizmusra és a pogányság „rekonstruált” formáira, mint a druidák és a *Wicca*. Általában véve a „személyes növekedés” úgy fogható fel, hogy a „vallási üdvösség” ezt a formát ölti a New Age mozgalomban: azt állítják, hogy az emberi szenvedéstől és gyöngeségtől való megszabadulást az emberi képességek kifejlesztésével érhetjük el, ami azzal az eredménnyel jár, hogy kapcsolatba kerülünk belső isteni mivoltunkkal.

Karma (A szanszkrit *kri* = 'tett' gyökből): Kulcsfogalom a hinduizmusban, a dzsainizmusban és a buddhizmusban, de jelentése nem mindig volt ugyanaz. Az ősi védikus korban a rituális cselekvésre, főleg az áldozatra vonatkozott, melynek révén valaki hozzájutott a túlvilági boldogsághoz vagy üdvösséghez. Amikor megjelent a dzsainizmus és a buddhizmus (kb. Kr.e. 6. sz.), a *karma* elveszítette üdvözítő jelentését: a szabadulás útja az *átman*, az „én” megismerésének útja lett. A *szamszára* tanításában úgy fogták fel, mint az emberi születés és halál (hinduizmus) vagy az újjászületés (buddhizmus) szüntelen körforgását. A New Age összefüggésében a „karma törvényét” gyakran tartják a kozmikus evolúció erkölcsi megfelelőjének. Többé nem kapcsolatos a gonosszággal vagy a szenvedéssel – mindezek illúziók, melyeket a „kozmosz játék” részeként kell átélni –, hanem az ok és okozat egyetemes törvénye lesz belőle, a részeiben mindenestül összefonódó univerzum erkölcsi egyensúlyra törekvésének egyik tényezője.

Kristályok: Úgy tartják róluk, hogy jelentős frekvenciájú rezgéseket képviselnek. Innen a hasznosságuk az én átalakulásában. Különböző terápiákban, meditációban, vizualizációban, „asztrális utazásban” vagy kabalaként használatosak. Kívülről nézve nincs saját belső erejük, de egyszerűen szépek.

Krisztus: A New Age-ben Jézus történelmi alakja csupán egyik inkarnációja egy eszmének vagy energiának vagy rezgéstartománynak. Alice Bailey szerint egy nagy könyörgő-napra van szükség, amikor az összes hívő együtt a spirituális energiának olyan koncentrációját hozza létre, hogy lesz egy újabb inkarnáció, amely feltárja, hogyan válhatjuk meg magunkat. Sokak számára Jézus nem több, mint egy spirituális mester, akit, mint többek között Buddhát, Mózeset vagy Mohamedet, a kozmikus energia járta át. A kozmikus Krisztust

úgy is említik, mint krisztusi energiát, amely minden lény és a létezés egészének mélyén rejlik. Az egyénnek fokozatosan kell beavatást nyernie ennek a (mindenki által birtokolt) krisztusi jellegnek a tudatosságába. Krisztus jelenti a New Age fogalmai szerint az én tökéletességének legmagasabb rendű állapotát.

Mélylélektan: C.G. Jung, egykori Freud-tanítvány által alapított pszichológiai iskola. Jung elismerte, hogy a vallás és a lelki dolgok fontosak a teljes élethez és az egészséghez. Módszerében alapelem az álomértelmezés és az archetípus-elemzés. Az archetípusok olyan formák, amelyek az emberi psziché örökölt szerkezetéhez tartoznak; az álom-motívumok vagy álomképek, fantáziaképek, mítoszok és tündérmesék visszatérő motívumaiban jelennek meg.

Misztika: A New Age misztika befelé, önmagunkba fordulás, és nem közösség Istennel, aki „egészen más”. Összeolvadás az univerzummal, az egyén végső megsemmisülése az egész egységében. Az én tapasztalatát úgy értelmezik, mint az istenség megtapasztalását, ezért befelé fordulnak, hogy hiteles bölcsességet, kreativitást és erőt fedezzenek fel.

Monizmus: Az a metafizikai nézet, hogy a létezők közötti különbség csupán illuzórikus. Csak egyetlen egyetemes létező van, amelynek minden dolog és minden személy a részét képezi.

Amennyiben a New Age monizmusa azon alapul, hogy a valóság alapvetően spirituális jellegű, úgy az a panteizmus mai formája (néha a materializmus, főleg a marxizmus kimondott elutasítása). Az az igénye, hogy feloldja a dualizmust, nem hagy helyet semmilyen transzcendens Isten számára, így minden Isten. A kereszténység számára további probléma jelentkezik, amikor a gonoszság eredetének kérdése merül fel. C.G. Jung a gonoszt úgy tekintette, mint annak az Istennek az „árnyoldalát”, aki a klasszikus teizmusban csupa jóság.

Nagy Fehér Testvériség: Blavatsky azt állította, hogy kapcsolatban áll a mahatmákkal, vagy mesterekkel, a felmagasztosult lényekkel, akik a Nagy Fehér Testvériséget alkotják. Az emberi nem evolúciójának vezetőiként és a Teozófiai Társaság munkájának irányítóiként emlegette őket.

New Age zene: Virágzó üzletág. Az itt kínált zenét gyakran úgy árulják, mint az önmagunkkal vagy a világgal való harmónia elérésének eszközét, némelyiket pedig mint „kelta” vagy druida zenét. Egyes New Age zeneszerzők azt állítják, hogy zenéjük hidat képes verni a tudat és a tudattalan között, de ez inkább akkor van így, amikor a dallam mellett felhasználják bizonyos kulcsszavak meditatív és ritmikus ismételtetését is. Mint a New Age jelenségének annyi más eleme, bizonyos zenék célja az érdeklődők beljebb segítése a New Age mozgalomba, míg mások csupán művészi értéket képviselnek, vagy kommersz darabok.

New Thought (’Új Gondolat’): 19. századi vallási mozgalom, amelynek bölcsője az Amerikai Egyesült Államok. Eredete az idealizmus, melynek népszerűsített formája volt. Istent csupa jósnak tartották, a gonoszt pusztán illúziónak, és az alapvető valóság az elme volt. Mivel az elme hozza létre mindazt, ami történik velünk, ezért végső soron felelősséget kell vállalnunk helyzetünk minden tényezőjéért.

Numinózum: vallási érték, az istenséggel kapcsolatos valóság.

Numinizáció: nyílt vagy burkolt numinózummá nyilvánítás, amely lehet reális vagy irreális

Okkultizmus: Az okkult (rejtett) tudás és az elme és a természet rejtett erői az alapja azoknak a hiedelmeknek és gyakorlatoknak, melyek a feltételezett titkos „örök filozófiához” kötődnek, és egyrészt az ókori görög mágiából és alkímiából származnak, másrészt a zsidó misztikából. A titkosítás kódja által tartják titokban, amit mindazoknak átadják, akik beavatást nyernek a tudást és technikákat őrző csoportokba és társaságokba. A 19. században a spiritizmus és a Teozófiai Társaság az okkultizmus új formáit vezette be, melyek viszont hatással voltak a New Age bizonyos áramlataira.

Panteizmus (görög pan = 'minden' + theosz = 'Isten'): Az a hit, hogy minden Isten, vagy olykor hogy minden Istenben van és Isten mindenben van (pan-en-teizmus). Az univerzum minden eleme isteni, és az istenség mindenben egyaránt jelen van. Ebben a nézetben nem marad hely Isten mint különálló létező számára a klasszikus teizmus értelmében.

Parapszichológia: Olyan jelenségekkel foglalkozik, mint az érzékfölötti észlelés, a mentális telepátia, a telekinézis, a pszichikus gyógyítás és a kommunikáció a szellemekkel, médiumok vagy channeling révén. A tudósok részéről elszenvedett kegyetlen kritika ellenére a parapszichológia egyre jobban erőre kap, és pontosan beleilleszkedik a New Age bizonyos területein népszerű nézetbe, miszerint az embernek rendkívüli pszichikai képességei vannak, de gyakran ez alulfejlett marad.

Planetáris tudat: A 80-as években kialakult világnézet, amely az emberiség közössége, és nem a nemzetek, törzsek vagy más kialakult társadalmi csoportok iránti lojalitást hirdeti. Úgy tekinthető, mint a 20. sz. elején fellépő, világkormányt szorgalmazó mozgalmak örököse. Az emberiség egységének tudata jól illeszkedik a Gaia hipotézishez.

Pozitív gondolkodás: Az a meggyőződés, hogy az ember megváltoztathatja a fizikai valóságát vagy a külső körülményeket azáltal, hogy más mentális attitűdöt vesz fel, valamint pozitívan és konstruktívan gondolkodik.

Gyakran arról van szó, hogy tudatosítunk bizonyos, öntudatlanul ápolt nézeteket, melyek élethelyzetünket meghatározzák. A pozitív gondolkodók egészséget és teljességet, gyakran pedig jólétet, sőt még halhatatlanságot is ígérnek.

Rebirthing: A 70-es évek elején Leonard Orr olyan eljárásnak írta le a rebirthing-et, amely révén valaki képes azonosítani és elszigetelni a tudatában megoldatlan és jelenben problémákat okozó területeket.

Reinkarnáció: A New Age összefüggésében a reinkarnáció az istenivé válás felé irányuló emelkedő evolúció fogalmához kapcsolódik. Az indiai vallásokkal vagy azok származékaival ellentétben a New Age szerint a reinkarnáció az egyéni lélek haladása egy tökéletesebb állapot felé. Ami reinkarnálódik, az alapvetően valami anyagtalan vagy spirituális dolog, pontosabban tudat, az energiának az a szikrája a személyben, amely része a kozmikus vagy „krisztusi” energiának. A halál nem egyéb, mint a lélek átlépése az egyik testből a másikba.

Rózsakeresztesek: Nyugati okkult csoportok, amelyek alkímiával, asztrológiával, teozófiával és a Szentírás kabbalisztikus értelmezésével foglalkoznak. A Rózsakeresztes Társaság hozzájárult az asztrológia 20. századi fellendüléséhez, és az Ancient and Mystical Order of the Rosae Crucis (AMORC) a sikert ahhoz a feltételezett képességhez kötötte, hogy az egészség, gazdagság és boldogság mentális képeit materializálják.

Sámánizmus: Ahhoz kapcsolódó gyakorlatok és hiedelmek, hogy kommunikáció jön létre a természet szellemeivel és a halottak lelkével, amikor a médiumként szolgáló sámánt a szertartás során megszállják a szellemek. New Age-es körökben vonzó, mert hangsúlyozza a harmóniát a természet erői és a gyógyítás között. Szerepet játszik benne a bennszülött vallások földhöz és természethez közeli kapcsolatának romantizált képe is.

Spiritizmus: Bár az ember mindig tett kísérleteket arra, hogy kapcsolatba lépjen a halottak lelkével, a 19. századi spiritizmust azonban az egyik olyan áramlatnak tartják, amely a New Age-be torkollik. Swedenborg és Mesmer eszméivel a háttérben fejlődött, és egyfajta új vallássá lett. Madame Blavatsky médium volt, ezért a spiritizmusnak nagy hatása volt a Teozófiai Társaságra, bár ott a hangsúly sokkal inkább a régmúltban élt lényekkel, és nem a nemrég meghaltakkal való kapcsolatfelvételen volt. Allan Kardec nagy befolyással terjesztette a spiritizmust az afro-brazil vallásokban. Vannak spiritiszta elemek egyes New Age irányzatokban Japánban is.

Teozófia: Ókori kifejezés, amely eredetileg egyfajta misztikát jelölt. A görög gnosztikusokhoz, az újplantonistákhoz, Eckhart mesterhez, Nicolaus Cusanushoz és Jakob Boehméhez is kapcsolták. A név új értelmet nyert a Teozófiai Társaság létrejöttével, amelyet Helena Petrovna Blavatsky és mások alapítottak 1875-ben. A teozófikus misztika hajlik a monizmusra, és az univerzum spirituális és anyagi összetevőinek alapvető egységét tartja. Keresi az anyag és szellem egymásra hatásának rejtett erőit úgy, hogy végül találkozzék az emberi és isteni elme. A teozófia ezzel kínál misztikus megváltást vagy megvilágosodást.

Transzcendentálisizmus: Írók és gondolkodók 19. sz-i mozgalma New Englandben, akikben közös volt az idealista felfogás a teremtés alapvető egységéről, az ember alapvető jóságáról, valamint a közvetlen belátás felsőbbrendűségéről a logikával és a tapasztalattal szemben a legmélyebb igazságok kinyilatkoztatásában. Fő alakja Ralph Waldo Emerson, aki eltávolodott a hagyományos kereszténységtől, és az unitarizmuson keresztül egy új természet-misztikához jutott el, amely a hinduizmusból származó fogalmakat népszerű amerikai eszmékkel ötvözte, mint az individualizmus, a személyes felelősség és a sikervágy.

Tudattágítás: Ha a kozmoszt úgy tekintik, mint a létezés folyamatos láncolatát, akkor minden szint – ásványi, növényi, állati, emberi, kozmikus és isteni – kölcsönösen függ egymástól. E nézet szerint az ember úgy juthat el annak tudatára, milyen helyet foglal el a globális valóság e holisztikus szemléletében, hogy tudatát a normális határokat jóval meghaladó szintre tágítja. A New Age a technikák bő tárházát kínálja, hogy a valóságérzékelés magasabb szintjére jussunk el, aminek során legyőzzük az elkülönülést a megismerésben az egyes szubjektumok, illetve szubjektum és objektum között, végül teljesen összeolvad mindaz, amit a normális, alacsonyabb rendű tudatosság különálló valóságoknak érzékel.

Újpogányság: A címet sokan elutasítják, akikre alkalmazzák. Olyan áramlatot jelöl, amely párhuzamos a New Age-dzsel, és azzal gyakran érintkezik. A hagyományos vallások, különösen a nyugati zsidó-keresztény örökség elleni tiltakozás nagy hullámában sokan fordultak az ősi bennszülött, hagyományos pogány vallásokhoz. Ami megelőzte a kereszténységet, arról eleve azt tartják, hogy hűségesebb az ország vagy a nemzet szelleméhez, egyfajta érintetlen természetvallás, amely kapcsolatban van a természet erőivel, gyakran matriarkális, mágikus vagy sámáni. Mint mondják, az emberiség egészségesebb

lenne, ha visszatérne a (földművelési) ünnepek természetes ciklusához és az általános életigenléshez. Egyes „újpagány” vallások mai rekonstrukciók, amelyeknek az eredeti formákkal való kapcsolata kérdéses, főleg ott, ahol modern ideológiai elemek veszik át a főszerepet, mint az ökológia, a feminizmus, vagy olykor a faji tisztaság mítoszai.

Vízöntő Kora: Mindegyik, kb. 2146 éves asztrológiai ciklus egy állatövi jegy nevét viseli, de a „nagy napok” fordított sorrendben haladnak, úgyhogy a jelenlegi Halak Kora a vége felé közeledik, és jön a Vízöntő Kora. Minden kornak megvan a maga kozmikus energiája; a Halak korában az energia a háborúk és konfliktusok idejévé tette az időszakot. A Vízöntő Kort azonban a harmónia, igazságosság, béke, egység stb. koraként várják. Ebben a kérdésben a New Age elfogadja az elkerülhetetlen történelmi fejlődést. Némelyek a Kos Korát a zsidó vallás idejének, a Halak Korát a kereszténységének, a Vízöntő Korát az egyetemes vallás korának tartják.

Wicca: Óangol kifejezés a boszorkányokra, amelyet a rituális mágia egyes elemeinek újpagány felélesztésére adtak. 1939-ben hozta létre Gerald Gardner néhány tudós szöveg alapján, amelyek szerint a középkori európai boszorkányság egy ősi természetvallás volt, melyet a kereszténység üldözött. Viselte a *the Craft* nevet is, amikor a 60-as években rohamosan elterjedt az Egyesült Államokban, ahol találkozott a „női spiritualitással”.

2. Felkészülés életgyónásra, nemzedékek közti kiengesztelődést és gyógyulást segítő szentmisére

A közbenjárások, a családfagyógyító szentmisék a saját gyógyulásunkról és az őseinkkel való kapcsolataink elrendezéséről, a kiengesztelődésről szólnak. Ahhoz hogy minél teljesebben át tudjuk imádkozni a saját életünket és családfánkat, szükséges az egyéni, otthoni előkészület.

Felkészülés, teendők

1. Írd össze a családfádat minél részletesebben, oldalági rokonokkal együtt. Fontos felírni az elvetélt vagy abortuszban elhunyt magzatokat is!
2. Vizsgáld át az alábbi szempontok szerint, amennyire ismereteid engedik, az őseid, rokonaid életét (A család legifjabb tagjától visszafelé, az oldalági rokonság szintjeit is nézzük!)
3. Először saját magad gyógyulását keresd, utána a családodét! Mindkettőhöz segít a következő két áttekintés. Az első (A/), témakörök és a második abc szerinti (B/) lista segít áttekinteni a családod, őseid életében előforduló bűnöket és a mögöttük álló sátáni erőket (ahogy a Miatyánk fogalmazza, a gonoszt). E két áttekintés segítségével készíts két listát!
 - a) A téged és családodat kisértő, támadó, szorongató gonosz lelkekről és az általuk előidézett bűnökről.
 - b) A velük ellentétes erényekről, jó tulajdonságokról (ez utóbbit a B/ táblázat 2. oszlopa tartalmazza. Mindkét listát kiegészítheted olyanokkal is, amiket neked, személyesen mutat a Szentlélek.)
4. A bűnöket **bánd meg – ha katolikus vagy, gyónd meg – kérj ezekért bocsánatot Istentől**, hiszen minden bűn Őt is bántja, bűneink kínozták meg Jézust kegyetlenül és juttatták keresztre.

- a) Először lélekben azoktól is kérj bocsánatot, akiket te bántottál.
- b) És bocsáss meg azoknak, akik téged bántottak. Mindezt csendben imádkozva tedd – elképzelve, hogy jelen van Jézus és azok a személyek, akiknek megbocsátasz, és akiktől bocsánatot kérsz. Mondd: „Jézusom, a Te nevedben bocsánatot kérek XY-tól, és megbocsátok azoknak (egyenként, név szerint, lehetőleg kimondva a súlyosabb bántásokat, fájó negatív élményeket) akik engem bántottak.” Bocsáss meg saját magadnak is! Ha Istent vádoltad volna a veled történetekért, kérj Tőle bocsánatot, hogy balgaságodban félreismerted Őt.
- c) Kérd Jézust és Máriát, hogy gyógyítsák be azokat a sebeket, amiket ti okoztatok egymásnak. Ezzel te is gyógyítod azokat a sebeket, amelyeket a ti bűneitek okoztak Istennek és Máriának.
5. **Mondj ellent** azoknak a gonosz lelkeknek (érzelmeknek, ösztönzéseknek, kísértéseknek), amelyeket sikerült azonosítani. **Parancsold meg** ezeknek, **hogy hagyjanak** el téged, ahogyan Jézus is tette és tanította: „Távozz tőlem Sátán”, illetve ahogyan a Miatyánkban kéred: „Szabadíts meg a gonosztól”, szabadíts meg a gonosz minden kísértésétől, zaklatásától, szorongatásától, erőimet meghaladó támadásaitól. Kérd meg Szent Mihály Arkangyalt, hogy „taszítsa ezeket a kárhozat helyére”.
6. Ezután **kérd a Szentlelket, hogy Ő töltse be mindazokat a helyeket, területeket az életedben, amiket eddig ezek a gonosz lelkek bitoroltak** azokkal az erényekkel, jó tulajdonságokkal, amelyekre leginkább szükséged van, amelyeket a táblázat második oszlopa alapján összegyűjtöttél. Ettől kezdve ezekkel kell feldíszíteni belső lakásodat, egész életedet. A szeméttel, a gonosz lelkekkel, amiket Jézus és Szent Mihály segítségével kitakarítottál, a jövőben csak annyiban foglalkozz, hogy újra meg újra kisöpröd őket, mint a szemetet, ha visszaszállingóznának. A jónak, a szépnek, az igaznak a növekedésével, érvényesítésével foglalkozz!
7. Saját életedről te rendelkezel: Bánhatod bűneidet, ellene mondhatod a gonosznak, és törekedhetsz azoknak a jó tulajdonságoknak a magadra öltésére, amelyekről beláttad, hogy fontosak. **Családod tagjai számára mindezeket csak kérheted.** Élő családtagjaid számára mindazt csak kérheted, amit a magad életében átírtál és elvégeztél ennek a két listának a segítségével, hogy ők is belássák mindezt, és megtegyék ők is ezeket a lépéseket. Helyettük, az ő nevükben is elvégezheted mindezt, de ennek elsősorban közbenjáró értéke van. Hogy teljes hatékonysággal érvényesüljön az ő életükben is, kell az ő szabadakarátú hozzájárulásuk és együttműködésük.
8. Amit a magad életében így elvégeztél (lásd az előző pontok), azokat megteheted **közbenjáróként elhunyt családtagjaid, őseid helyett** is. Ez utóbbiak számára elsősorban azt kérd, hogy szabadítsa ki őket Isten minél előbb a tisztítóüzből. Imádkozz értük, vállalj áldozatokat, mondass szentmiséket értük. És **kérd Jézust, hogy vágja el azokat a negatív szálakat, köteleket köztetek (közted és élő családtagjaid között), hogy az ősöktől jövő rossz hatások a jövőben már ne érvényesülhessenek.**

A/ Életünk és családjunk életének az áttekintése témakörök szerint

Csalódások: a másik emberre kivetített szeretetünkben/elvárásunkban szoktunk csalódnunk, mely sokszor az Istennel szembeni lázadáshoz vezet.

Sokkos, eszméletlen, tudatmódosult állapotok (kábitószer, alkohol, gyógyszerek): nyitott kapui lehetnek a démoni támadásoknak.

Átkok: cigány átkok, ráolvasás, szülői átkok, negatív kijelentések („neked ez nem megy”, „te ehhez buta vagy” stb.), rossz kívánságok

Hit, hitetlenség: Hitetlenség, hittagadás, lanyhaság és igénytelenség a hit gyakorlásában. Családtagjaink hitbeli gyengeségének el nem fogadása, emiatti elutasítottságok és fájdalmak, más hitre térésük meg nem bocsátása.

Az egyházi személyekben való csalatkozás, a bennünk való megbotránkozás, a tőlük kapott sérelmek és az emiatti ellenségeskedések. Megátalkodottság. Árulás. Rágalmazás...

Élet, halál: Abortusz, vetélés, a születendő gyermek elutasítása, nem szeretettel való kihordása, a nemének el nem elfogadása, a házasságon kívül fogant gyermekek, fogamzásgátlás, gyermekek születésének elutasítása, frigidity, vérfertőzés, paráznaság, erőszakosság, házasságtörés, hűtlenség, bujaság, perverziók...

Gyász, családtagjaink elvesztése miatti meg nem bocsátás Istennek, magunknak, az elhunytak – keserűség, reményvesztettség, kilátástalanság, magányosság, társtalanság...

Gyermekeink elutasítása, a miattuk érzet szégyen, gúny, harag, keserűség, depresszió.

Eltűnt rokonok, rokoni kapcsolatok megszakadása, uralkodás, szülők elutasítása, el nem fogadása, stb.

Istengyermekségünk és emberi méltóságunk el nem fogadása. Önmagunk pusztítása, önmagunk elutasítása és gyűlölete, öngyilkosság, gyilkosság, gúnyolódás, cinizmus...

Szenvedélyek: alkohol, drog, nikotin, szenvedélybetegségek, függőségek (számítógép, Tv, pornográfia, szerencsejáték, munkamánia, társfüggőség, stb.)

Mammon: pénzimádat, hirtelen meggazdagodás és elszegényedés, -> szövetségkötés a sáttánnal, manipulálás, mások szabadságának és érzelmeinek megvásárlása, kényszerítések, rabságban tartás...

Okkultizmus: boszorkányság, mágia (fehér, fekete), babonaság, jóslás, horoszkóp, keleti vallások; sok keleti gyógy mód, ha szellemi háttérrel hordoz; reiki, transzcendentális meditáció (TM), irisgyógyászat, akupunktúra, akupresszúra, homeopátia, New Age, spiritizmus, kártyavetés, szellem-idézés, sámánizmus, tenyérjóslás, woodu, fényadás, agykontroll, inga, jóga, keleti harcművészetek, szabadkőművesség, titkos társaságok, kompromisszum vagy szövetségkötés a sáttánnal, stb.

Harry Potter és más hasonló varázslással, boszorkánysággal kapcsolatos könyvek, filmek.

Okkult szimbólumok testünkön, ruháinkon, lakásunkban, környezetünkben (ötágú csillag, ördögfej, piramis, fordított kereszt, 666, sárkány, kígyó, bagoly, stb.)

Háborúk következménye:

Trianon, I.-II. világháború, '56, Recsk, Gulág, Andrassy u. 60, kommunizmus, ÁVH, kitelepítések, beszolgáltatások, igazságtalan megtorlások, bebörtönzések, tsz-esítés, stb.

Ha kevés az információd, kérd a Szentleket, hogy mutasson rá a problémás esetekre, területekre!

Elsősorban meg nem bánt bűnöket, kiengeszteletlenségeket, el nem rendezett viszonyokat, kapcsolatokat, bűnöket keress!

Készíts egy listát, nem baj, ha nem tudod pontosan melyik rokonod érintett ezekben!

B/ Az életünkben és családjunk életében szerepet játszó szellemiségek és bűnök áttekintése, és a velük ellentétes erények, jó tulajdonságok, tennivalók, viselkedésmódok, amelyekért imádkoznunk kell, amelyeket magunkra kell öltönnünk, amiket gyakorolnunk kell.

abortusz	élettisztelet, gyermekek elfogadása
aggodalmaskodás, aggályosság	bizalom, ráhagyatkozás
agresszió, erőszakoskodás	szelídség
akaratgyengéség	akaraterő
alakoskodás, képmutatás	őszinteség, egyenesség
alkoholizmus	önmegtagadás, mértékletesség
állhatatlanság	állhatatosság
álságosság	egyenesszívűség
álszentség	szentség
anyagiasság	anyagiaktól való függetlenség, lelki szegénység
árulás, kémkedés	hűség, becsületesség
árulkodás	titoktartás, diszkréció
átkozódás	áldásmondás, jókívánság
balgaság	okosság
bálványimádás	Isten imádása
bátortalanság	bátorság
becsapás	mások javának az akarása, keresése, szolgálata
becsmérlés, rágalom, szidás	dicséret, elismerés, tisztelet
becsületsértés	becsületesség, bocsánatkérés, jóvátétel
befolyásolás a rosszra	befolyásolás a jóra
békétlenség	békességszeretet
bénító szellemek	szabadulás, Istenre való ráhagyatkozás, akaraterő, szabadság
besúgás, árulás	becsületesség, tisztesség, hűség
betegség	egészség
bezártság, bezárkózás	megnyílás, nyitottság mások felé
birtokháborúk	mások tulajdonának tiszteletben tartása
bizalmatlanság	bizalom
bosszú(állás)	sértések, bántások elviselése, az igazságszolgáltatás Istennek való átengedése
botránkoztatás	jó példa mutatása
brutalitás	mások tisztelete, figyelem, gyengédség
bujaság, érzékiség	tisztaság, önmegtagadás
butaság	okosság

büszkeség	alázat
csalás, ámítás	igazlelkűség, becsületesség
csalódás	bizalom
csellel szerzett vagyon	becsületes munka
csüggedés, csüggedtség	bátorság
dac	együttműködés
depresszió	szabadulás, Istenre hagyatkozás
dohányzás, drogozás, játékszenvedély függőség	szabadulás, lemondás, önfegyelem, szabadulás, önmegtágadás
durvaság	gyengédség
dühösség	lelki béke
ellenállás a jónak	a jóra való ráhangolódás
elutasítás, elutasítottság	elfogadás, elfogadottság
elvetettség, kirekesztettség	elfogadás, biztonság, szeretetegység
engedetlenség	engedelmesség
erőszak	a másik tiszteletben tartása, gyengédség
érzékenység, érzékenykedés	önfegyelem, kiegyensúlyozottság
érzékiség	a lelki értékekre, erényekre figyelés, önfegyelem, önmegtágadás
felbujtás	lecsillapítás
félelem	bátorság, hit, bizalom
felelőtlenség	felelősségérzet
félrevezetés	egyenesség, őszinteség
féltékenység	bizalom
gőg, kevélység, büszkeség	alázat
gyász szelleme	halottaink elengedése, Istenre bízása
gyávaság	bátorság
gyilkosság	élettisztelet, önkontroll
gyűlölet	szeretet
hajszoltság	helyes időbeosztás, önszeretet
halál szelleme	élni akarás, élet szeretete, Istenbe vetett bizalom
hamisság	egyenesség, őszinteség
harácsolás, luxus, fényűzés	kevéssel való megelégedés, beosztás, gondviselésre való ráhagyatkozás
harag, haragosság	szelídség, önfegyelem, kiegyensúlyozottság
hatalomvágy	alázat
házasságtörés, hűtlenség	hűség, tisztaság, mértékletesség
hazugság	igazmondás, őszinteség, határaink meghúzása
hidegség, ridegség	szeretet, gyengédség
hiszékenység	józan ész
hitszegés	hitben való hűség, kitartás
hiúság	alázat, helyes önismeret
homoszexualitás	szabadulás, tisztaság, a másik nemhez való vonzódás
hűtlenség	hűség
igazságtalanság	igazságosság

ijesztgetés, megfélemlítés	bizalom, ráhagyatkozás
intrika, cselszövény	egyenesség, őszinteség
irgalmatlanság	irgalom, irgalmasság
irigység	elégedettség, kiegyensúlyozottság
istenkáromlás	istendicsőítés, istenimádás
iszákosság	mértékletesség, lemondás, önmegtagadás, bűjt
jóra való restség	jóra való készség, erős akarat
kalmár szellem	megelégedettség, felebaráti szeretet
kapzsiság	beosztás, alázat, megelégedettség, elfogadás
káromlás, káromkodás	imádás, dicsőítés, tisztelet
károsítás	jóvátétel
káröröm	együttérzés
karriervágy	alázat, kiegyensúlyozottság, ráhagyatkozás, elfogadás
kegyetlenség	irgalom, szeretet, gyengédség
keményesség	gyengédség, irgalmasság
kényelmesség, lustaság	akaraterő, önmegtagadás, kötelességtudat
kényszeresség	szabadság
kényszerképzetek	Istenre való ráhagyatkozás, pszichés egészség
képmutatás	egyenesség, őszinteség
kérkedés	alázat
keserűség	alázat, Istenre való ráhagyatkozás, lelki béke
kételkedés, kételkedés	hit, bizalom
kétségbeesés	hit, bizalom, ráhagyatkozás, lelki béke
kevélyesség	alázat, szeretet
kicsapongás	mértékletesség, önfegyelem, önmegtagadás
kicsinyesség	nagyvonalúság
kifosztottság	Istenben való gazdagság
kihasználás	felebaráti szeretet, tisztelet
kínzó szellemek	szabadítás, szabadulás
kirekesztettség	elfogadás, elfogadottság, helyes önértékelés
kisebbrendűségi érzés	önbecsülés, önmagunk helyes értékelése, helyes önismeret
kisemmizettség	Istenben való gazdagság, elfogadás, felajánlás, helyes önértékelés
kishitűség	hit, bizalom, ráhagyatkozás
kivagyiság	alázat, helyes önismeret
kíváncsiság (túlzott), kíváncsiskodás	a másik (intimszférájának a) tisztelete
kivetettség	elfogadás, elfogadottság, helyes önértékelés, szeretet
kizsákmányolás	igazságosság
komolytalanság, felületesség	komolyság, igaz értékek, elmélyültség
korruptió, megvesztegetés	igazságosság, egyenesség, őszinteség

ködösítés	tiszta beszéd, egyenesség, őszinteség
könnyelműség	megfontoltság
közömbösség	másokra való odafigyelés
közönyösség, fásultság, érdektelenség	felebaráti szeretet, odafigyelés, önmagunkkal való harmónia
kritizálás, ítélkezés	alázat, igaz ítélettel való ítélet, az ítélet Istenre hagyása
kuruzslás, okkult eszközökkel való gyógyítás, fehér mágia	szabadulás, Istenre való ráhagyatkozás
lanyhaság, lustaság, jóra való restség, tunyaság	akaraterő, jóra való elszántság, jó időbeosztás
láadás	elfogadás, alázat
lelki süketség, érzéketlenség, lelki vakság	hit, Istenre, értékekre való figyelés
lenézés, leuralás, nagyképűség, göggy kevélység, kivagyiság	alázat, mások elfogadása, felebaráti szeretet
lenézettség, kisebbrendűségi érzés	helyes önértékelés, Istenbe vetett bizalom, önmagunk elfogadása
letargia, depresszió	szabadulás, Istenbe vetett hit, életöröm, vidámság, egészség, önbizalom
lopás, rablás	tisztesség, más tulajdonának a tisztelete, elégedettség
magányosság, elszigeteltség, kirekesztettség, magunkba zárkózás	elfogadás, elfogadottság, helyes önértékelés, nyitottság, Istenre való ráhagyatkozás
makacsság, önfejűség	alázat, helyes önismeret, másokra való odafigyelés
mammon-imádat, pénzsóvárság, fukarság	megelégedettség, lelki szegénység, felebaráti szeretet
manipuláció	egyenesség, őszinteség, tisztesség
mártíromság, szenvedés, önsajnálát	helyes önértékelés, elfogadás
mások feletti uralkodás, hatalomvágy	felebaráti szeretet, tisztelet
mazohizmus, önkínzás	helyes önértékelés, önszeretet
megalázás, lekezelés, lenézés, megalázottság	a felebarát tisztelete, értékesség tudat, helyes önértékelés, elfogadás, akaraterő
megalkuvás, szolgálalkúság	egyenesség, őszinteség, tisztesség, helyes önértékelés
megátalkodottság, konokság	alázat, ráhagyatkozás, hit
megbetegítő szellemek	szabadulás, egészség
megerőszakoltság	felajánlás, tisztaság, helyes önértékelés, értékesség tudat
megfelelni akarás	hit, elfogadás, helyes önértékelés
megfélemlítettség, rettegés, félelem	hit, ráhagyatkozás, bizalom
meghasonlás, meghasonlottóság	kiegyensúlyozottság, akaraterő, helyes önértékelés
megnyomorítottság, megalázottság, meggyalázás	hit, elfogadás, helyes önértékelés
megrontottság, megerőszakoltság	megbocsátás, helyes önértékelés, Istenre való ráhagyatkozás
megrögzöttség	helyes értékrend

megszólás, rágalmazás	alázat, az ítélet Istenre bízása, mások tisztelete
megettévesztés	egyenesség, őszinteség, tisztesség
megvesztegetés, korrupció	becsületesség
mértéktelenség	mértékletesség, önfegyelem
munkamánia	mértékletesség, önfegyelem, helyes önszeretet, jó időbeosztás
nyomorító szellemek	szabadulás, helyes önismeret, Istenre való ráhagyatkozás
nyughatatlanság	jó időbeosztás, lelki béke, harmónia, kiegyensúlyozottság
nyugtalanlás, félelem	ráhagyatkozás, bizalom, harmónia
önámítás	helyes önismeret
önbálványozás, önimádat, nárcizmus	alázat, helyes önismeret, felebaráti szeretet, másokra figyelés
öngyilkosság	szabadulás, életszeretet, Istenre való ráhagyatkozás,
önkielégítés	tisztaság, mértékletesség, akaratérő
önkínzás, önsanyargatás, mazochizmus, (anorexia, bulímia)	istenszeretet, helyes önszeretet, önmagunk elfogadása
önmegvetés, saját magunk lekicsinylése	helyes önismeret, önszeretet, önmagunk elfogadása
önsajnálát	helyes önismeret, önszeretet, fájdalmak felajánlása
önvád(lás)	helyes önértékelés, elfogadás, Isten bocsánatának az elfogadása
önzés	önzetlenség
örömtelenség	harmónia, kiegyensúlyozottság, lelki béke, Istennel való egység
összeférhetetlenség	alázat, helyes önértékelés, felebaráti szeretet
panaszkodás	felajánlás, elfogadás
pánikbetegségek szellemei	szabadulás, Istenre való ráhagyatkozás, bizalom, kiegyensúlyozottság, egészség
paráznaság, bujaság, tisztátalanság, érzékiség, pornográfia	tisztaság, mértékletesség, önmegtagadás
pártoskodás, megosztás, megosztottság	egység, becsületesség, egyenesség, mások elfogadása, mások véleményének a tiszteletben tartása
pazarlás	beosztás, mértékletesség, kevesebbrel megelégedés
perfekcionizmus	alázat, Istenre való ráhagyatkozás, saját korlátok elfogadása
perverzitás	szabadulás, tisztaság, mértékletesség, önmegtagadás
pletyka	alázat, mások tisztelete, ítélkezés Istenre hagyása, felesleges beszéd kerülése
pogányság	helyes hit
rabságban tartás	szabadulás, hit, szabadság tiszteletben

	tartása
rablás	más tulajdonának a tisztelete, igazságosság, megelégedettség
rabság	szabadulás
rágalmazás	igazlelkűség, igazsághoz való hűség
rátartiság, kivagyiság	alázat, helyes önismeret
reménytelenség, kilátástalanság	remény, hit, bizalom, ráhagyatkozás
rendetlenség	rendszeretet, rendszeresség
renyhesség, lustaság, jóra való restség	akaraterő
rettegés	szabadulás, hit, bizalom
rivalizálás, versengés	alázat, helyes önismeret, felebarát elfogadása, tiszteletben tartása
rombolás	építés, egység
rontás, ártás, bűbáj, varázslás	szabadulás, Istenbe vetett hit, isteni védelem (alatt levés)
sértő szellemek	Istenben való rejtettség
sértődöttség	megbocsátás, hála
sunyiság	egyenesség, igazság
szemérmertlenség	szemérmesség, tisztaság
szeretetlenség	szeretet
szívbeli hűtlenség	hűség, szeretet
szomorúság	kiegyensúlyozottság, derű, harmónia, lelki béke
szorongás, félelem	hit, ráhagyatkozás, lelki béke
szószegés	hűség, igazság
tapintatlanság	tapintatosság
tehetetlenség	ráhagyatkozás, akaraterő
tekintélyrombolás, tiszteletlenség	tisztelet
telhetetlenség	alázat, elfogadás, önmegtagadás, kevéssel megelégedés
teljesítmény kényszer, megfelelni vágyás, perfekcionizmus	helyes önértékelés, elfogadás, Istenre való ráhagyatkozás
tévedhetetlenség	alázat, helyes önismeret
tisztátalanság	tisztaság
tiszteletlenség	tisztelet
tolvajlás, lopás, rablás	mások tulajdonának tiszteletben tartása, saját keretek elfogadása
torkosság	mértékletesség, önmegtagadás
törtetés, erőszakosság	alázat, szelídség, mások tiszteletben tartása
trágárság, káromkodás	szép beszéd
tudathasadás, skizofrén szellemek	szabadulás, gyógyulás
tudatlanság	bölcsesség, tudás, okosság, műveltség, tanulás, alázat
tunyaság, restség, lustaság	akaraterő, jó időbeosztás, önmegtagadás
üzöttség, hajszoaltság, kimerültség	jó időbeosztás, helyes önszeretet, pihenés, lazítás
vádaskodás, ítélkezés, vádlás	megbocsátás, felebarát tisztelete, alázat, ítélet Istennek való átengedése

vallási köntösbe bújtatott kényszerítések, vallásos démonok	alázat, Istenre való ráhagyatkozás, megkülönböztetés, tisztánlátás, helyes Istenismeret, megkülönböztetés
veszekedés, civakodás	békességszeretet, kibékülés
vetélkedés, rivalizálás	alázat, a másik tisztelete, önmagunk és a másik elfogadása
világiasság	vallásosság, hit, istenszeretet
viszály(kodás), veszekedés, megosztottság	megbocsátás, kiengesztelődés, békességszeretet, békességszerzés, egység
vonakodás	készség(esség), jóra való készség
zaklató szellemek	szabadulás
zaklatottság	kiegyensúlyozottság, derű, Istenre való ráhagyatkozás
zűrzavar	harmónia, kiegyensúlyozottság, tisztánlátás
zsarnokság	alázat, szabadság
zsarolás	megbocsátás, kiengesztelődés, felebaráti szeretet
zsugoriság, fősvényesség	nagyvonalúság, önfeláldozás, adakozás

Ez a fejezet a következőhöz hasonlóan többen készítették. Végző formáját (ennek a táblázatnak a pozitív oldallal való kiegészítését) Bocsa József adta meg.

3. A nemzedékek közti kiengesztelődést és gyógyulást segítő miseszöveg minta

Az itt következő miseszertartás nem egy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által jóváhagyott hivatalos miseszöveg, hanem egy lehetséges mintaszöveg, amelyből ki-k gondolatokat, ötleteket meríthet.

BEVEZETŐ SZERTARTÁS

✠ Keresztvetés

Pap: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Hívek: Ámen

Pap: A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme az Atyaisten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje legyen mindnyájatokkal.

Hívek: És a te lelkeddel.

KEZDŐÉNEK

Népem üdvössége én vagyok, mondja az Úr. Bármely szükségből kiáltanak hozzám, meghallgatom őket, és Istenük leszek mindörökre.

BŰNBÁNATI CSELEKMÉNY

A pap e szavakkal bűnbánatra hívja a híveket a gyógyító, kiengesztelődési szentmisébe.

Testvéreim! Most, a bűnbánatunkban, ne csak a saját személyes bűneinket bánjuk, hanem családunk képviselőjeként mindazokat a bűnöket is, amiket családtagjaink – őseink és leszármazottaink – elkövettek. Ugyan mindenkinek személyesen kell bánnia bűneit, de e helyettük való bűnbánat által kérjük a Szentlelket, hogy adja meg nekik is a bűnbánat és a megtérés kegyelmét.

Rövid csönd után a megköötözöttségek felsorolása következik, ahogy a Szentlélek vezet

Úr Jézus, eléd hozunk most minden hazugságot... megtévesztést... képmutatást... lanyhaságot és jóra való restséget... hitetlenséget... bizalmatlanságokat... tisztátalanságot... féltékenységet... gyilkosságot... okkult praktikákat... babonáságot... stb.

Rövid csend következik, hogy a hívek a lelkitükör alapján személyesen is megfogalmazzák megköötözöttségeiket

Adjuk oda Jézusnak szívünkől a félelmeket, amelyek megbénítanak minket, a csalódásuktól, a fájdalomtól, az élettől, a haláltól, a szegénységtől, kiszolgáltatottságtól, a háborútól, a szereteteink elvesztésétől való félelmeinket...

Rövid csend következik, egy-egy félelem után, hogy a hívek lelkitükör alapján személyesen is megfogalmazzák félelmeiket.

Pap:

A pap a következő imát imádkozva el egyedül, vagy a hívekkel együtt, (vagy a híveknek előimádkozva, általuk ismételhető formában)

Uram, Jézus Krisztus, eléd hozom önmagam, és közbenjáró képviselőként családomat, rokonságomat, családfámat. Eléd hozok minden meg nem gyónt, meg nem bánt, ki nem engesztelt bűnt, átkot, rontást.

Jézus Krisztus, a Te Nevedben, Irántad való szeretetből és engedelmességből, önmagam szabad akaratából, valamint családom, rokonságom közbenjárójaként bocsánatot kérek mindenkitől, akit én vagy családom... megbántottunk vagy rosszat kívánva nekik megátkoztunk.

Jézus Krisztus, a Te Nevedben és Irántad való szeretetből és engedelmességből, teljes szívemből megbocsátok önmagamnak és mindenkinek minden bűnt, sértést, átkot, amellyel nekem vagy családomnak kárt okoztak.

Kérlek Jézus, hogy szereteted és irgalmad végtelen nagy mértéke szerint Te is bocsáss meg mindnyájunknak, és add meg a kölcsönös kiengesztelődés ajándékát minden érintettnek.

Kérünk, hogy mindannyiunkat pecsételj el Önmagadnak, és Szent Véreddel tisztítsd meg és mosd át azokat a sebeket, amiket a bűnök, bántások okoztak. Dicsőítünk és áldunk Téged irántunk való irgalmadért! Ámen.

Eléd hozok minden átkot és rontást, melyet rám, vagy családomra mondtak, vagy amelyet én, vagy családom mondtunk másokra.

Kérlek Jézus, Neved Hatalmával és Szent Véreddel törj meg minden átkot és rontást, tedd ezeket semmissé és érvénytelenné. Ámen.

Most pedig magam és a családfám valamennyi generációja közé helyezem Jézus Krisztus véres keresztyét. Jézus nevében kijelentem, hogy a generációk között valamennyi kapcsolat

Jézus Krisztus drága vérében legyen átszűrve! Szűnjön meg minden rossznak a továbbadása, csak a jó származzon tovább. Ámen.

Rövid csend. Mindnyájan közösen végzik a bűnbánati imát.

Bánat ima:

Hívek: Gyónom a mindenható Istennek és nektek testvéreim, hogy sokszor és sokat vétkeztem: gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással: én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem. Kérem ezért a Boldogságos, mindenkor szeplőtelen Szűz Máriát, az összes angyalokat és szenteket, és titeket testvéreim, hogy imádkozzatok értettem Urunkhoz, Istenünkhöz.

Pap: Irgalmazzon nekünk a mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket és vezessen el az örök életre!

Hívek: Ámen.

A BŰNBÁNATI RÉSZ az *Uram, irgalmazz* ÉNEKKEL VAGY FOHÁSSZAL FOLYTATÓDIK.

HOMILIA

A KERESZTSÉGI FOGADALOM MEGÚJÍTÁSA

Belső használatra a kiengesztelődési szentmise keretében

A bűn a jó lelkiismeret elleni cselekedet is. Péter apostol szerint a keresztség nem a test szennyének a lemosása, hanem könyörgés Istenhez, hogy adjon tiszta lelkiismeretet Jézus Krisztus feltámadása által (Pét 3,21). A keresztségnek a része a sátánnak való ellenmondás és hitünk megvallása. Ezt tesszük most a keresztség szentségében és a feltámadási liturgiában szokásosnál kicsit bővebb formában, hogy Isten megszabadíthasson minket a gonosz lelkek befolyásától, ahogyan a Miatyánkban is kérjük.

*1. rész: Megtagadás ill. ellentmondás
(A válasz: ellene mondunk)*

A Názáreti Jézus Krisztus nevében ellene mondotok-e a sátánnak? **Ellene mondunk.**

Ellene mondotok-e minden cselekedetének és csábításának? Ellene mondotok-e a félelem lelkeinek?

Ellene mondotok-e a visszautasítottság, mindenféle pánikot előidéző, az elhagyatottság, az árvaság, apátlanság, anyátlanság lelkeinek, a sebzettségeket, bizonytalanságot, nemkívántság érzéseket sugalló lelkeknek?

Ellene mondotok-e a zavartság, önbizalomhiány, frusztráció, a feledékenység lelkeinek?

Ellene mondotok-e a hamis büntudat, a kárhoztatás, értéktelenség, feszengés, megalázás lelkeinek?

Ellene mondotok-e az önvád, az önítélkezés, az alaptalan lelkifurdalás lelkeinek?

Ellene mondotok-e az önzésnek, a mohóságnak és a gonoszságnak?

Ellene mondotok-e a nagyképűség, a becsvágy, a karriervágy és kapzsiság minden fajtájának?

Ellene mondotok-e a hiúság és a gőg minden fajtájának?

Ellene mondotok-e a hazugságnak, a gyűlöletnek, az irigységnek, az ellenségeskedésnek és a sértődöttségnek?

Ellene mondotok-e a hazugság, az igazságtalan ítélkezés, pletykálkodás lelkeinek?

- Ellene mondotok-e a depresszió, az önsajnálát, a reménytelenség, a kétségbeesés, a csüggedés, az öngyilkosság lelkeinek.
- Ellene mondotok-e a különféle betegségeket okozó lelkeknek, a rák, a migrén, az ízületi gyulladás... lelkeinek? Most ki-ki fogalmazza meg a családjában jelenlévő betegségeket!... (Megfelelő szünet után) Ellene mondotok-e ezeket a betegségeket okozó lelkeknek?
- Ellene mondotok-e a féltékenység, az irigység, az önzés, a kapzsiság, a kizsákmányolás, a munkanélküliség lelkeinek?
- Ellene mondotok-e az öngyilkosság, a halál, az abortusz, a gyilkosság, károkozás lelkeinek?
- Ellene mondotok-e az okkultizmusnak, az ezotéria minden fajtájának és a babonáságnak?
- Ellene mondotok-e mindenféle bálványimádásnak?
- Ellene mondotok-e jóslásnak, a babonának, az asztrológiában és a horoszkópokban való hitnek?
- Ellene mondotok-e az önmegváltás minden tudatos és tudattalan formájának?
- Ellene mondotok-e az önkábítás és a függőség minden formájának, az alkoholizmusnak, a nikotinfüggőségnek, a kábítószerektől való függőségnek, a gyógyszerfüggőségnek, a falánkságnak, az internetfüggőségnek, a játékszenvedélynek, a társfüggőségnek?
- Ellene mondotok-e a bujaság, a paráznság lelkeinek, a pornográfia, az önkielégítés, a házasságtörés lelkeinek és mindenféle perverz szexualitásra ösztönző lelkeknek?
- Ellene mondotok-e a büszkeség, az arrogancia, a felsőbbrendűség, az akaratosság, az okoskodás lelkeinek?
- Ellene mondotok-e mindezeknek teljesen és végérvényesen és örökre: a magatok nevében?
- Ellene mondotok-e mindezeknek teljesen és végérvényesen és örökre: az élő családtagjaitok közbenjáró képviselőjeként?
- Ellene mondotok-e mindezeknek teljesen és végérvényesen és örökre az apai- és anyai ági elődeitek és őseitek közbenjáró képviselőjeként?

Hitünket is most egy kicsit konkrétan valljuk meg!

*2. rész: **Hitünk megvallása**
(A válasz: **hisszük**)*

A PAP folytatja:

- Hiszitek-e, hogy Isten szeretetből alkotott meg titeket, és úgy szeret, mint a legjobb édesapa és édesanya? **Hisszük!**
- Hiszitek-e, hogy Isten mindenütt jelen van, hogy mindent kormányoz és szüntelenül munkálkodik?
- Hiszitek-e, hogy Isten minden embert szeret, különösen a nyomorultakat, a szegényeket, a betegeket és a bűnösöket?
- Hiszitek-e a jó győzelmében a gonosz felett?
- Hiszitek-e, hogy mindannyian ugyanannak a Mennyei Atyának vagyunk a gyermekei, és ezért egymásnak a testvérei vagyunk?
- Hiszitek-e, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy Egyszülött Fiát adta oda, nem azért, hogy elítélje, hanem hogy Ó általa megmentse a világot?
- Hiszitek-e, hogy Jézus, Aki az Isten egyszülött Fia, az egyetlen közvetítő Isten és ember között, és hogy Ő az egyetlen, aki meg tudja menteni a világot?
- Hiszitek-e, hogy halála által minden bűn megbocsátott, és hogy a halál és a Sátán hatalma megtörtetett?
- Hiszitek-e, hogy Jézus halottaiból feltámadott és mindörökké él? Hiszitek-e, hogy Jézus mindenható a mennyben és a földön?

Hiszitek-e, hogy Jézus az egyetlen válasz mindenre, és hogy a világ minden problémájára egyedül Ő az egyetlen hathatós megoldás?

Hiszitek-e, hogy Jézus a ti életeteknek is értelmet tud adni? Hisztek-e a Szentlélekben, aki az Atyától és a Fiútól származik? Hiszitek-e, hogy a Szentlélek az új élet forrása?

Hiszitek-e, hogy a Szentlélek mindent megújít és megszentel?

Hiszitek-e, hogy mindent, amit a felebarátotoknak tesztek, magának Istennek teszitek?

Hiszitek-e, hogy Jézus egykor majd részesít benneteket az Ő feltámadásában, örök életében és dicsőségében?

Hiszitek-e, hogy Jézus majd dicsőségben visszajön erre a földre?

Hiszitek-e, hogy Jézus majd megítéli az élőket és holtakat, és hogy Ő egy új eget és egy új földet fog teremteni? Hisszük!

A PAP befejezésül mondja:

Mindenható Istenünk, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, vízből és Szentlélekből új életet ajándékozott nekünk, és megbocsátotta minden bűnünket. Kegyelme által őrizzen meg minket a mi Urunk Jézus Krisztusban az örök életre. Ámen

***Ima az abortált gyermekek és
a keresztség nélkül meghalt őseink keresztségéért***
Jézus Krisztus Legdrágább Vérének Ájzatossága című imakönyvből
(*püspöki jóváhagyással*)

Mennyei Atya, a Te szereteted örök. Mélységes szeretettedben váltottad meg egyszülött Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által a világot. Tekints most, kérlek Szent Fiadra a kereszten, aki állandóan vérét ontja szeretetből Övéiért és bocsáss meg az emberiségnek! Tisztíts meg és kereszteld meg az abortált és megölt magzatokat a Te Szent Fiad Szent Oldalából kifolyó Drága Vér és Víz által, aki megváltásukért halva függött a kereszten. + az Atya, + a Fiú és a + Szentlélek nevében. Jézus Krisztus szent halála által add meg nekik az örök életet, az Ő Szent Sebei által a gyógyulást, és az Ő Drága Vére által szabadítsd meg őket, hogy a Mennyekben minden szenttel együtt örvendzhessenek és áldhassanak Téged. Ámen

HIVEK KÖNYÖRGÉSE

Pap: Kérjük, testvéreim, mennyei Atyánktól a szeretet Szent Lelkét, hogy általa mindennél jobban szeressük a mi Urunkat, Istenünket!

Lektor:

1. Segítsd Egyházadat, hogy a rábízott szent titkoknak hűséges kezelője legyen!
2. Világosítsd meg a népek vezetőit, hogy a közhatalmat igazságosan és szeretettel gyakorolják!
3. Halló szívet adj nekünk, hogy megértsük Szavadat, és ha megértettük, akaratomat váltsuk is valóra!
4. Add, hogy bátran és szeretettel vállaljuk fel a kiengesztelődés szolgálatát, melyet ránk bízál!
5. Áldd meg és szabadítsd meg Urunk mindazokat, akiket ebben a szentmisében Szent Színed elé hozunk, s add meg, hogy egykor mindnyájan együtt lehessünk Krisztusnak és az ő szentjeinek dicsőségében!
6. Uram, hallgasd meg kéréseinket, amelyeket a most következő csendben szívünkben megfogalmazunk.

(Rövid csendet tartunk.)

Pap: Urunk, Istenünk! Te szolgálatodba fogadtál minket, és nagy értéket bízál ránk. Add, hogy egész szívvel szolgáljunk neked, és a ránk bízott javakat a Te szent terveid szerint használjuk! Krisztus, a mi Urunk által. – Ámen.

AZ EUCHARISZTIA LITURGIÁJA

A Felajánló könyörgés előtt mondandó:

Pap a hívek felé:

Helyezzünk erre a paténára most minden érintettet:

- a lakóhelyünkön, az országunkban bármikor élt személyeket, valamint önmagunkat is, az általunk képviselt személyeket, őseinket és a saját családjaink minden tagját – a legfiatalabbal együtt.
- Különösképpen az elvetélt, az abortált, és keresztség nélkül meghalt személyeket.

Kérjük Jézust, hogy azt a hiányzó szülői szeretetet, melyet a megölt és elvetélt magzatok nem kaptak meg, most adja meg nekik, a szívünkön keresztül.

A SZENTÁLDOZÁS SZERTARTÁSA

Miatyánk előtt

Pap: A Miatyánkot már egész tudatosan mondjuk együtt a megtisztult és megszabadult lelkekkel, személyekkel, a dicsőséges és a küzdő Egyház tagjaival.

Áldoztatás utáni fontos imák

Urunk Jézus Krisztus, végy föl mindnyájunkat Önmagadba, a Szent Kenyérbe, és akarod szerint konszekrálj az őseinket, s az érintett személyeket. Kérjük, hogy Szent Véred áradjon végig a családjainkon, minden érintetten, generációkon keresztül, úgy és oly mértékben, ahogy Szent Felséged akarja, és jónak látja.

Hálát adunk a végtelen kegyelemért és irgalomért, a szabadulásért és a gyógyulásért. Nagy örömmel elfogadjuk ezeket.

Ur Jézus, a Te Nevedben most egész tudatosan elengedünk minden gúzsba kötő és megbetegítő szálát az élők és holtak között, különösen az elvetélt és abortált gyermekek és szüleik között. A Mennyei Atya végtelen irgalmába ajánljuk őket és mondjuk: „Menj be Urad örömébe!”

Kérjük a kegyelmet, hogy a Szentlélek Úristen akarata szerint töltsön be mindnyájunkat, minden érintettet, családjaink minden generációját, lakóhelyünket és országunkat, úgy és abban a mértékben, ahogyan Ő a legjobbnak tartja. Ámen.

ÉNEK:

Dicsőítő énekek

VÉDELMEZŐ HÁLAADÓ IMA

A PAP mondja: Jézus Krisztus jelenlétébe helyezem és alárendelem magam az Ő uralmának. Magamra öltöm Isten fegyverzetét, hogy megállhassak az ördög cselvetéseivel szemben (vö.: Ef 6,10-11). Szilárdan állok a földön, mert derekamat felövezem igazsággal, s magamra öltöm a megigazulás vértjét (vö.: Ef 6,14). És hordom a hit pajzsát, amellyel kiolthatom a gonosz minden tüzes nyilát (vö.: Ef 6,16). És elfogadom „az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, vagyis az Isten igéjét” (Ef 6,17).

Szeplőtelen Szűz Mária, öltöztess engem hited fényébe, erejébe. Atyám, küldd segítségemre angyalaidat és szentjeidet. Köszönöm Neked, Jézus Krisztus, hogy Te vagy az én Bölcsességem, Igazságom, Megszentelődésem és Megváltásom. Átadom magam a Te Szentleked szolgálatára, és befogadom a generációk közti gyógyulásra vonatkozó igazságaidat. Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek Istennek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Amen.

Előimádkozó:

Valljuk meg, hogy Jézus Krisztus a mi életünk minden területe felett Úr! Az előimádkozott részre válaszoljuk: Jézus az Úr!

- Családi kapcsolataim, házastársammal, gyermekeimmel és szüleimmel való kapcsolataim felett;
- Rokonaimmal, barátaimmal és ismerőseimmel való kapcsolataim felett;
- Az elmúlt időm felett és a hátralévő időm felett;
- Múltam, jelenem és jövőm felett;
- Az összes időm és örökkévalóságom felett;
- Munkám és tanulmányaim felett;
- Szabadidőm és pihenésem felett;
- Egészségem, nehézségeim és betegségeim felett;
- Szegénységem, javaim és gazdagságom felett;
- Munkaadóimmal és előljáróimmal való kapcsolataim felett;
- Alkalmazottaimmal és a rám bízottakkal való kapcsolataim felett;
- Munkatársaimmal és üzleti partnereimmal való kapcsolataim felett;
- Minden személyes kapcsolatom felett;
- Minden ember felett, akik rám bízta magukat, és akikért én felelősséget vállaltam;
- Minden ember felett, akikre rábízta magam, és akik felelősséget vállaltak értem;
- Lelkem, értelmem/szellemem és testem felett;
- A fejem, szemem, fülem, kezem és lábam felett;
- A szívem, nemiségem és minden érzékem felett;
- A tüdőm, májám, gyomrom és emésztőszerveim felett;
- Szellemi javaim és képességeim felett;
- Értelmem és akaratom felett;
- Reményeim és a félelmek felett;
- Gondolataim és érzelmeim felett;
- Öntudatom és a tudatalattim felett;
- Alvásom, álmaim és a tudattalanom felett;
- Hangulataim és ötleteim felett;
- Táplálkozási szokásaim és öltözködési stílusom felett;
- A gondolkozásom és beszédem felett;
- A társadalmi- és családi életem felett;
- Házam, lakásom, ingó- és ingatlan dolgaim felett;

- Otthonom, hazám és nemzetem felett;
- Testi halálom és az egész Örökkévalóságom felett:

Jézus az Úr!!!

BEFEJEZŐ SZERTARTÁS

Pap: Az Úr legyen veletek!

Hívek: És a te lelkeddel.

Pap: Áldjon meg titeket a vigasztaló Isten, aki kimondhatatlan jóságában teremtette az embert, és egyszülött Fiának feltámadása által megadta a feltámadás reménységét a benne hívőknek!

H.: Ámen.

Pap: Nekünk, akik még élünk, adja meg bűneink bocsánatát, minden megholt hívőt pedig vezessen el a világosság és a béke Országába!

H.: Ámen.

Pap: Adja meg, hogy Krisztussal együtt vég nélkül boldogan éljünk mindnyájan, akik hittel valljuk, hogy ő valóban feltámadt a halálból!

H.: Ámen.

Pap: Áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú † és a Szentlélek.

H.: Ámen.

Pap: A szentmise véget ért, menjetek békével.

Hívek: Istennek legyen hála.

Imádság, áldások, ahogy a Szentlélek indít...

(A szövegeket összeállította: Dragan Smiljan Kozul, OFM., P. Willibrord Driever OSB. írása, az Eloldozva című könyv alapján + P. Zselepszki Fábrián O.C.D., Bolvári János atya, Kiss József atya, Bocsa József Sch.P. atya és Pintér Ilona.)

4. Áldó, gyógyító, szabadító, átoktörő, oltalomkérő imák

Az egyházi rituálékban a szentségek kiszolgáltatásának szertartásai mellett nagyon sok áldó ima található, amelyek átfogják az élet egész területét a keresztségtől a temetésig, a bölcső megáldásától a sírkő megáldásig, tartalmazzák lakóhelyek, épületek megáldását, ételek, keresztek, szentképek, rózsafüzérek, érmék megáldását, betegek megáldását, a különféle használati tárgyak megáldását. Az áldások magukban foglalják az exorcizmusokat is, a gonosz lelkek hatalmának a megtörését, és az egyház hagyományos imáit, amelyek közül a legősibb a Sub tuum praesidium, az Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője, a Szűzanya oltalmát kérő imádság. Nagyon erős ilyen ima az Ószövetségből a Sanctus, amely belekerült a miseimádságokba is. Az itt következő gyűjtemény nem az egyház jelenleg érvényes szertartáskönyvének az imáiból válogat, hanem olyan imákat tartalmaz, amelyek e könyv témakörét érintik, amelyek sokak tapasztalata szerint hatékony imák. Sok imának az eredete sem ismert, ezért csak azoknál jelezzük a származást, szerzőt, amelyeknél fellelhető. A rendelkezésünkre álló nagyon gazdag imakincsből ez egy nagyon szolid válogatás. Ezek az imák nem azonos fajsúlyú imák. Vannak, amelyek segítenek visszaszerezni lelkünk egészségét, a gonosz lelkek elleni nagyobb súlyú imák. Mások egészen egyszerűek, a lelkünk egészségét fenntartani hivatott imák. Jézus, amikor a pusztában megkísértette Őt a sátán, nem hatalmas erejű ördögűző imákat mondott, hanem egyszerűen vette a szentírási ígéretet, és

azokat helyezte szembe a gonosszal. A legegyszerűbb szentírási részletnek is ördögűző hatása van.

Íme néhány az ima meghallgatás szempontjából kulcsfontosságú szentírási ige, szentírási imádság.

Bármit kértek majd nevemben az Atyától, megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban. Ha pedig tőlem kértek valamit a nevemben, azt is meg fogom tenni (Jn 14,13-14).

Mondom tehát nektek: kérjetek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak. Mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek ajtó nyílik. Ha pedig valakitől közületek kenyeret kér fia, talán követ ad neki? S ha halat kér, talán skorpiót ad neki? Ha tehát ti, bár rosszak vagytok, tudtok jól adni fiaitoknak, mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle (Lk 11,9-13).

A hívőket ezek a jelek fogják kísérni: Az én nevemben ördögöt űznek, nyelveken beszélnek, kígyókat vesznek majd a kezükbe, és ha valami halálos mérget isznak, nem árt meg nekik, betegekre teszik kezüket és azok meggyógyulnak (Mk 16,17-18).

Áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden mennyei, lelki áldással megáldott minket! (Ef 1,3)

Sanctus

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene. Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban, áldott, aki jön az Úr nevében, hozsanna a magasságban.

Oltalmad alá futunk (Sub tuum praesidium)

Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője, könyörgésünket meg ne vedd szükségünk idején, hanem oltalmazz meg minket minden veszedelemtől, ó dicsőséges, és áldott Szűz. Mi Asszonyunk, mi közbenjárónk és szószólónk, engeszteld meg értünk szent Fiadat, ajánlj minket szent Fiadnak, mutass be minket szent Fiadnak! Ámen.

Ó, Mennysorság királynője

Ó, Mennysorság fenséges királynője és angyalok úrnője! Tehozzád fordulunk, aki a sátán fejének széttiprására Istentől kaptál hatalmat és küldetést, alázatosan kérünk, küldd el nekünk az égi seregeket, hogy a Te parancsodra üldözzék az ördögöket, keljenek velük harcra mindenhol, fékezzék meg merészségüket, és taszítsák őket vissza a mélységekbe. Ámen (Szent X. Piusz pápa)

Imádság a Csomókioldó Boldogasszonyhoz

Szűz Mária, a dicsőséges szeretet édesanyja, aki soha nem hagyta magára egyetlen segítségért kiáltó gyermeket sem! Édesanyám, akinek keze szüntelenül dolgozik hűn szeretett gyermekeiért, mivel lényedet az isteni szeretet és a szíveden túlcorduló végtelen irgalmasság élteti, fordítsd felém együttérzéssel teli arcod! Tekints a seregnyi „csomóra”, mely életemet fojtogatja! Ismered reménytelenségem és fájdalmam. Tudod, mennyire megkötoznek engem e csomók. Mária, édesanya, akit Isten azzal bízott meg, hogy kioldozd gyermekeid életének csomóit, kezedbe helyezem életem szalagját. Senki, még a gonosz sem ragadhatja el azt irgalmas segítségedtől. Egyetlen csomó sincs a kezedben, amelyet ne tudnál kioldozni. Irgalmad, és fiadnál, Jézusnál, az én szabadítómnál való közbenjáró hatalmad által fogadd el a mai napon e „csomót” (nevezzük meg, ha lehetséges). Isten dicsőségére kérlek, oldozd ki azt mindörökre! Benned remélek. Te vagy égi édesanyánk, akit Isten nekünk adott, te vagy az én törekenységem erőssége, nyomorúságom gazdagsága, szabadításom mindattól, ami

akadályoz abban, hogy Krisztussal legyek. Fogadd kegyesen kérésemet! Őrizz engem, vezess engem, védelmezz engem! Te vagy az én biztos menedékem. Csomóoldó Boldogasszony, imádkozz értem!

A legerősebb áldó, gyógyító, szabadító, átoktörő, oltalomkérő ima **a négy nagy 5 tizedes Rózsafüzér**, amelyben Szűzanyával imádkozzuk végig Jézus életének a titkait (eseményeit), fogantatásának, gyermekségének, nyilvános működésének, szenvedésének és kereszthalálának, feltámadásának, mennybemenetelének, a Szentlélek elküldésének és a Szűzanya megdicsőülésének a titkait. Azzal, hogy Jézus a kereszten saját édesanyját adta a mi édesanyánknak is, beemelt minket az Ő családjába. Éppen ezért az Ő életéről való elmélkedés a Rózsafüzérrel a leghatékonyabb, legerősebb ima, amellyel végig imádkozhatjuk saját életünket a fogantatásunk pillanatától kezdve Jézus testvéreként, miközben Szent József a mi nevelőatyánk is, a Szűzanya pedig a mi édesanyánk.

Krisztus lelke

Krisztus lelke, szentelj meg engem! Krisztus teste, üdvözíts engem!

Krisztus vére, illess meg engem!

Krisztus oldalából kifolyó víz, moss tisztára engem! Krisztus kínszenvedése, erősíts meg engem!

Ó, jóságos Jézus, hallgass meg engem! Szent sebeidbe rejts el engem!

Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled! A gonosz ellenségtől oltalmaz engem!

Halálom óráján hívj magadhoz engem, és juttass el magadhoz engem, hogy szentjeiddel dicsérjelek Téged, mindörökkön-örökké. Ámen. (Loyolai Szent Ignác)

A szerető szívek áldó imája

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járja át az emberiséget, hogy elforduljon bűneitől! Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járja át családom minden tagját (nevezzétek meg őket név szerint) és rokonaimat, úgy szintén utódaimat egészen az idők végéig!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járja át ellenségeimet. Azokat, akik megbántanak, üldöznek és rágalmaznak, hogy szabad akaratukból barátimmá váljanak!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járja át mindazokat, akikkel ma beszélni fogok, akikkel út közben találkozom!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járja át a megsebzett és meg nem értett szíveket, azokat, akiket kirekesztettek a társadalomból, a nehéz helyzetben lévő családokat, az egyedülállókat, a betegeket és az életuntakat!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járjon át minden várandós asszonyt, hogy ne hajtsa el magzatát és megtanulják, hogy gyermekeiket az Ég ajándékainak tekintsék!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járjon át minden gyermeket, a fiatalokat az egész világon, hogy a jövő Egyházát alkossák!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járjon át minden államfőt, hogy becsületesen és igazságosan kormányozzanak!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járja át az Egyházat, a Szentatyát, a püspököket és a világ minden papját és lelkipásztorát, akik segítségünkre vannak mellénk állítva!

Minden isteni áldás teljessége és a szeretet, a bölcsesség, a béke és az öröm áradata járjon át minden felekezetet, hogy engedelmesen, alázatosan és egyszerűséggel csoportosuljanak az

egy és ugyanazon pásztor körül, és hogy az egy és ugyanazon eucharisztikus asztal körül gyűljenek össze!

Ezt az imát a szeretet-civilizáció útján járó emberiség üdvösségéért és a háromságos Szent Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek tiszteletére végzem, Akibe minden bizalmamat vetem. Legyen meg Isten akarata amint a mennyben úgy a földön is! Ámen.

Embertársam megáldása a szeretet áldásával

Jézus keresztje távolítson el tőled minden rosszat. Jézus Drága Vére adjon neked erőt! A Szentlélek vezesse minden tettetted, szavadat, gondolatodat, érzésedet és törekvésedet! Szűz Mária szeplőtelen fogantatása tegye tisztábbá lelkedet, szellemedet, szívedet és testedet!

Isten angyalai kísérjenek minden utadon!

Krisztus békéje és Szűz Mária szeretete legyen veled! Ámen.

Embertársunk megáldása

Krisztus békéjét és Szűz Mária szeretetét kívánom neked! A Mennyei Atya áldjon meg bőségesen! A Szentlélek világosítsa meg lelkedet az isteni bölcsességgel, lobbantsa lángra szívedet az isteni szeretet tűzével és enyhítse minden testi szenvedésedet! Isten szent angyalai éjjel-nappal kísérjenek! Adja meg az Úr az erőt minden rossz elleni harchoz körülötted és benned, a képességet és a bölcsességet, hogy elfordulj minden tévedéstől, és kísértéstől, az elhatározást, hogy elhagyj minden tévutat és a bátorságot, hogy a gögöt megtörd, mely gátol abban, hogy a jót cselekedd! Adja meg az Úr neked azt a kegyelmet, hogy mostantól a bűnt kerüld, és hogy életutadat a kegyelem állapotában folytasd! Adassék meg neked mindez ajándékként Szűz Mária, Jézus Krisztus édesanyjának, minden lélek segítőjének hatalmas közbenjárására! Ámen.

A lélek gyógyulásáért

Jézusom e percben hálát adok Neked lelkemért. Lelkemben felüti fejét a bűn minden következménye. Ezért gyakran ideges vagyok és ingerlékeny. Nem ritkán türelmetlen és bosszúálló. Lelkembe beidegződtek rossz szokások. Hegek ezek és sérülések, amelyek megnehezítik mások iránti szeretetemet. Tapasztalatok halmozódtak fel bennem, amiért gyakran megbízhatatlan vagyok. Gyógyíts ki az irántad és szavad iránti bizalmatlanságból! Kérlek, Jézus gyógyíts ki minden sokkból, traumából, amelyeket a sikertelenségek és a megvalósulatlan vágyak idéztek elő bennem. Gyógyíts ki minden belső sötétségből és gyógyítsd meg a tudatalattim mélyén szunnyadó sérüléseket. Add, hogy a tudatalattim békére leljen, ó, Jézusom. Esedezem hozzád a lelkileg beteg és problémákkal küszködő személyekért. Szabadítsd meg őket terheiktől és tisztítsd meg sebeiket, amelyek oly sok rossz lelki közérzet okozói. Védeld meg a gyerekeket és a fiatalokat, akik súlyos betegségeket örököltek. Gyógyíts meg minden személyt belső meghasonlásából, depressziójából, félelmeiből, szorongásaiból, minden neurózisból és minden pszichotikus helyzetből. Ámen.

Ima szomorú emlékeink gyógyulásáért

Jézusom, Eléd tárom értelmem szomorú emlékeit gyerekkoromtól egész napjainkig: fájó eseményeket, amelyek engem vagy családomat sújtották, nehéz helyzeteket, szerencsétlenségeket, sikertelenségeket, betegségeket, traumákat. Beivódtak emlékezetembe és értelmem nyílt sebei ezek. Fájdalmat okoznak, néha érzéketlenné, agresszívvá, érdektelenné tesznek. Saját erőmből nem tudom elfelejteni őket, nem gondolni rájuk. Te mondtad: „Az én igám édes és az én terhem könnyű”, szabadíts meg a szomorú emlékek terhétől, azáltal, hogy emlékeztetsz a kegyelmekre, az adományokra, a vidám eseményekre, amelyeket elhíntettél életem útján, és a bizonyosság által, hogy szenvedéseim is igazi javamat

szolgálták. Áraszd ki rám Szentlelkedet, hogy égesse el szomorú múltamat és adjon értelmemnek új és derűs rálátást életemre. Jézus Szíve, remélek és bízom benned.

Ima gyógyulásért

Jézus, Te hordoztad a mi betegségeinket, és magadra vetted a mi fájdalmainkat. Te viselted bűneink következményeit – ezért vagyunk mi megmentve. A Te sebeid által gyógyulunk meg. Teljes bizalommal kérünk Téged: moss tisztára minket a Te drága Véreddel, és szabadíts meg hibáinktól, bűneinktől, vétkeinktől! A keresztség vize által, amely a Te megnyitott Szívedből állandóan árad életünkre, kérünk, újítsd meg és növeld Beléd vetett hitünket.

Megváltónk és Királyunk! Gyűjtsd lángra szívünket, a szeretetet irántad, az Atya és a Szentlélek, valamint minden ember iránt. Erősítsd reményünket, hogy Veled lehetünk az Atya országában. Teljes bizalommal térdelünk Eléd és kérünk, hogy gyógyítsd meg a megtört szíveket, tedd a kezedet a fájó sebekre; szabadíts meg minden bűnös ragaszkodástól, az alkoholizmustól, a szexuális megkötözöttségektől, minden démoni rabságból; szabadíts meg attól, hogy értelmetlennek lássam az életet, szabadíts meg attól a kényszertől, hogy másokat kritizáljak, és rosszat mondjak róluk. Szabadíts meg a hatalomvágytól és a gögtől, a féltékenységtől és a bizalmatlanságtól!

Bocsáss meg azoknak, akik engem félrevezettek, akik befolyására testileg és lelkileg károkat szenvedtem, akik káros szenvedélyekre tanítottak és hamis célokat mutattak! Szabadíts meg a befolyásuktól! Tedd a kezedet fájó sebeimre, hogy azok meggyógyuljanak! Nálad minden lehetséges. Te vagy az én megmentőm. Általad újra rátalálok az életre, megismerem az élet gazdagságát. Bocsáss meg nekem és mindenkinek, ahogyan én is meg akarok bocsátani azoknak, akik engem megsebeztek! Bocsáss meg szüleimnek és testvéreimnek, barátaimnak, házastársamnak, előjáróimnak és kollégáimnak! Ők maguk sem tudták, mit cselekszenek. Bocsáss meg nekik és adj nekik békét!

Gyógyítsd meg, Úr Jézus Krisztus, beteg testemet! Értünk viselt töviskoronád és szenvedéseid által gyógyítsd meg az agy, a gerincvelő és az idegek minden betegségét! Tedd rám kezedet, és gyógyíts meg isteni fényeddel és gyógyító erőddel minden daganatot, amely bennem növekedik! Add, hogy sejtjeim újra egészségesen működjenek, ahogyan azt az Isten kezdetben megadta!

Érintsd meg szememet, hogy megkapja és megőrizze a jó látást! Tedd ujjadat a fülemre és nyisd meg, hogy halljak – mindenk előtt Téged halljalak! Érintsd meg a nyelvemet, hogy feloldozd, és a szám Téged dicsőíthessen! Kezed és lábad sebeiért, amelyeket értem viseltél, gyógyítsd meg végtagjaimat, az ízületek, az izmok, az inak, a csontok és az inszalagok minden betegségét! Csak egy szót szólj, és béna tagjaim meggyógyulnak, és új erővel visznek engem! Nyújtsd ki kezedet és érintsd meg bőröm beteg részeit! Tégy engem tisztává! Ó, Jézusom, Te érettünk hagyta, hogy lándzsával megnyissák oldaladat, erre a sebedre kérlek, erősítsd meg szívemet, tisztítsd meg véretem, és gyógyítsd meg a beteg ereket! Add, hogy az a víz, ami a Te oldaladból folyt ki, megújítson engem, és áldássá váljon számomra! Gyógyítsd meg a veséket, a hólyagot, a nemi szerveket, a mirigyeket és a hormonokat! Gyógyítsd meg a gyomor és a bélrendszer, a máj és az epe betegségeit! Neked Uram, epét kínáltak italul. Vedd el hát keserűségemet, és ajándékozz meg az Irántad való teljes bizalommal! Ó, Jézusom, érettünk ecetet ittál, vedd el gyengeségemet és tölts el új erővel! Erősítsd meg immunrendszeremet és az ellenálló képességemet! Óvj meg minden fertőzéstől!

Ó, Jézusom, halálodra és feltámadásodra kérlek, ajándékozz meg a benned való új élettel! Gyógyítsd meg a légutakat és a tüdőmet, és töltsd el a Szentlélek leheletével, hogy szüntelenül dicsőíthesselek Téged! Tanítványaiddal ezt üzented Keresztelő Szent Jánosnak: a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a halottak föltámadnak, a

szegényeknek pedig hirdetik az Evangéliumot. Ezért kérlek Téged, tégy engem is jellé, hogy a világ higgyen, Rád találjon és dicsőítse Istent! Ámen.

Imádság lelki gyógyulásért

Ó, Uram Jézus, Te azért jöttél, hogy gyógyítsd a megsebzett és megtört szíveket: kérlek, gyógyítsd meg azokat a sebeket, amelyek felkavarják a szívemet! Kérlek, különösen azokat gyógyítsd be, amelyek a bűn okozói! Kérlek, lépj be az életembe, gyógyíts meg azoktól a lelki bajoktól, amelyek ifjúkoromban sújtottak le rám, és azoktól, amelyeket az élet folyamán, mások okoztak nekem! Jézus Uram, Te ismered gondjaimat, a Te Jó Pásztori szívedbe helyezem azokat. A Te szívedben nyitott nagy sebed érdemeire kérlek, gyógyítsd meg az én szívem kis sebeit! Gyógyítsd meg emlékezetem sebeit, hogy semmi abból, ami velem történt, ne marasztaljon a fájdalomban, a félelemben, az aggodalmaskodásban! Gyógyítsd meg Uram, mindazokat a sebeket, amelyek életem folyamán bűnök gyökeréül szolgáltak! Meg akarok bocsátani mindazoknak, akik megbántottak: nézz azokra a lelki sebekre, amelyek képtelenné tesznek a megbocsátásra! Te, aki azért jöttél, hogy gyógyítsd a megtört szívűeket, gyógyítsd meg az én szívemet is! Gyógyítsd meg, Uram, azokat a lelki sebeket, amelyek testi betegségek okozói! Felajánlom neked a szívemet: fogadd el, Uram, tedd tisztává és add nekem a Te isteni Szíved érzelmeit! Segíts alázatosnak és szelídnek lennem! Add meg nekem, Uram, hogy kigyógyuljak abból a fájdalomból, amely kedves személyek halála miatt nyomaszt! Add, hogy újra békére és öröme találjak, annak biztos tudatában, hogy Te vagy a feltámadás és az élet! Tégy engem a Te feltámadásod, a bűn és a halál fölött aratott győzelmed, a Te közöttünk levő, élő jelenléted hiteles tanújává! Ámen. (Gabriele Amorth atya imája)

Ima családfánk gyógyulásáért

Mennyei Atya, Eléd jövők, mint egy gyermek, akinek nagy szüksége van a segítségedre. Vannak fizikai szükségleteim, érzelmi szükségleteim, lelki szükségleteim, és más személyekkel kapcsolatos szükségleteim. Sok problémámat a saját hibáim okozták, gondatlanságom és bűnösségem. Uram, ezekért alázatosan bocsánatodat kérem! De azt is kérem Tőled, hogy bocsásd meg őseim bűneit, amelyek ott hagyták nyomukat bennem nem kívánt irányultságok, viselkedési minták, testi, elméleti és szellemi betegségek formájában! Gyógyíts meg engem Jézus mindezen rendezetlenségekből és gyógyítsd meg ezeket a betegségeimet és ezek hatásait! Segítséggeddel őszintén és szívből megbocsátok mindenkinek, élő és már meghalt családtagjaimnak, akik közvetlenül megbántottak engem vagy szeretteimet bármi módon, és megbocsátok azoknak is, akiknek bűnei jelenlegi szenvedéseinket és betegségeinket eredményezik. A Te isteni Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus, a mi Megváltónk nevében és az Ő Szentlelkének az erejével kérlek, Atyám, hogy szabadíts meg engem, és az egész családfám a gonosz befolyásától most és örökre! Szabadíts meg családfám minden élő és meghalt tagját – beleértve ebbe az örökbefogadási kapcsolatokból származókat is – a megkötözöttség és szolgaság minden formájától! A te szerető törődésed által és a te drága Fiad értünk ontott vére által, Mennyei Atyánk, kérlek, terjeszd ki rám és minden élő és meghalt rokonomra áldásodat! Gyógyíts meg minden negatív hatást, amelyet a korábbi generációk közvetítettek, és akadályoz meg minden negatívumot mostantól, amely ártani akar nekem és családfám későbbi nemzedékeinek! Odahelyezem Jézus keresztjét családfám minden tagjának a feje fölé, valamint minden generációja közé. Könyörgöm, hogy Jézus Krisztusnak, a mi Megváltónknak a vére tisztítsa meg családfám vérvonalát. Adj különleges hatalmat családjaink védő angyalainak, hogy táborot verhessenek körülöttünk és közvetítsék a Te isteni gyógyító erődöt mindnyájunk számára még a genetikai fogyatékoságok területén is! Adj különleges hatásköröket családjaink őrangyalainak, hogy gyógyítsanak, védelmezzenek, irányítsanak és bátorítsanak

minket minden szükségünkben! Szabaduljanak fel gyógyító erőid ebben a pillanatban, folytatódjanak olyan mértékben, ahogyan az akaratodnak megfelel! Uram, vágj el minden gonosztól jövő köteléket és a rabszolgaságot, és adj ezek helyébe szent családi szeretetkötelékeket! Legyen egyre mélyebb a kötelék Veled, Mennyei Atya Fiad által a Szentlélekben! A Szentháromság családjának a szeretete járja át a mi családukat meleg, szerető jelenlétével, úgy hogy a mi családuk is felismerje ezt a szeretetet és nyilvánvaló legyen ez a szeretet minden kapcsolatunkban! Minden jelenleg nem ismert kívánságunkat is belefoglaljuk ebbe a kérésünkbe, amit most Eléd terjesztünk a mi Megváltónk Jézus Krisztus drága nevében. Ámen. (Mariakumar SVD atya)

Ima Szent Mihály arkangyalhoz

Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben, a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük, parancsoljon neki az Isten! Te pedig mennyei seregek vezére, a sátánt és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körül járnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Ámen (XIII. Leo pápa)

Ima a gonosz lelkek hatalmának megtöréséért

Örök Atya! Felajánlom Neked Jézus Krisztus drága Szent Vérének és Sebeit, Szűz Mária fájdalmas és Szeplőtelen Szíve által, hogy a Szűzanya a sátán hatalmát megtörje, Szent Mihály arkangyal és az összes angyalok segítségével a gonosz szellemeket elűzze, műveiket és terveiket megsemmisítse – különösen most, ebben az órában és hazánkban. Ámen.

Mariakumar atya szabadító imája

Jézus nevében, Jézus drága Vére által, Jézus szenvedésének, halálának és feltámadásának hatalma által, aki az Atya jobbán ül, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, a tekintély hatalma által, amit Jézustól az Ő drága vére által kaptam... ellene mondok a gonosz lélek minden erejének, amely ártani akar nekem, és visszautasítom azt. Boruljatok le Jézus előtt gonosz lelkek, és soha többé ne térjete vissza!

Jézus taposson szét lábával téged, sátán, és csatlósaidat, és vessen téged a feneketlen verembe, mert én az Atya gyermeke vagyok! Krisztus testének misztikus része vagyok. Testem feltámadásra rendelt. Jézus drága Vére árán szabad lettem, azért, hogy testemmel Istent dicsőítsem. Azért neked, sátán, semmi hatalmad sincs fölöttem, családom fölött és a házam népe fölött. Én és házam népe az Úrnak szolgálunk!

Kérem az Urat, hogy bocsássa meg őseim minden bűnét. Átadom ezeket Jézusnak a kereszten, és megbocsátok őseim, szüleim és rokonaim helyett mindenkinek, akik ellen vétkeztek. Ugyanúgy kérem a bocsánatot minden bűnömért, és feltett szándékom, hogy megbocsátok mindenkinek, aki megbántott engem. Mosson tisztára az Úr Jézus drága Vére minden bűnünktől, és szabadítson meg a meg nem bocsátás, az átkok és a bűnök béklyóitól!

Ellene mondok az önzés és az önfejűség, a makacsság és az öndicséret, az Istentől való függetlenség és az elutasítás, a nem kívánság és a kételkedés, az engedetlenség és a lázadás, a hitehagyás, az eretnokség és a szentségkároklás szellemének! – **Távozzatok tőlem, boruljatok le az Úr Jézus előtt, és soha többé ne térjete vissza!**

Ellene mondok a harag és a keserűség, az ellenszenv és a gyűlölet, a neheztelés és a meg nem bocsátás, a bosszú és a gyilkosság szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a gond, a feszültség és a bátortalanság, a féltékenység, a levertség, a frusztráció és a csalódás, a kétségbeesés és az öngyilkosság szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a félelem, a rémület és a sokk, a kisebbségi érzés és az idegesség szellemének! – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a bujaság, az önkielégítés, a homoszexualitás és a fajtalanság, a házasságtörés, a megerőszakolás és a vérfertőzés, a prostitúció, az állati ösztönök és a csábítás szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a bujaság szellemének, amely gondolatban, a szemeimen keresztül, az orromon és a nyelvemen, a tapintóérzékeimen, a kezeimen, a lábaimon és a nemi szerveimen keresztül jönnek hozzám. – **Távozz tőlem...**

Ellene mondok a világiasság, az érzéki gyönyör és a mulatozás, az alkoholtól, a cigarettától és a dohánytól, a drogtól, a szerencsejátéktól, a zenétől és a videóktól, a számítógépes játékoktól való függés szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a személyekhez és a dolgokhoz való ragaszkodás szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok az érvényesülési vágy, a hírnévre, hatalomra, pozícióra, gazdagságra való törekvés, a fösvénység és az anyagi birtoklás szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a lustaság, az élvhajzás és a dőzsölés szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a büszkeség, a felvágás, az arrogancia, a beképzeltség, az előítélet, a vetélkedés, a féltékenység, a hivalkodó öndicsőítés, az összehasonlítás és a pártoskodás szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a bálványimádás, a boszorkányság, a fekete- és fehér- mágia, a babonáság, az okkultizmus, az ezotéria és a New Age mozgalom szellemének, és a gonosz minden erejének, amely ezáltal birtokba vett engem – például hamis istenek imádata által, nem keresztény kultikus helyek látogatása által, az asztrológia, a jóslás, a számmisztika, a channeling, a horoszkópkészítés és a tenyérjóslás és a halottidézés által, és a szerencseamulettek, a tarot-kártyák és a mandalák használata által, az ingázás, a jóga, a zen-meditáció, a reiki, a csakrák, az asztaltáncoltatás, a Bach-virágterápia, az I ching, a szellemi vezetők általi szellemi gyógyítás és az automatikus írás által, az előző életbe való visszavezetés, az okkult tárgyak otthontartása és hasonló praktikák által. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a bíraskodás, az ítélkezés, a vádlás, a mások felelőssé tevése, a rágalmozás, mások megalázása, a vitatkozás, a tiszteletlen beszéd és a visszaélés szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a megtévesztés szellemének, az alattomoság és a képmutatás szellemének, a hazugság és a hízélgés és a megvesztegetés, az igazságtalanság és a rablás szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Ellene mondok a hitetlenség, a szentségtörés, az ateizmus, a kételkedés, a materializmus, és a fogyasztás szellemének. – **Távozzatok tőlem...**

Úr Jézus, moss engem tisztára a Te drága Véreddel, legfőképpen a szívemet, a tudatalattimat, a gondolataimat, a lelkiismeretemet, az emlékeimet, az elképzeléseimet, az érzelmeimet, az értelmemet és az akaromat.

Úr Jézus, tisztíts meg engem a Te drága Véreddel. Tisztítsd meg agyvelőmet, az idegrendszeremet, a vért az ereimben, a húsomat, a csontjaimat és a belső szerveimet!

Úr Jézus, moss meg engem a Te drága Véreddel! Mosd meg a szememet, fületem, orromat, a tapintóérzékeimet, a számat és a nyelvemet, a kezemet, a lábamat és a nemi szervemet!

Küldd el az Atyától a Szentlelket, az Igazság Lelkét, a Szentség Lelkét! Szentlélek Úristen, ajándékozd nekem a hét adományodat: a bölcsességet, a tanácsot, az erősséget, a felismerést, a jámborságot, az istenfélelmet!

Árassz el engem gyümölcseiddel: szeretettel, örömmel, békével, türelemmel, barátságossággal, jósággal, kedvességgel, szelídséggel, hűséggel, szerénységgel, mértékletességgel és szemérmességgel!

Kenj fel engem a karizmatikus adományokkal: a tanítás adományával, az ismeret szavával és a próféciával, a szellemek megkülönböztetésével, a betegek gyógyításának adományával, a csodatévő erő adományával, a hit erejének adományával, a szolgálat adományával, a nyelvek adományával és a nyelvek magyarázatának adományával és az összes többi adománnyal, hogy felépíthessük a keresztény közösséget az Atya dicsőségére! Ámen. (Mariakumar SVD atya)

Jézusom, kérlek szabadíts meg

Szilárd, élő hittel és teljes reménységgel kérlek, Jézusom, tisztíts meg minket drágalátos véreddel a hibáinktól és a bűneinktől! Szabadíts meg vétkeinktől és minden gonosztól! Végy el tőlünk minden hiányosságot, mindent, ami Tőled akar elszakítani! Kérlek, Jézusom, szabadíts meg minden bűnös függőségtől! Szabadíts meg, engem s másokat is, minden rontástól és minden büntől! Szabadíts meg minden pénz-, szex- és hatalomfüggőségtől, az ördögi befolyásoktól és láncoktól! Szabadíts meg az okkult cselekedetektől (kártyajóslástól, tenyérjóslástól és jövendőmondástól), a mágia minden gyakorlatától! Szabadíts meg a bálványimádástól, a haragtól, a büszkeségtől! Szabadíts meg attól a szokástól, hogy másokat kritizáljak és rosszat mondjak róluk! Szabadíts meg az alkoholizmustól, a drogtól és minden más függőségtől! Szabadíts meg és gyógyíts meg minden rossz szokástól! Ámen.

Szabadító ima

Az Úr Lelke, Istennek Lelke, Atya, Fiú s Szentlélek, Szentháromság, Szeplőtelen Szűz, angyalok, arkangyalok és a mennyország szentjei, szálljatok rám! Olvassz fel engem, Uram, alakíts, tölts el magaddal, rendelkez velem! Űzd távol tőlem a gonosz minden erejét, semmisíts meg, zúzd össze, hogy jó lehessen és jót tehessek! Űzd el tőlem az ördögi bajokat, a boszorkányságokat, a fekete mágiát, a fekete miséket, a varázslatokat, a megkötéseket, az átkokat, a szemmel verést; az ördögi zaklatásokat, az ördögi megszállottságot, az ördögi lidércnyomásokat, mindazt, ami rossz, bűn, irigység, féltékenység, álnokság, a testi, lelki, erkölcsi, szellemi, ördögi betegségeket! Égesd el mindezeket a bajokat a pokolban, hogy ne érinthessenek többé engem se, és egyetlen teremtményt se a földön!

A mindenható Isten erejével, a megváltó Jézus Krisztus nevében, a Szeplőtelen Szűz közbenjárása által minden tisztátalan léleknek, minden engem zaklató jelenlétnek elrendelve és parancsolva legyen, hogy azonnal hagyjanak el, végleg távozzanak és menjenek az örök pokolba, Szent Mihály arkangyal, Szent Gábor, Szent Rafael és őrangyalaink által. Ámen.

Hét fohász szabadulásért

Mennyei Atyánk, teremtő Urunk, mindenható örök Isten: hittel imádunk téged, és kérünk Egyszülött Fiad, Jézus Krisztus nevében, vonj bennünket és egész környezetünket, szereteteinket, a ránk bízottakat, ismerőseinket, szomszédainkat, közel- s távollévőket Jézus vérének oltalma alá!

Teljes bizalommal fordulunk hozzád: hagyja el ezt a helyet és mindannyiunkat a sötétség fejedelme és minden tisztátalan lélek; távozzék tőlünk minden ellenséges hatalom, minden démoni erő, minden romboló szellem; Jézus nevében távozzék tőlünk a sátán minden angyala, minden ártó befolyás, minden gonosz fejedelemség és hatalmasság!

Jézus dicsőséges neve előtt meneküljön minden démoni lélek; Jézus megváltó vére adjon nekünk szabadulást minden ördögi befolyástól, minden lázadó angyaltól, minden behatolásától a pokolnak, a kárhozat lelkeinek mindenfajta tevékenységétől, a bukott angyalok minden elnyomó hatalmától, a destruktív szellemek minden erőszakosságától, a tisztátalan erők minden sötétségétől, a sátán minden kötelékétől – Jézus megváltó vére teremtsen szabadulást!

Jézus föltámadásának ragyogó világossága töltse el ezt a helyet és töltsön el mindnyájunkat; a Szentlélek újjáteremtő ereje járjon át bennünket; a szentség kenete hasson át; az isteni szeretet gyönyörűsége vegyen birtokba; ne maradjon bennünk esélye a gonosznak; meneküljön a kígyó, meneküljön az emberiség vádlója, meneküljön a sárkány, az ősi kísértő, a mélység angyala, a torz intelligencia, a perverz akarat, a hazugság atyja; vonuljon vissza az ordító oroszlán, amely körüljár, keresve, akit elnyeljen; bukják a mélybe e világ istene, a kezdettől fogva gyilkos, a kárhozat fejedelme; fusson a sátán és minden szolgája, minden romlott és megrontó szellem, a hamisságnak minden angyala; jöjjön a fény, jöjjön az isteni erő; jöjjön a megfeszített Jézus vérének oltalma, jöjjön a föltámadt Jézus mennyei dicsősége, jöjjön az Atya és a Fiú Lelke, a dicsőség Lelke, a szentség Lelke, az erő, a szeretet és a józanság Lelke, jöjjön és vegye át a hatalmat fölöttünk, az üdvözítő Jézus csodálatos nevében! Mennyei Atyánk, köszönjük, hogy meghallgatod ezt a kérést, a szabadító Jézus dicsőséges nevében. Köszönjük, hogy szabaddá teszel Jézusnak, a mi főpapunknak és áldozati bárányunknak szentséges nevében; Jézus gyönyörű nevében, aki békességünk és gyógyulásunk. Vegyél körül bennünket oltalmaddal: Jézus szent vére oltalmazzon minket, Szentlelked oltalmazzon minket, a Boldogságos Szűz és az üdvözült lelkek imája oltalmazzon minket, Szent Mihály és a mennyei seregek oltalmazzanak minket; gyógyítsd meg lelkünk sebeit gyöngéd jószággal, hogy a hit pajzsa megvédjen az ellenség támadásaival szemben, és Isten gyermekeinek szabadságában, örvendező szeretetben szolgálhassunk neked, embertársaink javára és a Te örök dicsőségedre! Ámen. (Kovács Gábor atya)

Ima az ősök átkaitól való szabadulásért

Örök Atya! Te vagy az egyedüli, halhatatlan Isten. Isten, aki a Szeretet, aki irgalmas és jószágos. Tekints Egyszülött Fiadra, Jézus Krisztusra és légy irgalmas! Felajánlom Neked ostorozásának fájdalmait, Sebeit és Vérét a tiedért, akik ama átkok terhe alatt élnek, melyek őseik bűneinek, engedetlenségeinek és a Veled kötött szövetség megszegésének következményei. Szabadíts meg minket Szent Fiad ostorozása által, gyógyíts Szent Sebei által, és ments meg drágalátos Vére által! Ámen.

Jézus Krisztus drága Szent Vére – szabadíts meg az átkoktól!

Jézus Krisztus Szent Sebei – gyógyítsátok sebeinket!

Ostorozásod által – pecsételj le minket! Ámen.

(A Jézus Krisztus legdrágább Vérének ájtatossága című imakönyvből)

Egy Lengyelországból származó ördögűző ima

Szentháromság egy Isten, alázattal kérlek, hogy Szűz Mária, Szent Mihály Arkangyal, az összes angyalok és szentek közbenjárására add meg azt a nagy kegyelmet, hogy a sötétség erőit legyőzhessük Magyarországon, Lengyelországban... és az egész világon, a mi Urunk Jézus Krisztus Keresztútja érdemeiért, drága Szent Vérének kiontásáért érettünk, Szent Sebeiért, a kereszten való szenvedéseikért, és minden szenvedéséért, melyet Passiója és egész földi élete során a mi Urunk és Megváltónk elszenvedett. Könyörgünk Urunk, Jézus Krisztus, küldd el szent angyalaidat, hogy a gonosz erőit letaszítsák a pokolba, a kárhozatba, hogy Magyarországon, Lengyelországban... és az egész világon eljöhessen Isten uralma, és Isten kegyelme áradjon minden szívbe, hogy ez által Magyarország, Lengyelország... és minden ország a Te békéddel teljen el. Mi Nagyasszonyunk és Királynőnk, tiszta szívből könyörgünk hozzád, küldd el szent angyalaidat, hogy letaszítsanak a pokolba, az örök kárhozatba minden gonosz lelket, kiknek el kell veszniük! Szent Mihály Arkangyal, a mennyei seregek vezére, az Úr Téged küldött e nagy mű megvalósítására, hogy az Úr kegyelme örökösen velünk lehessen. Vezesd mennyei seregedet, hogy a sötétség erői véglegesen a pokolba, a kárhozat helyére kerüljenek! Egyesítsd minden erődöt, hogy legyőzd Lucifert és bukott angyalait, kik

Isten akarata ellen fellázadtak, és most a lelkek vesztére törnek! Győzedelmeskedj, mert hatalmad van és tekintélyed! Kérd Istentől számunkra békéje és szeretete kegyelmét, hogy mindig követhessük a mi Urunkat Isten Országá felé! Ámen.

Megváltónk Szent Vére mint védelmi páncél

Ó, Megváltónk drága Szent Vére, boríts be engem páncélként, s oltalmazz engem minden utamon és minden szellemi küzdelemben! Földd be gondolataimat, képességeimet és érzéseimet védelmed páncéljával! Szent Véred erejének pajzsa hárítsa el a gonosz tüzes nyilait, hogy se testemet, se lelkemet el ne találhassák, s hogy se mérég, se varázslat, se okkultizmus ne árthasson nekem. Semmiféle gonosz lélek ne gyötörjön, és ne zaklasson, hanem oltalmazó Szent Véred páncélja láttán futamodjék meg a Sátán és minden csatlósa! Ó, Megváltónk drága Szent Vére, szabadíts meg minden gonosztól és minden veszélytől, hogy teljesíthessem a rám bízott feladatot Isten dicsőségére! Teljes szívemből Megváltó Szent Véred erejének szentelem magamat és családomat. Ó, jóságos Jézus, Te Magad vagy a Szeretet, szabadíts meg engem és családomat minden gonosztól és minden veszedelemtől! Ámen.

Reggeli és esti áldás

A legszebb Szentháromság, az Atya, Fiú és Szentlélek, a mi Urunk Jézus Krisztus békéje és áldása, kinszenvedésének ereje, a Szent Kereszt jele, a dicsőséges Szűz Mária szeplőtelen fogantatása, Szent Józsefnek és minden Szentnek áldása, a szent angyalok oltalma védelmezzen engem és szeretteimet minden látható és láthatatlan ellenségtől most és halálunk óráján! Ámen.

Elégedett vagyok

Elégedett vagyok, Uram, mert szeretsz engem érdemtelenységem ellenére is. Vidám vagyok, Uram, mert szeretlek nyomorúságom ellenére is. Boldog vagyok, Uram, mert segíthetek másoknak is, hogy szeressenek, alkalmatlanságom ellenére is. Elégedett vagyok, Uram, mert szenvedhetek érted. Örvendek, Uram, mert jelen vagy az Oltáriszentségben. Boldog vagyok, Uram, mert isteni vendégem leszel, és fényeddel bevilágítod az életem. Elégedett vagyok, Uram, mert bukásaimban Te leszel az erőm. Boldog vagyok, Uram, mert a sötét úton Te leszel világosságom. Örvendek, Uram, mert szomorkodásomban Te leszel vigaszom. Elégedett vagyok, Uram, mert szegénységemben Te leszel gazdagságom. Örvendek, Uram, mert sokat kértél és sokkal többet adtál. Boldog vagyok, Uram, mert Atyám leszel, testvérem, barátom, Megváltóm, az Élet az életemben, mert a mindenem leszel. Elégedett vagyok, Uram, mert a szépség leszel, a jóság, az út, az igazság és az élet. Örvendek, Uram, mert szeretteim számára is, akik most Veled vannak, az örök boldogság leszel. Boldog vagyok, Uram, mert hiszem, hogy a halál csak egy „Viszlát!” az örök hazában. Uram, köszönöm, hogy egyesítettél annyi nemes és nagylelkű szívvel. Uram, hálát adok a teremtett világért és az emberekért, akik tökéletes jóságod visszfényei. Uram, hálát adok számtalan jótéteményedért, amellyel megajándékoztál, az egész teremtésért, a sok jóért, amelyet a múltban adtál, a jóért, amelyért most örvendhetek, és mindazokért, amelyben remélek, végtelen jóságodban bízva, ebben az életben és a másvilágon, magam és szeretteim számára. Ámen. (Gabriele Amorth atya)

5. Ajánlott irodalom

Amorth Gabriele: *Egy ördögűző tapasztalati*, Ecclesia Kiadó 2005. Letölthető innen:

<http://romaikatoslikus.blogspot.com/2016/05/egy-ordoguzo-tapasztalatai.html>

Amorth Gabriele: *Ördögűzők és pszichiáterek*, IHTYS Kiadó, 2009.

- Amorth Gabriele: *Róma ördögűzőjének újabb tapasztalatai*, IHTYS 2010.
- Amorth Gabriele: *Szabadíts meg! Gyógyító és szabadító imák*, IHTYS Kiadó, 2010.
- Angyal imafüzet*, Szerkesztette: Jánossy Gábor, Stella Maris Kiadó, 2011.
- Angyal imakönyv*, Szerkesztette: Jánossy Gábor, Stella Maris Alapítvány, 2010. Az eucharisztikus keresztút, Piarista Rendház Vác, 2008.
- Az evangélium áttekintése az idézetek segítségével*, Stella Maris Alapítvány, 2014.
- Az Oltáriszentség előtt*, Szerkesztette: Jánossy Gábor, Stella Maris Alapítvány, 2014.
- B. Madarász Éva: *Örömöm titka*
- Bamonte Francesco: *Megszállottság és ördögűzés*, IHTYS Kiadó, 2016.
- Bamonte Francesco: *Szűz Mária harca a gonosszal az ördögűzések alatt*, IHTYS Kiadó, 2014.
- Bocsa József Sch.P.: *Az egyháztörténelem nagy alakjai*, Piarista Rendház Vác, 2010.
Letölthető innen: <http://www.ppek.hu/k639.htm>
- Bocsa József Sch.P., Dr Szegedi László, Dr Szederkényi László: *Az engesztelés lelkisége*, Piarista Rendház, 2017.
- Bocsa József Sch.P.: *A szellemek megkülönböztetése*. Letölthető innen: <http://www.ppek.hu/k152.htm>
- Brown Michael H.: *Életmisszió, a család sebeinek gyógyítása*, Marana Tha Kiadó, 2016.
- Brown Michael H.: *Isten meggyógyít*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Chapman Gary-Thomas Jennifer: *A bocsánatkérés 5 nyelve*, Harmat Kiadó, 2017.
- Cloud Henry dr, Townsend John dr, Carder David M, Henslin Earl dr: *Családfánk titkai*, Harmat Kiadó, 2012.
- Cooper Maureen: *A remény üzenete*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Daniel – Ange testvér: *Sebeket gyógyító szeretet*, Nyolc Boldogság Katolikus Közösség, Homokkomárom, 2002.
- DeGrandis Robert, S.J.: *A megtört szív gyógyítása*, Marana Tha Kiadó, 2015
- Engesztelő imádságok hazánk lelki megújulásáért*, Szerkesztette: Jánossy Gábor, Stella Maris Alapítvány, 2017.
- Engesztelő imafüzet a családok egységéért*, Szerkesztette: Jánossy Gábor, Stella Maris Alapítvány, 2012.
- Engesztelő teendőink hazánkért, a világot, Szerkesztette Jánossy Gábor, Stella Maris Alapítvány, 2014.*
- Erdey Ferenc: *Engeszteljünk rózsafüzérrel!* 1994.
- Gál Péter: *A New Age keresztény szemmel*, Marana Tha Kiadó, 2016.
- Gál Péter: *Jézus Krisztus a szabadító. A személyes gonosz hatalmának megtörése, mint a megváltás egyik dimenziója*. Szegletkö Kiadó, 2017.
- Gyökössy Endre: *Szabadulás félelmeinkből és szenvedélyeinkből*, Szent Gellért Kiadó és Nyomda
- Hampsch John H. C.M.F.: *A te családfád gyógyítása*, Marana Tha Kiadó, 2007.
- Hampsch John H. C.M.F.: *Gyógyulásunk forrása az Eucharisztia*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Holböck Ferdinand: *A legszentebb Oltáriszentség és a szentek*, Marana Tha Kiadó, 2012.
- Imaórák liturgiája*
- Jézus Krisztus legdrágább Vérének ájtatossága, imakönyv*, Stella Maris Alapítvány
- Jézus Krisztus, az Élő Víz hordozója, Keresztény reflexió a „New Age„-ről*, Szent István Társulat, 2003.
- Joseph Vadakkal MCBS – Heinzen Michaela: *Jézus letörli könnyeidet*, Marana Tha Kiadó, 2016.
- Kály-Kulai Károly: *Utak – Útkeresők – Szenvedélybetegség*, Új Ember Kiadó, 2007.
- Kály-Kulai Károly (szerk.): *Érdemes beszélni róla... (Szülőknek a kábítószer problémákról)* NCSSZI, 2013.

Katolikus Egyház Katekizmusa

- Katona István: *Gyógyító lelkigyakorlat*, Marana Tha Kiadó, 2012. Katona István: *Szabadító és gyógyító imák*, 2018.
- Kindelmann Károlyné: *Szeretetláng Lelki napló 1961–1983*, Szent István Társulat, 2010.
- Kovács Gábor: *Mágia és hit*. Mária Rádióban elhangzott előadások. Internetről letölthető: <http://www.hagiosz.net/?q=magiaeshit>
- Láng Siegfried: *A magyarság öt szent sebe*, Stella Maris Alapítvány, 2017.
- Leon – Dufuor Xavier: *Biblikus Teológiai Szótár*, Szent István Társulat, 1970.
- Linn Matthew SJ, Fabricant Sheila, Linn Dennis SJ: *Életünk nyolc szakaszának gyógyítása*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Longenecker Dwight: *Belső gyógyulás a rózsafüzér által*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Longenecker Dwight: *Lelki hadviselés a rózsafüzér által*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Lozano Neal: *Álljatok ellen az ördögnek...*, Marana Tha Kiadó, 2016.
- Lozano Neal: *Eloldozva*, Marana Tha Kiadó, 2015.
- Lozano Neal-Lozano Janet: *Szabadság Krisztusban*, Marana Tha Kiadó, 2016
- Mac Nutt Francis: *Erő a gyógyításhoz*, Marana Tha Kiadó, 2004.
- Mac Nutt Francis: *Gyógyítás*, Marana Tha Kiadó, 2004.
- Mac Nutt Francis: *Szabadíts meg a gonosztól*, Marana Tha Kiadó, 2004.
- Manjackal James MSFS: *Szabadulás a törvény átkától*, Marana Tha Kiadó, 2017.
- Mária Natália Magdolna nővér: *A világ győzelmes királynője*, Regina Mundi Victoriosa, Two Hearts Book & Publishers
- McAll Kenneth: *Útmutató a családfa gyógyításához*, Marana Tha Kiadó, 2006.
- McAll Kenneth dr: *A családfa gyógyítása*, Marana Tha Kiadó, 2012.
- McCullough Michael E., Sandage Steven J. M.S. , Worthington Everett L. Jr.: *Megbocsátás*, Harmat Kiadó, 2016.
- McMahon John: *Kiút az alkoholproblémából – Első lépések*, Harmat Kiadó, 2014.
- Pál Ferenc: *A függőségtől az intimitásig – Vágy, élmény, kapcsolat*, Kulcslyuk Kiadó, 2010.
- Pereira Rufus-Erica Gibello: *Lelkigyakorlat egy ördögűzővel*, Marana Tha Kiadó, 2016.
- Stayne Damian: *Újítsd meg csodáidat!* Marana Tha Kiadó, 2018.
- Szent Mihály arkangyal tevékenysége és segítségül hívása*, Szerkesztette Jánossy Gábor, Stella Maris Alapítvány, 2015.
- Szentírás*
- Tardiff Emiliano, Prado Flores Jose H.: *Jézus él*, Marana Tha Kiadó, 2018.
- Usha Mary SND: *A gyógyulás rejtett forrásai*, Marana Tha Kiadó, 2015.
- Ustok Lisa, Hughes Joanna: *Kiút a játékszenvedélyből – Első lépések*, Harmat Kiadó, 2015.
- van Dijk Hubert ORC: *Órangyalom és én*, Marana Tha Kiadó, 2015.
- Weinhold Barry K., Weinhold Jane B. dr: *Törj ki a társfüggőségből – A szabad emberi kapcsolatok kézikönyve*, Casparus Kiadó, 2010, Budapest

6. Képmelléklet

A Szentháromság oszlopon található szentek

Szűz Mária, Xavéri Szent Ferenc, Gonzaga Szent Alajos, Szent Sebestyén vértanú,
Szent Rókus, Szent Bonaventura, Nepomuki Szent János, Szent Konstantin,
Szent Flórián, Szent Rozália

*Ó, boldog, áldott és dicsőséges Szentháromság: Atya, Fiú és Szentlélek.
Áldott legyen most és mindenkor, és mindörökkön-örökké a mindenséget teremtő és
kormányzó oszthatatlan Szentháromság!*

*Áldjuk az Atyát és a Fiút a Szentlélekkel együtt,
Dicsérjük és magasztaljuk örökké! Áldják Őt összes szentjei!*

*Ó, Mennyszág fenséges királynője és angyalok úrnője! Tehozzád fordulunk, aki a sátán fejének széttiprására Istentől kaptál hatalmat és küldetést, alázatosan kérünk, küldd el nekünk az égi seregeket, hogy a Te parancsodra üldözzék az ördögöket, keljenek velük harcra mindenhol, fékezzék meg merészségüket, és taszítsák őket vissza a mélységekbe. Ámen.
(Szent X. Piusz pápa imája)*

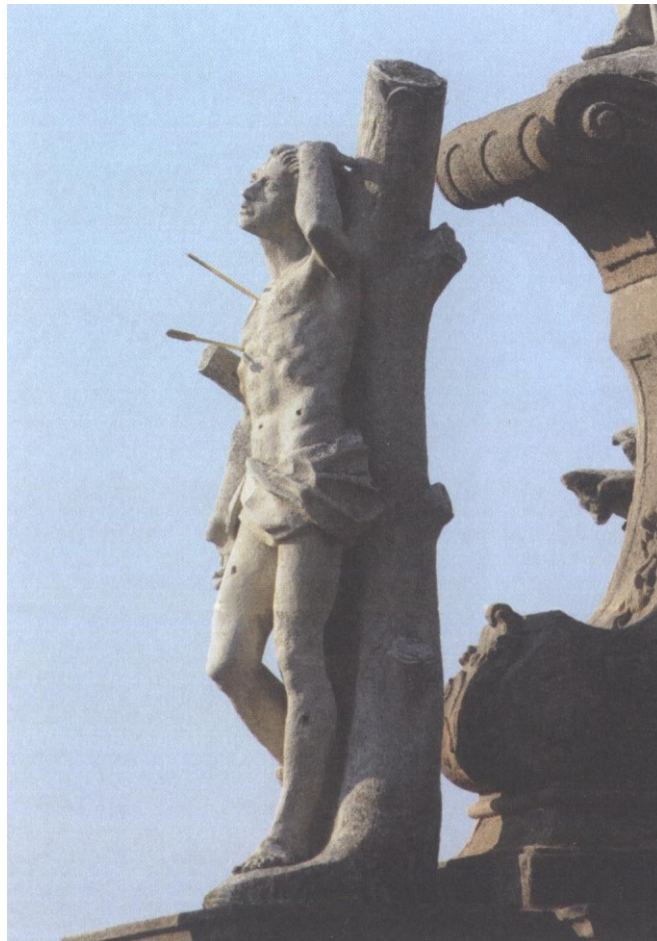
XAVÉRI SZENT FERENC

Loyolai Szent Ignáccal együtt alapította a jezsuita rendet. A Távolság Kelet apostola. Indiában, Japánban tevékenykedett. Kanton szigetén halt meg, mielőtt Kínába juthatott volna. Pestis, vihar és hurrikán ellen fohászkodnak hozzá. A misszionáriusok, a tengerészek és a turisták védőszentje.

GONZAGA SZENT ALAJOS

Grófi családban született. Tízéves korában szüzességet fogadott, majd belépett a jezsuita rendbe. A pestises betegeket ápolva maga is pestisben halt meg. A fiatalok, a diákok és az egyetemi tanulók védőszentje.

SZENT SEBESTYÉN VÉRTANÚ

A III-IV. Században élt, Diocletianus császár seregében szolgált. A praetori őrség vezéréként áttért a keresztény vallásra, ezért kivégezték. Nyilakkal átlőtt testtel ábrázolják. Pestis ellen fohászkodnak hozzá. Az íjászok, a sportolók, a kárpitosok és a rendőrök védőszentje.

SZENT RÓKUS

A XIV. században élt remeteként Franciaországban. Róma felé zarándokútra indult, ahol a pestisben szenvedő betegek gyógyításának szentelte magát. Útban hazafelé megbetegedett, magányosan várta a halált. De egy angyal meggyógyította és egy kutya táplálta. Visszatérve hazájába ott letartóztatták, és fogságban halt meg. Zarándokruhában ábrázolják, sebbel a combján, angyallal és egy kutyával, akinek egy kenyér van a szájában. A pestis ellen fohászoknak hozzá. A sebészek, a halottvivők, a gyógyszerészek, az útburkoló munkások, a zarándokok, az utazók, a rokkantak és a rabok védőszentje.

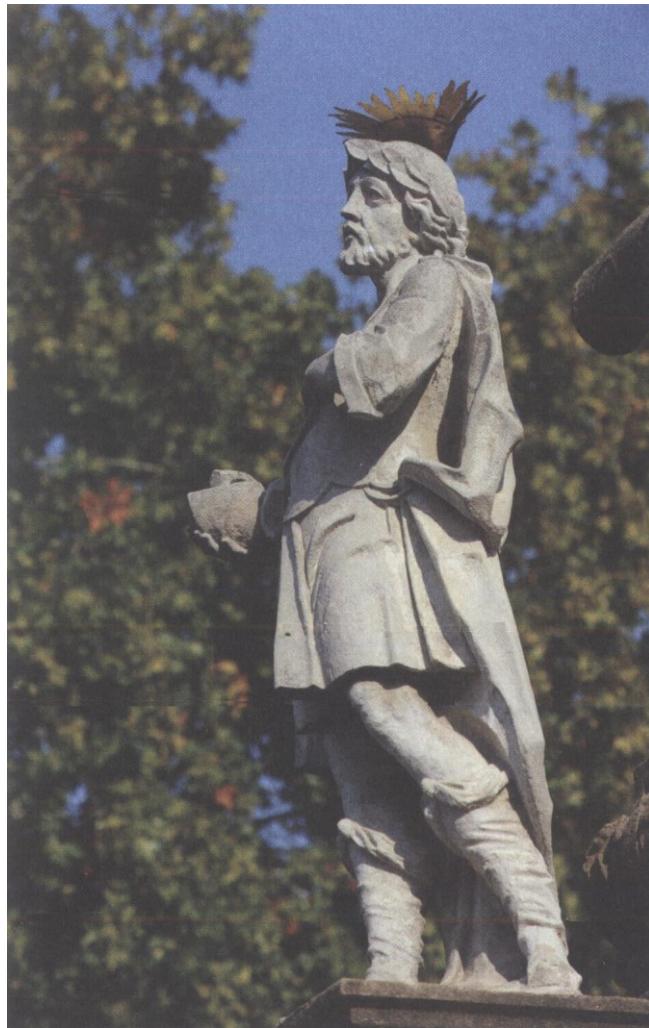
SZENT BONAVENTURA

Nevét onnan kapta, hogy kisgyermekként Assisi Szent Ferenc a karjába vette, és bepillantást nyerhetett a jövőjébe. Így kiáltott fel: buóna ventura (boldog jövendő). Így kapta nevét. A rend második alapítójának tekintik. Aquinoi Szent Tamás kortársa, vele együtt az egyház legnagyobb teológusainak egyike, egyháztanító. Bíborossá is kinevezték. Ezért ábrázolják bíborosi kalappal.

NEPOMUKI SZENT JÁNOS

A csehországi Nepomukban született 1330-ban. Vencel király prédikátora és a királynő gyóntatója is volt. A hagyomány szerint a király feleségének a hűtlenségére gyanakodott, és a gyóntatótól akart erre bizonyosságot szerezni, de ő nem árulta el a gyónási titkot. Ezért a király a Moldva hídjáról a folyóba dobatta. A folyók és a tengerek veszedelmei ellen, esőért, valamint a rágalmak ellen fohászkodnak hozzá. A tengerészek, a kanonokok, a rágalmazottak, a püspöki kúria hivatalnokainak, jó hírnevének, és a hidaknak a védőszentje.

SZENT KONSTANTIN

Császárként a milánói rendelettel 313-ban vallásszabadságot adott a keresztényeknek, miután álmában megjelent neki Krisztus, a kereszt jelét mutatva, és azt mondta, e jelben győzni fogysz. A Ponte Milvio-nál (Milviusz híd) vívta meg győztes csatáját. Császári ruhában ábrázolják, sokszor anyja, Szent Ilona társaságában.

SZENT FLÓRIÁN

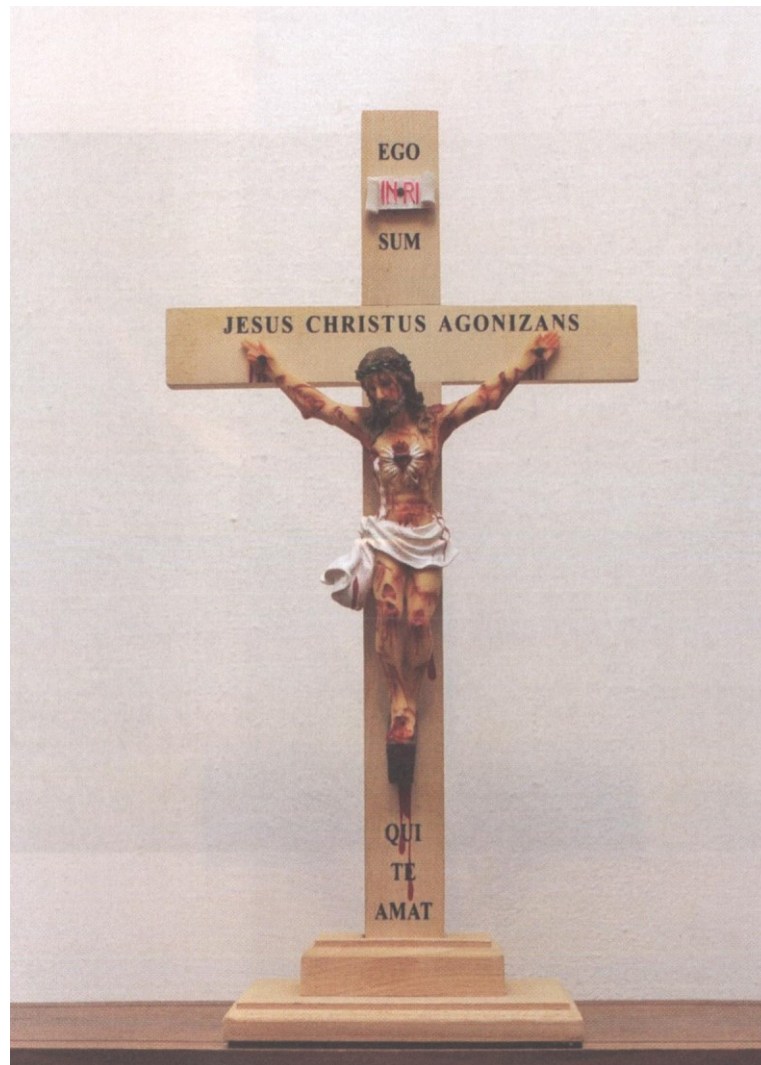
A III. század második felében élt. A római légióban századosként szolgált. A Diocletianus üldözés idején megvallotta keresztény mivoltát. Ezért 304-ben elfogták és bíróság elé állították. Követ kötötték a nyakába és az Enns folyó hídjáról a vízbe taszították. Árvíz és tűzvész ellen hívják segítségül, a tűzoltók védőszentje.

SZENT ROZÁLIA

Remete szűz. A XII. században élt Sziciliában a Pellegrino-hegy egyik barlangjában. A dögvész ellen fohászkodnak hozzá.

Két illusztráció az I/5. fejezethez

*Isten elküldte a Fiát, hogy a fogadott fiúságot elnyerjük.
Mivel az Isten fiai vagytok, a Fia Lelkét árasztotta szívünkbe az Isten, aki őt így szólítja:
Abba, Atya! (Gal 4,4.5-6)*

Salvador Dalí festménye (vö. [64. oldal](#))